

سنا

فهرههنگی لیکچواندن (تشبیه)

له پهندی پشینیان و قسهی نهسته قدا

کوردی - فارسی

نیراهیم نهحمهدی

فهرههنگی لیکچواندن (تشبیه)

له پهندي پیشینان و قسه‌ی نه‌سته‌قدا

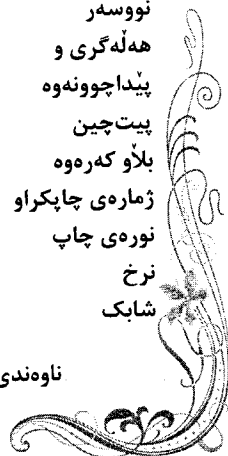
کوردی - فارسی

ئیراهیم نه‌حمه‌دی

- سرشناسه : احمدی، ابراهیم، ۱۳۳۳ -
- عنوان و نام پدیدآور : مینا فرهه‌نگی لیکچواندن (تشبیه) له‌په‌ندی پیشینان و قری نه‌سته‌قدا کوردی- فارسی/ ئبراهیم نه‌حمه‌دی.
- مشخصات نشر : سنندج: دانشگاه کردستان، ۱۳۸۷.
- مشخصات ظاهری : ۱۰۰ ص.
- شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۸۶۲۰-۸۶-۳
- فهرست نویسی : فیپا
- یادداشت : کتابنامه : ص [۹۵]-[۹۶].
- موضوع : کردی -- واژه‌نامه‌ها -- فارسی
- شناسه افزوده : دانشگاه کردستان
- رده بندی کنگره : ۱۳۸۷ ۲۷۵۳ الف ۲۳۲/۳۲۵۶ PIR
- رده بندی دیویی : ۳/۹۶۴۴
- شماره کتابشناسی ملی : ۲۵۵۸۶۶۱

ناسنامه‌ی کتیب

- ناوی کتیب : مینا فرهه‌نگی لیکچواندن
- نووسهر : ئبراهیم نه‌حمه‌دی
- هه‌له‌گری و پیداوونه‌وه : ره‌جیم لوقمانی
- پیت‌چین : سومه‌یه ته‌یمووری (سوما)
- بلاو کهره‌وه : ئاراس
- ژماره‌ی چاپکراو : ۲۰۰۰ دانه
- نوره‌ی چاپ : یه‌که‌م ۸۸
- نرخ : ۲۰۰۰ تمه‌ن
- شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۸۶۲۰-۸۶-۳
- ISBN: 978-964-8620-86-3
- ناوه‌ندی بلاو‌کردنه‌وه‌ی سنه پاساژی عیزه‌تی،
- په‌خشی کتیبی ئیمام غه‌زالی
- ته‌له‌فون: ۰۸۷۱ - ۲۲۵۶۱۰۰

بە ناۋى خۋاى مىرى مەزن

گرىنگايەتى لىكۆلئىنەۋە سەبارەت بە فۆلكلور تا رادەيەكە كە سازمانى
فەرەنگى يۆنسكۆ لە چەندىن بەيانىيە و لەوانە لە بىست و پىنچەمىن كۆنفرانسى
نۆنەتەۋەبى خۋى لە نوامبر ۱۹۸۹ زايىنى ئامازى بە پاراستنى فەرەنگى
سۈنەتى و فۆلكلورى كىرەۋە. فۆلكلورى كوردى زۆر دەۋلەتمەندە بەلام بىچگە لە
چەند رۇژھەلات ناسىكى ماندوۋىي نەناس و ئەۋىندارى فەرەنگى كوردى و چەند
كەسكى دىسۆز كارىكى ئەۋتۆلەم بارەيەۋە نەكراۋە. سادىقى ھىدايەت
(۱۳۷۹: ۲۴۰) دەلى ئەۋ كارانەى سەبارەت بە فۆلكلورى ئىران كراۋە لە
ھەلسەنگاندن لەگەل بولغارستان، قەفقازيان، ھىندوۋىستان زۆر كەم و نادىارە. بۆ
ۋىنە لە سەرانسەرى رۆمانى كۆپرەدەيەكت بۆ پەيدا نابى كە تەۋاۋى گۆرانىەكانى كۆ
نەكرايىتەۋە و نۆتى مۆسىقاي لەسەر دانەنرابى؛ يان لە ئىرەلەند "قورسايى ئەۋ
كاغەزانەى شتى وايان لەسەر نوۋسىۋون و كۆيان كىرەۋەتەۋە گەيۋەتە شەست خەرۋار".
ھەر لىكۆلئىنەۋەيەكى زانستى لەسەر فۆلكلور، پىشەكى پىۋىستى بە كۆكردنەۋە
ھەيە. جا ئەۋ جار دەكرى كارى پىسپۆرى لەسەر بىكرىت. ھەر يەك لەم بابەتانەى ۋەك
تەشبيە، كىنايە، پەندى پىشىنيان، مەتەلۆكى، گۆرانى، لاۋاندنەۋە و دەيان و سەدان
شتى ۋا لە ھەر ناۋچەيەك دۋاى كۆكردنەۋە، دەكرى لەبارى كۆمەلتاسى، رەۋانناسى،
زمانەۋانى، مېژۋىي و دەيان بابەتى دىكەۋە كارى لەسەر بىكرى. تەنەت لە دۇعا و

نزای ژنانی ناوچهیهك لهوانهیه پېشیننه زور نهخوڅی له رابردودا له باری پزیشکیموه ببینریتهوه. بۆ وینه ژنانی سابلاخی له دؤعا و نزیان زور جار دهلین نای جهرگت خرابی. دؤستیکی پزیشك، کاتی ئەم بابەتەم بۆ باس کرد کوتی له رابردودا نهخوڅی "سپل" (طحال) لهو شارهدا زور بووه و ئەو زهمانه بههوی نهبوونی زانینی تکنیکی لهم بارهوه زۆریك له نهخوڅهكان تیدا نهچوون. ئەمن پېم وایه تهنا نهت کۆکردنهوهی نیوی کوردی نهخوڅینهكان دهتوانی پزیشکهكان یارمهتی بدا تا چاکتر بتوانن نهخوڅینی نهخوڅه بیسهوادهكان، به تایبەت پیرهكان چارهسەر بکهن.

جا با ئەو جار بینهوه سەر تهشبییه و کتیبه کهی کاک ئیبراهیم نهحمهدی. زور کهس پێیان وایه، وینهگهلی خهیاڵ، تهنا له زمانی ئەدهبدان بهلام ئەمه ههلهیه چونکه زمانی خهلی ئاساییش پر له وینهگهلی خهیاڵ، مهجاز، تهشبییه، ئیستیعاره و کینایه. چاکترین بهلگه دوو کتیبی بهریز کاک ئیبراهیم نهحمهدییه که یهکه میان سهبارت به کینایه و دووه میان سهبارت به تهشبییه و سهدان و بگره ههزاران غوونهی تیدایه. هیشتا به بروای من مستیکه له خهرواریك که وایه وینهگهلی خهیاڵ تایبهتی زمانی ئەدهبییه. بهلام جیاوازی شیوازی زمانی ئەدهب و زمانی سهرهکی لهمهدهیه که له زمانی ئەدهبدا وینهی تازه دهخولقیندری که له پێشدا باو نهبووه.

تهشبییه به بروای من بهرهمی "تداعی معانی" (Association of ideas) یه. مرۆڤ شتیکی دیوه خالیکی سهرنجپراکیشی تیدا بهدی کردووه، ههر بۆیهش کاتی شتیکی دیکی دیوه که وهک پێشوووه که چووه، ئەوی وهبیر هاتوووتهوه. زمانی کوردی لهم بابەتەوه زور دهولمهمنده. بهلام مهخابن لاوانی پێگهیشتووی ناتیکهیشتوومان لهبەر کۆپی کردنی بابەتگهلی ئەدهبی بیگانه و قسهی زلی پر و پوچ و بی ناوهروک سهریان ناپهڕژی ناوړیک لهو گهنجینه پرپایهخهی فۆلکلوری کوردی بدهنهوه. بهداخهوه کورد هیشتا فیتری نووسین نهبووه. رووداوی رۆژانه،

بەسەرھات، كۆكردنەۋەي قىسەي خۇشى پىساۋانى قىسەخۇشى رابردو، ھەكايەت، مەتەلۇك، تەننەت قىسەي قۇرپىش ھەر خۇي گەنجىكى گەۋرەيە. وشە كۈنەكان، داب و نەرىتەكان و دەيان و سەدان شتى دىكەي وا پىۋىستى بە كۆكردنەۋە ھەيە.

لاۋى ئىستا كوا دەزانى "ئەستى و پوشو" چى بوۋە و بۆچى بەكار ھېنراۋە. يان لە سەدان و بگرە ھەزاران سال لەمەۋبەر نەخۇشىنەكان چۆن چارەسەر كراون، خەلەك چۆن ژيان و ھەزاران پىرسىارى دىكەي وا. جا بۆيە دەبى قەدرى رىژدار كاك ئىبراھىم ئەجمەدى و كەسانى دىكەي ۋەك ئەۋ بزانرىت كە ماندوۋىي نەناسانە ۋەك سەربازىكى ون قۇليان لى ھەلئالىۋە و خزمەتتىكى زۆر گرىنگىيان دەس پىكردوۋە. ۋەبال ۋەئەستۆم سەد وردكە خۇ بە رۆشنىبىزانى "پۆست مۆدېرنىيان" بە قورىان بىت.

بەرىز كاك ئىبراھىم ئەجمەدى زۆر ئازايانە و ماندوۋىي نەناسانە تا ئىستا دوو كىتېبى بەنرخى پىشكەش كردوۋە. قەتئىش لاي ۋا نەبوۋە كە لەمە كارى چاكتا ناكى. يان ئەم كارانە بى عەيب و ئىرادن بۆيەش ھەر رەخنەيەكى پىسپۇرانە بە دل و گىيان ۋەردەگرى سەبارەت بەم كىتېبى كە دەربارەي (تەشبىيە)ە، بۇ خۇي پىشەككىيەكى پوخت و پاراۋى لەسەر نوۋىسيۋە كە دەتۋانى كەلگىكى زۆرى بۇ خوينەران ھەبى. بۆيەش بە پرواى من پىۋىست ناكە كەسىكى دىكە شتىكى لەسەر بنوۋسى، بەلام ۋەبىرھىنانەۋەي دوو شت بە گرىنگ دەزانم. يەكەم ئەۋ بابەتەي كە كاك ئىبراھىم ئەجمەدى لە بەشى يەكەمدا سەبارەت بە تەشبىيە (لىكچواندن) نوۋىسيۋە زۆرتەر سەبارەت بە لىكچواندننى (تەشبىيە)يە لە زمانى ئەدەبىدايە. بەشى دوۋەمى بەرھەمەكەي زمانى خەلگى سەرەككىيە نەك زمانى ئەدەبى دوۋەم تاقمىك لە تەشبىيەكانى سەر زمانى خەلگى ئامرازى لىكچواندن (ادات تەشبىيە) و لىچوون (ۋجە شە)يان نىيە كە بەداخوۋە كەمتر سەرنجى ئەمانەي داۋە جارى واشە كىش و قافىەيان ھەيە. بۆيە دەكرى بلېن ئەمانە پاشاۋەي شىعەرى بىرگەيى پىش ئىسلامى ئىزانن كە ھەر ماۋنەتەۋە بۇ ۋىنە سەرنجى ئەم تەشبىيەي خوارەۋە بدەن "شىخە دىيە

كىّ به كىيە". ئەم تەشبيھە لە دوو رستە پىك ھاتوو، كە ھەر كامىيان چوار پرگە
(ھجا) يە و ھەر كاميشيان لە رستەكان، قافىيەيان ھەيە.

پيشينيان دەلێن قسە ھەزارەيەكى بەكارە، جا بۆيەش بە ئاواتى لەش ساغى بو
كاك ئىبراھىم ئەحمەدى لە پىناوى درێژەدان بەم تىكۆشانە، كۆتايى بە قسەكانم دێنم.
خوای گەورە ھەموومان سەرکەوتوو بکات.

دوکتۆر سەيد ئەحمەد پارسا

مامۆستای ئەدەبى فارسي زانکۆى کوردستان

به ناوی خواى دلوځان

شیوهی کوکړدنه وه و دارشتنی نهم فهرههنگه :

تا ئیستا کارېکی تهوتو له باسی لیکچواندن له زمانى کوردی و فهرههنگ نویسینی کوردیدا نه کراوه و لیکولینه وهی لیکچواندنې (تشبیهی) یه له زمانى کوردیدا باسیکی نوییه و تهگهر باسی لیکچواندن (تشبیه) له برېک کتیدا هاتووه، زور کورته و بهرچاو نییه و به شیوهیه کی سهر به خو کارى له سهر نه کراوه. بو یه که مین جار که کینایه کانم کو ده کرده وه*، دهستم کرد به نویسینه وهی لیکچواندنه کان له پهندي پیشینیان و قسه ی نهسته قدا. حریفم لی هات که کوپان نه که موه و فهرههنگیان بو دانه نیم. نه مجار ئیزم دا به خوځ که ههنگاو یک هه لگرم و لیکولینه وهیه کی له سهر بکه م. ئیتر تا چ راده یه ک توانییتم سهر که وتوو بم، زانایان و شاره زایانی نهم بواره ده زانن. دلم به وه خوځه رچه یه کم شکاندووه تا که سانى تر دواى من بین و نهم ریگا پان و بهرین بکه نه وه. هیوادارم که شاره زا و روونا کبیران به تیبینی تاییه تی خوپان سهر نجم بو لای که موکورتیه کانى نهم بهرهمه رابکیشن. ده بی بوتری زوریه ی لیکچواندنه کان سهر به دیالیکتی سۆرانى زاراوه ی نهرده لاین و واتاکانپان به کوردی سۆرانى نووسراوه ته وه. سهر ته دهستم کرد به پشکینى نه و

---

* پروانه بو فهرههنگى «کینایه» نووسراوه ی نه حمده ی.

کتیبانه‌ی که سەبارەت بە پەندی پیشینیان و قسە‌ی نەستەقی کوردی نووسرابوون. لیکچواندەنەکانم دەرھێنا و ئەوانە‌ی شەرحەکیان فارسی بوون وەرەمگێڕایەو سەر زمانی کوردی و ئەوانەش کە شەرحەکیان کوردی بوون وەرەمگێڕایەو سەر زمانی فارسی و لە پالە هەر لیکچوانێک ئاماژەم بە سەرچاوەکیشی کردووە. هەرەها لیکچواندەنەکان لە سەرچاوەکەدا چۆن نووسراون دەقاو دەق نووسیوەتەو. جاری واش بوو لیکچواندەنەکان لە دووسەرچاوەدا هاتوون و هەر کامیان بە جۆریک لیکێ داوەتەو لەم شوێنانە هەردوو لیکدانەو کەم هیناوە.

ئەو شەرحە‌ی کە لە نیوان چفەتە یان قولاب دایە چ کوردی یان فارسی هێ خۆمە و ئەوە‌ی هێ لە قولابدا نییە هێ خاوەنەکیەتی. لەگەڵ ئەوەدا کە دەمتوانی بەشی زۆری واتاکان لیک بەدەمەو حەزم کردووە هێ سەرچاوەکان بنووسم و ریزی خاوەنەکەیم داناوە و ئەگەر خاوەنەکە‌ی لە یەک یان دوو یان زیاتر روونکردنەو و شەرحی نووسیوە، دوا‌ی ئاخ‌رین شەرح سەرچاوەکەیم هیناوە. ئەو لیکچواندەنە کە بە شیوە‌ی سەرزەرەکی لە خەڵکەو گێراون سەرچاوەم بۆ نەنووسیوە. لیکچواندەنەکان لە دیالیکتەکانی زمانی کوردی و شوێنە جۆربە‌جۆرەکانی کوردەواری برێ جار واتاگە‌لیکی جۆراجۆریان هێ بە‌لام واتای زۆرینە‌ی لیکچواندەنەکان لە هەموو شوێنەکان وەکوو یەکە.

هەندێ لەوانە بە‌هۆ‌ی ئەو‌ی کە بە چەن شیوە لە لایەن خەڵکەو بە‌کار هینراون و جێ و شەکانیان جێ بە جێگە کراون، لەم فەرھەنگەدا دوو‌بات و بگرە سێ پاتیش بوونەتەو. ئەمە کاریکی ئاساییە و هەرکەس دەتوانێ بە پێی شیوە و بە‌کارهینانی خۆ‌ی لیکچواندەنە کە لە نیو ئەم فەرھەنگەدا بدۆزیتەو.

لە کۆتاییدا دە‌لێم تەنیا مەبەستم لەم کارەش راژە‌کردنی زمانی کوردییە. پیشە‌کی کارەکەم کردووە بە دوو بە‌شەو:

بە‌شی یەکەم: پیناسە‌ی لیکچواندن (تشبیه).

بە‌شی دووھەم: لیکچواندن (تشبیه) لە پەندی پیشینیان و قسە‌ی نەستەقی کوردیدا.

سپاس نامە :

سپاس و رېزىم ھەيە بۆ ھاوپېم شاعىر و نووسەر كاك رەھىم لوقمانى كە ئەركى ھەلەگىرى پىسپۇرانەى كارەكەى بە ئەستۆ گرت و ھەروەھا سپاس بۆ دوكتۇر سەيد ئەھمەد پارسا، عەدنان بەرزىجى، و ھەروەھا سپاس بۆ براى دىئۆز و ھىژام مەنسۇر رەھمانى و رىز و سپاس بۆ خوشكى بەرېزىم سومەييە تەيموورى كە كارى پىتچىنن و رازاندنەوہى لاپەرەكانى بە ئەستۆ گرت و زەھمەتى زۆرى كىشا.

ئىبراھىم ئەھمەدى

زىستانى ۱۳۸۷ سنە

گول چون رووی تازیز نزاكەت پۆشان

بە فراوان چون سەیل دیدەى من جۆشان

(مەولەوى)

پیشه‌كى:

لێكچواندن (تشبيهه Simile): بەشیكه له ره‌وانییژی و بەشیكى گرینگی جیهانی جوانکاریى زمانه‌و یه‌كه‌مین و ساكارترین رینگای ده‌برینی جوانی مانایه كه له په‌خشان و شیعەر و ته‌نانه‌ت قسه‌ی باوی ناوخه‌لكدا كه‌لكی لێ وەرده‌گیری. له لێكچواندندا وشه‌ له مانای راسته‌قینه‌ی خۆیدا به‌كار دێ. زۆرتر مه‌به‌ست له لێكچواندن زیاده‌ره‌وى له ستایش یان لۆمه‌ و یان به‌یان كردنی چۆنیه‌تى و راستى شتیكى نه‌ناسراوه به‌ چواندنی به‌ شتیكى ناشكارا‌تر و ناسراوتر. هۆی سه‌ره‌كى لێكچواندن زیاده‌ره‌وى (مبالغه‌) و خه‌یالا‌وى بوونه. شاعیر به‌ بۆنه‌ی هۆگری یان بێزارى سه‌باره‌ت به‌ مرۆف یان ئەو شتانه‌ی كه‌ له زه‌ینى دایه‌ هه‌ول ئەدات ئەوانه به‌ر‌ز‌تر یا ن‌ز‌م‌تر له‌وه‌ی كه‌ هه‌ن پ‌ی‌شان ب‌د‌ات. شاعیر له‌ ئەم ش‌ی‌عه‌ره‌دا: كو‌لم‌ى د‌ل‌داره‌كه‌ی به‌ گ‌ول‌، گ‌ه‌رد‌نى به‌ شو‌وش‌ه‌ی گ‌ول‌او و رو‌وم‌ه‌تى به‌ ما‌ه‌ی سه‌ه‌به‌ر قامه‌ت و خ‌ۆر ئەش‌وب‌ه‌ینی. وه‌ك:

وهختى ئارەق دەپـيـژن بـو كـوشـتنى (وهفایى)

به گولئى كولمت سويند دهخۆم گەردن شووشەى گولآوه

ئەمن تەشبیهى روخسارت به میهر و مەھ بکەم حاشا

كە تۆ ماھى سىنەوبەرقامەتى، خورشید روخسارى

(وهفایى)

دىسان شاعیر، ددانى دلدارەكەى به مروارى، كولمى گەشى به ئاگر و پرچى

رەشى به مار ئەشوبهینى.

ددان مروارییه و ھەر يەك لەوانە لە نرخوا گەنجى قاروون ناتەوانە

(ھەزار)

لە چەشنى ئاگرن كولمى گەشى تۆ لە مار ھەستەمترن پرچى رەشى تۆ

(ھەزار)

شاعیر به زمانى شيعر دەپەوى يەكسانى لە نىوان لەشى دلدارەكەى و ئەو

شتانەدا بدۆزیتەوہ كە ئاماژەى پى کردوون. لە راستیدا زیادەپەوى ئەكا و ئەپەوى

لەشى دلدارى جوانتر لەوہى كە ھەيە، پيشان بدات.

لـيـكـچـوانـدن چـوار بـنـەرەـت (پايەى ھەيە:

۱. ليچوو (مشبە) ۲. لەوچوو (مشبەبە)

۳. ليچوون (وجە شبە) ۴. ئامرازى ليكچواندن (ادات تشبىه)

الف) ليچوو: بە شتێك دەشوبهينرى.

ب) لەوچوو: شتێكە كە ليچووى پى شوبهينراوہ.

ج) ليچوون: ھالەت و سىفەت و مانايەكە كە لەودا ليچوو و لەوچوو ھاوبەشن

بەلام لە لەوچوودا دەبى زياتر و بەتینتر بى.

د) ئامرازى لىكچىواندن (ادات تشبىيە): لە دىيالىكتەكانى زمانى كوردیدا

ئەمانەن:

۱. كوردى ناوەرەست (سۆرانى) وەك: (چون، وەكوو، وەك، ئەلئى، دەلئى، بوو، وەسە، چما، ئىژى، ئەيژىتە، تەرز، چەشن، ئاسا، وئە، لە، كەت، كوتومت، ھەروەك، مىسلى، مىسالى، رەنگ، بە چەشنى، لىبوو، ئەكەم، ئەيژىتە، دەيىنە، بووبوو، عەيىنەن، دەرگوت، بە مەسەل، ئەچى). بىروانە بۆ دەرگە.

كەت: كەت فلانى دەس خالى گەرايەو.

كوتومت: كوتومت براكەيە.

ھەروەك: ئەگەر بىت و بنووسم، شەرحى ھىجرانم لە سەر كاغەز

ئەسووتىنى ھەناسەى ھەرەتم، ھەروەك شەرەر كاغەز.

(خادم)

بووبوو: ئەمشەو خەونم پىتەو دى لە خەوما بووبووى بە پەرى

(فەرەيدوون عەبدول)

مىسلى: لە دلدا ئاتەشى عىشقت بلىسەى مىسلى تەندوورە.

مىسالى: مونسەبەى ئەو و لەيلا، مىسالى دىو و پەرى.

(حاجى قادرى كۆيى)

رەنگ: پاشاى بابان جىھانگىرى رەنگ رۆستەمى زالى پىرى

بە چەشنى: دلم بە چەشنى ئاويىنە سىي و رووناك و خاويىنە

(كاكەى فەلاح)

لىبوو: واى لىھات جىگاكەى خۆى لىبوو جەھەننەم و دلى بەروەستى ئەدا، كە

چىدىكە كاتى لى بەسەر بەرىت...

(عەزىزى مەلەى رەش)

ئەكەم: ھۆنراو و چەپكى خەم ئەكەمە گول بۆ كچى...

(ئەنۋەر قادر مەھمەد)

ټه پيټه: که شهو دادی ناسمانی شین پیده که نی له باوه شیا مانگ ټه پيټه
گورانی بیو...

(ټه نوهر قادر محهمه د)

ده بینه: ټیمه ش ده مرین، ده بینه خاکی سهر ری ټه و روژ، شهو ته نووری سوبی
ده گهری

(حاجی قادری کوپی)

عهینه: ... ټه وهر گهی له بهر بوو کیان کرد، له بهر چاوی خوئی عهینه کفن
بوو، که سواریان کرد و هیزانی بهر و قه برستانی ټه بهن.

ده تگوت: ... به لام چ ماینه کویت، ده تگوت حیاته...

به مهسهل: خاکی بهری پیت گهر بدهنه دهستی سوله یان

ټه یکاته دوو دیده به مهسهل سورمه یی جه وهر

ټه چی: ټه حوالی ټه زه مانه له کایه ی منال ټه چی

دنیا یه کی چ پو وچه له که له زهری به تال ټه چی

۲. کوردی باکور (کرمانجی شمال) وهك: (مینا، بینا، ده بیژ، ده یژ، شبی).

مینا گولی سووره، ده بیژ ټاو زلاله، ده یژ ژه هری ماره، بینا بهر خیکه، شبی
بلبله ده خونه.

۳. کوردی باشوور (جنوب) وهك: * (منی، منیک، منیده، منیته، جوور، چمانی،

چو).

۴. گوران وهك: هه ورامی (پاسه نه، پیسه نه، ماچی، ټه جو، پیسه و، پسه و،

پوسه).

پاسه: بی به ده لهن عومر خاشش هه پاسه

باخته ش پی مه عشووق بی به ده ل خاسه

(مهوله وی)

---

* برونه یو لاپه رکانی ۷۱، ۷۳ و ۷۴ ټه کتبه.

چمان: چمان دلّ جمان چەنیت پەى سەفەر

زامارن، کەفتەن پاوەپسایش کەر

(مەولهوی)

ئەجۆ: ئەمر و مائە کەم گجیە زەرەدەنە

ئەجۆ مانگەنە و ئینا پەردەنە

(میسباح)

ماچی: ماچی وەرەنە.

چۆنایەتی ھاتنی چوار پایەى لیکچواندن لە رستەدا:

ھەرچەندە مەرج نییە کە چوار پایە لە رستەیکدا بن بەلام نابێ خالی بێ لە

ھەموویان وە یا لە ھەندیکیان، وەکوو ئەم ھۆنراوە کە ھەر چوار پایەکەى تێدايە:

دڵم تەنگە وەکوو خونچەى دەمى تۆ

سەرم گێژە لە گێژى پەرچەمى تۆ

(ھەزار)

«دڵتەنگى» لێچوو، «خونچەى دەمى تۆ» لەوچوو، «تەنگ» لێچوون، «وەکوو»

ادات تشبیه.

دیسان ھەر چوار پایەکەى تێدايە وەکوو ئەم ھۆنراوەى «کوردی» کە ئەلێی:

دى بە تاو ئەشكى دوو چاوم ھەرەکوو دجلە و فورات

مەزرەعەى غەم سەوز و تیراوە لەبەر ئەم دوو شتە!

«دجلە و فورات» لەوچوو، «ئەشكى دوو چاو» لێچوو، «تاو» لێچوونە،

«وەکوو» نامرازى لیکچواندن.

ئەم ھۆنراوھ سى پايەى تىدايە جگە لە (ئامراى لىكچواندن).

عاشقى بى دى دەئالى مەيلى گريانى ھەيە

بى شكە ھەورەتريشكە تاوى بارانى ھەيە

(ئالى)

«ھەورەتريشكە» لەوچوو، «گريان» لىچوو «دەئالى» لىچوون يان ھەر لىچوو و

لەوچوونى تىدا ھەبى ديسان ھەر وەكوو «ئالى» ئەلى:

سەھمى نگەھت خستى ھەستامەوھ رامکرد

ئەگريجە و زولفت بە جەفا ھاتنە يارى

(ئالى)

«نگەھت» لەوچوو، «سەھم» لىچووھ.

يان سى پايەى تىدا ھەبى جگە لە «لىچوون» وەكوو ئەم ھۆنراوھى «ئەھمەد

موختار» كە ئەلى:

ھيلالى يەكشەوھەم دى سەجدە بەر بووم بى تەئەمول من

موبارەك بسو لە لام چونكە ئەلى تاقي برۆى يارە!

«برۆى يار» لەوچوو، «ھيلاى» لىچوو، «ئەلى» ئامراى لىكچواندن.

يا ھەر ئەو ئەلى:

بە خوا شيشەى دىم دايم لەبارەى عەشقى تۆ كەيلە

لە داخى سەروى بالات ئەشكى چاوم ھەروھەكوو سەيلە

«سەيل» لەوچوو، «ئەشكى چاوم» لىچوو، «وھەكوو» ئامراى لىكچواندن.

دابهش كردنى دوو لايەى (تشبىھ) بە ھەست (ھسى) و زەينى:

۱. لىكچواندنى ھەستى:

مەبەست لە لىكچواندنى ھەستى ئەوھەيە كە ھەر دوو وشە لىچوو و لەوچوو بەر

یه کئی له پینج هسته کانی مرؤف بکهون، وهك: (بینین، بیستن، بۆن کردن، تام کردن،
به دهست گرتن) بۆ وینه:

دان و به خشینیان له لا باوه   خونی مهیدانیان له لا ئاوه
(حاجی قادری کۆیی)

له نیوه دپری دووه مدا: «خونی مهیدان» لیچووه و «ئاو» له وچووه.
ههردووکیان، ده بینرین، تامیان ههیه و، بهردهستیش ده کهون که واش بیت
لیکچواندنه که لیکچواندنی هستییه.

عهتری گۆلی به هاری و رهنگی گۆلی ئاتهشی
لیچوو له وچوو   لیچوو له وچوو

له م سه رسه رایه دا به میسلی عوود و مه جه ره
(کوکه ای)

۲. لیکچواندنی زهینی:

ئهو لیکچواندنهیه که وشه لیچوو و له وچووه کانی بهر هیچ یه کیک له پینج
هسته کان نه کهون، به ته نیا زهین هستی پی بکات. بۆ وینه:
رهحم و ویژدان و مرووهت و نه وهك شکلی پهری

ته مهع و غه در و جهفا، زۆره وه کوو لافاوه...

(فانی)

له نیوه دپری یه کهم «رهحم و ویژدان و مرووهت» لیچووه، «شکلی پهری»
له وچووه. هه مووشیان وشه ی زهین، چونکه بهر هیچ یه کئی له پینج هسته کان
ناکهون، شهوه نه بیئت زهین په یان پی ده بات، بۆیه لیژدها لیکچواندنی زهینی
به رجهسته ده بیئت.

عیلم و حیکمته وهك حه یاته پاسداری لی بکهن
زهینی   ئامراز زهینی

مه زرهعه ی قه لبته به زانین شه تلی فه ننی لی بده

۳. لیکچواندنی ههستی زهینی:

ئهو لیکچواندنهیه که مشبه (لیچوو) ههستی بی و مشبه به (لهوچوو) زهینی بی: بۆ وینه:

ئهو ئاسمانه شینه که وا بهرگی ماته مه

ته حلیلی وا کراوه که قوبه ی غه مه، ته مه...

(پیره میرد)

له نیوه دیپری یه که می ئه م دیپه هۆنراوه یه دا: «ئاسمانی شین» لیچوو، وشه یه کی لیکدراوی ههستییه، چونکه بهر ههستی بینین ده که ویت. له نیوه دیپری دووه میس «قوبه ی خه م» لهوچوو، وشه یه کی لیکدراوی زهینییه، چونکه بهر هیچ یه کیکی پینج ههسته کان ناکه ویت.

ئه تو بۆ بووی به عه نقاوه ده می خونچه ی ده مت بینه
لیچوو لهوچوو

گه هی کولمت گه هی سینه ت ده می سه روی قه دت بینه

۴. لیکچواندنی زهینی ههستی:

لیچوو زهینی بی و لهوچوو ههستی بیت. بۆ وینه:

ئاگری عیشقت له دلما هه لکرا ههروه ک سیراج

حالی خۆم ناگۆر مه وه، ئه مرۆ به شاهی و تهخت و تاج

(خادم)

له نیوه دیپری یه که مدا: «ئاگری عیشقت» لیچوو، وشه یه کی زهینییه، چونکه بهر یه کی له ههسته کان ناکه ویت. «سیراج» لهوچوو، وشه یه کی ههستییه، چونکه بهر ههسته کانی ده ست و چاو ده که ویت.

به گه اوه سنی سه عی و سه ولدان
ههستی، لهوچوو زهینی، لیچوو

شیف و وه ردی که زهویه که ی و یجدان

(مه لا عه بدو لقادری سه عیدی)

دابه ش کردنی دوو لایه‌نی لیکچواندن له رووی تاکي و ټیکه‌لاوی:

۱. همدوو لایه‌نی لیکچواندن (لیچوو «مشبه» و لهوچوو «مشبه‌به») تاک و نازاد بن و شتیکیان پیوه نه‌لکابښ.

لیکچواندنې تاک: لیکچواندن ټیکه که نه‌گهر لهوچوو شتیکی بی یان ټاولناو ټیک یان ټاولناو گه‌لیک بی که شوبه‌پندرا بن همر لهو لهوچوو به ده‌ست هاتیبیتن.

به زولف و نه‌برړ و موژگان و خه‌ت و په‌رجه‌م و بالا
۱ ۲ ۳ ۴ ۵

که‌مه‌ند و تیغ و تیر و جه‌وشنه خه‌فتانی والایی
۱ ۲ ۳ ۴ ۵

به‌ستراو (مقید): دوو لایه‌نی لیکچواندن یان یه‌کې له نه‌و دوو لایه‌نه به‌ستراوه به ناو ټیکې زیادبوو یان ناوه‌لناو ټیکه‌وه. وه‌کوو:

سیب غه‌بغه‌ب چون خوانساری باغان نه‌تاق ابرووش بی وه چـراغان
لیچوو لهوچوو

(خانای قوبادی)

نه‌به‌ستراو (غیرمقید): دوو لایه‌نی لیکچواندن نه‌به‌ستراوه به ناو ټیکې زیادبوو یان ناوه‌لناو ټیکه‌وه. وه‌کوو: چـرا وه‌ک هه‌تاو نه‌دره‌وشی.

۲. مشبه (لیچوو) ره‌ها (مطلق) و مشبه‌به (لهوچوو) به‌ستراو (مقید) بی.

به چیهره وه‌ک مه‌هی ره‌وشنه به زولفنه حه‌لقه‌یی جه‌وشنه
لیچوو لهوچوو لیچوو لهوچوو

به کولمهن وه‌ک گولۍ گولشه‌ن به له‌ب غونچه‌ی نساړان
لیچوو لهوچوو لیچوو لهوچوو

(میسباح - نه‌ده‌ب)

۳. مشبه (لِیچوو)ی به ستراره، مشبه به (لهوچوو)ی ره ها بی.

شوعله ی روخی تو تیره گه ی زولفی سیه فام

لِیچوو   لهوچوو   لِیچوو

مه هتابه که تیگه شعی یه لدایه له بالا

لهوچوو

(میسباح)

۴. مشبه (لِیچوو) و مشبه به (لهوچوو) به ستراره (مقید) بن. وه:

به کووی غه بغه به ش ماچی قه تیره ئاو   موعه للهق مه دران نه پای ئافتاو

لِیچوو   لهوچوو

(خانای قوبادی)

۵. تشبیه مرکبه مرکب (لِیکچواندن لی کدراو به لی کدراو) " (محمدی،

۱۳۶۴: ۶۱): "ئه وه یه هه ر یه که دوولای (تشبیه) ده بی هه یئه تی بن که ساز

بوویتن له دوو یا چند (تشبیه) به جوړیک تیگه لاوی یه بن، که وه یه شتیان

لی هاتی و له ئه لی کچواندن دا هیچ کام له ئه (تشبیه) دا به ته نیایی مه به ست نین

به لکوو پیگه وه یه شتیان گه یاندوه.

سه ری کولمه ت له نیو زولفی سیادا   ئیشاریکه له نووری شهوچرادا

لِیچوو   لهوچوو

(ومفایی)

دابه ش کردنی دوو لایه نی لی کچواندن به هوئی ژماره ی نه وانه وه که

چوار به شه:

تشبیه (ملفوف)، تشبیه (مفروق)، تشبیه (تسویه)، تشبیه (جمع).

۱. تشبیه (ملفوف): ئه وه یه که لهوچوو له لایه ک و لِیچوو له لایه کی تره وه بن.

به کولمه و روومهت و ران و به مه مک و سینه و گهردن

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶

عه قیق و له عل و یاقوت و دور و بلور و مینایی

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶

(میسباح)

۲. تشبیه (مفروق): ئهویش بریتیه له وه که له وچوو له گهل لیچوو خوی پیکه وه

لای یهک سان درین.

له نجهی تاووس، خه تی که بک، په روازی شه هین

لیچوو له وچوو لیچوو له وچوو لیچوو له وچوو

سه هوتی بولبول، خالی قومری، چه شی شه هبازی ههیه

لیچوو له وچوو لیچوو له وچوو لیچوو له وچوو

(میسباح)

۳. تشبیه (تسویه): ئهوه یه له وچوو یهک بی به لام لیچوو زیاتر بی.

داروبه رد وهک من ده سووتا ده رنه ما هه یوان نه ما

لیچوو له وچوو

زاهیر و باتین چرا بوو دار چرا هه یوان چراغ

(وهفایی)

۴. تشبیه کۆ (جمع): ئهوه یه له وچوو یهک بی به لام له وچوو زیاتر بی.

شه که ره لب و شاهیدی شیرین بوتی چین لوعبه تی ماچین

له وچوو له وچوو له وچوو

سه راپا سو سه ن و نه سرین چ له ب نووشین دلارائی

له وچوو له وچوو

(میسباح)

«لیچوو» تۆوه، که سی دووه می تاکه، که نادیاره.

دابەش کردنی لیڭچواندن بەهۆی لیڭچوون و لەم ڕیگەوه چەند بەشە:

۱- (لیڭچواندن) تشبیه تمثیل و غیر تمثیل

۲- (کورت) مجمل و (بەرلۆ) مفصل

۱. تشبیه (تمثیل) "(محەممەدی، ۱۳۶۴: ۴۱)": «ئەوێهه لیڭچوون لە ژمارەى وەرگیرایى هەرچەند بەشەکان و ئەندامى یەک شت بن کەوابوو (تشبیه)ی سوورەتییەکە بە سوورەتییکی دیکە».

هەروەکوو قەوس و قەزەح با دەس لە گەردن دانیشین

تۆ بە سوخمەى ئال و سەوز و، من بە رەنگى زەر دەوه

(تاهیر بەگ)

هەمىئەت و شێو و روالەتگەلێک وەک سوخمەى ئال و سەوز و رەنگى زەرد شوپەیندراوه

بە قەوس و قەزەحهوه.

۲. تشبیه (غیر تمثیل): ئەوێهه لیڭچوون لە ژمارەى وەر نه گیرایى.

مەلێن کەلکی نەبوو رویی جەهەننەم سەرم قەلغانە بوو تیری قەزاتان

(کوردی)

۳. تشبیه (مفصل): ئەویش ئەوێهه کە لیڭچوون لەویدا گوتراى.

ئەلێن بەرگی فریشتەى ئاسمانیش سپیه وەک بەفرە

لیڭچوون

فریشتەى ئیئمە بالایه، بەلام ئاخ بوو چ ئەخوین تەفرە

(پیرەمێرد)

۴. تشبیه (مجمل): ئەوێهه لیڭچوون لەودا نەگوتراى.

و نەوشە بە گەردن کەچى وەک هەتیو دلۆیه لە ئەشکەوت وەک شووشەزیو

لیڭچوو   لەوچوو   لیڭچوو   لەوچوو

(قانع)

«(لیڭچوون)» مات و پەشیو و خەمباریه کە نەگوتراوه. «(لیڭچوون)» روونی و

زولالییه کە نەگوتراوه.

دابەش کردنی (لیکچواندن) لە رووی (ادات) ئامرازەوه:

۱. تشبیه (مرسل): ئەویش ئەوێه که ئامرازی لیکچواندن لەویدا گوترا بێ.

ئیسە دڵۆپی چاری هەتیوه   لە پای تاجەکە ی وەك قوێکە ی زیوه
ئامرازە

۲. تشبیه (مۆکد): ئەوێه ئامرازی لیکچواندن تێدا پەریبێ.

تۆ قازی و من شاهین، مەقینە بە دەورەمدا

نەك حەملە بەرم گیر کەم چنگی لە چیقڵدانت

بۆ من قەڵەمە نەیزە، بۆ تۆ سۆپەرە دەسگا

بۆ تەجرەبە با لێدەم یەك حەربە لە قەلغان

(سالم)

لەم دوو هەلبەستەدا ئامراز پەریوه.

۳. تشبیه (بلیغ): ئەوێه ئامراز و لیچوون پەراندرا بێ.

لە لایێ هەلکراون قۆلی زێوین   لە لایێ دەرخواون پوووزی بلوور

(سەیفولقوزات)

لە «قۆلی زێوین» و «پوووزی بلوور» لیچوون ئاوتناوی (سپیە). ئامراز پەراوه.

۴. تشبیه هەلگەرا (مقلوب): ئەوێه لەوچوو لە جێی لیچوو دانری و وا نیشان

دری که لیچوون کامل تره.

ئەستێرە بەرزەکان ئەدروشیئەوه بـه شهو

لیچوو

وەك من بە داخەوه نە سرەوتنیان هەیه و نە خەو

لەوچوو

(پیرەمێرد)

شیوه‌کافی تری لیکچواندن:

الف: وشه‌ی "ناسا" بۆ لیکچواندنیک‌ی به‌هیز دیت. وه‌ک: "پال‌ه‌وان‌ناسا کاره‌که‌ی کرد". "تۆ ناسا میوانه‌کافی به‌رئ کرد".

ب: پاشگری (انه): که بۆ لیکچواندن دیت. وه‌ک: پیاوانه به ده‌نگیانه‌وه چوو، وه‌ستایانه خانووه‌که‌ی چاک کرده‌وه. ئەم لیکچواندنه ده‌شیئت زۆر به‌هیز نه‌بیئت، به‌لام لیکچواندنیش پله‌ی هه‌یه.

پ: جاری وا هه‌یه لیکچواندنه‌که وا پیشان ده‌دریئت که ئەو لیکچوووه کوتوووت لیکچوینراوه‌که‌یه و سیفه‌ته ته‌واوه‌که‌ی ئەوی هه‌یه. ئەمه‌ش لیکچواندنیک‌ی به‌هیزه. ده‌لین: له‌شی پۆل‌ایه، لیوی یاقووته. چاوی ئەستیره‌ی به‌یانه. دیاره به مه‌به‌ستی زیاده‌په‌ویی (مبالغه) کردن له سیفه‌تی‌کدا ئەمه ده‌وترئ، «دڵ می‌شه به هه‌موو که‌سی‌که‌وه ده‌نیشیته‌وه».

ت: جاری وا هه‌یه به فرمانیک واتا له‌گه‌ڵ فرمانیکدا دیته به‌ر چاو، وه‌ک: گه‌ربیبینیت واده‌زانیت مانگی چواردیه. گه‌ر به‌جیته ماله‌که‌یانه‌وه ده‌لینی چوومه‌ته به‌هه‌شته‌وه.

ج: یه‌کسه‌ر و راسته و راست سیفه‌تی‌ک به‌و که‌سه یان به‌و شته بده‌یت و بیکه‌یت به‌و که‌سه یان به‌و شته‌ی که پیی ده‌چوینریت. ده‌لین: شیر که له بیشه‌هاته ده‌ر چ نیر بجئ و چ می.

چ: جاری وا هه‌یه وشه‌یه‌ک به‌تابیه‌تی که کوپیئت وه‌ک (ژنان، کوران، کچان) «ئ» لیکچواندن یا بلین نیسبی پیوه ده‌لکینریت و سیفه‌تی ئەو وشه‌یه‌ی ده‌دریئت پال وه‌ک ژنانه‌یه، واته ره‌وش و خووی میینه‌ی هه‌یه. کورانی‌یه، کچانی‌یه. ح: هه‌ر وشه‌یه‌ک که مانای ده‌لینی یان وه‌ک به‌گریته‌وه. وه‌ک وشه‌ی "چون".

مه‌وله‌وی ده‌فه‌رمی:

گول چون رووی نازیز نزا‌که‌ت پۆشان به‌فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان

ح: لیکچواندننی ئەو کەسە ئەو شتە بەشتیک وەك بوو بە شیر. بوو بە سەگ.
بوو بە کەول سووری بەر لەشکر، بوو بە پالەوان. واتە سیفەتی ئەو شتە، ئەو
کەسە، ئەو زیندەوەرە ئەدەیتی.

د: شیوەکی تری لیکچواندن دەلی: پیستی ئەو زیندەوەرە بەسەر خۆیدا
کیشاوە: وەك پیستی ریوی بە سەر خۆیدا کیشاوە. واتە بوو بە ریوی لە فیلبازی و
ناراستیدا. پیستی بەرازی بە سەر خۆیدا کیشاوە. واتە وەك بەراز بی‌بەزەبی بوو.
(مەحمود عەلی، ۲۰۰۱: ۵ و ۶)

بەشى دووھم:

لېكچواندن لە پەندى پېشىنان و قسەى نەستەقى كوردیدا لەم بەشانەى خوارەو

پىك دىت:

۱. لىچوو ۲. لەوچوو ۳. لىچوون ۴. ئامرازی لىكچواندن.

بۆ وىنە: «قسەى وەك قورى دواى باران واىە».

«وەك چا واىە، سىبەرى بۆ خۆى و تىشكى بۆ بىگانهىە» (خاڤ. ۴۷۲)

«وەك نىسك واىە بەر و پىشتى بۆ نىيە» (خاڤ. ۴۷۵)

لەم پەندەى دواياندا «ئەو» لىرەدا كەسى سىبەرى تاكە، چا (لەوچوو) يە،

تىشك (لىچوون) و (وەك) ئامرازی چواندە.

لە پەندى پېشىنان و قسەى نەستەقى كوردیدا، بە پىي رىزمان، سى جۆر

لىكچواندن بەكار ئەهينى:

۱. لىكچواندن «تەواو» يان «ئاويتە»:

برىتيە لە (لىچوو) و (لەوچوو) و (لىچوون)، بەلام لە پەندى پېشىناندا ئەم

لىكچواندە تەنيا برىتيە لە (لىچوو) و (لەوچوو) كە لە كۆمەلە زاراوہىەكى سەربەخۆ

دروست بوو و ھەموويان پىكەو شىوہىەكى ئاويتە پىك دىن، وەك:

«دل بەرد نىيە، لە پەرەى گول ناسكتە» (خاڤ. ۲۲۰)

«دنیا موستیلەیه که به ههوهسی خۆی ئەیسوورپێنێ»

«رهقه وهك توو، رهشه وهك موو، دهولتهتی باوکی ئەیدا به شوو». (خاڵ. ۲۵۶)

۲. لێکچواندنی کورت کراوه (ئهواو نهبوو):

بریتیه لهو جۆره لێکچواندنه‌ی که به لێچوو، و له‌گه‌ڵ له‌وچوو به یه‌ك زاراوه ده‌رئه‌که‌ون و وشه‌ی زیاده و دیاری کراوی‌ترین نییه. له‌ پهن‌دی پێشینان و قسه‌ی نه‌سته‌قدا زیاتر ئهم جۆره لێکچواندنه باوه.

له‌ به‌شی هه‌ره‌زۆری پهن‌دی پێشینان و قسه‌ی نه‌سته‌قی کوردیدا (ئه‌و)ی «جی ناوی» که‌سی سی‌هه‌می تاک ده‌رئه‌که‌وی، وه‌ك:

«ئه‌لێی خۆلی مردووی به‌سه‌را کراوه». (خاڵ. ۴۴)

لێ‌رده‌ا «ئه‌و»ی نادیار که‌سی سی‌هه‌می تاکه‌و «ئه‌لێی» نامرازی لێکچواندنه.

یان: «بێ‌ده‌نگه وه‌ك می‌روو، به‌سامه وه‌ك نی‌روو». (خاڵ. ۱۳۲)

«ئه‌لێی به‌ردی بن گو‌مه». (خاڵ. ۴۳)

«ئه‌رز وه‌ك چه‌رمی گا وایه».

وه‌ك ئە‌بهری، له‌م پهن‌دانه‌دا «لێکچواندن» بێ وشه و زاراوه‌ی زیاده و روون‌کردنه‌وه ده‌رئه‌که‌وی.

۳. لێکچواندنی کراوه:

بریتیه لهو جۆره لێکچواندنه‌ی «لێچوو» و «له‌وچوو» و نامرازی لێکچواندن له‌گه‌ڵ پرسته‌و زاراوه‌ی‌تردا ده‌رئه‌که‌وی و زۆربه‌ی کات له‌گه‌ڵ «دیاری کراو» خۆی نه‌نوێنێ.

وه‌ك: «مال و ده‌ولته‌ چلکی ده‌سته». یان «پاره‌ چلکی ده‌سته». (خاڵ. ۱۳۶)

«ئینسان وه‌ك گا هه‌ر له‌ پێستێکدا نابێ». «دنیا گو‌لێکه، هه‌رده‌م له‌ چه‌شنێکه».

لەم پەندەدا «مال و دەولەت»، لى چوۋە و چلك «لەوچوۋە» و بە يەك گرتنيان
ديارى كراو زياتر دەرئەكەوئى و ئەچەسپى.

زۆر جاريش لەم جۆرە لىكچوونەدا وشەى «باشتر» و «خراپتر» زياتر مەبەستە
كە لە بەشى «دژيەك»دا روون ئەكەنەو، وەك: «هاورپىيەكى باش لە دە براى خراپ
باشترە».

لە هەندى پەنددا لىكچواندن بەهۆى ئامرازى لىكچوونەو دەرئەخرى، وەك: (ژ،
لە، مينا، ئەلئى، چوون، وەكو).

لەگەل ئەوھشدا لەم جۆرە پەندەدا ئەتوانئى بە بى ئەم لىكەدەرانە مەبەستە كە دەرئەخرى،
وەك:

«پارە چلكى دەستە». «كچ قەلایە ناگيرئ». (خاڤ. ۲۲۹)

«دڤ سفرە نييە بۆ هەموو كەس بكرىتەو». (خاڤ. ۲۲۰)

بناغەى جۆرەكانى لىكچواندن بۆ ئەمانەش بەكار ئەهينرى:

۱. بۆ پىوانەى جۆر و «خاسيەت»ى دياردە، وەك: رىوى گەپيدە لە شىرى
نوستوو باشترە. - كوچكى بەكار ژ شىرى بىكار چاترە.

الف: بۆ روونکردنەو و ئاشكراکردنى دياردە بەجۆريكى وا كە تىنگەيشتنى ئاسان
بكات، وەك: «ساتيک بژى و شىر بى، نەك سەد سال و لە ژىر بى».

ب: بۆ نزىك كردنەو و يەكخستننى واتاى لە يەك دوورى رووداو، وەك: «ولات ژ
دئ (دايە) شىرينترە» يان: «بەدترين لەبەد بەدترە، بەد لە بەدترين چاكترە».

۲. لىكچواندننى «سەلبى» برىتييە لەو لىكچواندنەى كە ئەو باس و رووداوانەى
لىيان ئەدوئى و لەيەك ئەچن كە ئەتوانئى لە برىيەكى بەكار بهينرين، وەك:
«هەرچى سميلى سوور بوو هەمزاغا نييە».

به مجۆره، گرنگی لیکچواندن له پهندی پیشینان و قسهی نهستهقی کوردی لهوه دایه که دهوری جۆراوجۆر ئهبینی.

لیکچواندن له بهر ئهوهی «دهروون»ی قسهی نهستهق و پهندی پیشینان ئهپازینیتتهوه شیوهی «کهسایهتی» - واتا «شخصی» تایبهتی ئەکات و بیرکردنهوه دهبرارهی قول ئهکاتهوه و شیوهیهکی گشتیشی ئهداثی وهك: ئهئیی درکی مههم و زینه. (رهسوول و تهقی، ۱۹۸۴: ۷)

کارتیگهری پهندی پیشینان و لیکچواندنه فۆلکلۆرییهکان له سههر زمان و مرقوف:

پهندی پیشینان (Proverb) و لیکچواندنه فۆلکلۆرییهکان خشلی رازاندنهوهی زمانی کوردین. ئاوینهی دهوله مهندی و جوانی و زیندوویی و پیشکهوتنی زمانه کهن و له ناو جهرگی کۆمهلهوه ههلقولیون. سههرچاوهیهکی روونی رۆشنبیری و پهروهرده کردنیکی بالای کۆمهله. ههروهها رانومایی مرۆقی کورد ده کهن و هانی گرتنی ریگه و خووی جوان و بهرز و چاک ده دهن. جار وا ههیه رای خۆت بهرانبهر به ههلویتیک، باریک، کهسیک، سیفهتیک به چهند وشهیهکی ساده دهبرپیت؛ بهلام تۆ به لیکچواندنیک دهری دهبرپیت تا قسه کهت بههیز و خوشتر و کاریگهتر بیت، جوانتر و چاکتر سهرنج رابکیشیت و بهچیتته دلّهوه و خوشی به دل و دهروون بدات و چاو روون بکاتهوه. (مهحمود عهلی، ۱۹۸۲: ۱۹و۱۸)

بروانه بۆ ئهمانه:

دهئیی کاسهی چهوره - دهئیی پێ به هیلکهدا دهئیت - دهئیی به دهم دایناوه - وهك گول ئهشکوفیتتهوه و ...

واتای سهرهکی مهسهل:

رستهیهکی کورت و رهوان و بهئاھهنگه، به شیوی خواستنی ته مسیلی (استعاره تشبیه) بۆ هینانی بهلگه یان ئامۆژگارییه، که زۆر جار به بی گۆرانی وشه نایوانگی ده رکردوه. (پارسا، ۱۳۸۴: ۸)

ئاو له بیژنگ - سه به ته ده کات: واتای رهنجی بیهوده ده دات.

(له وچوو) مشبهه (لێچوو) مشبه په پێو

هه ره که سی سمیلی سوور بی هه مزه ئاغا یه؟ - ده یه وی ماسی بگری و قوئی ته پ نه بی.

بنه مای لیکچواندنی مهسهل:

ئه که رچی بنه رتهی سهره لانی مهسهل هه مان لیکچواندنه به لام لابردنی لێچوو (مشبه) شیوهی خواستنی پێداوه. هه رچه ند مه به سستی وتنی مهسهل لیکچواندنی راستیه به رووداوێک یان چۆنایهتی ناو مهسهله که خۆیه، به لام له مهسهلدا (لێچوو) چۆنایهتی لایراوه. (پارسا، ۱۳۸۴: ۶)

به بۆچوونی هه ندی له زمانه وانان زمان به گشتی هه یچ نییه جگه له لیکچواندن و خواستن (استعاره). به م شیوه، زمان هه مووی سیمبۆل و نیشانه یه، به لام گرنگی له وه دایه که گه لان و فره نهنگی جۆراوجۆر هه رکام به شیوهی جیاواز ئه م ره وه ند ه به کار دێن.

بۆ نمونه له کوردیدا به پیاوی گیل و گه وج ده لێن "گا" یه، که چی له زمانی ئینگلیزیدا ئه م "گا" واتای به هیز و توانای هه یه. (یارمه مه مدی، ۱۳۷۲: ۱۷) (به وتهی پارسا)

لیکچواندن به شیوه که له تان و پۆی مه جازی زمان. هه ندی له چواندنه کان به هۆی لێچوونی به هیزتر، زۆرتر که وتونه ته سهر زمانان. ئه مه ش بووه ته هۆی ئه وه ی

تويژينه ران ئه مانه له ناو مه سه له كاندا كۆ بكه نه وه. "دېه خودا" بهم ليكچواندانه ده ئى (ليكچواندننى ته مسيلى). وهك ناو: فيربوونى بابه تيك به باشى. وهك ناگرپاره: چابوك و چالاك. وهك منال: زوو تووره ئه بى و زوويش ناشت ئه كاته وه.

تيبىنى:

ليكچواندن له پهندي پيشينيان و قسهى نهستهقى كورديدا بهروالتهت ليكچواندنه؛ ئه مانه له بنه رتهدا كينا يهن چون ليچوو يان (ئهوى جى ناوى كهسى سيهه مى تاك له ناوياندا پهراوه و ئامرازى ليكچواندنيان گرتووه وهك: وهك شهه، شهوقى بۆ بنى خۆى نيهه - وهك نيسك بهروپشتى بۆ نيهه. (ئهوى پهراوه = مشبه (ليچوو): وهك (ئامرازى تشبيه) - نيسك مشبه به (لهوچوو) بهر و پشتى بۆ نيهه.

سه رچاوه كانى سه رهه لدانى ليكچواندن له پهندي پيشينيان و قسهى نهسته قدا:

١. زۆر رووداو و كاره ساتى ميژوويى كراوه به نمونه و لهو جوړه هه لويستانه دا به كار ده يترت كه بشيت پيى بچوئيرت وهك: ده لئى خوئنى سياوه حشه: بۆ قسه يهك، كارىك، ئاشوويك كه دريژه بكيشيت. ده لئى رهنجى فه رهادى داوه: بۆ كه سيك كه رهنجيكي زۆر بدات و رهنجيوهر بيت و... ٢. زۆر كردارى رۆژانهى باش يان خراپ كه رووى داوه، كراوه به نمونه و ليكچواندن و ده ربيني واتيه كى تاييه تى. ئه لئى جاو ده نيته وه - ئه لئى ئاو رۆشنكه ريه.

٣. هه نديك له سه ره ئه فسانه و چيروكه كۆنه كان دانراوه و گه ليك كه لك له سه رگوزه شته و چيروكه فولكلورييه كان وه رگيراوه و رسته و هه لويستى ناويان بۆ

دارشتنى لىكچواندىن بەكار ھېنراۋە ۋەك: دەلىنى مىردەزمەيە - دەلىنى مۆتەكەيە (شەۋە) - دەلىنى ئەرژەنگى دىۋە.

۴. كەلك لە ھەموو كەرەسە ۋە كەلپەلىك ۋە شتىك ۋە رگىراۋە كە لە ژيانى رۆژانەدا بەكار ھېنراۋە ، دەلىنى ئاگرى بن كايە - شىرى (شمشىرى) مىسرىيە - ۋەك سەۋەتەي بەن پىچراۋە.

۵. گيانى نوكتەبازى ۋە گالتە ۋە گەپ ۋە پىكەنەن ۋە مەشرەبجۆشى يان تەۋس ۋە تەشەر لە زۆر لىكچواندىنى فۇلكلورىي كورددا خۆى نىشان دەدات. كەۋلەكۆنە - دەلىنى شىرە غەنتەرە - ۋەك مىشك بان قالب ساۋن.

۶. گەلىك ناۋى ئافرەت يان پىياۋ يان ھى ئاژەل ۋە مالات ۋە زىندەۋەرى تر كراۋە بە غومونە ۋە بۇ لىكچواندىن بەكار ھېنراۋە ، لەبەر سىفەتتىك ، كاريك ، كە پىۋەى دەرەكەۋتوۋە ۋەك: دەلىنى فاتە سوورەۋانە - دەلىنى دىركى مەم ۋە زىنە - دەلىنى كەلەشىرى سەربارەدارە - دەلىنى مارە.

۷. زۆر ناۋى كەس يان شوين بە لىكچواندىن نەمرى بۇ خۆى پىچرىۋە: دەلىنى رەنجى فەرھادى داۋە - مارەكەى شىخ ھۆمەر - دەلىنى سەگى ھەۋشارە.

۸. كورد كەلكى زۆرى لە ھەموو زىندەۋەرىك ۋە رگرتوۋە بۇ بەراۋرد كىردن ۋە لىكچواندىنى مۇقىت كەۋ زىندەۋەرە بۇ سىفەتتىكى باش يان خراپ يان جۈۋلانەۋە ۋە ھەلسۈكەۋتى كەسپىك بۇ ھەلئان يان شكاندىن ۋە سووك كىردنى ئەۋ كەسە يان ھەر بۇ دەرېپىنى سىفەتتىك ۋە ھىچى تر.

ھەرۋەھا كەلك لە ھەموو ئەندامىتىكى ئەۋ زىندەۋەرانە ۋە رگىراۋە. لەناۋ ئەۋ زىندەۋەرانەشدا ناۋى سەگ ، گورگ ، رىۋى ۋە زۆرتىر دىنە بەر چاۋ بۇ ئەۋ لىكچواندىنە ، وشەى (ۋەك) يان (دەلىنى) بەكار ھېنراۋە. ۋەك: ۋەك مارى پى لەسكە - ۋەك كەرى دەرۋىشە - ۋەك سەگ دەپارېتەۋە.

جارى واش ھەيە ئامرازى لىكچواندىش فېر دەرېت ۋەك: قەلتاخەكۆنە - شىرە

به فرینه یه .

به لّام به شی هه ره زۆری ئەو لیکچواندنانه لیکچواندنی بالایه که له گه‌ل لیکچواندنی
ساده‌دا جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه . چونکه ئەم شیوه کینایه ، ره‌گی له‌سه‌ر
زه‌مینه‌یه‌کی میژووویی پته‌و دا‌رشتووه و مانای قوولّه و پێویستی به لیکدانه‌وه و
به‌دوا‌دا گه‌رانیکی زۆر هه‌یه تا تیی بگه‌یت . ئەمه لیکچواندنی کینایه‌یه ■ (مه‌حموود
عه‌لی، ۹۸۲: ۲۰)

ئەم فەرھەنگە داگرى ھەزار و دووسەد پەندى پېشىنيان و قسەى نەستەقە
 كە ھەركام لەمانە بەسەرھات و بۆنە و چىرۆك و سەرگوزەشتەيەكى تايبەتنيان
 ھەيە و رۆلئىكى گەورە دەبينن لە دەولەمەندکردنى فەرھەنگى زماندا، جگە لە
 ئامۆژگارى، ھەريەكەيان واتا و مەبەستىكى تازەيان تىدايە بۆ بەردەنگ و زمان
 و ھەروەھا رەنگدانەوھى بارى كۆمەلايەتى ئەوگەلەن كە ئەم پەندانە بەكار
 دىنن. دە ئەوئەندەيتەر لەم پەندانە لە لادى و ناوچە كوردەوارىيەكاندا ماون و
 ئەمانە كە لەپوورئىكى بەنرخن و دەبى كۆ بکړينهوه و لە فەوتان بپاريزرين.
 منيش بە پيى ھيژ و تواناي خۆم شانم دا بەر ئەم ئەرکە و بەلئىنم دا جيگە
 پايەك دانيم و دەست و پايەك بکەم و لە دەرياي بى بنى ئەدەبىياتى گەلەكەمدا
 ھەنگاوئىك ھەلگرم با كەميش بى باشترە لەوھى "دەس لە بان دەس دانيم و
 پەنجە ھەلپيكم". لە كۆتاييدا لە زانايان و رووناكبيران داوا ئەكەم بە ئارەزووى
 خويان بەرھەمەكەم بژار بکەن و ھەلەكانم پيشان بدەن، زۆر خوشحال دەبم و
 بە داوھىي خويئەرى ھيژا و خاوەن ويژدان كە كەلوى لە راستى دپابى قايل
 دەبم، چونكە وەك دەلئىن: (مالى قەلب، سەر بە خاوەنيەتى - ديارى شوان
 ئالەكۆكە).

خوښه رانې هېر!!

له م فـهـرهـنـگـهـدا له بـړـې شوین نه گـهـر ویستـیـتـمان ناماژـه بـکـهـیـنه سـهـر
سـهـرچاوهـیـک تهـنـیا له «وشهـیـهـک» کهـلـکـمان وهرگرتووه، وهـک نهـوهـی نهـگـهـر له
شوینیک نووسراویت «خال» مـهـبهـست: شیخ محمـهـد خال دانـهـری کتـیـبی
پهـندـی پـیـشـیـنـیـانـه.

کورـتـکـراوهـکاـنی هـمـووی نهـو جوړه وشانه له خوارهـوه نووسراون.

کورـت کـراوهـی ناو و سـهـرچاوهـکان

۱. نهـوهـن: محمـهـد ئیـنـسـافـجووی دانـهـری کتـیـبی پـهـند و موچـیـاری گـهـرهـکاـنـمان.
۲. جـلـال مـحـمـود: جـهـلـال مـهـمـوود عـلی دانـهـری کتـیـبی ئیـدیـومـی ۲۰۱.
۳. حـیـرت: عـهـدولـحـمـید حـیـرت سـهـجـادی دانـهـری کتـیـبی پـهـندـی پـیـشـیـنـیـان بـهـرگی ۲۰۱.
۴. خال: شیخ محمـهـد خال دانـهـری کتـیـبی پـهـندـی پـیـشـیـنـیـان.
۵. رـخـزادی: عـلی رـخـزادی دانـهـری گـواړهـی کوردهـواری.
۶. رهـزا کهـلـهـوړ: نهـکـبـهـر رهـزایی کهـلـهـوړ دانـهـری کتـیـبی یـهـک هـهـزار واتهـی پـیـشـهـنـان کورـدی
(کهـلـهـوړی)، بـهـرگی ۱.
۷. عـهـدولـوهـاب: عـهـدولـوهـاب کا نهـبی شـهـرـیـف دانـهـری کتـیـبی فـهـرهـنـگی ئیـدیـوم له
زماـنی کورـدیـدا.
۸. فـتـاحـی قـاضـی: قـادر فـتـاحـی دانـهـری کتـیـبی امـثال و حـکم کورـدی بـهـرگی ۲۰۱.
۹. مـردوـخ: شیخ محمـهـد مـردوـخ دانـهـری کتـیـبی فـهـرهـنـگی مـردوـخ بـهـرگی ۱.
۱۰. هـهـژار: عـهـدوپـرـهـحـمـان شـهـرهـفـکـهـندی دانـهـری فـهـرهـنـگی هـهـنـبـانـه بـوړیـنه. فـهـرهـنـگی
کورـدی. فارسی.

ئەلئىي ناشى ئاۋكەوتوۋە: بە مائىك ئەوترى،
كە لەبەر ھەژارى يا چۆلى بى دەنگ و كش و
مات بى. (خان.پ. ۴۲) **فە** [بە خانە يا منزلى
گفتە مى شود كە بە علت فقر و ندادى
ساكت و بى سر و صدا باشد.]

ئەلئىي ئاگرى بن كايە: بە يەكك ئەوترى كە
لە ژىرەۋە دنەي كەسك بداۋ و بەسەر زارېش
دۆستى بى. (خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە
مى شود كە پنهانى با كسى دشمنى كند ولى
در ظاهر دوست او باشد.]

ئەلئىي ئاۋلايداوە: بە يەكك ئەوترى كە
لەبەر نەزانى، يا خەفەتبارى خۆي، بى دەنگ
بى. (خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە مى شود
كە بە علت ناآگاهى و غم و غصه ساكت
شده باشد.]

ئەلئىي ئەسپى بۇزىن كراۋە: بە يەكك ئەوترى
كە بەپەلە بى، لەسەر رۆيشتن بۆ شوئىنك.
(خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە مى شود كە
براى رفتن به جايى عجله داشته باشد.]

ئەلئىي ئەسپى كراس كۆنە: بە يەكك ئەوترى
كە پىتەۋە نووسا بۆ شتىك، لىت نەپتەۋە.
(خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە مى شود كە
خواهان چيزى از طرف تو باشد و از تو
جدا نشود.]

ئەلئىي بەردى ئاۋەسوۋە: بە يەكك ئەلئىن كە

رووى قايم بى. بە ھىچ لە روو نەچى.
(خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە مى شود كە
پررو و بى شرم باشد.]

ئەلئىي بەردى بن گۆمە: بە يەكك ئەوترى كە
بى دەنگ دانىشتى. (خان.پ. ۴۲) **فە** [بە
كسى گفتە مى شود كە آرام و ساكت
نشسته باشد.]

ئەلئىي بەرزەكى بانانە: بە يەكك ئەوترى لە
گۆبەنگىكا دەستى بى كەچى رزگارېشى
بى. (خان.پ. ۴۲) **فە** [بە كسى گفتە
مى شود كە در واقعه يا حادثەى دست
داشته باشد اگرچه رهاى پيدا كرده باشد.]
ئەلئىي تەرازوۋى بەن پىچراۋە: بە يەككى
دەستەپاچە دەلئىن. (خان.پ. ۴۴) **فە** [بە كسى
كە دچار دستپاچگى و سراسيمه شده باشد
گويند.]

ئەلئىي تەلەي دەستەوشار و گەنجى باۋەي
دۆزىۋەتەۋە: تەلەي دەستەوشار گونكىكى
گەورەيە لە زىرى نەرم كە لە چىنەۋە بە دىارى
نئىردرا بۆ شى ئىران (خوسرەۋى پەروىز) و ئەۋ
زىرە ھەرچەند لە ناۋ دەستا بگوشرايە لە
بەينى پەغەكانەۋە ھىندىكى لى ئەھاتە
دەرەۋە، لە پاشا كە دەستى لى بەرئەدرا
زىرەكە ۋەك خۆي لى ئەھاتەۋە. گەنجى باۋە:
گەنجىكى بەناۋيانگە كە ون بوۋە، و ھەزاران

شده باشد.]

نه ئینی جاشی ماکه ریکن: زۆرتر به دوو کهسی خرابی هیچ و پوچ نهوتری که له یه که بچن. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به دو کس بدکار و هیچ و پوچ که به هم شبیه باشند گفته می شود].

نه ئینی جن پیا تسیوه: به شتی بی پیت نهوتری. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به چیز کم دوام و ناپایدار گفته می شود].

نه ئینی جن گۆریویتی: به منالی زۆر ناشیرین نهوتری. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به بچه ای بسیار زشت گفته می شود].

نه ئینی جیهوی تیکراوه: به یه کیکی زۆر بزیزۆ نه ئین. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به کسی نا آرام و زیرک گویند].

نه ئینی چه مامی ژنانه یه: به کۆرپیک نهوتری که هه ره که له ناستی خۆی به دهنگی بهرز قسه بکا، بی نهوهی گوی له یه کیکی تر بگری. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به مجمعی یا مجلسی گفته می شود که هر کدام در برابر خود با صدای بلند حرف بزنند بدون اینکه هیچکدام به سخنان دیگری گوش فرا دهد].

نه ئینی خوئی مردووی به سه را بیژراوه: به یه کیکی نهوتری که مات و خفه تبار دانیشتی. (خان. پ. ۴۴) **ف** [به کسی گفته

ساله به شویتیا نه گه پین. (خان. پ. ۵۱۹) **ف** [به چیزی پرارزش و گرانها گفته می شود. (ته لای دهسته وشار) که طلای افسانه ای است و عبارت بوده از چونه ی بزرگی از طلای خمیری و نرم که از کشور چین به عنوان هدیه برای خسرو پرویز پادشاه ایران فرستاده می شود. وقتی در مشت می گذاشتند و بر آن فشار می آوردند از دو سر و از میان انگشت ها بیرون می آمد و هنگامی که مشت را باز می کردند به شکل قبلی خود برمی گشت. (گه نجی باوه): گنجی مشهور بوده که مفقود شده و هزاران سال است که به دنبال آن می گردند.]

نه ئینی تیلائی قووت داوه: به یه کیکی نهوتری که قسه ی به رهوانی پی نه کری. (خان. پ. ۵۲۰) **ف** [به شخصی گفته می شود که فصیح و شیوا سخن نگوید].

نه ئینی پشیلای که لله خانه یه: به یه کیکی که لله زلی قه لهو نه ئین. (خان. پ. ۴۳) **ف** [به کسی کله گنده و چاق گفته می شود].

نه ئینی پیره ئنی دۆرژاوه: به یه کیکی نهوتری که خه میکی لی نیشتی. (خان. پ. ۴۳) **ف** [به کسی گفته می شود که دچار غم و غصه ای

می‌شود که ساکت و غمگین نشست باشد. [خان.پ.۴۶] فی [به کسی گفته می‌شود که از ضرر و زیان دیگران خوشحال شود].
ئەلئیی زماوەنی کەرە: به یه کیکی پۆشته و پەرداخ و تەپپوش و شاد ئەلئین. (جلال محمود بەرگی. ۱۸۰) فی [به شخصی همیشه خوشحال و شیک‌پوش گویند].

ئەلئیی سای مەل ئینی داو: کهسیکی گێژ و وێژ و سەر و سەپۆل. (خان.پ.۴۶) فی [انسانی نا‌آگاه و مردنی و بی‌احساس].
ئەلئیی سەگی پی سووتاو: به یه کیکی خۆپیری و گەپۆک ئەوتری. (خان.پ.۴۶) فی [به کسی بی‌کار و هزره‌گرد و بی‌هدف گفته می‌شود].
ئەلئیی سەگی هەلە پاسە: به یه کیکی دری بی‌حەیا ئەوتری. فی [به شخصی نترس و بی‌شرم گفته می‌شود].

ئەلئیی سیوینکن، کراون بە دوو لەتەو: به دوو کهسی جوان ئەلئین که لە شێوەدا زۆر لەیه‌ک بچن. (خان.پ.۴۶) فی [به دو کس هم‌قیافه و زیبا که بسیار شبیه به هم باشند گفته می‌شود].

ئەلئیی شەخسە پەرۆیە: ۱) به یه کیکی ئەوتری که هەرچی‌کی لەبەرا بی‌و‌ه‌ک پەرۆی سەر‌شەخس شروور بی. ۲) به کهسی‌کی‌ش ئەوتری که هیچ دەم و پەل و قسە‌و‌باسی‌کی نەبێ و بێ‌دەنگ دا‌کەوێ. (خان.پ.۴۷) فی [۱]

می‌شود که ساکت و غمگین نشست باشد. [خان.پ.۴۵] فی [به کسی گفته می‌شود که زۆر قسە بزرگ‌گیت‌تەو‌ه و لەسەر شت بپوا. (خان.پ.۴۵) فی [به کسی گفته می‌شود که حرفی را زیاد تکرار کند و بر آن پای بفشارد].

ئەلئیی دووی خەل‌نکراو: به یه کیکی ئەوتری که یه‌ک پارچە کالای تازه‌ی لەبەردا بی و بەرگە‌کانی تری هە‌مووی کۆن بی. (خان.پ.۴۵) فی [به کسی گفته می‌شود که فقط یک تکه لباسش تازه و نو پوشیده و بقیه لباس‌هایش کهنه باشد].

ئەلئیی دار واو‌ه‌یلایه: به یه کیکی ئەوتری که زۆر لە‌پ و لاواز و رەق و تەق بی. (خان.پ.۴۵) فی [به شخصی بسیار لاغر و مردنی گفته می‌شود].

ئەلئیی دیزە‌ی رەشە: به پیاو‌یکی بی‌و‌ه‌ی ئەوتری که لە‌ناو‌بردنی به خراپە مەردم تووشی زیان ببی. (خان.پ.۴۵) فی [به شخصی بی‌آزار گفته می‌شود که هرگاه کسی از او به بد‌گویی یاد کند دچار رنج و آزار خواهد شد].

ئەلئیی روونی سەگ ئەدەن لە لەشی: به یه کیکی ئەلئین که به زەرەری مەردم که‌یف خۆش بی.

ئەللى شىتە وبوبەرد نەگەرې؛ بە يەكك
ئەوترى بە شوپن شتىكا ھەرا كا و نەيگرى.

که هر چند او را نصیحت کنید گوش فرا ندهد.]

نه ئی گویزی ناو بیژنگه: به یه کیك نهوتری که سهری لی شیوا بی، و هرده مه له شویتیک بی. یان که سیک نارامی لی برابی و بهرده وام له هات و چودا بی. (خان.پ. ۵۰) **ف** [به شخصی پریشان و سرگردان گفته می‌شود که هر لحظه در جایی باشد.]

نه ئی گویزی ناو ده خیله یه: به یه کیك نهوتری زور بچکولانه نهوتری. (خان.پ. ۵۱) **ف** [به شخصی بسیار کوچک گفته می‌شود.] **نه ئی گیپه یه جوئه:** به شتی قه‌به ی ناقله نه‌لین. (خان.پ. ۵۱) **ف** [به شخصی لندهور و ناهموار گفته می‌شود.]

نه ئی گیسکی قه‌رزاز نه‌گرتووه: به یه کیكی که مژده ی نابووتی بچکولانه نه‌لین. (خان.پ. ۵۱) **ف** [به کسی گیج و هالو و بدقیافه گفته می‌شود.]

نه ئی عیسا گرتوویه تی و مووسا تی: ناخنیوه: به یه کیك نهوتری که له قه‌له‌وی دا ره‌ویبسته‌وه. (خان.پ. ۴۷) **ف** [به شخصی گفته می‌شود که از شدت چاقی آماس آورده باشد.]

نه ئی فاته سووره‌وانه (سووره‌بانه): نه‌گپرنه‌وه ژنیک سووه ناوی فاته‌ی سووره‌بان

جدا نشود. (مزامح). ۲) همچنین به شخصی کوتوله هم می‌گویند.]

نه ئی گورگی دهم به خوینه: به یه کیكی تاوانبار و زالم نه‌لین. (عه‌بدولوه‌هاب. ۲۱۵) **ف** [به شخصی مجرم و ظالم گویند.]

نه ئی گولی به خیله: به یه کیكی دل پیسی به‌خیل نه‌لین. (خان.پ. ۴۹) **ف** [به شخصی بدنهاد و حسود گفته می‌شود.]

نه ئی گوو گیزی کردووه: به یه کیك نهوتری له رووی سووکیه‌وه زور گیژ و ویژ بی. (خان.پ. ۵۰) **ف** [برای رسوایی است و به شخص گیج و منگ گفته می‌شود.]

نه ئی گووی خو ی گیره نه‌کا: به یه کیك نهوتری که هه‌ر بیت و بجی به بیهروده. (خان.پ. ۵۰) **ف** [به کسی گفته می‌شود که بیهوده در رفت و آمد باشد.]

نه ئی گویز نه‌کاته هه‌مانه (هه‌وانه): به یه کیكی تووره نهوتری که به ره‌قی قسه بکات له‌گه‌ل یه کیكی نه‌رم و له‌سه‌رخز. (خان.پ. ۵۰) **ف** [به شخصی خشمگین گفته می‌شود که به شدت با شخصی آرام و متین برخورد کند.]

نه ئی گویزی بو نه‌مین: به یه کیك نهوتری که هرچند ناموزگاری بکه‌یت وه‌ری نه‌گری. (خان.پ. ۵۰) **ف** [به شخصی گفته می‌شود

نه‌دا. (خان.پ. ۴۸) **ف** [به کسی گفته می‌شود که هیچ چیزی به گوشش فرو نمی‌رود و هیچ خواسته‌ای را برآورده نمی‌کند].

نه‌لئی که‌ری ده‌رویشه سهر به هه‌موو مائیکا نه‌کا: ۱) به یه‌کیکی ناشیرینی دهم و قه‌پۆز چلکن نه‌وتری. (۲) که‌سی که، هیل و سنوور نه‌ناسی و له زۆر شوپن و کاردا خۆی هه‌لقورتینی. (خان.پ. ۴۹) **ف** [۱] به کسی زشت چهره و سر و صورت کثیف گفته می‌شود. (۲) به کسی گفته می‌شود که هیچ حد و مرزی نشناسد و در هر کاری مداخله کند].

نه‌لئی که‌شکی ناوه‌سووه: به یه‌کیکی بی‌شهرم نه‌وتری که قسه کاری تی نه‌کات. (خان.پ. ۴۹) **ف** [به کسی بی‌شهرم گفته می‌شود که سخن در او کارگر نباشد].

نه‌لئی که‌له‌شیری بلقاسمه: به یه‌کیکی نه‌وتری که له میانه‌ی قسه‌ی ئهم و نه‌وا تی هه‌لکات. (خان.پ. ۴۹) **ف** [به کسی گفته می‌شود که در میان سخن دیگران بپرد و سر و صدا ایجاد کند و آواز سر دهد].

نه‌لئی که‌له‌شیری سهر باره‌داره: به یه‌کیکی بچوکی بی‌نمود نه‌وتری که هه‌میشه خۆی ده‌رخات. (خان.پ. ۴۹) **ف** [به شخصی

بووه ئهم ژنه شه‌ری ناوه‌ته‌وه و خۆیشی سه‌یری کردووه که لیشیان پرسیده: نه‌وه چیه؟ وتوویتی: نه‌لین شه‌ر و هه‌رایه، قه‌باحه‌تی فاته‌شی تیا‌یه. ئیستا به یه‌کیکی نه‌وتری که شه‌ر بنیته‌وه و خۆیشی سه‌یری بکا. (خان.پ. ۴۷) **ف** [روایت می‌کنند زنی به اسم فاطمه سوره‌بان بوده است که همیشه جنگ و آشوب به راه می‌انداخته و خود نظاره‌گر آن بوده است. وقتی از او می‌پرسند این جنگ و بلوا چیست؟ در جواب می‌گوید گویا جنگ و دعواست، بی‌آبرویی و رسوایی فاطمه هم در آن دخیل است. حال به کسی گفته می‌شود که جنگ و آشوب به پا کند و خود نیز به تماشای آن بنشیند].

نه‌لئی قه‌ل و به‌چکه قه‌له‌که‌ن، تفیان کردووه دهم یه‌ک: به دوو که‌س نه‌لین که له قسه‌یه‌کا هه‌ردوکیان دک یه‌ک قسه بکه‌ن بی‌ نه‌وه‌ی ناگایان لی بی. یان دوو که‌س پشتیوانی له قسه‌ی یه‌کتر بکه‌ن. (خان.پ. ۴۷) **ف** [به دو نفر می‌گویند که در مسئله‌ای مانند هم فکر کنند بدون اینکه از نظر هم آگاهی داشته باشند].

نه‌لئی کاسه‌ی چه‌وره: به یه‌کیکی نه‌وتری که هیچ نه‌گریته خۆی. و گوئی به قسه‌ی که‌س

كوچك و بی نمود گفته می شود كه همیشه
ابراز وجود نماید و به نوعی خود را نشان
دهد. [به]
نه ئی كه نه شیري كلك هه لكیشراره: وهك
پیشوو.

نه ئی كه ندووی به تاله: به یه كیكي بۆشی
بی زانین و زانیاری نهوتری. یان قسهی زل بكا
و له زانین خالی بی. (خان.پ. ٤٩) [به]
شخصی تهی مغز و بی علم و دانش یا بی
عقل و اندیشه گفته می شود. [به]

نه ئی كه ندووی نه زان كردهوه: به یه كیكي
زلی قه بهی ناشیرین نهوتری. (خان.پ. ٤٩)
[به] شخصی لندهور و بی ریخت و قواره
گفته می شود. [به]

نه ئی كالوی سه خری جنی له سهردایه: به
یه كيك نهوتری كه زۆر بزۆ بی و له هیچ
شوینیک زۆر نه میتیتسهوه له بهر نهوه
دۆزینهوهی بۆ یه كيك گران بی. (خان.پ. ٤٨)

[به] شخصی بسیار زیرك گفته می شود
كه در هیچ جایی بسیار نماند به همین
علت پیدا كردن آن برای دیگران مشكل
باشد. [به]

نه ئی كوردی دۆنه دیوه: به یه كيك نهوتری كه
بۆ شتيك تامه زرو بی. (خان.پ. ٤٨) [به]
كسی گفته می شود كه آرزومند چیزی

باشد. [به]

نه ئی كووپه ی سهروینه: به مهردمی كورتی
خری تيكسپراو نه ئین. (خان.پ. ٤٩) [به]
شخصی كوتاه قد و چاق و قوی بنیه گفته
می شود. [به]

نه ئی كووزه كه متیاری پینه: به یه كيك
نهوتری كه لای هه موو كه ستيك خۆشه و بیست
بی. (خان.پ. ٤٨) [به] شخصی گفته
می شود كه پیش همه عزیز و محبوب
باشد. [به]

نه ئی كویره و نه سپینی له مشت كه وتووه: به
یه كيك نهوتری كه چنگی به سه ر شتيكا
گرتبی، و به نامان و زه مان له ژیر چنگی
نه به ته دهره وه. (خان.پ. ٤٩) [به] کسی
گفته می شود كه چیزی را غضب كرده
باشد و به هیچ وجه از دستش بیرون
نیاید. [به]

نه ئی لوتیییه و عه تهری تۆپیوه: به
یه كیكي خفه تبار نهوتری. (خان.پ. ٥٢٠)
[به] کسی غمگین گفته می شود. [به]

نه ئی له بن داریكایه گه لای پیوه نیه: به
یه كیكي خفه تبار نهوتری. (خان.پ. ٥٢٠)
[به] کسی غمگین گفته می شود. [به]

نه ئی له دهم گورگ به ریوه: به یه كیكي
چلیسی نهوسنی به هه لپه نه ئین له خواردنا.

نه ئیئی له سهردېك به نده: وهك پيشوو.

كه سيكي ناچارام بڼ. (خان. پ. ۴۲) [به شخص

عجول و بي آرام و قرار.]

نه ئیئی ماموستايه: به يه كيكي ليزان و زرنګ

له كاريك نه لښ. [به كسي كاردان و

خبره و زرنګ گوښد كه در كاري يا

شغلي كاريي دارد و كارشناس است.]

نه ئیئی مه شكه تال نه دا: به يه كيك نه وتری كه

جنيو كي زور بدا به يه كيك و به جنيو

بيناخن و تالي بدا. (خان. پ. ۵۴) [به

كسي گفته مي شود كه به فحش و ناسزاي

بسيار ديگران را آزار و رنج دهد.]

نه ئیئی مژ له قنگي كهر نه دا: به يه كيك

نه وتری كه مژي قايم بدا له سه بيل و قليان.

(خان. پ. ۵۲) [به كسي كه پك محكم

به سيگار يا قليان مي زند گوښد.]

نه ئیئی مريشكه و له گووي خوي چينه نه كا:

(۱) به يه كيك نه وتری، كه شتيكي لي ون

بووي، و به راست و چه پي خويا ده ست

بگيري. (۲) به كه سيكي رژدي پيس خوريش

نه لښ. (خان. پ. ۵۲) [به كسي كه چيزي

را گم كرده و راست و چپ بدنالش مي-

گردد. (۲) به كسي خسيس گوښد.]

نه ئیئی مريشكي ناشه وانه: به يه كيك نه وتری

كه به سدر هم و نه وده و بله وړي. (خان. پ. ۵۲)

يان كه سيك، له برسيديدا به په له په لاماري

نان خواردن بدا. (خان. پ. ۵۲) [به شخصي

شك پرست و گرسنه گفته مي شود كه در

خوردن تعجيل داشته باشد.]

نه ئیئی له گه رووي مارد هراتووه: واته زور

راست و دروسته. (خان. پ. ۵۲) [بسيار

راست و درستكار است.]

نه ئیئی له گوڼي گادا نووستووه: به يه كيك

نه وتری كه بي ناگا بي له دهنگ و باسيك.

كه سيكه ناگاي له دنيا نه بي و هيچ تن ناگا.

(خان. پ. ۵۲) [به شخصي گفته مي شود كه

از دنيا، واقعه يا روښادي بي خبر باشد.]

نه ئیئی له كلا گه راوه: به يه كيكي لاري خوار و

خيچي ناشيرين نه وتری. (خان. پ. ۵۲) [به

شخصي كج و كوله، زشت و بدقيافه گفته

مي شود.]

نه ئیئی له سهرد ناگر دانيشتووه: به يه كيك

نه وتری كه به ناچار له شوښنيك دانيشتي.

كه سيك به په له بي و له شوښنيك نه تواني

بميښتووه. (خان. پ. ۵۲) [به كسي گفته

مي شود كه به اجبار در جايي نشسته

باشد.]

نه ئیئی له سدر باني جه هه ننه م له وده ريوه: به

يه كيكي ره قوته قى لاواز نه وتری. (خان. پ. ۴۳)

[به كسي لاغر و ضعيف گفته مي شود.]

ف] به کسی گفته می‌شود که سر بار

دیگران باشد و از آنها تغذیه کند.]

نە ئیئى مریشکی ناشه‌وانه، تا کشه‌ی ئى

بکه‌یت زیاتر بۆ سه‌ردۆ ئیان رائه‌کات: به

یه کێک ئه‌وترئ که له‌ خواره‌وه جیگای

نه‌یته‌وه بۆ به‌ره‌وه‌ژووتر هه‌ول به‌دات.

(خان.پ. ۵۲۰) ف] به کسی گفته می‌شود که

در پست‌های پایین‌تر راهش ندهند ولی او

در جهت رسیدن به پست‌های بالاتر باشد.]

نە ئیئى مریشکی ئاوه‌پووتکراوه: به یه‌کیکی

رووتسی کهم به‌رگ و کالاً ئه‌وترئ.

(خان.پ. ۵۲۰) ف] به شخصی برهنه و بدون

لباس گفته می‌شود.]

نە ئیئى مشتە‌ی ئاوه‌مانه‌یه: به یه‌کیک

ئه‌وترئ که زبان و دهمی به نه‌ینی له‌ کارا

بی. (خان.پ. ۵۲۰) ف] به کسی گفته می‌شود

که مخفیانه زبانش در کار باشد.]

نە ئیئى مشکی جوان‌دڤه: ۱) به یه‌کیکی بزێوی

دڤ ئه‌وترئ. ۲) که سیک له‌بنه‌وه کاری خۆی

کرد بی. (خان.پ. ۵۲۰) ف] ۱) به کسی نا آرام

و نترس و مودی گفته می‌شود. ۲) کسی که

کار خود را اساسی انجام داده باشد.]

نە ئیئى مشکی سه‌رتە‌خته‌یه: به یه‌کیکی

به‌کۆلانه‌ی جڤینی جه‌ربه‌زه ئه‌وترئ.

(خان.پ. ۵۲۰) ف] به شخصی کوچک و

بازیگوش و نا آرام گفته می‌شود.]

نە ئیئى مشکی ئاوجه‌وانه: ۱) به یه‌کیکی

به‌چووک ئه‌وترئ که به‌رگی یه‌کیکی له‌ خۆی

گه‌وره‌تر له‌به‌ر کرد بی. ۲) به که‌سیکی گیان

سه‌ختیش ئه‌لێن که زۆر سه‌رسه‌خت بی و

گیان نه‌دا به‌ده‌سته‌وه. (خان.پ. ۵۲۰) ف] ۱)

به شخصی کوتاه‌قد گفته می‌شود که لباس

کسی از خود بزرگ‌تر را پوشیده باشد. ۲)

به کسی جان سخت و مقاوم گویند.]

نە ئیئى من کڤه‌ ئه‌که‌م و ئه‌وه‌ ئه‌یخوا: به یه‌کیک

ئه‌لێت که حه‌ز له‌ چاره‌ی نه‌کیت.

(خان.پ. ۵۲۰) ف] به کسی گفته می‌شود

میلی به دیدارش نداشته باشید و از او

نفرت داشته باشید.]

ئسه‌ ئیئى موویان هه‌کڤووزان‌دوووه

(هه‌کڤزان‌دوووه): به یه‌کیک ئه‌لێن له‌ کاتیکا

نه‌ته‌وی بیته، که‌چی ئه‌وه‌ له‌و کاته‌دا کوتیڤ

به‌یدا بی. (خان.پ. ۵۴۰) ف] به کسی گفته

می‌شود در موقعی که نخواهید او را ببینی

ولی او در همان لحظه ناگهان پیدا شود.]

نە ئیئى میزی گایه، هه‌ر لاره‌روا: به یه‌کیک

ئه‌وترئ که له‌ هه‌موو شتی‌کا لاره‌ بی.

(خان.پ. ۵۴۰) ف] به کسی گفته می‌شود که

در تمام مسائل و اعمالش کج‌اندیش باشد.]

نە ئیئى میشی میوانی ئییه: به یه‌کیک ئه‌وترئ

شخصی منافق گفته می‌شود.]

نه‌لئی ورچی ده‌ست شکاوه هه‌ر بۆله‌بۆلئیتی:

به‌یه‌کیک نه‌وترئ که له‌به‌ر خۆیه‌وه هه‌ر خوته‌و بۆله‌ی بی. (خان.پ. ۵۲۰) **ف** [به‌کسی

گفته می‌شود که پیش خود غرولند کنند.]

نه‌یه‌ژئ (ده‌لئیی) رۆن داخ نه‌کا: [به‌یه‌کیک

نه‌وترئ که خۆی بۆ کارێک چاک ناماده‌ بکا.]

ف به‌کسی گفته می‌شود که خود را برای

کاری آماده‌ کند. (فتاحی قاضی به‌رکی ۱۸۰)

نه‌یه‌ژئ (ده‌لئیی) گۆیزیکن و کریاونه‌ته‌ دوو

کوته‌وه: [به‌دوو که‌س ده‌لئین که زۆر له‌یه‌ک

بچن.] **ف** به‌دو شخص گفته می‌شود که

بسیار بهم شبیه باشند. (فتاحی قاضی به‌رکی ۱۸۰)

نه‌یه‌ژئ (ده‌لئیی) کاروانسه‌راس: [به‌شوئیتیک

ده‌وترئ که زۆر قه‌ره‌بالغ بی‌ت. خه‌لکیکی

زۆری بی‌شومار و بی‌شیرازه‌ی تیا‌دا بی‌ت و

بچی.] **ف** به‌جایی شلوغ گفته می‌شود که

جمعیت بسیاری در آن رفت و آمد کند.

(فتاحی قاضی به‌رکی ۱۸۰)

نه‌یه‌ژئ (ده‌لئیی) کیوی (کینفی) که‌ندوووه: [به‌

یه‌کیک نه‌لئین که خۆی زۆر ماندوو و شه‌کەت

نیشان بدا. **ف** به‌کسی گفته می‌شود که

خود را بسیار خسته نشان دهد.]

نه‌یه‌ژئ باروووته: [مرۆفی که‌لله‌ره‌ق که زوو

که‌شتیکی به‌سه‌ر هاتبی و باکی نه‌بی.]

(خان.پ. ۵۴) **ف** [به‌کسی گفته می‌شود که

دچار حادثه‌ یا واقعه‌ای شده‌ باشد و ترس و

واهمه‌ای هم نداشته‌ باشد.]

نه‌لئیی میچی قومارخانه‌یه: به‌یه‌کیکی

فیل‌باز نه‌وترئ. (خان.پ. ۵۴) **ف** [به‌کسی

مکار و نیرنگ‌باز گفته می‌شود.]

نه‌لئیی نانی به‌سه‌ر ساجه‌وه سووتاهه: به‌

یه‌کیک نه‌وترئ که زۆر هه‌ر و هه‌ج بی.

(خان.پ. ۵۴) **ف** [به‌کسی نا‌آرام و بازیگوش

گفته می‌شود.]

نه‌لئیی نانی بی‌خوئیه: به‌یه‌کیکی به‌دبه‌خت،

بی‌شانس نه‌لئین. **ف** [به‌انسانی بدبخت و

بی‌شانس و اقبال گویند.]

نه‌لئیی نه‌بای دیوه و نه‌باران (بۆران): به‌

یه‌کیک نه‌وترئ که له‌سه‌ر کارێک سزایه‌کی

سه‌خت درایی، که‌چی له‌دوای سزاکه‌ ده‌ست

بکاته‌وه به‌کاره‌که. (خان.پ. ۵۵) **ف** [کسی

که اصلاً در بند مجازات و بدکاری‌هایش

نیست.]

نه‌لئیی نه‌نان نه‌خوا و نه‌ناو: به‌یه‌کیکی زۆر

له‌ر و لاوا‌ز نه‌وترئ. (خان.پ. ۵۵) **ف** [به‌

شخصی بسیار لاغر گفته می‌شود.]

نه‌لئیی نیسه‌که به‌رو پشتی بۆنییه: به‌

یه‌کیکی دو‌وروو نه‌وترئ. (خان.پ. ۵۵) **ف** [به‌

بدات و کلاو بنیته سهرمان]. ڤی می‌خواهد

فری‌مان دهد. (حیرت. ۵۴۸)

نه‌یژیتنه نارد گه‌نم به‌هاره‌س: واته هه‌م‌وو

شتیکی لی‌ دیت. ڤی [چیزی یا کسی که به

درد همه چیز می‌خورد].

نه‌یژیتنه ناو‌هاوردگیه (هیناویه): [به یه‌کیتک

نه‌لین که له‌ خورایی و بی‌حس‌او خدرج بکا.

ڤی ولخرجی کسی را چنین بیان می‌کنند.

(حیرت. ۴۵)

نه‌یژیتنه پا به سهر‌منا نه‌نی: [به یه‌کیتک

نه‌لین که زور به نه‌سپایی هه‌نگاو هه‌لگری].

ڤی‌به کسی که خیلی آهسته راه می‌رود

گویند. (حیرت. ۴۵)

نه‌یژیتنه دهرده‌چه په‌نه‌یه: [به که‌سیکی

دهرده‌دار و له‌پر و لاواز ده‌لین]. ڤی به

شخصی رنجور و ضعیف‌الحال گویند.

(حیرت. ۴۵)

نه‌یژیتنه ده‌ل چه‌کانگیه: [به ژنیک‌ی فره‌خور و

سکه‌پروو ده‌لین]. ڤی در مورد زنی پر‌خور

گفته می‌شود. (حیرت. ۴۵)

نه‌یژیتنه رۆسه‌م زالی بووگه (بووه): [به ژنیک

نه‌لین که کچی بوویت و دوا‌ی زاینه‌که‌ی

دهرنگ به‌ نیش و کار بکات، خه‌سوری به

تانه و ته‌شهره‌وه وای پی‌ ده‌لین]. ڤی به زنی

تورپه‌ ده‌بی و هه‌لده‌چی. ڤی به انسانی

عصبانی و بسیار خشمناک گویند که

نمی‌شود با او صحبت کرد، مثل باروت

منفجر می‌شود].

نه‌یژتی قیامه‌ت هه‌ستاوه: (۱) خه‌لکی زور

کۆبوونه‌وه له‌ شوینیک (۲) روژگاری ناخوش و

پر له‌ شهر و ناژاوه که که‌س ناگای له‌ که‌س

نه‌میتنی و ههر که‌س هه‌ولتی خو‌ی بدات.

(عه‌بدولوه‌هاب. ۱۹۳) ڤی (۱) به جمعی بسیار

که در جایی جمع شوند گویند. (۲) به

روزگاری نامناسب پر از جنگ و آشوب

گفته می‌شود که کسی از کسی خبر ندارد

و هر که به فکر نجات خویش است].

نه‌یژتی کوچک (به‌رد) ده‌خاته نیوگۆم: به

یه‌کیتکی نه‌زان و له‌ قسه‌ تینه‌گه‌یشتوو نه‌لین.

ڤی به شخصی نادان و نفهم گویند.

نه‌یژتی مارو‌سیرن - مارو‌پونگه‌ن:

دورژمنایه‌تی دایی بی‌پرا‌نه‌وه نیوان دوو دورژمن

یا دوو شت که هه‌رگیز هه‌رگیز کۆ نه‌بنه‌وه.

ڤی دشمنی مدام و همیشگی میان دو چیز

یا دو کس.

نه‌یژتی ماری‌سره: به زورداریک‌ی لی‌که‌وتوو

نه‌لین. (عه‌بدولوه‌هاب. ۲۳۸) ڤی [به ظالمی

شکست‌خورده گویند].

نه‌یژتی منال نه‌خه‌له‌تینی: [نه‌یه‌وی فریومان

کند. (حیرت. ۴۷)

نُیژی ناسیاویکه ناوی که فتکه (که وتوو): به
جیگایه کی بی‌ده‌نگ و کش و مات نه‌وتری.
(رخزادی. ۵۰) **فِ** [به جای ساکت و بی‌صدا
گفته می‌شود].

نُیژی ناگر ها له ده‌میا: به یه‌کینک نه‌وتری که
زۆر توند و به‌پله‌له قسه بکا. (رخزادی. ۵۰)
فِ [به کسی گفته می‌شود که بسیار تند و
عجولانه صحبت می‌کند].

نُیژی ناله‌تیا تیکردگه (کردوو): به یه‌کینک
نه‌وتری که نارام و قهراری نه‌بی. (رخزادی. ۵۰)
فِ [به کسی گفته می‌شود که آرام و قرار
نداشته باشد].

نُیژی نه‌نه‌ون له مووی به‌ری: به یه‌کینکی
تووړه و نالۆز نه‌وتری. (رخزادی. ۵۰) **فِ** [به
شخصی خشمگین و ناهنجار گفته
می‌شود].

نُیژی بو‌ناگر هاتگه (هاتوو): به یه‌کینک
نه‌وتری که بۆ کارئ هاتبی و بۆ گه‌رانه‌ویش
زۆر په‌له‌ی بی. (رخزادی. ۵۰) **فِ** [به شخصی
گفته می‌شود که راجع به امری یا کاری
آمده باشد و در برگشتن تعجیل داشته
باشد].

نُیژی به دوم داینیاگه (دایناوه): به منالئ
نه‌وتری که زۆر له باوک و دایکی بچی.

که دختر زاییده یا پس از زایمان دیر از
بستر برخیزد. مادرشوهر با طعنه چنین
گوید. (حیرت. ۴۶)

نه‌یژیته سه‌رگه‌رده‌نه‌س: [به دایه‌ره‌یک
نیداره‌یه کی حکومتی نه‌لین که هم‌مو
موچه‌خۆره‌کانی به‌رتیل خۆر بن. **فِ** ۱] به
اداره‌ای گفته می‌شود که کارمندانش رشوه
بگیرند. ۲] به کاسبکاری یا فروشنده‌ای
گویند که اجناسش را گران بفروشد.
(حیرت. ۴۶)

نه‌یژیته سیفیکن و کراونه‌ته‌وه دوو له‌ته‌وه:
[به دوو کهس نه‌لین که زۆر له‌یه‌ک بچن.
فِ به دو نفر گویند که شبیه بهم باشند.
(حیرت. ۴۶)

نه‌یژیته گه‌ونه: [به مروی زیر و گژی‌اگ
نه‌لین. **فِ** موهای زیر و درشت و شاخ
کرده. (حیرت. ۴۷)

نه‌یژیته قاتره: [له ریگه‌وچووندا وه‌ک
قاتره. لار و ناراست. **فِ** در راه رفتن مانند
قاطر است. (حیرت. ۴۶)

نه‌یژیته که‌له‌شیر ناوه‌خته: [به که‌سیک
نه‌لین که ناوه‌خت و بی‌جیگه ده‌ست به
قسه‌کردن بکا. **فِ** به کسی گفته می‌شود
که بی‌موقع و بی‌ربط شروع به سخن گفتن

رسیده و نظرشان یکی باشد.]

ئیزی تیکه گیریاگه سه قورگی: (۱) که سیکی قسەنە کەرو بی لایەن یان بە یەکیک ئەوتری که زۆر بە تاسە دیتنی که سیکی تر بی. (رخزادی. ۵۱) **فی** [بە کسی گفته می شود که بسیار آرزومند و مشتاق دیدار کسی دیگر باشد.]

ئیزی تینگ بەر ناوه: بە یەکیک ئەوتری که زۆر بە تاسە دیتنی که سیکی تر بی. (رخزادی. ۵۲) **فی** [بە کسی گفته می شود که بسیار آرزومند و مشتاق دیدار کسی دیگر باشد.]

ئیزی جنۆکه گۆچی کردگه: بە منالیکی تازه پەیدا بووی لەر و لاواز ئەوتری. (رخزادی. ۵۲) **فی** [بە نوزادی لاغر و ضعیف گفته می شود.]

ئیزی رۆن قازیان لی داگه (داوه): بە یەکیکی بەدەماخ و دلخۆش ئەوتری. (رخزادی. ۵۲) **فی** [بە شخصی شاد و سرحال گفته می شود.]

ئیزی سگ هاره: بە یەکیکی بی حەیا ئەوتری. (رخزادی. ۵۳) **فی** [بە شخصی بی حیا و شرم گفته می شود.]

ئیزی سەوھەتە ی پەت بپراوه: (۱) بە یەکیکی تەنیا کەوتوو ئەوتری یان زۆر خاوخلیچک بی.

(رخزادی. ۵۱) **فی** [بە بچەای گفته می شود که بسیار شبیه بە پدر و مادرش باشد.]
ئیزی بە دوو نق و نیم کردگیه سی: بە یەکیک ئەوتری که منالی که سیکی تری زۆر خۆش گەردەک بی و بە زکی خۆبەوہی بلکیننی. (رخزادی. ۵۰) **فی** [بە شخصی گفته می شود که بچەای کس دیگری را دوست داشته باشد و او را بە سینەای خویش بفشارد.]

ئیزی بەرد ئەداتە مل بەردا: بە یەکیک ئەوتری که زۆر بە تووڕەیی یان بە پەلە قسە بکا. (رخزادی. ۵۱) **فی** [بە کسی بسیار خشمگین گفته می شود که عجلانە صحبت کند.]

ئیزی بە چە خوهرە ها لە زکیا: بە یەکیکی زۆرخۆر ئەوتری که هەر لە تیریون نەبی. (رخزادی. ۵۰) **فی** [بە شخصی پرخور گفته می شود که هرگز سیر نشود.]

ئیزی تازه لەدایک بووه: رابردوی لە بیر بردوو و ژیا نیکی باشی دەست پئی کردوو. **فی** [گذشته ها را کنار نهاده و زندگی تازه و خوبی را آغاز کرده است.]

ئیزی تفتیان کردگه سه دم یەک: بە دوو کەس ئەوتری که لە بابەتیکدا، هەروەکوو یەک قسە بکەن. (رخزادی. ۵۱) **فی** [بە دو نفر گفته می شود که درباره موضوعی از قبل بە توافق

(داوه‌زاندووه): به یه کینک نهوتری که هه‌ر له
نیاره‌وه بخزیتته ماله‌وه. (رخزادی. ۵۵) فی [به
شخصی گفته می‌شود که همیشه قبل از
موعد مقرر به خانه بر گردد.]

نیژی لوتییبه و مه‌یمونه‌که‌ی توپیگه: به
که‌سیکی دهم‌ه‌راش، به‌لام خه‌مبار نهوتری
که نیستا له قسه که‌وتبی. (رخزادی. ۵۶)
فی [به شخصی زبان‌دراز و غمگین گفته
می‌شود که در حال حاضر از سخن گفتن
اقتاده باشد.]

نیژی له دهم‌ره‌ش به‌ریووگه: به یه کینک
نهوتری که له خواردنا هه‌ول و ده‌سه‌پاچه بی.
(رخزادی. ۵۶) فی [به شخصی گفته می‌شود
که در خوردن عجول و سراسیمه باشد.]

نیژی له گه‌ل جی ماوه: واته زۆر په‌له‌یه‌تی.
(رخزادی. ۵۷) فی [بسیار عجله می‌کند.]

نیژی له قاتی ساییو هاتگه (هاتووه): به
یه کینکی هه‌ول‌خۆر یا که‌سیکی له‌ر و لاواز
نهوتری. (رخزادی. ۵۶) فی [به شخصی عجول
و لاغر و مردنی گفته می‌شود.]

نیژی له لووت‌فیل داکه‌فتگه (داکه‌وتووه):
واته زۆر له‌خۆرازی و قولم و لووت به‌رز و
فیزن. (رخزادی. ۵۷) فی [بسیار متکبر و
از خودراضی است.]

نیژی مالی دزیاکه - بریاگه (براوه): به

(۲) به که‌سیکه‌ی بی‌که‌لک و کار نهوتری که
هیچی له ده‌ست نه‌یه‌ت. (رخزادی. ۵۳) فی [۱]
به شخصی تک و تنهایا فردی شل و ول و
بی‌خاصیت گفته می‌شود. (۲) به شخصی
بی‌فایده گفته می‌شود که هیچی از دستش
بر نمی‌آید.]

نیژی شه‌قول قه‌مه‌ری کردگه (کردووه): وا
نه‌زانی کاریکی زۆر گرینگی کردووه.
(رخزادی. ۵۳) فی [تصور می‌کند که کار
مهمی را انجام داده است.]

نیژی گۆچانی قووت داکه (داوه): به یه کینکی
فیزن نهوتری که ره‌ق و ته‌ق بر‌وا. (رخزادی. ۵۵)
فی [به شخصی متکبر و خودخواه گفته
می‌شود که راست و محکم راه برود.]

نیژی گور‌په‌ی گیپه‌خانه‌س: به یه کینکی زۆر
چاخ و قه‌له‌و نهوتری. (رخزادی. ۵۵) فی [به
کسی بسیار چاق و تنومند گفته می‌شود.]

نیژی گیاور‌په‌ی خواردووه: به یه کینک نهوتری له
ناکا و بمری. (رخزادی. ۵۶) فی [به کسی گفته
می‌شود که ناگهانی بمیرد.]

نیژی کاسه‌ی قه‌ره‌چی (که‌وئی) ئاو
بردگیه‌سی: به جیگایه‌کی زۆر قه‌ره‌بالغ
نهوتری. (رخزادی. ۵۴) فی [به جایی بسیار
شلوغ و پرجمعیت گفته می‌شود.]

نیژی که‌نیشکه جافیان بو‌داوه زانگه

یەکیکی فزول ئەوتری کە سەر بە ھەر جیگایەک بکا بۆ ئەوەی سەر لە شتی دەربینی. (رخزادی. ۵۷) **فە** [بە انسانی فزول گەتە می شود که به هر جایی سر بکشد تا سر از کار دیگران دربیآورد.]

نێژی مامرە و نانی کەفتەگە کولانجا: بە یەکیک ئەوتری کە بۆ ھەر جیگایە سەر بکێشی. (رخزادی. ۵۷) **فە** [بە کسی گەتە می شود که به هر جایی سر بکشد.]

نێژی مەوچە خوارگە (خواردوو): بە یەکیک ئەوتری کە بای زکی خۆی پێ راگیر نەکری. (رخزادی. ۵۸) **فە** [بە کسی گەتە می شود که نتواند باد شکم خود را نگهارد.]

نێژی مردگە و بەش زینگ نەخوا: بە یەکیکی تەمەل ئەوتری کە بۆ ژبانی خۆی ھەول نەدا و لە دەسپەنجی خەلک بژی. (رخزادی. ۵۷) **فە** [بە انسانی تنبل گەتە می شود که برای زندگی خویش نکوشد و از دسترنج دیگران استفاده کند.]

نێژی مووساییگە زینوارە: بە یەکیک ئەوتری کە دوای ئەوەی خەتەر بەسەرچووبی، لە خەتەرە کە تێگیا و بترسی، ترسنۆک. (رخزادی. ۵۸) **فە** [بە کسی گەتە می شود که پس از رفع خطر آگاه شود و بترسد.]

نێژی میش نەیکەستگە: بە یەکیک ئەوتری کە بەلایەک رووی لی دابی، بەلام ئەو نەبختە خۆی. (رخزادی. ۵۸) **فە** [بە کسی گەتە می شود که بلایی یا رویدادی بر او واقع شده باشد ولی او به روی خویش نیاورد.]

نێژی نان ساجییە: بە یەکیکی رێک و پێک و جوان ئەوتری. (رخزادی. ۵۸) **فە** [بە شخصی مرتب و زیبا گەتە می شود.]

نێژی وەوییە و نەسپیان بۆزین کردگە (کردوو): بە یەکیک ئەوتری کە خۆی بۆ کاری حازر کردبێ بەلام هیچ پێوستیک بەو نەبێ. (رخزادی. ۵۹) **فە** [بە کسی گەتە می شود که خود را برای کاری آماده کرده باشد و در عین حال هیچ نیازی هم به وجود او نباشد.]

نێژی ھێکە دووزەردینە بۆم کردگە (کردوو): نێستی کاریکی زۆر گرینگی کردوو. (رخزادی. ۵۹) **فە** [گویی کار مهمی را انجام داده است.]

بۆتە نیشکە ئی دارەبەنی: بە یەکیک دەلێن کە زۆر لەر و لاراز بوویت. **فە** [فوق العاده لاغر شده باشد.]

بۆتە بابی کرمانجی: بە یەکیک ئەلێن کە منداڵەکانی پشتیان و یاریدەری نەبن وێلیان کردبێ و ھەلیانخپاندوو گەدایی بکات.

بۆته خدری خدران: [به‌سهر که‌سانی‌تردا سهر که‌وتووه]. **ف** بر دیگران تفوق و برتری یافته است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۳۷)

بۆته گورگ: (۱) ناشیرین بوو (۲) ترسناک بووه و شه‌ری لئ ده‌یپته‌وه، سامی په‌یدا کردووه، نه‌هینره. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۳۰۰) **ف** [۱] زشت شده (۲) ترسناک شده و جنگ و آشوب به پا می‌کند، هیبت پیدا کرده و کینه‌توز شده است.

بۆته قه‌له‌گووخور: [بی‌جینگه خۆی ده‌کوئپته نیو کاروباری خه‌لک، که‌سایه‌تی نزم بووه و سووکی ناو کۆمه‌له‌!]. **ف** در کار دیگران دخالت و اظهارنظر بیجا می‌کند که حقش نیست. شخصی پست و بی‌آبروست. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۳۷)

بۆته که‌ر بازارپی: [نه‌بوونی یاسا و ده‌سه‌لاتی میری]. **ف** قاعده و قانونی در میان نیست. عدم حکومت قانون. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۳۷)

بۆته که‌ری ناوایی (بیگاران): به‌یه‌کیک ده‌وترئ که هرچی بیٚت، کارخۆی به‌سهردا بدات. بیجه‌وسینٚپته‌وه و نقه‌ش نه‌کات. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۳۰۰) **ف** [به کسی گفته می‌شود که هرکسی که کار خود را به وسیله او انجام می‌دهد بی‌مزد و پاداش او

ف] به کسی گفته می‌شود که مورد حمایت فرزندانیش نیست و او را رها کرده‌اند، یا به گدایی وادارش نموده باشند.

بۆته بریشکه: زۆر له‌بهر هه‌تاو بئوه ره‌ش داگه‌راوه (جلال محمود به‌رگی ۲، ۳۰۰) **ف** [بسیار جلوی آفتاب بوده سیاه سوخته شده است.]

بۆته تیزه جاری مندالان: (۱) بووده‌له‌یه و که‌سیٚتی نزمه. هرچی بیٚت تیزی پٚتوه ده‌کا گالته جاری هه‌مووانه تا هی مندالانیش (۲) باری که‌وتووه و نه‌هامه‌تیه‌تی ررووتی کردووه (جلال محمود به‌رگی ۲، ۳۰۰) **ف** [تنبل است و شخصیت پستی دارد، همه مسخره‌اش می‌کنند حتی بچه‌ها هم (۲) توی بدبختی افتاده و بدشانسی به او روی آورده است.]

بۆته په‌ندی عاله‌می: [هه‌موو له به‌سه‌ره‌اتی شه‌و تیگه‌ییون و ناگاییان په‌یدا کردووه و په‌ندیان وه‌رگرتووه]. **ف** همه از سرگذشت او خبردار شده و پند و عبرت گرفته‌اند. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۳۶)

بۆته پووشی به‌ر روژی: [سوک و ترژی ناو کۆمه‌ل بووه و خه‌لک ریژی بۆ دانانن]. **ف** در میان جامعه رسوا و بی‌آبرو شده و مردم به او احترام نمی‌گذارند. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۳۶)

را بہ رنج و زحمت وادار می کنند و صدایش ہم بیرون نمی آید.]

بۆتہ مندال بازارپی: بہ کاریک دوتریت کہ مندالان دستیان تیوہردایت، چہواشہ بوو بیت، گہورہ لاکہوتبیت. (جلال محمود بہرگی ۲۱۰. ۲) **فہ** [بہ کاری گفتمہ می شود کہ بچہ ہا در ان دخالت کردہ باشند و برعکس بزرگان را کنار زدہ باشند.]

بۆتہ وشتی نیو پھمؤ: [بیونی بی بابہخ و پوچہ و نازاردہر]. **فہ** وجودی بی حاصل و عاطل و باطل و در نتیجہ مضر. (فتاحی قاضی بہرگی ۲۷۰. ۲)

بالولہ: زانا و تیگہیشتوو یان گیلوکہیہ. (عبدالوہاب ۴۴) **فہ** [آگاہ و فہمیدہ یا ابلہ و نادان].

بہ حرہ - دہریاہ (زہریاہ): (۱) بہ مرؤی بہ پشوو و لہسہرخؤ ٹہلین. کہسینک کہ درہنگ ہدلچی و تورہ بی. (۲) بہ یہ کیٹ ٹہلین کہ لہ کردہ و کاریکا زانا بیت. (۳) شوینی زور گہورہ و قہرہ بالغ (سنہ بہ حرہ) (عبدالوہاب ۴۹) **فہ** (۱) بہ انسانی آرام و متین گویند. (۲) بہ شخصی کہ در کاری و فعالیتتہ تخصص داشتہ باشد. (۳) بہ جایی بسیار شلوغ گویند.]

بہ چکہ سہ گیکہ: بہ مندالی ہاروہاج ٹہلین.

(عبدالوہاب ۴۸) **فہ** [بہ بچہای شلوغ و ناآرام و بازیگوش گویند].

بہ چکہ شیرہ: بہ یہ کیٹ ٹہلین کہ لہ نہوہی نازا و پالہوانان بی. (عبدالوہاب ۴۸) **فہ** [بہ کسی شجاع گویند کہ از نژاد پهلوانان باشد].

بہ چکہ ماریکہ: [زورداری بچووک **فہ** بہ ظالمی کوچک گویند].

بوو بہ - بۆتہ - ناردی ناودرکان: پھرش و بلابۆتہوہ وکؤ کردنہوہی ٹہستہمہ. بہ بنہمالی داپراوو، لیک جوداکراویش ٹہلین. (جلال محمود بہرگی ۱۲۰. ۱) **فہ** [پخش و پلا شدہ و جمع آوری آن مشکل است. بہ خانوادہای از ہم جداسدہ ہم گویند].

بوو بہ - بۆتہ - ٹہستیرہی سیوہیل: بہ یہ کیٹ ٹہلین کہ کہم کہم خوی دہرخات. (جلال محمود بہرگی ۱۲۰. ۱) **فہ** [بہ شخصی گفتمہ می شود کہ کمتر در انتظار عموم ظاهر شود].

بوو بہ - بۆتہ - داسک و دہرزی: زور لاواز بووہ، بہ ٹہندازہیہک پیستی بہ سہر ٹیسکیدا وشک بۆتہوہ. (جلال محمود بہرگی ۱۲۰. ۱) **فہ** [بسیار لاغر شدہ، بہ طوری کہ پوستش بر استخوانش چسبیدہ و خشک شدہ است].

بوو بہ - بۆتہ - کولارہ - فرفرؤکہ - تہیارہ: خیرا دہروات، وک ہفپیٹ. تیڑ ہدلیت

ناو و به‌زه‌ویدا چوو. (جلال محمود به‌رگی ۲.
۳۲) **ف** [شرمنده و پریشان شده است.
گویند در شرمساری تبدیل به یک قطره
آب شده است.]

بوو به به‌له‌ی هه‌ژده گج: گج = (کراس) به
یه‌کی ده‌وتری که به‌شی خوی دانه‌که‌وی.
(جلال محمود به‌رگی ۲۹.۲) **ف** [به کسی
گویند که به سهم خویش قانع نباشد.]

بوو به به‌په‌وی بوسو: واته ناوی زرا. ناوی به
خراب ده‌رچوو. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۹۱) **ف**
[رسوا و بی‌آبرو شده است.]

بوو به پووش برنج: له به‌رچاوی خه‌لک سووک
و ریسوا بووه. (جلال محمود به‌رگی ۲۹.۲) **ف**
[در نظر مردم بی‌آبرو و رسوا شده است.]

بوو به خوئی به‌ریپی: سه‌ری بو شوپ کرد و،
بچوکی و کویله‌یه‌تی خوی بو نواند. (جلال
محمود به‌رگی ۲۹.۲) **ف** [در برابرش تعظیم
کرد و بندگی خود را به او نشان داد.]

بوو به خوینی سیاه‌وحش: کوشتنی سیاه‌وحش
که کپری که‌یک‌اوسی دووه‌مه که شای
که‌یانیه‌کان بووه له نیراندا به ده‌ستی
نه‌فراسیابی شای تورکستان بوو به هوی
رشتنی خوینیکی زور. واته: ثم ناژاوه‌یه،
ثم ناکوکیه، ثم قسه‌یه هه‌ر کوتایی
نه‌هات؟! (جلال محمود به‌رگی ۱. ۹۱) **ف** [کشته

وراده‌کات. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۹۳) **ف**
[سریع می‌رود، مثل این که پرواز کند. با
عجله فرار می‌کند.]

بوو به - بوته - مووی لووت: به یه‌کیک ده‌لین
که به‌رچاو بگریت یان هه‌ز له چاره‌ی نه‌کریت،
لای نه‌و که‌سه ره‌زای تال بیت. (جلال محمود
به‌رگی ۱. ۹۳) **ف** [به کسی گفته می‌شود که
مزاحم و مانع باشد و میلی به دیدارش
نداشته و او را دوست نداشته باشید.]

بوو به ناگرو و چوته گیانی: (۱) چوته بن
کلیشه‌یه و تیزه و تیزه‌ی ده‌دات، هانی ده‌دات
وازی لی ناهیتی (۲) نه‌و بیر، نه‌و خولیا‌یه‌ی
چوته که‌لله‌یه‌وه سره‌وتی له‌به‌ر برپوه (۳) تی
په‌رپوه لی‌ی ده‌دات، سزای ده‌دات. (جلال
محمود به‌رگی ۲۹.۲) **ف** (۱) به درونش رفته
و وسوسه و تحریکش می‌کند (۲) آن فکر
به مغزش فرو رفته و آرام و قرار را از او
گرفته است. (۳) به او حمله کرده و سزایش
می‌دهد.

بوو به ناو (تنوکی) ناو: (۱) ته‌ریق بووه. (۲)
به خویدا شکایه‌وه، شهرمی کرد. (جلال
محمود به‌رگی ۱. ۹۱) **ف** (۱) شرمسار شده
است. [(۲) از خود خجل و شرمنده شد.]

بوو به ناو چووگه به زه‌ویدا: ته‌ریق و په‌شیمان
بووه‌وه. ده‌لین: له شهرمه‌زاریدا بوو به تنوکی

روی احترام به کسی گفته می‌شود که اوقاتش آشفته و پریشان شده باشد.

بوو به گای هوښه (گيږه) شيون؛ بهو کهسه
ده کوتري که ناژاوه و پشيوي و دوو بهره کيي
به رپا ده کات. (جلال محمود بهرگي ۲۰۲۳) ف
[به کسی گفته می شود که آشوب و
پريشانی و تفرقه ايجاد می کند.]

بوو به گوی مه له وان: به شتيك نهوتری كه
 پهرش و بلاو بیتهوه. (خان.پ. ۹۸). **ف** [به
 چیزی گفته می شود كه پخش و پلا شده
 باشد].

بجو به عه‌باک‌ای مام ریوی: به گفتیک ده‌وتری که بۆ ده‌سخه‌پۆ کردن و فریودان درۆزنییک داب‌ییتی. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲۹) **ف** [به قولی گفته می‌شود که دروغ‌گویی برای فریب دادن دیگران داده باشد.]

بوو به که نه شیرى زه ماوند: به يه کيک دهوترى
 که بۆ هەر کوێشه بپروات قاوى دهن و دهورى
 لى چه واشه بوو بيت. (جلال محمود بهرکى) ۲.
 (۲۹) ف [به کسى گویند که به هر جایى
 برود او را بیرون کنند و گرداگرد او را
 احاطه کنند].

بوو به کورتانه که ی جه جال؛ کورتانی جه جال:
گوایا جه جال که له ناخر زه ماندا دیت بۆ
که ره که ی ههر کورتان دروست ده کات و

شدن سیاوش پسر کیکاوس دوم پادشاه
کیانیان به دست افراسیاب پادشاه توران
موجب کشت و کشتار و خونریزی
بسیاری میان ایرانیان و تورانیان شد و این
آشوب و دشمنی میان این دو کشور
هیچوقت به پایان نرسید. [۱۹۹]

د دوتري. (جلال محمود برقي ۲۰۲۲) في [به
انسانی لاغر و ضعیف گفته می‌شود].

ببوو به دهمی مردوو: واته خۆراك يان چايه كەت سارد بووه‌ته‌وه. (چايه‌كەت بوو به دهمی مردوو). **ف** یعنی غذا یا چایات سرد شد.

ببوو به ریشیه‌وه: ئەو کاره‌وه گلاوه. ئەو کاره، ئەو شته، ئەو کەسه بوو به تووشیه‌وه. (جلاڵ محمود بەرگه‌ی ۱: ۹۱) **ف** [آلوده و گرفتار آن کار یا آن چیز یا آن کس شده است].

بوو به سووکە ی بەرقەفەز: سووکە پەڕی وردی
بالتەدیە کە لێی هەڵدەوەریت واتە لە کۆمەڵدا
سووک بوو. (جلال محمود بەرگی ۲، ۲۹) **فی**
[سووکە: کوچکترین پەری است کە از
پڕندە کەندە می‌شود، در میان جامعه بی‌آبرو
و رسوا شده است.]

بوو به شیخی شه و لی گډواو: له رووی ریزه وه
به یه کیك دوتری كه وه ختی لی تیک
جوویت. (جلال محمود بهرگی، ۲۰۲۹) **ف** [از

نه‌کات. بۆته‌وسیشه به‌یه‌کیکی لا پره سه‌نگ ده‌وتریت که لیت نه‌بیتته‌وه. (جلال محمود به‌رمی ۹۲.۱) فی [شیخ عمر نامی هنگام شخم زدن ماری را می‌بیند که از سرما توان و تحرکی ندارد، از روی بی‌احتیاطی و بی-تجربگی او را برمی‌دارد و توی پیراهنش می‌گذارد تا گرم شود اما مار پس از گرم شدن به دور گردن او حلقه می‌زند و او را می‌گزد. به کسی گفته می‌شود که وقتی گریبانگیر دیگری شود از او دست بر ندارد تا آسیبی به او نرساند. برای طعنه به شخصی گفته می‌شود که به پاس خدمت به او، دشمنی پیشه کند].

بوو به مه‌لیک و بالی گرتته‌وه: شرینی نه‌ما و ون بوو. فی مفقودالاثر شد.

بوو به مه‌لیک و بالی گرتته‌وه: وه‌ک مه‌لیک بالی گرت و ون بوو، که‌س نازانیت چی لی‌هات. (جلال محمود به‌رمی ۲۹.۲) فی [مانند پرنده پرواز کرد و ناپیدا شد و کسی ندانست چه بر سر او آمد].

بوو به مشکی سه‌رخه‌زینه: به‌یه‌کیک ده‌وتری که به سر ناز و نیعمه‌تیکدا که‌وتیبت. (جلال محمود به‌رمی ۲۹.۲) فی [به کسی گفته می‌شود که بر ثروتی دست یافته باشد].

می‌روول‌ه‌یش هه‌لی ده‌وه‌شی‌تته‌وه. به کاریک ده‌وتریت که هه‌ر ته‌واو نه‌بیت و نه‌گاته نه‌جام. هه‌رساته ناساتیک هه‌ل بوه‌شی‌تته‌وه، نه‌جامه‌که‌ی به هیچ ده‌رچیت. (جلال محمود به‌رمی ۹۲.۱) فی [پالان دجال: گویند دجال در آخر زمان برای خرش پالان می‌دوزد و مورچه هم هر روز آن را از هم باز و متلاشی می‌کند. به کاری گفته می‌شود که به اتمام نرسد، و هر لحظه و دقیقه بهم بخورد و آخرش به هیچ و پوچ بینجامد].

بوو به کورده‌که‌ی له هه‌ر دوو جه‌ژنان بوو (بی‌وه‌ری): به‌یه‌کیک نه‌وتری که له هه‌ر دوو سه‌روه ناهومید مایی. (خان.پ. ۹۱) فی [به کسی گفته می‌شود که از هر جانی محروم و ناامید شده باشد].

بوو به کیچ و چووه‌که‌ولی: سه‌ری زۆر کرده سه‌رو چووه بن کلیشه‌یه‌وه. (جلال محمود به‌رمی ۹۲.۱) فی [بسیار سر به سرش گذاشت و فریبش داد].

بوو به ماره‌که‌ی شیخ هۆمه‌ر: شیخ هۆمه‌ر ناویک له جووت ده‌بیت ماریکی سر ده‌بینیت خه‌شیمانه هه‌لی ده‌گریت، که گه‌رم ده‌بیتته‌وه ده‌ئالیتته ملی تا پیوه نه‌دا وازی لی‌ ناهینیت. به‌یه‌کیکی به‌ده‌وتریت که له‌یه‌کیکه‌وه به‌ئالیت وازی لی‌ ناهینیت تا تووشی چورتومی

نهم و نهو: خه‌لکی لی‌ی ده‌لین و همیشه باسی ده‌کن، سایا له حه‌سوودیدا، یا به چاکه، یا به خراپه همیشه ناوی ده‌بن. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۹۴) **ف** [مردم از او می‌گویند و همیشه از او بحث می‌کنند چه از روی حسودی یا خوبی یا سرزنش باشد. داستان‌ش دهن به دهن رسیده.]

بووه به - بوته - داری په‌لک: به شتیک، که‌سینک، ده‌وتریت که بی‌بهر و بی‌فهر بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۹۳) **ف** [به چیزی یا کسی گفته می‌شود که بی‌ثمر و بی‌بهره باشد.]

بووه به - بوته - داری سه‌ره‌ری: به یه‌کینک ده‌لین که خه‌لکی همیشه لا بدنه لای و په‌نای بۆ به‌رن. ولای بجه‌سینه‌وه و لی به‌هره‌مند بن. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۹۴) **ف** [به کسی گفته می‌شود که مردم همیشه پیش او بیایند و به او پناه ببرند و پیش او خستگی به در کنند و از او بهره‌مند شوند.] **بووه به - بوته - ده‌گی گولی لی‌ی نابیتته‌وه:** به شتیک ده‌لین که تووشی یه‌کینک بیت و لی‌ی نه‌بیتته‌وه و لی‌ی دور نه‌که‌ویتته‌وه. وه که ده‌ردینکی همیشه‌یی لی‌ی بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۹۴) **ف** [به چیزی گفته می‌شود که گریبانگیر کسی شود و از او جدا نشود و

بوو به مقه‌با: ۱) حه‌په‌سا و نقه‌ی لی‌ی برا ۲) وه‌لامی پی نه‌درایه‌وه ۳) چاوی هه‌لویتته‌که‌ی پی نه‌کرا. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۲۹) **ف** [۱] متعجب شد و کوچکترین صدایی از او بیرون نیامد. ۲) نتوانست جوابی بدهد. ۳) نتوانست عکس‌العملی از خود نشان دهد.] **بوو به مووی لووت:** به یه‌کینک نه‌وتری که تو لی‌ی وهرس بی و نه‌و لی‌ت نه‌بیتته‌وه. (خان. خان. ۹۸) **ف** [کنایه از کسی که تو از او بیزار باشی ولی او از تو دست‌بردار نباشد. (مزاحم)]

بوو به هات هاته‌که‌ی رۆم: به شتیک یان که‌سینک نه‌وتری که ههر بلین: وا هات، که‌چی هیچیشی دیار نه‌بی. (خان. پ. ۹۸) **ف** [به چیزی یا کسی گفته می‌شود که مدام بگویند آمد و سرانجام هم چیزی یا کسی در میان نباشد.]

بوو به هاروون و قاروون: وه که هاروون و قاروون هه‌لگه‌را، ده‌وله‌مند بوو، هاروون و قارون برای هه‌زردتی موسا بوون، بروایان پی نه‌هیناوه (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۲۹) **ف** [مانند هارون و قارون زیر و رو شد. هارون و قارون برادران حضرت موسی بودند و به او ایمان نیاوردند.]

بووه به - بوته - بنیشته خوشه‌ی زاری (ده‌می)

بووه به - بۆته پیاو: (۱) پیگه‌یشتوه (۲) له جیهان و ژیان گه‌یشتوه (۳) هۆشی هاتۆته‌وه به‌رخۆی و له خراپه گه‌راوته‌وه (۴) بۆ منداڵ واته: گه‌ره‌بووه. (جلال محمود به‌رگی ۱۰۰، ۱۹۵) **ف**

[۱] بزرگ شده است (۲) مسایل مفهوم دنیا و زندگی را درک کرده است (۳) بر سر عقل آمده و از اعمال بد دست برداشته (۴) برای بچه‌ها یعنی بزرگ شده است.]

بووه به به‌کر مهرگه‌وه‌ر: به‌یه‌کیکی زۆربلێ ئه‌وترێ که هه‌رگیز چاک نه‌بێ. به‌کره‌شۆفار (جاسوس) که دۆژمنایه‌تی نه‌شقی مەم و زینێ کرد و نه‌یه‌یشت پێک بگه‌ن. پاش مهرگی مەم و زین، هاو‌پێکه‌ی مەم به‌کری کوشت و له‌به‌ر پای مەم و زیندا له‌ خاک کرا. سالی دوایی له‌سه‌ر گۆزی مەم و زین دوو گۆلی سوور سه‌وز بوون، که‌چی دێکیک له‌ به‌ین دوو گۆله‌که‌دا سه‌ری هه‌لدا (نیشانه‌ی به‌کر) ئیشتاش ده‌لێن دێکی مەم و زین واته به‌کر - به‌کر مهرگه‌وه‌ری که خه‌لکی مهرگه‌وه‌ر بوو. (خان‌پ. ۱۰۰) **ف** [به‌کسی وراج و پرحرف گفته می‌شود که زبانش به‌ نیکی نچرخد و خوب نشود و نیتش خیر نباشد.]

بووه به تانجی: زۆر له‌پ و لاواز بووه، داویتییه باریکی و بنیسی (جلال محمود به‌رگی ۲۰۰، ۳۰۰)

مانند بیماری همیشه با او باشد.]

بووه به - بۆته - قه‌ره‌برووت: واسووتاهه ره‌ش هه‌لگه‌راوه. (جلال محمود به‌رگی ۱۰۰، ۱۹۴) **ف**

[سیاه سوخته شده است.]

بووه به - بۆته - که‌ول سووری به‌ره‌شکر: به‌یه‌کیک ده‌لێن که له‌ هه‌موو کاریک، هه‌لۆیستیکیکدا سنگ بداته پێشه‌وه و پێشه‌نگ بیت، جا پێی بلێن یا پێ نه‌لێن. یان به‌ سووکایه‌تی به‌و خانیانه ده‌لێن که پیش له‌شکری دۆژمن ده‌که‌ون بۆ ولاتی خۆیان! (جلال محمود به‌رگی ۱۰۰، ۱۹۴) **ف** [به‌کسی گفته می‌شود که در هر کاری و در هر موضعی سینه سپر کند و پیش‌قدم باشد. یا بار معنی منفی به‌ کسانی گفته می‌شود که برای تسخیر سرزمین خود یا سرکوب انقلابیون، جلو لشکر دشمن حرکت کند که مکان‌ها را خوب بلد است.]

بووه به - بۆته - مه‌له‌وانکه‌ی کونده‌له‌ده‌ست به‌ربوو: به‌یه‌کیک ده‌وتریت که له‌ کاریکدا گیرێ خواردیت به‌ جوړیک که نه‌توانیت جووله‌ بکات. به‌ر ده‌چیت ئاو ده‌یبات، دوا ده‌چیت گورگ ده‌یخوات. (جلال محمود به‌رگی ۱۰۰، ۱۹۴) **ف** [به‌کسی گفته می‌شود درگیر کاری یا رویدادی شود به‌طوری که نتواند کاری انجام دهد.]

و ده‌ستیان کردییت به تته‌لدانی. نه‌مه له رووی سووکیه‌وه وای پیی نه‌لین. (جلال محمود به‌رمکی ۲۹.۲) **ف** [به کسی گفته می‌شود که چند نفر او را احاطه کرده و او را تیپا می‌زنند. از روی بی‌آبرویی و رسوایی به او می‌گویند.]

بووه به سووری دوو دووگر: به یه کینک نه‌وتری که زۆر ته‌ماحکار بی و له به‌شی خۆی زیاتر هه‌لگرتبی. (خان.پ. ۱۰۱) **ف** [به کسی طمعکار گفته می‌شود که بیشتر از سهم خویش بردارد.]

بووه به گرینی د: بۆته داخ و هۆی مه‌راق. به شتیك، یان کاریك ده‌وتری که بیته هۆی گیره‌کیشه. (جلال محمود به‌رمکی ۳۰.۲) **ف** [مایه‌ی نگرانی و غم و غصه شده است. به چیزی، یا کاری گفته می‌شود که موجب گرفتاری و دردسر شده باشد.]

بووه به قانۆره (قانۆره سووتاو) قانۆره **دهش:** لاواز بووه، وشك بۆتموه، له له‌پیدا ره‌ش هه‌لگه‌پاوه. (جلال محمود به‌رمکی ۳۰.۲) **ف** [لاغر، خشک و ضعیف شده به واسطه‌ی لاغری خشمگین هم شده است.]

بووه به کۆی زوخا: له خه‌فه‌تا سووتاوه، وه‌ك خه‌لۆز، ره‌ش هه‌لگه‌پاوه. (جلال محمود به‌رمکی ۳۰.۲) **ف** [از غم و غصه سوخته و

ف [بسیار لاغر و ضعیف شده و به بیماری لاغری مبتلا شده است.]

بووه به په‌رۆی بی‌نویرتی: نه‌رخه نه‌ما و ترۆ و سووک و ریسوای ناو خه‌لک بوو. (جلال محمود به‌رمکی ۲۹.۲) **ف** [پیش مردم بی‌ارزش و رسوا شده است.]

بووه به درۆنه‌که‌ی ناگر له ماچوو: به یه کینک نه‌وتری نه‌وه‌نده درۆی کردبی که س پیی باوه‌پ نه‌کا. (خان.پ. ۱۰۱) **ف** [به کسی گویند که اینقدر دروغ گفته باشد که دیگر مردم به او اعتماد نداشته باشند.]

بووه به دینوی قنگ دۆراو: به یه کینک ده‌وتریت که له‌به‌ر سه‌ر قالیی و سه‌ر جه‌نجالی ئارامی برایییت و سه‌ری لی شییواییت. (جلال محمود به‌رمکی ۲۹.۲) **ف** [به کسی گفته می‌شود که به خاطر سرگرم بودن در کار و مشغله‌ی فکری آرام و قرار نداشته و پریشان و سرگردان شده باشد.]

بووه به ره‌گی گویی لیم نابیته‌وه: به شتیك نه‌وتری که هه‌میشه له‌گه‌لتا بی و لیت دور نه‌که‌ویتیته‌وه. (خان.پ. ۱۰۱) **ف** [به چیزی گفته می‌شود که همیشه همراهت باشد و از تو جدا نشود و دست‌بردار نباشد.]

بووه به سه‌گی ناو سه‌گه‌ل که‌وتوو: به که‌سیك ده‌وتریت که چهند که‌سیك دابیته‌یانه ناو خۆیان

خاموش شده است. ۲) تسلیم شده و

کمترین صدایی از او برنمی‌آید.

بووه به مه‌سته هه‌ره‌سه‌ی ده‌ستی بۆ‌به‌ری

دهم دانه‌چه‌قینی: به یه‌کی‌کی بی‌شهرم

ئه‌وتری که تا قسه‌یه‌کی له‌گه‌لا بکری تووره

ببی و قسه‌بلێ. (خان.پ. ۱۰۲) **ف** [به

شخصی بی‌شرم گفته می‌شود که هرگاه با

او صحبت بکنید، عصبانی شده و فحش و

ناسزا گوید.]

بووه به هه‌ورامی له‌کۆنی خۆی ئه‌خوا: واته له

دیاری خۆت مه‌خۆ. (خان.پ. ۱۰۲) **ف** [از

هدیه‌ی خویش مخور.]

بووه وه باروود (بارووت): زۆر تووره‌ بروه و

به‌سه‌رخه‌لکدا ده‌ته‌قیتوه، شه‌ره‌نگیزی

ده‌نۆنی (جلال محمود به‌رمی ۲۰۲) **ف**

[بسیار عصبانی است و بر سر مردم منفجر

می‌شود و فتنه‌انگیزی می‌کند.]

بووگه به ناگر ژیر خۆی ناسووتینی:

ئه‌گه‌رچی درنده‌بی، بۆ‌ده‌ور و به‌ری خۆی

مه‌ترسییه‌کی نییه. (رخزادی. ۷۹)

ف [اگرچه آزاردهنده است اما برای

اطرافیان خویش خطری ندارد.]

بووگه به چنگی پیشه واکه‌فتگه: [پیری

بی‌هیز و له‌پاکه‌وتوو]. **ف** پیری ضعیف و

فروتوت. (حیرت. ۸۱)

مانند ذغال سیاه شده است.]

بووه به که‌ری ناو‌جوگه، له‌هه‌ردوو لا

ئه‌خوا: به یه‌کی‌که ئه‌وتری که له‌دوو شوین

به‌هه‌رمه‌ند ببی. جاسووسی دوولایه‌نه.

(خان.پ. ۱۰۱) **ف** [به شخصی گفته می‌شود

که از دو طرف بهره‌مند شود.]

بووه به کتکه نه‌وتینه (کتکه نه‌فتینه): به

یه‌کی‌کی فیتنه و ناژاوچه‌ی ناو‌خه‌لک و

بنه‌ماله‌ ده‌لین. (خان.پ. ۱۰۱) **ف** [به شخصی

فتنه‌انگیز و آشوبگر گفته می‌شود که

میان‌ی مردم و خانواده‌ها را برهم می‌زند.]

بووه به که‌وی براه‌را: هه‌رده‌مه به ده‌ست

یه‌کی‌که‌وه‌یه، هه‌لی ده‌سووریتیت

ده‌چه‌وسپیتته‌وه و که‌لکی لی ده‌بینیت.

(جلال محمود به‌رمی ۲۰۲) **ف** [هر لحظه

تحت اوامر کسی است و او را می‌چرخاند

و آزار و رنجش می‌دهد، از او بهره‌کشی

می‌کند.]

بووه به کلکی (دوچکه‌ی) ئه‌وه: هه‌میشه له

دوايه‌وه‌یه. یان شوین که‌سه‌ی که‌وتن. (جلال

محمود به‌رمی ۲۰۲) **ف** [همیشه به دنبالش

است.]

بووه به ماستی مه‌یوو (مایگ): ۱) هیمن و کر

بۆ‌ته‌وه. ۲) ملی داوه و نقه‌ی لی براه‌وه.

(جلال محمود به‌رمی ۲۰۲) **ف** [۱) آرام و

بووگه به گسك: به يه كيك ده‌لئين كه له‌به‌ر چاوی ئەم و ئەو سووك بوويت. (جلال محمود به‌ركی ۲۰۲۱) **فە** [به کسی گفته می‌شود كه در پيش چشم ديگران بی‌آبرو و رسوا شده باشد].

بووگه به گويزی ناو بیژنگ: به يه كيك ئەوتری كه هەر دەمه له شوینیک بی. (خان‌پ. ۱۰۲) **فە** [به کسی گفته می‌شود كه هر لحظه در جایی باشد].

بووگه به كتك (پشيله): سەرچنار: واته چۆته سەر شوینیکی وا كه بۆ ئەو نه‌شیت، خه‌لك پیتی پێ ده‌كه‌نیت. (جلال محمود به‌ركی ۲۰۲۱) **فە** [به جای رفته كه شایسته و مناسب او نیست و مردم به او می‌خندند]

بووگه به ملۆزم گیانم: (تیم نالاه و لیم نابیته‌وه): قینه به‌قینه‌م ده‌كات و داوی شتی زۆرم لێ ده‌كات (جلال محمود به‌ركی ۲۰۲۱) **فە** [به پر و پای من پیچیده و جدا نمی‌شود].

بووگه سه گاكه‌ی ما: مامه حاجیه‌وه: بۆ هه‌موو كه‌س كار ئەكا، بۆ خاوه‌ن ماڵ نه‌بی. **فە** [برای همه زحمت می‌كشد غیر از صاحب خویش].

بووگه سه كه‌ر بیگاری: [هەر كه‌س هه‌له‌سته‌ی ده‌ستووریکی پێ ئەدا. **فە** همه به او فرمان

و دستور می‌دهند].

بوویه وه‌گای يه‌ك ناخوڕ: به‌و كه‌سه ده‌گوتری كه ته‌نیا به‌ و له‌گه‌ڵ كه‌سه‌ده‌ف‌تار نه‌كا. (جلال محمود به‌ركی ۲۰۲۱) **فە** [به کسی گفته می‌شود كه تنهاست و با کسی آداب و معاشرت نمی‌كند. گوشه‌گیر و منزوی است].

بوویه‌وه كه‌ر باركیش: به‌و كه‌سه‌ده‌گوتری كه ره‌نجی بۆ خۆی نه‌بی. (جلال محمود به‌ركی ۲۰۲۱) **فە** [به کسی گفته می‌شود كه برای خویش تلاش و كوش نكند].

بیناگولی: [به شتیکی یا كه‌سیکی جوان نه‌لین. **فە** به چیزی یا کسی زیبا گفته می‌شود].

ته‌رزه‌یه: [به ناویکی زۆر سارد نه‌لین یا كانیبه كه‌وه‌ك ته‌رزه‌وايه **فە** به آبی بسیار سرد گویند].

جاده‌وگه‌ره: [به يه كيكی فیل‌باز نه‌لین. **فە** به انسانی مكار و نیرنگ‌باز گفته می‌شود].

دايك مارانه: به يه كيكی نا‌زاوه‌گێر نه‌لین كه نا‌زاوه ده‌نیته‌وه. (عبدالوهاب. ۱۱۱) **فە** [به کسی آشوبگر كه جنگ و بلوا به راه می‌اندازد گویند].

دايكی دزانه: سەر‌ده‌سته‌ی دزان، ئەوه‌ی رێ و

ده‌لینی ناشه‌وا‌نه (که‌ری ناشه‌وا‌نه): به یه کیک ده‌لین شانی ناردای بیت پیس بیت. که‌سی که تۆزای و خۆلای، به‌رده‌وام له کاردا بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۲۱۵) **فی** [به کسی گفته می‌شود که آلوده‌ی مسایلی شده باشد].

ده‌لینی ناشی بی‌ناوه (ناشی ناوکه‌وتووه): واته کپ و بینه‌نگه. ده‌لین ماله‌که ده‌لینی ناشی ناوکه‌وته‌یه. (جلال محمود به‌رگی. ۲۱۵) **فی** [به جایی آرام و بی‌صدا گویند].

ده‌لینی ناگری پی‌وه ده‌لین: (۱) به شتیک ده‌لین که زوو ته‌وام بیت زۆرتی بۆ پاره نه‌لین. (۲) به که‌سیک ده‌لین له‌سه‌ر شتیک زوو قه‌لس و تووره‌ی بی‌وه‌لچی. **فی** (۱) به سرعت تمام می‌شود، به سرعت از دست انسان خارج می‌شود. (۲) کسی که زود عصبی شود و از کوره دررود. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱۹۳)

ده‌لینی ناله‌تی تیکراوه: (۱) به یه کیک ده‌لین که بزینو بیت و له هیچ شوینتیک سه‌روتی نه‌بیت. که‌سیکی تونده‌مه‌زاج و تووره. (جلال محمود به‌رگی. ۲۱۶) **فی** [به شخصی ناآرام گفته می‌شود که در هیچ جایی آرامش و قرار نداشته باشد. کسی که حالتی تند و پرخاشگرانه داشته باشد].

شوین بۆ دزان داده‌نی بۆ دزی کردن، ده‌لالی دز، هاوکاری نه‌پینی دز. (عبدولمومهاب. ۱۱۱) **فی** [رییس دزدان کسی که راه و روش دزدی را به آنها آموزش می‌دهد و مخفیانه با آنها همکاری می‌کند].

ده‌لینی پیازی سه‌رچاویه‌تی: واته رقی زۆر لینه. (جلال محمود به‌رگی. ۲۷۴) **فی** [از او دلی پرکینه دارد].

ده‌لینی نه‌یژی به‌تۆرگیراون: [هم‌مویان سه‌ریان سه‌ورپماوه و ده‌لین بۆ نه‌وه هه‌لبۆیراون]. **فی** آنها در شگفت هستند و گویی برای آن انتخاب شده‌اند. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱۹۵)

ده‌لینی نه‌یژی خۆلیان به‌سه‌ردا بیژتووه: [واته: خه‌مبار و په‌شینه]. **فی** افسرده و کسل است. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱۹۷)

ده‌لینی ناسمان کون بووه و نه‌وی لی که‌وتوته خواره‌وه: به‌مندالیک ده‌لین که لای دایک و باوکی زۆر خۆشه‌ویست بیت و هه‌رچی بکات ده‌ست نه‌هیننه‌ی رینگه‌ی به‌ریه‌وه و هه‌رچی بلیت سنووری نه‌بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۲) **فی** [به بچه‌ای گفته می‌شود که پیش پدر و مادرش بسیار دوست‌داستنی باشد و هرچه انجام دهد جلو او را نگیرند و گفته و خواسته‌ی او حد و مرز نشناسد].

دەلێی ئاوەهناوێهتی (ئاو لای داوه): (۱) بە یەکیەک ئەلێن کە لە گەڵ خەڵکدا، قسەدا سارد و سەرد و دەمخاوی بێت. لەبەر نەزانایی یا خەمباریی خۆی کەر کردبێت. (۲) بە شتێک دەلێن کە بە سووک و خۆپایی دەست کەوتبێت. (جەلال محمود بەرگی ۷۳: ۲) **ف** (۱) بە کەسێ گەشتە می‌شود کە در برخورد با مردم، بی‌رغبت و سرد گفتار باشد. بە علت نادانی یا غم و غصه سکوت کرده باشد. (۲) چیزی که به راحتی و بدون زحمت به دست آمده باشد.

دەلێی ئاوری (ئاگری): **قودرەتییە:** (۱) بە یەکیەک زۆر ھاروھاج دەوترێت کە ئازار بەدەر و پشتی بە گەنێت، ئەوانیش لێ وەر س بن و هیچی کەیان لە دەست نەیت و دەرەقەتی نەین. زۆر بە توانا و لیھاتوو. (۲) ئەلێن ئاگری رەق و قینی خوایسە. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۶) **ف** (۱) بە شەخسی ناآرام و بازیگوش گەشتە می‌شود کە بە اطرافیان ئازار می‌رساند و دیگران ھم از او بیزار بوو و قدرت توانایی و مقابله با او را ندارند. (۲) گویی آتش خشم الهی است.

دەلێی ئەرەستوو: واتە زۆرزان و شارەزا و وریایە. (جەلال محمود بەرگی ۷۷: ۲) **ف** [بسیار دانا و خبره و هوشیار است.]

دەلێی ئەرژەنگی دیو: بە یەکیەک چلکن و قژ بژ دەلێن. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۶) **ف** [بە شەخسی چرکین کە موی سرش سیخ شەدە باشد می‌گویند.]

دەلێی ئەرزێ موقەدەسە - دنیای لێ بۆتە ئەرزێ موقەدەس: واتە شوینی دەست ناکەوێت لێی دانیشیت. بە تەوسەو ئەمە دەوتریت. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۶) **ف** [جایی را گیر نمی‌آورد در آنجا سکنای گزیند از روی طعنه گفته می‌شود.]

دەلێی ئەستێرە سیوھیلە: بە یەکیەک دەوتریت کە گۆشەگیر و دوورە پەریزبێت و کەم خۆی دەرناخات. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۷) **ف** [بە شەخسی گۆشەگیر و منزوی و مردم گریز گەشتە می‌شود کە از دیگران پرهیز کند و کمتر در انظار عمومی ظاهر شود.]

دەلێی ئەسپی بۆزین کراو: بە یەکیەک دەوتریت کە بە پەلە بێت لە سەر رویشتنی بۆ شوینیک. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۷) **ف** [بە کەسێ گەشتە می‌شود کە برای رسیدن به جایی تعجیل داشته باشد.]

دەلێی ئەلخەنناسی بۆر شەیتانە: بە یەکیەک ناپاکی زمان و کردووە بەد دەوتریت کە ھەمیشە خەریکی تەلەکە بازی و بەدی بێت. (جەلال محمود بەرگی ۲۱۷) **ف** [بە

ده‌ئیی بۆ ناگه‌اتوو: زۆر په‌له‌یه‌تی و ده‌یه‌وێت زوو بپروات یان بگه‌په‌ته‌وه له‌و شوێنه دانانیشی‌ت یان هێنده دانانیشی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۲۰) **ف** [بسیار عجله دارد و می‌خواهد زود برگردد، در اینجا نمی‌نشیند و آنقدر نمی‌ماند].

ده‌ئیی بۆ مزگه‌وتی ده‌کا: واته بۆ خوای ده‌کا که به یه‌کی‌ک ده‌وتری که زۆر دلسۆزانه بۆ کارێ تێ هه‌لبه‌جی‌ت و جی‌به‌جی‌ی بکا. به‌زۆر له هه‌لوێستی‌کدا ده‌وتری که نه‌و که‌سه نه‌و لایه‌نه شیاوی نه‌و دلسۆزییه نه‌بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۴) **ف** [برای خدا انجام می‌دهد. به کسی گفته می‌شود که بسیار برای انجام کاری دلسوزی و جدیت از خود نشان می‌دهد. به اجبار به فکر و موضعی گفته می‌شود که آن شخص آن طرف سزاوار آن دلسوزی نباشد].

ده‌ئیی بۆقی پيشاوه: ۱) دهم و چاوی زه‌رد و ناوساوه ۲) به‌دکار و نامه‌رده (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۴) **ف** [چهره‌اش زرد و آماس آورده است. ۲) بدکار و ناجوانمرد است].

ده‌ئیی بازی سه‌رده‌ستانه: له کۆمه‌لدا زۆر دیساره. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۳) **ف** [جایگاهش در جامعه بسیار برجسته است].

شخصی ناپاک گفته می‌شود که زبان و اعمالش بد و همیشه مشغول نیرنگ‌بازی و دیسه‌باشد.]

ده‌ئیی نیستری (هیسر) چه‌مووشه: نیستی‌کی شیتۆکه‌یه. واته هه‌رزه‌گۆیه و هه‌رزه‌کرداره، جووته وه‌شینه. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۱۷) **ف** [مانند استری دیوانه است یعنی که بیهوده‌گو و سبک رفتار است و لگدپرانی می‌کند].

ده‌ئیی نیستان له گه‌رووی گیراوه: به که‌سێک ده‌وتری که له قسه‌کردندا باش ده‌نگی ده‌رنه‌یه‌ت. یان بکۆکی‌ت و قرخه قرخی بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۳) **ف** [به کسی گفته می‌شود که در حرف زدن صدایش رسا نباشد و نتواند خوب حرف بزند، سرفه و خرخر سینه داشته باشد].

ده‌ئیی ئیمه له باوه‌ژنه‌که‌ین: به گالته وه یان به‌راست به یه‌کی‌ک ده‌یلی‌ت که جیاوازی له‌گه‌لدا بکه‌ن. به چاوی‌کی‌تر ته‌ماشای بکه‌ن و هه‌ل‌س و که‌وتی له‌گه‌لدا بکه‌ن. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۳) **ف** [به شوخی یا به راست به کسی گفته می‌شود که نسبت به دیگران با او تفاوت قائل شوند و به نوعی دیگر او را بنگرند و با او کمتر نشست و برخاست کنند].

دەلئیی بایه و بە لای گویندا دەروات: قسە که ناچیتە دلێوه. سایا له بەربەن مێشکی، یا له بەر لاساری. (جلال محمود بەرگی ۲۱۸. ۱) **فە** [هیچ حرفی را قبول نمی‌کند یا به علت بی‌مغزیست یا به علت حرف نشنوی.]

دەلئیی بە (... کویردا دەروانیت: به یه‌کێ دەوترێ که زۆر مۆمۆل و داماو بیت. نه‌زانێ سه‌روین و خواروژووری کاری له‌ کوێسه، دۆژ دامابیت، به‌ دیاریه‌وه په‌له له‌ ئیشه‌که‌دا بکات و ده‌سته و سانیی بۆی بجیت. (جلال محمود بەرگی ۲۷۴. ۲) **فە** [به کسی گفته می‌شود که بسیار پریشان و درمانده باشد و نداند سر و ته کارش کجاست، از کارش دور افتاده و تعجیل در انجام آن داشته باشد و لاعلاج قدم بردارد.]

دەلئیی بە تف پیکه‌وه نووساوه: به شتیک دەوترێ که پارچه‌کانی باش قایم نه‌کراییت. زوو لیک بتراییت. (جلال محمود بەرگی ۷۲۳. ۲) **فە** [به چیزی گفته می‌شود که تکه‌هایش خوب بهم دوخته یا وصل نشده باشد و زود از هم پاره و گسیخته شود.]

دەلئیی بە هەوت قه‌وه‌تانی بووه: به منداڵێ دەلێن که زۆر بیلاوین؟ زۆر خۆشیان بویت دەلێن هینده منداڵه‌که‌ی خۆش ده‌وێ دەلێن خۆی بوویه‌تی. (جلال محمود بەرگی ۷۲۳. ۲)

فە [بچه‌ای که بسیار دوستش بدارند، انگار خودش او را به دنیا آورده است.]

دەلئیی بە دواي مانگادا ده‌گه‌ریت: زۆر به وردی و به هه‌ته‌ره‌وه به دواي شتیکدا بگه‌رێ. (جلال محمود بەرگی ۷۲۳. ۲) **فە** [بسیار به دقت با شجاعت و قوت قلب به دنبال چیزی گشتن.]

دەلئیی بە دوونق و نیو دیویه‌تی: به ژنیک دەوتریت که منداڵیک له‌ خۆی نه‌بیت که چی زۆر خۆشی بویت و بیلاوینیت. (جلال محمود بەرگی ۲۱۸. ۱) **فە** [به زنی گفته می‌شود به بچه دیگری که از خودش نیست علاقه بسیاری پیدا کرده و او را نوازش کند.]

دەلئیی بە رازه (خوگ): به یه‌کێک ده‌لێن که زۆر دل ره‌ق و بسێ به‌زه‌یی بیت. یسان که‌سێکیش لاسار بی و به قسه‌ی که‌سی‌تر نه‌کات. (جلال محمود بەرگی ۲۱۸. ۱) **فە** [به شخصی سنگدل و بی‌رحم گفته می‌شود. کسی که دیکتاتورمنش باشد و به سخن دیگران توجهی نکند.]

دەلئیی بە زه‌رده‌ی وه‌لی که‌وتوووه: به یه‌کێکی زه‌رده‌له و لاواز ده‌وترێ. (جلال محمود بەرگی ۷۴. ۲) **فە** [به کسی لاغر و ضعیف گفته می‌شود.]

دەلئیی بە سه‌ربانی جه‌ه‌نه‌مه‌وه له‌وه‌راوه: به

هر چه بر سر راه او قرار گیرد به آن حمله کند. به انسانی عصبانی گویند که از شدت خشم نفس خود را در سینه حبس کند.

ده‌لئی به‌ره‌یه: زور قایمه، وهك به‌ر. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۷۴) [بسیار محکم است و مانند جاجیم است.]

ده‌لئی به‌رد (کوچك) به گورچووی (ولك) پیاوا نه‌دهن: [واته قسه‌یان تال و ناخوشه].
ف‌حرفشان تلخ و ناگوار است. (فتاحی قاضي به‌رگی ۱. ۱۹۵)

ده‌لئی به‌ردی بن گومه: هیچ نادرکینیت و هیچ نالیت (بیده‌نگ دانیش‌تووه). (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۹) **ف‌[هیچی را بر زبان نمی‌آورد و بی‌صدا و آرام نشست است.]**

ده‌لئی به‌رووی له‌ده‌مدا ته‌قیوه: دهم گورجه. بئ وه‌ستان دده‌وئ و قسه ده‌کا. دهم هه‌راشه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۹) **ف‌[بدون توقف حرف می‌زند و زبان درازی می‌کند.]**

ده‌لئی به‌فر هه‌ر له‌وئ چوته‌وه: به یه کیك ده‌لئن که بچیتته جیگایه کی واوه جئ به‌خه‌لك لیژ بکات، یان جیگه‌یده‌ك که زۆرتتر بچنه ئه‌وئ بۆ کایه، راو... نه‌چنه شوینی تر... یان کاریان لی تیک بدات و ته‌نگیان پی هه‌لچنیت. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۹) **ف‌[به کسی گویند وقتی به جایی برود فشار بر**

یه کیکی رهق و ته‌قی لاواز ده‌وتریت. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۹) **ف‌[به شخصی لاغر و مردنی گفته می‌شود.]**

ده‌لئی به گوییانت (گوینچه) هه‌لکیشاوه: به مندالیک ده‌وترئ، که له‌به‌رچاوی ئه‌و که‌سه زوو بالای کردبیت و گه‌وره بروییت. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۷۴) **ف‌[به بچه‌ای گفته می‌شود که از دیدگاه کسی زود قد کشیده و بزرگ شده باشد.]**

ده‌لئی به قه‌له‌موونه: (۱) له خۆگیف کردنه‌وه‌دا (۲) له نازیره‌کیدا. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۳۴) **ف‌[در خود آماده و مهیا کردن (۲) در تنبلی.]**

ده‌لئی به‌وه دانیش‌تووه: به یه کیك ده‌لئن که نقه‌ی له خۆی بریبیت و وه‌لامی پرسیار نه‌داته‌وه. یان یه کیکی بیده‌سه‌لات و له‌کارکه‌وتووه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۹) **ف‌[به شخصی می‌گویند که آرام و ساکت نشسته باشد و جواب هیچ سؤالی را ندهد.]**

یا به شخصی ناتوان و از کار افتاده گویند.
ده‌لئی به‌رازی غه‌زریوه: به رازی‌که رقی هه‌ستابیت و هه‌رچی بیتته پیتی په‌لاماری بدات. به ناده‌میزادی رق ته‌ستور ده‌لئن که هه‌ر پیش بخواته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۱۸) **ف‌[به خوگی خشمگین شده گویند که**

مردم آورده و کارشان را بر هم بزند و آن-
ها را در مضيقه و تنگنا قرار دهد. يا جايی
که بيشتر به آن روی آورند و از جاهای
ديگر کمتر استفاده کنند.]

ده‌لئی به‌کره مهرگه‌وده: به يه‌کيکی فیتنه‌باز
و سهر به‌گۆبه‌ند و ناشوویگپږ ده‌وتریت له
داستانی مەم و زیندا، سهر چاوه‌ی هه‌موو
گۆبه‌ند و کاره‌ساتیکه، مروثیکي به‌د و درۆزن
و دوروو و فیتنه‌ باز به‌وو. (ج‌لال محمود
به‌رگی. ۲۱۹) **ف** [به‌کسی نیرنگ‌باز و
تحریک‌کننده و آشوبگر گفته می‌شود که
در داستان مەم و زین سرچشمه‌ی هه‌می
آشوب‌ها و رویدادهاست که انسانی بدکار
و دروغگو و منافق و نیرنگ‌باز بوده است.
مەم و زین نماد پاکی عشق یا اهورایی
(نیکی). به‌کر نماد بدی و اهریمنی است.]

ده‌لئی به‌نگی کیشاوه: به يه‌کيکی گپږ و حۆل
ده‌وترئ، که ناگای له‌ خۆی نه‌بیټ، یان به‌م‌لاو
به‌ولادا بکه‌ویټ. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۷۴. ۲)
ف [به‌کسی گپج و منگ گفته می‌شود که
از خود آگاهی نداشته باشد و به این طرف
و آن طرف بیافتد.]

ده‌لئی به‌ر نوکه: واته: بالای زۆر کورته.
(ج‌لال محمود به‌رگی. ۲۱۹) **ف** [بسیار قدش

کوتاه است.]

ده‌لئی بریشکان ده‌خوا: زۆر به‌ په‌له‌ قسه‌ ده‌کا
یان به‌ رووی له‌ ده‌مدا ته‌قیوه. (ج‌لال محمود
به‌رگی. ۷۴. ۲) **ف** [بسیار باعجله صحبت
می‌کند یا در دهانش بلوط منفجر شده
است.]

ده‌لئی بز بزۆکه: بزیزۆک = زینده وهریکه له
قالونچه بجووتره و زۆر ده‌جووټیت واته له
کاردا، وریا و گورج و گۆل و ئازایه. (ج‌لال
محمود به‌رگی. ۲۲۰) **ف** [شخصی را گویند
که در انجام دادن کار، هوشیار، چابک و
شجاع است.]

ده‌لئی بلبله قسه‌ده‌کات: واته قسه‌زانه. (ج‌لال
محمود به‌رگی. ۲۲۰) **ف** [سخندان است.]
ده‌لئی بنه‌مۆمه: به يه‌کيک ده‌لئین زۆر کورته
بنه‌ بیټ. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۲۲۰) **ف** [به
کسی گفته می‌شود که بسیار کوتاه قد
باشد.]

ده‌لئی بووکه بارانه‌یه: به يه‌کيک نه‌وتریت که
هه‌موو له‌شی ته‌ر بووپیټ. (ج‌لال محمود
به‌رگی. ۲۲۰) **ف** [به‌کسی گفته می‌شود که
تمام اعضای بدنش خیس شده باشد.]

ده‌لئی تانجیبه‌که‌ی نه‌حه‌دی عه‌زیز ناغایه،
له‌ کاتی راودا گووی دیت: به يه‌کيک ده‌وتریت
که له‌ کاتی کار و پپووستیدا خۆی بخلاڤینیټ

زۆر سویر بیت. (جلال محمود بهرگی ۷۵. ۲) فی
[به غذای بسیار با نمک و شور گفته
می‌شود.]

ده‌لئی تووتیییه: بز ته‌وس و گالته پیئ
کردنه‌وه. (۱) به یه کیئک ده‌وتریت که قسه‌ی
یه کیئکی تر بکاته‌وه و پشتگیری بکات. واته:
بیئ میئشکه بیئ که سایه‌تی (شخصیت)
بووده‌لایه و خۆی بیر ناکاته‌وه (۲) به
مندالئیکی بچووک ده‌لئین که قسه‌ی ده‌ور و
پشته‌که‌ی بلئته‌وه و لاسایان بکاته‌وه. (جلال
محمود بهرگی ۲۲۳. ۱) فی [۱] برای طعنه و
شوخی است به کسی گفته می‌شود که
سخن کسی دیگر را بازگو کند و از آن
طرفداری کند. بی‌مغز و بی‌شخصیت و بی-
نموداست، اندیشه و تفکر ندارد. (۲) به
بچه‌ای کوچک گویند که سخن اطرافیان
را بازگو کند و ادای آن‌ها را درآورد.]

ده‌لئی تووله‌ی (گوئ) گوپچکه برآوه: واته نازا
و جهره‌زه‌یه. له رووی سووکیه‌وه به‌کار
ده‌هینرئ. (جلال محمود بهرگی ۷۵. ۲) فی
[شجاع و با جرأت است از روی تحقیر
گفته می‌شود.]

ده‌لئی توئی ناوه: زۆر سپی و جوان و ناسکه.
(جلال محمود بهرگی ۷۵. ۲) فی [بسیار سفید
و زیبا و نازک است.]

و بیانوو بدۆزیتته‌وه. (جلال محمود بهرگی ۲۲۲. ۱)
فی [به شخصی گفته می‌شود که در موقع
ضروری خود را فریب دهد و بهانه بیاورد.]
ده‌لئی ته‌رسه‌قولیکن و کراون به دووکه‌رته‌وه.
ده‌لئی جاشی ماکه‌ریکن: به دووکه‌سی خراپی
هیچ و پوچ ده‌وتریت که له یهک بچن یا به
دووشته‌وه‌تریت که نات‌ه‌واو بن و له یهک
بچن. به ته‌شهر وایان پیئده‌لئین. (جلال محمود
بهرگی ۲۲۲. ۱) فی [به دو نفر بی‌ارزش و
بی‌کاره گویند که مانند هم باشند یا از
روی کینه و طنز به آن‌ها گفته می‌شود.]

ده‌لئی ته‌ندوووره سه‌رت ناوه‌ته‌وه: [ه‌ه‌وا زۆر
گه‌رمه]. فی هوا به شدت گرم است. (فتاحی
قاضی بهرگی ۱۲۷. ۲)

**ده‌لئی تفاندووایانه‌ته دم یهک - تفیان
کردووته دم یهک:** به دوو یا چه‌ند که سیئک
ده‌لئین که له سه‌رشتیک، کاریک، قسه‌یان یهک
بیت، وه له‌وه پیئش ته‌کیریان کرد بیت و
یه‌کیان گر تبیت. (جلال محمود بهرگی ۲۲۳. ۱)
فی [به دو یا چند نفر گفته می‌شود که در
مورد مسایلی، چیزی یا کاری اتفاق نظر
دارند و از قبل با هم تبادل‌نظر کرده و
همدیگر را خوانده‌اند و به توافق رسیده-
اند.]

ده‌لئی تل و خویییه: به خواردنیک ده‌وترئ که

دەئیی تیلایان تی بریوه: به یه کێك دهوترئ
که قوشقی بووئیت و بشپړئیت قسه به دهنگی
به رز بکات. (جلال محمود بهرگی ۲۰۷۵) **ف**
[به شخصی عصبانی گفته می شود که داد و
فریاد سر دهد و با صدای بلند حرف بزند].
دەئیی پوړی خورواو - کردویانه به پوړی
خورواو: (۱) نابووئیان کردووه (۲) هه ژار
که وتووه. (جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۱) **ف** (۱)
ورسکستش کرده اند (۲) به فقر و نداری
افتاده است.]

دەئیی پی به هیلکه دا دهئیت: له سهر خو
شهروات و هیواش پی دبزوئیت و ههنگاو
هه ل ده گری. (جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۲) **ف**
[آرام می رود آهسته قدم برمی دارد].
دەئیی پا پوره که ی (که شتی که ی) نوقوم
بووه: دۆش داماییت و مهلول دانیشتییت.
(جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۱) **ف** [به کسی
گویند که افسرده و غمگین نشسته باشد].

دەئیی پارووی له دهمدایه: به یه کێك دهئین
که له قسه ی نه گن و هه ر پلته پلته بیت له
قسه کردندا. (جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۱) **ف**
[کسی یاوه گو و فلسفه باف را گویند که
حرف او را نفهمند].

دەئیی پالنه وانه که ی هه نره: به یه کێك نهئین
که ئیدیعی گهوره یی بکا و خوی به زل بزانی

به لām وایش نه بی (هه نپ) دئیه که له ناوچه ی
ژاوه رۆ سهر به شاری سنه. **ف** [به کسی
متکبر و خودبین گویند که ادعای بزرگی
کند ولی در عمل چنین هم نباشد].

دەئیی په تیووکه یه: بالنده یه کی بچووکی
زرنگ و زیته. واته وه که په تیووکه وریا و
زیته به تاییه تی به مندالی زرنگ دهوتریت.
(جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۱) **ف** [پرندهای
کوچک و زرنگ است. مانند په تیووکه
هوشیار و زرنگ است خصوصاً به بچه ای
زرنگ و هوشیار گفته می شود].

دەئیی په پووله ی به هه شتی: (۱) به
مندالیکي ئیسک سووکی جوان دهئین (۲) به
یه کیکی زۆر بیته دنگی به سته زمان و بی و دی
دهئین (۳) به یه کیکی زۆر پاک و خوا به رست
دهوترئ. (جلال محمود بهرگی ۲۰۷۴) **ف** (۱)
به بچه ای دوست داشتنی و زیبا گفته
می شود. (۲) به شخصی بسیار آرام و بی سر و
صدا و بی آزار گویند. (۳) به کسی بسیار
مسلمان و خدا پرست گویند].

دەئیی په له پووشه: [وه که تزقالی کا و
پوشه قورسای نییه]. **ف** مثل ذره ی کاه و
پوشال کم وزن است. (فتاحی قاضی بهرگی ۱
۱۹۷۰)
دەئیی په له هه وره: به یه کیکی قه به ی زله

یه کتیک یان دهسته یه ک بیت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۱) فی [به شخصی دمدمی مزاج گفته می شود که هر لحظه رو به طرفی یا کسی، دسته ای و گروهی باشد].

ده ئینی پشیلای که لله خانه یه: به یه کتیک سهرزلی قه له و ده ئین. پشیلای پاچه خانه گوشت زور ده خوات و زور قه له و ده بیت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۲) فی [به شخصی سرگنده و چاق می گویند].

ده ئینی پووشکه یه: زور سووکه. سینگ که مه (جلال محمود بهرگی ۲. ۷۴) فی [بسیار سبک و کم وزن است].

ده ئینی پوولی ناره و اجه: [که سی نایه وی و له بهر چا و خه لک که وتوه]. فی کسی خواهان او نیست، از چشم مردم افتاده است. (فتاحی قاضی بهرگی ۲. ۱۲۷)

ده ئینی پی له میروولان ده نی: [له سه رخز ههنگاو هه لده گری]. فی به آهستگی قدم برمی دارد. (فتاحی قاضی بهرگی ۱. ۱۹۶)

ده ئینی پیریزنی دو پزاوه: واته دوش داماوو خه فه تبار ده نوییت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۲) فی [یعنی افسرده و غمگین به نظر می رسد].

ده ئینی پیکوره ی جه و الده ره. ده ئینی شیره کولله یه: به یه کتیک له ری باریک

ده ئین که هه ز له چاردی نه کریت و بهر چاوی گرتییت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۱) فی [شخصی لندهور و تنومند را گویند که از او بیزار باشید].

ده ئینی په ئخه گامیشه: به یه کتیک یان مندالیک قه له وی خرت ده وتری. (جلال محمود بهرگی ۲. ۷۴) فی [به کسی یا بچه ای چاق و کوتاه قد گفته می شود].

ده ئینی په لکه بزانه: په لکه بزانه گیلانداریک نه فسانه ی هار و هاج و خاوه ن هوجووله. به مندالیک ده وتریت که زیت و هار و هاج بیت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۱) فی [موجودی

افسانه ای نا آرام و بازیگوش و صاحب جنب و جوش است به بچه ای زرنگ و باهوش و نا آرام و بازیگوش گفته می شود].
ده ئینی په یژه ی جه هه نه مه. په یژه ی دزه: بۆ گائته. یان سووکی به یه کتیک زور دریز ده ئین. (جلال محمود بهرگی ۲. ۷۴) فی [برای شوخی یا رسوایی به شخصی دراز قد گویند].

ده ئینی په یینه: [تامیک ناخوشی هه یه. یان بۆ خوراندنی بی تام ده وتری]. فی طعم نامطبوع دارد. (فتاحی قاضی بهرگی ۱. ۱۹۶)

ده ئینی پشته مالی جه مامه: به یه کتیک بی بار ده وتریت که هر ده مه رووی له لایه ک و سه ره به

دهوتریت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۲۲۲) **ف** [به شخصی لاغر اندام گفته می‌شود].

دهئیی پیکسی پولاپیه: لهش ساخ و قایم و به‌هیزه. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۷۴) **ف** [تندرست و محکم و نیرومند است. چون پتک پولادین محکم است].

دهئیی جاشی ماکاریکن: به دوو کهسی خراپی هیچ و پووج دهوتری که له یهک بجن. به دوو شت دهوتری که ناته‌واو بن و له‌یهک بجن. یان به‌رقمه‌وه وایان پی دهوتری. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۷۵) **ف** [به دو نفر بدکار و بی‌ارزش گفته می‌شود که شبیه به هم باشند یا به دو چیز ناقص و ناهماهنگ که شبیه به هم باشند یا از روی کینه به آن‌ها گفته می‌شود].

دهئیی جن پیدا تسیوه: به شتیک ده‌لین که زوو ته‌واو بیت، یان که‌می کردبیت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۲۲۲) **ف** [به چیزی گویند که زود تمام شود یا کاهش یابد].

دهئیی جن گورپویه‌تی: به مندالیکی ناشیرین دهوتریت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به بچه‌ای زشت گفته می‌شود].

دهئیی جنوکه‌یه: مندالیکی لاوازی ناشیرین دهوتریت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به بچه‌ای لاغر و زشت گویند].

دهئیی جووکییه: به یه کیک دهوتری که زوو تورو بهن. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۷۵) **ف** [به کسی که بسیار خشمگین باشد می‌گویند].

دهئیی جووله‌که‌یه و خمی لی شیواوه: [واته پهریشان و ده‌سته‌پاچیه]. **ف** [آشفته و سراسیمه شده است. (فتاحی قاضی بهرگی. ۱. ۱۹۶)]

دهئیی جووله‌که‌یه و خوینی دیوه: [زور ترس‌اوه]. **ف** [زیاد دچار ترس و خوف شده است. (فتاحی قاضی بهرگی. ۱. ۱۹۷)]

دهئیی جوی ترسه‌نوکی: [زور له راده‌به‌دهر نه‌ترسی]. **ف** [بیش از حد می‌ترسد. (فتاحی قاضی بهرگی. ۲. ۱۲۷)]

دهئیی جیوه‌ی تی کراوه: به یه‌کیکی زور بزیتو ده‌لین. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به بچه‌ای ناآرام و بازیگوش و بی‌قرار گویند].

دهئیی حولی بیابانه ده‌سوورپته‌وه: واته گیتزکیتز ده‌سوورپته‌وه. حولی بیابان = نه‌مه‌جنسیکی شه‌یتانییه، بانگ ده‌کات ده‌لین وهره له به‌رجایو نه‌وه که‌سه زل ده‌بیت تا سه‌ری ده‌گاته ئاسمان، تا له ناولنگیه‌وه ئاسمان دیار ده‌بیت، سزای مرؤف ده‌دات. ده‌یترسی‌نیت، شیتی ده‌کات تا‌کوشتن به به‌ریه‌وه هه‌یه، چاره‌ی به دؤعا خویندن و

ده‌لئیی حه‌مامه: [به جی‌گایه‌کی زۆر گه‌رم ده‌لئین]. **ف** به هوای اطاق یا جای بسیار گرم گفته می‌شود. (فتاحی قاضی به‌رمی ۱۹۷)

ده‌لئیی حوشتزه (وشتزه): له به‌رزی و مل درێژی و به‌کیشیدا. واته به یه‌کیک ده‌لئین که سیفه‌تیک له‌وانه‌ی تیدا بیت. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۲۵) **ف** [در بلندی و گردن درازی و صوری به کسی گفته می‌شود که یکی از این صفات را داشته باشد].

ده‌لئیی حوشتزی (وشتزی) ناو په‌مووه: به یه‌کیکی درێژ و قووج ده‌وتریت که له‌گه‌ل چهند مندالیکدا به‌ریدا پروات. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۲۵) **ف** [به شخصی بلند قد گفته می‌شود که با چند بچه راه برود].

ده‌لئیی حووچی بنی حه‌له‌فه: به یه‌کیک ده‌لئین که زور درێژ بیت (ئه‌م ناوه‌له عووچی بن علق‌ی عه‌ره‌بیه‌وه که ناویکی ئه‌فسانه‌یه هاتۆته زمانی کوردیه‌وه . (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۲۵) **ف** [به شخصی قدرازی و بلند قد می‌گویند که اسمی افسانه‌ای است که از زبان عربی وارد زبان کردی شده است].

ده‌لئیی خوئی مردووی به سه‌ردا بیژراوه‌ته‌وه (گه‌راوه): به یه‌کیک ده‌لئین که خه‌فه‌تبار دانیشتبیت. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۲۱) **ف**

ده‌ست بۆ به‌نده‌خوین بردن ده‌بیت. به‌مه‌ پیاو زرگاری ده‌بیت. ناشکرایشه که ئه‌مه هه‌مووی شتیکی ئه‌فسانه‌یه و کۆن. ئه‌م پڕوایه له کورده‌واریدا باو بووه. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۲۵) **ف** [بیهوده و خودسرانه می‌چرخد. (خۆی بیابان = موجودی شیطانی است و فریاد می‌زند و می‌گوید بیایید و پیش چشم آن شخص بزرگ می‌شود و سرش به اوج آسمان می‌رسد. به انسان آزار می‌رساند و او را می‌ترساند و تا پای جان دیوانه‌اش می‌کند علاجش اینست که فرد باید دعا بخواند دست به بند شلوارش ببرد و با این وسیله است که انسان نجات پیدا می‌کند و همه این چیزها تخیل و افسانه است و این عقاید در میان کردها رایج بوده است).]

ده‌لئیی حه‌بی قووت داوه: به یه‌کیک ده‌لئین که خاو و خلیچک و گیژ و وێژ بیت. دیاره ده‌بی حه‌بی خه‌و بیت. (جلال محمود به‌رمی ۲. ۷۵) **ف** [به کسی شل و ول و گیج و منگ گفته می‌شود، شاید قرص خواب باشد].

ده‌لئیی حه‌پۆل میشخۆره: زه‌لامیکی بیکاره و گێره. گه‌مژه‌یه. (جلال محمود به‌رمی ۲. ۷۵) **ف** [مردی بیکار و گیج و هالوست].

دەولەتمەند کردوو لە رادە بەدەر خۆشی و شادی ئەکا. **فە** گویی خداوند او را غنی کرده است یعنی زیاد از حد از خود خوشحالی نشان می‌دهد. (فتاحی قاضی بەرگی ۱، ۱۹۷)

دەئیی خوری خواروو و **پەتک دەری** (دەردی): بە یەکیك دەئین کە زۆر لە سەر پیشاو بیتیتهوه. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۲۶) **فە** [بە کسی می‌گویند کە زیاد در توالست بماند].

دەئیی خێوه: واتە زۆر ناشیرینە و پیالو لیتی دەترسیت. **خێو** = خاوەن. گویا مردوو کە مرد جاری وا هەیه روحیانەتە کەسی دیتە ئەو شۆتینە خۆی و لەویدا دەگەریت و بەرچاو دەکەویت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۲۶) **فە** [بسیار زشت است و انسان از او می‌ترسد].

گویند بعد از مرگ مرده روحش بە جای قبلی برمی‌گردد و در آنجا بە گردش می‌پردازد و بە چشم دیده می‌شود.

دەئیی دۆمە و **خەلات کراوه**: [دۆم = ناوی هۆزیکێ کورده، دەئیی دۆمە و خەلاتی پی دراوه لە خۆی گۆراوه و فیزی پەیا کردوو].

فەدوم = نام عشیره‌ای از اکراد است. گویی دوم است خلعت و هدایا بە او داده‌اند و افادە پیدا کرده است. (فتاحی قاضی بەرگی ۲

[بە کسی می‌گویند کە ساکت و غمگین نەستە باشد].

دەئیی خاسە کەوی جۆزەردانە: [بە ژنی جوان خاس و تەپۆش و رازاوه دەئین]. **فە** بە زنی بسیار زیبا و دلارام گفته می‌شود. خاسە کەوی جۆزەردان/ ناخۆشە دەست لێک بردان: خاسە کەبک خردامە. جدایی و دوری ناخوشایند است. (فتاحی قاضی بەرگی ۱، ۱۹۷)

دەئیی خەرامانی چینە: خەرامان ئافەرەتی شەنگ و شۆخ. واتە دەئیی ئافەرەتە شەنگ و شۆخە کە چینە کە لە چیرۆکا ناودارە. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۲۶) **فە** [خەرامان دختری زیبا و رعنا است همان دختر زیبای چینی است که در داستان‌ها مشهور است].

دەئیی خەرسە کە (خەرسە کە): بە کولێرە ئەستور دەوتری. خەرسە کە مژەیه. (جلال محمود بەرگی ۲، ۷۵) **فە** [بە گەردە نانی ضخیم گفته می‌شود. گەردە کلفت].

دەئیی خێنە گوو: بۆ سووکی بە یەکیك دەئین کە خێ و بچووک و قەلەو بیت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۲۶) **فە** [برای رسوایی است بە شخصی کوتوله و چاق گفته می‌شود].

دەئیی خودا خەنی کردوو: [دەئیی خوا نەوی

(۱۲۸.

ده‌لئی داری بنیشته: داری بنیشت داره‌بنه. واته ناشیرینه. چونکه داری بنیشت بۆ بنیشته‌کەئێه‌وه‌نده برینداری ده‌کهن، قه‌ده‌کەئێه‌ چال چال و ناشیرین ده‌بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۷۵.۲) **فێ** [درخت سقز، درخت بنه است یعنی زشت است چون که درخت سقز را برای سقزش اینقدر زخمی می‌کنند قامتش زشت و بدریخت می‌شود]. **ده‌لئی داری چاکیه:** [له‌سه‌ر جی‌گای خۆی راویستاره و نابزوی]. **فێ** ثابت سر جای خودش ایستاده است و تکان نمی‌خورد.

(فتاحی قاضی به‌رگی ۱۹۸. ۱)

ده‌لئی داری گه‌نده‌له: واته داویه‌ته دواوه و تابیت که‌م ده‌کات و کز ده‌بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۲۲۶. ۱) **فێ** [در کاستی است و هر چه می‌آید کاهش می‌یابد و ضعیف می‌شود].

ده‌لئی داری واوه‌یلایه: داری واوه‌یلا دارێکی بێ‌لق و پۆپی وشکه. به‌یه‌کێک ده‌لێن وشک وره‌ق درێژ هه‌لچوو بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۲۲۶) **فێ** [درخت واویلا، درختی بی‌شاخ و برگ و خشک است به شخصی که بسیار لاغر و بلندقد گویند که سریع رشد کرده باشد].

ده‌لئی داریان له سه‌ری داوه: [واته گێج و وێر بووه]. **فێ** گێج و منگ شده است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۹۸. ۱)

ده‌لئی دانی دیار لا پوووه: (لاپوور = لاکێ) ئاژه‌له‌ئێ تۆپیوه، مرداره‌وه بسو له‌ رووی سووکیه‌وه به‌یه‌کێک ده‌وترێ که چاوه‌پێی مردنی به‌یه‌کێک بیئت. بۆ ئه‌وه‌ی به‌ میراته‌کەئێ شاد بێ. (جلال محمود به‌رگی ۷۵.۲) **فێ** [حیوانی مردار شده است، از روی رسوایی به کسی گفته می‌شود که چشم انتظار مردن کسی باشد تا به ارث و میراسش برسد].

ده‌لئی دانی (دیانی) هاره: واته زۆر زیره‌که: زوو ده‌گاته ئه‌نجام. (جلال محمود به‌رگی ۲۲۷. ۱) **فێ** [بسیار زیرک است و کارایش سریع است].

ده‌لئی ده‌زاری یه‌ک تفیون (تفیان کردوووه‌ته ده‌م یه‌ک): [قسه‌یان به‌یه‌کێکه، نرخیان به‌یه‌کێکه، به‌ دووکاندار ده‌لێن: هه‌موو یه‌ک نرخ و یه‌ک قسه‌ شت ده‌فروشن. که‌سێک له‌ ئه‌و یه‌که‌که شتێکی هه‌رزان‌تر نافروشی].

فێسخن همه‌ یکی است، نرخ همه‌ یکی است، کسی از دیگری جنس را ازان‌تر نمی‌فروشد. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۹۸. ۱)

ده‌لئی ده‌ (له) نه‌شکه‌وتی‌دا قسان ده‌کا: به‌

ده‌نگی به‌رز قسان ده‌کا. (جلال محمود به‌رگی ۷۵.۲) فی [با صدای بلند صحبت می‌کند].
ده‌لئی ده‌رزی قووت داوه: واته لاوازه (جلال محمود به‌رگی ۷۵.۲) فی [لاغر و ضعیف است].

ده‌لئی ده‌سک و هی‌شووی بو‌کردووین: منه‌تمان به‌سهردا ده‌کات. ده‌لئی به‌ری بو‌ر نیوین. به‌ره‌دره‌وی بو‌په‌راندووه. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) فی [بر ما منت می‌گذارد. گویی کار شاقی را انجام داده است].

ده‌لئی ده‌کووله‌ک‌ای دا قسان ده‌کا: [زور به نارامی قسه ده‌کا ک‌س له قسه‌کانی تی‌تاگا].
 فی چنان آهسته حرف می‌زند که کسی نمی‌فهمد. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۲۸.۲)
ده‌لئی ده‌له‌دیوه: به ژنیکی که‌ته‌ی قه‌به ده‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۷۵.۲) فی [به زنی لنده‌ور و چاق گفته می‌شود].

ده‌لئی درکی م‌م و زینه: واته که له یه‌ک‌یک نالا لئی ناپیته‌وه، هی‌نده به‌د و ناله‌باره، درکی م‌م و زین = له داستانی م‌م و زیندا کاکه م‌م و خاتو زین دوو دل‌داری گیانی به گیانی بوون، به‌لام به کر‌مه‌رگه‌ور به بوختان و دوو زمانی که‌وته نیوانیان و نه‌یه‌شت بینه چاره‌نوسی یه‌ک، تا کاکه م‌م گیراو له زیندانداندا به‌داخه‌وه مرد. دواي شو له داخدا

خاتو زینیش خ‌وی کوشت و له ته‌نیش کاکه مه‌مه‌وه نی‌ژرا. دواي مردنیشیان به‌کر مه‌رگه‌ور وازی لی سه‌هینان، تا روژیک براک‌ای خاتو زین ه‌ر له‌وی‌دا ده‌یکوژیت. له جیی خوینه‌ک‌ای کومه‌له درک‌یک شین ده‌بی‌ت، له ناوه‌ندی ه‌ر دوو گو‌ره که‌دا ه‌ر چه‌ند ه‌لی ده‌ک‌نن ه‌ر شین ده‌بی‌ته‌وه. نه‌مه‌یه درکی م‌م و زین. (جلال محمود به‌رگی ۲۲۷.۱)
فی [وقتی به دور چیزی بپیچد یا گریبانیر کسی شود به راحتی از او جدا نمی‌شود. بسیار بدخواه و آزاردهنده و ناهموار است. درکی م‌م و زین = خار میان م‌م و زین، در داستان م‌م و زین برادر م‌م و خانم زین دو عاشق و معشوق بودند، اما به کر‌مه‌رگه‌ور، با بهتان و سخن‌چینی میانه آن‌ها را بهم زد و نگذاشت بهم برسند و نصیب هم شوند. تا روزی برادر م‌م بازداشت و متأسفانه در زندان می‌میرد و بعد از او زین هم خودکشی می‌کند و در کنار قبر م‌م به خاک سپرده می‌شود و بعد از مرگ آن‌ها باز به کر‌مه‌رگه‌ور دست از سر آن‌ها برنمی‌دارد همیشه بر سر قبر آن‌ها می‌آید و در میان گور آن‌ها می‌نشیند. تا روزی برادر خانم زین در همانجا او را به قتل می‌رساند

شد.

ده‌لینی دیواری رووخواه: [به یه‌کیکی شه‌لین که نزدیک بوونه‌وه‌ی پیر له مه‌ترسییه و زیانده‌ره]. **ف** نزدیک شدن به او خطرناک است، آدم مضری است. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۱۳)

ده‌لینی دیوه‌خانی شه‌لیا سه‌فزه‌یه: شه‌لیاسه‌فزه = یه‌کیکه له پیران و پیاو چاکانی کورد گۆزه‌که‌ی له پینجونییه. واته همه‌میشه جهمی دیت و پیره له میوان. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۸) **ف** [«الیاس فیره» یکی از پیران و نیک مردان کرد است که زیارتگاهش در پینجوین است که مزارش همیشه شلوغ و پر از زایر است].

ده‌لینی ژنه باخه‌وانه: واته همه‌میشه شاته‌ی دیت، ده‌شیرینیت و ده‌نگی دیت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۹) **ف** [همیشه با صدای بلند می‌غرد و فریاد می‌زند].

ده‌لینی روژی حه‌شره (مه‌حشهره): واته شوینه که زور جه‌نجاله، ریج بهر ریتدار ناکه‌وه‌یت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۸) **ف** [جای بسیار شلوغ است و عبور و مرور به کندی در آن انجام می‌گیرد].

ده‌لینی روئی سه‌گ، ورج، له قه‌لبی، له له‌شی ده‌ده‌ن: به یه‌کیکه ده‌لین که به زیانی مه‌ردوم

و در جایی که خون به کر بر زمین ریخته می‌شود بوته خاری سبز می‌شود یعنی وسط دو قبر هر چقدر خار را ریشه کن می‌کنند باز هم سبز می‌شود. (خار میان مهم و زین اینست).

ده‌لینی دووگیانه: به یه‌کیکی سستی ته‌مه‌ن ده‌وترئ که هه‌لس و که‌وتی خاو و خلیچک بیت و ده‌ک نافره‌تیک‌ی سکپ (جلال محمود بهرگی ۲. ۷۶) **ف** [به کسی سست و تنبل گفته می‌شود که در نشست و برخاست شل و ول باشد مانند زن آبستن].

ده‌لینی دیزه‌ی ره‌شه - فیسارکه‌س دیزه‌ی ره‌شه‌یه: موسولمانیکی بی‌وه‌ی ده‌وتریت که گویا ناو بردنی به‌خرابه - یان خرابه‌ی در باره‌کردنی (وتنی) مه‌ردوم تووشی زیان ده‌کات. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۲۸) **ف** [به مسلمانی بی‌اذیت و آزار گفته می‌شود که بد گفتن پشت سرش موجب آزار و رنج دیگران خواهد شد].

ده‌لینی دیزه‌ی ره‌شه: وا باوه که سهد له همر که‌سیک بتوریت نه‌و که‌سه گرفتار ده‌بی ده‌لین دیزه‌ی ره‌شه واته ده‌روونی ره‌شه و نزای لای خوا ورده‌گیریت. (جلال محمود بهرگی ۱. ۸۹) **ف** [اینطور معمول شده که سید هرگاه از کسی دلگیر شود آن فرد گرفتار خواهد

دلخۆش بیټ. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۸) **ف**
[به کسی گفته می‌شود که به ضرر و زیان
دیگران دلخوش باشد.]

ده‌لینی راوی ده‌نین: به یه کیک ده‌وتری که زور
خیرا بپروات، وک دواي که‌وتبن و بیان‌ه‌ویټ
بیگرن. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۶) **ف** [به
کسی گفته می‌شود که بسیار سریع برود
مانند اینکه دنبالش کرده باشند و او را
بگیرند و بازداشت کنند.]

ده‌لینی ره‌پینی ده‌نین: [واته هاتوچۆ و
جوموچوئی به پهل‌یه]. **ف** حرکاتش با عجله
و شتاب توأم است. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱
۱۹۹.)

ده‌لینی رمبی (رمی) ده‌قونگی شای کوتاوه: [وا
نه‌زانی کاریکی گرنگی جی‌به‌جی کردوه که
هیچیش وا نییه]. (رم=نیزه) **ف** گمان
می‌کند کار بزرگ و خطیری را انجام داده
است در حالی که چنان نیست. (فتاحی قاضی
به‌رگی. ۱. ۱۹۹.)

ده‌لینی رمووزنه: رمووزن= دیویکی کینه له
دلی ناشیرینه به یه‌کیکی ناشیرینی سامناک
ده‌وتریټ. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۸) **ف**
[رمووزن: دیوی زشت و کینه‌جوست به
شخصی زشت و ترسناک گفته می‌شود.]

ده‌لینی ریویی گه‌زیزان خواردوه: گه‌زیزه=

گوئیکی حوت رهنگی جوانه، هر ده‌میک
ریوی بیخوات تولهک (گه‌ر) ده‌بیټ بۆ گه‌مه
به یه کیک ده‌لین که لاواز بیټ. (جلال محمود
به‌رگی. ۱. ۲۲۸) **ف** [گلی هفت رنگ و
زیباست، هر وقت روباه آن را بخورد به
بیماری گری مبتلا می‌شود برای شوخی
است به شخصی گفته می‌شود که لاغر و
ضعیف باشد.]

ده‌لینی ریویی: ۱) به یه‌کیکی سیسی له‌ر
ده‌وتری ۲) به یه‌کیکی فیلاوی زورزان ده‌وتری
(جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۵) **ف** [به کسی
پژمرده و لاغر گفته می‌شود. ۲) به کسی
نیرنگ‌باز و بسیار آگاه گفته می‌شود.]

ده‌لینی زه‌رووه (زالوو): واته خوینی خه‌لک
ده‌مژیت، رهنجی ئهم و نهو بۆ خۆی ده‌بات.
جاران که کورده‌واریدا زه‌روویان به‌کار ده‌هینا
بۆ خوین گرتن له یه‌کیک که جۆره
نه‌خوشییه‌کی ببوایه گوايه نهو که‌سه خوینی
پییسی له له‌شدايه. زه‌رووه‌که‌یان دهنه به خوین
هینهری نهو که‌سه‌وه به تاییه‌تی له سه‌ر و
چاو و قورگدا. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۹) **ف**
[یعنی خون مردم را می‌مکد، از دسترنج
دیگران استفاده می‌کند. در گذشته در میان
کردها از زالو برای خون گرفتن (حجامت)
از کسانی که بیماری خاصی داشتند استفاده

(جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۹) **ف** [بسیار کثیف است مانند پوستی دباغی شده است که از چرک پوشیده و سفت شده باشد].
ده‌ئیی سه‌رو پیی ناوه‌رووت کراوی؛ [به کسه‌یک‌ئین که مووی سه‌رو و روم‌ه‌تی هه‌لوه‌ریبی و ناشیرین بوویت]. **ف** به کسی گفته می‌شود که موهای سر و صورتش ریخته یا آنها را تراشیده در نتیجه بدمنظر شده باشد. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۰۱۲۸)

ده‌ئیی سه‌رپراوه؛ به نووستوویدک ده‌وترئ که خه‌وه‌ک‌ئی ژور قوول و خووش بیئت به بؤنه‌ی ماندوو‌یه‌تیه‌وه. به کسه‌یک‌ئیش ده‌ئین که له کاتی خه‌ودا ده‌مرخینی وه‌ک ئاژه‌ه‌لی تازه‌سه‌رپراو. (جلال محمود بهرگی ۲۰۱۲۷۶) **ف** [به شخص خوابیده‌ای گفته می‌شود که به علت خستگی خوابش بسیار عمیق و خوش باشد و همچنین کسی که در خواب خروپف زیادی بکند همچو حیوانی که تازه ذبح شده است].

ده‌ئیی سه‌رخووشه؛ واته ۱) ناگای له خوی نییه، هوشیار نییه ۲) به یه‌ک‌ئیک ده‌ئین به‌م لا و لا‌دا بکه‌وئ. (جلال محمود بهرگی ۲۰۱۲۷۶) **ف** [۱) کسی که هوشیار نیست، ۲) کسی که به این طرف و آن طرف بیفتد].

ده‌ئیی سه‌ری پیوه نییه؛ ۱) به یه‌ک‌ئیک ده‌وترئ

می‌شد و زالو را بر روی جایکه می‌بایست خون را بمکد می‌گذاشتند.]

ده‌ئیی زه‌عه‌رانه (زه‌عه‌رانی زه‌ره)؛ واته زه‌رده هه‌لگه‌پراوه. (جلال محمود بهرگی ۲۰۱۲۷۶) **ف** [زرد و ضعیف شده است].

ده‌ئیی زه‌عه‌رانی زه‌رده؛ به یه‌ک‌ئیک ده‌ئین که زه‌رد هه‌لگه‌راییت، لاواز بیئت. (جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۹) **ف** [به کسی که زرد و ضعیف و لاغر شده گفته می‌شود].

ده‌ئیی سائی گرانیه‌ک‌یه؛ به یه‌ک‌ئیک که به په‌له و هه‌له‌شه نان بخوات یان هه‌لپه‌وشپ‌رزیی ده‌سکه‌وتی نانی بیئت. (جلال محمود بهرگی ۲۰۱۲۷۶) **ف** [به کسی گفته می‌شود که در غذا خوردن تعجیل داشته باشد یا برای به دست آوردن نان شتاب داشته باشد].

ده‌ئیی سایمه‌لیی داوه؛ سایه ده‌ردیکه هه‌رک‌ه‌س بیگ‌رئیت گئیزو وری ده‌کات به یه‌ک‌ئیک ده‌وترئیت که وروکاس و حه‌په‌ساو بیئت یان وا بنوئینیت. (جلال محمود بهرگی ۱۰۲۲۹) **ف** [سایمه = یک نوع بیماری دامی است که هر کس به آن مبتلا شود گیج می‌شود. به کسی گفته می‌شود که گیج و منگ و بهت زده باشد یا اینطور به نظر برسد].

ده‌ئیی سه‌ختیانه؛ واته ژور چلکنه وه‌ک پیستیک‌ئی خو شکر او له چلکدا ره‌ق سوو.

گوئ بیده‌نگ و کر و مات بئ. ۲) به یه‌کینکی
گوئ رایه‌لی، پیزان ده‌وتری که هه‌میشه له
خزمه‌تدا بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۲۶: ۲) **ف**
[۱] به کسی گفته می‌شود که بی‌صدا و
خاموش و غمگین باشد. ۲) به کسی گوش
به فرمان و آگاه گفته می‌شود که همیشه
در خدمت باشد.]

ده‌لینی سه‌ری له لای شایه‌وه هاتووه: [به
یه‌کینکی ناوارة و بادی هه‌وا و فیزن ده‌لین].

ف به کسی سرگردان و خودپسند و متکبر
گویند. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲: ۱۲۹)

ده‌لینی سه‌گ - که‌ر - توپیوه: [به جینگایه‌ک
ئه‌لین که بۆنی ناخۆشی لیوه بیئت یان که‌لاکی
تۆپیوی تیدا بیئت]. **ف** به فضایی گفته
می‌شود که به بوی بدی آلوده شده باشد.

(فتاحی قاضی به‌رگی ۱: ۱۹۹)

ده‌لینی سه‌گه (سه‌گی گه‌ر): ۱) له ناشیرینی‌دا
۲) له بیسیدا. به رقه‌وه به یه‌کینک ده‌لین که
ناشیرین یا پیس بیئت و حه‌ز له چاره‌یشی
نه‌کهن. (جلال محمود به‌رگی ۱: ۲۳۰) **ف** [۱] در
زشتی ۲) در کثیفی از روی کینه و نفرت
کسی را به آن تشبیه می‌نمایند که زشت و
کثیف باشد و از او بیزار باشید.]

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

ده‌لینی سه‌گی <کونه ماسییه> و پاسی
<جرتاوا> ده‌کات: ۱) بۆ سووکی به یه‌کین
ده‌لین که له خزیه‌وه له‌سه‌ر لایه‌ک بکاته‌وه
ده‌لینی لایه‌کی تر. ۲) کاری لای خۆی جی به

می‌شود که به همه کس بپرد و حمله کند. مانند سگ سرگردنه است به همه‌ی اطراف کوه پارس می‌کند.

ده‌لئی سه‌گی ناو‌گه‌نمه: له رووی سوو‌کییه‌وه به یه‌کی‌ک ده‌وترئ که له‌به‌ر فیز و خۆبه‌زل زانین، لوتی خۆی به‌رز بگری‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [از روی رسوایی به کسی مبتکر و خودخواه گفته می‌شود.]

ده‌لئی سه‌گی هاره: به یه‌کی‌کی بی‌حه‌یای شه‌ره‌نگیز ده‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [به شخصی بی‌شرم و فتنه‌انگیز گفته می‌شود.]

ده‌لئی سه‌گی هه‌ئه‌ پاسه (هه‌ئه‌ پاچه): (۱) به یه‌کی‌کی درې بی‌حه‌یا ده‌وترئ. (۲) به جئێ دوژمن له دۆست ده‌وه‌رئ. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۰.۱) **ف** (۱) به شخصی نترس و بی‌شرم گفته می‌شود. (۲) کسی که به جای دشمن به دوست حمله‌ور است.]

ده‌لئی سه‌گی هه‌وشاره: به یه‌کی‌ک ده‌لئین که زۆر دپ و شه‌ره‌نگیز بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۰.۱) **ف** [به شخصی بسیار نترس و فتنه‌انگیز گفته می‌شود.]

ده‌لئی سه‌ل‌که‌ ترخینه‌ ده‌چنیه‌وه: به یه‌کی‌ک ده‌لئین که مالا‌نگه‌ر بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۱.۱) **ف** [به شخصی ول‌گرد گفته

می‌شود که به همه کس بپرد و حمله کند. مانند سگ سرگردنه است به همه‌ی اطراف کوه پارس می‌کند.]

ده‌لئی سه‌گی برسییه: به یه‌کی‌ک ده‌لئین که چاو به هه‌ر چوارلادا بگری‌ت، هه‌ل‌په‌ی شتی‌کی بی‌ت که هه‌والئی بی‌ستبیت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۰.۱) **ف** [به شخصی گویند که همه جا را بپاید و در نظر بگیرد و عجله‌ی خوردن چیزی را داشته باشد که خبری از آن شنیده است.]

ده‌لئی سه‌گی ده‌رماله: واته به هه‌موو که‌سی‌ک ده‌گه‌فئ، ئه‌وه‌رئ. بۆ چاک و خراپ دهم شر و بی‌حه‌یایه. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [به همه کس پارس می‌کند. خوب و بد را نمی‌شناسد نسبت به همه بددهن و بی‌شرم است.]

ده‌لئی سه‌گی سه‌رم‌له‌یه: به یه‌کی‌کی زمان پیسی بی‌ شه‌رم ده‌وترئ که په‌لاماری هه‌موو که‌سی‌ک بدات و رئ له هه‌موو که‌س ده‌گری‌ت، وه‌ک چۆن سه‌گی سه‌رم‌له به هه‌موو لایه‌کی کیه‌که ده‌گه‌فئ. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۰.۱) **ف** [به شخصی بد زبان و بی‌آبرو گفته

می‌شود.]

ده‌لئی سه‌وئی خه‌رامانه: وته‌یه‌که به ژنی شوخ ده‌وترئ. سه‌وئی خه‌رامان گیاه‌کی سووری به‌رز و جوانه له ناو بیستانا سه‌وز ئه‌بی و له دووره‌وه سه‌رنج راده‌کیشی. (وه‌ک گسک وایه، ره‌نگی سوور و بنه‌وشه) (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [سخنی است که به زنی زیبا و شیک گفته می‌شود. سرو خرامان درختچه‌ی زیبایی است که در بوستان‌ها کاشته شده، از دور چشم را خیره می‌کند.]

ده‌لئی سه‌یی (سه‌گی) به‌وره (به‌فره) روژه: به یه‌کێک ده‌وترئ که جی‌به‌خۆی نه‌گریت و که‌وتبیتسه هاتووچۆ. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۷۶) **ف** [به کسی گفته می‌شود که آرام و قرار نداشته باشد و شروع به رفت و آمد بکند.]

ده‌لئی سه‌یی (سه‌گی) ته‌نیا مائه‌یه (مائه): له رووی سووکیه‌وه به یه‌کێک ده‌لێن که به تاقی ته‌نیا جۆین و قسه‌ی ناشیرین به خه‌لکی بدات و بلێت. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [از روی رسوایی به کسی گفته می‌شود که تک و تنها فوش و ناسزا به مردم بدهد.]

ده‌لئی سه‌پی لاورگه: به یه‌کێکی گرانجانی ده‌سته‌نه‌گر نه‌لێن. **ف** به کسی جان

سخت و مزاحم که دست‌بردار نباشد گویند.

ده‌لئی سلقی رووته: به یه‌کێکی رووت و ره‌جال ده‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [به کسی فقیر گفته می‌شود.]

ده‌لئی سن هه‌لی مژیوه: زهره و لاواز بووه، پووکاوه‌ته‌وه. وه‌ک ئه‌و گه‌نم و دانه‌وێله‌یه‌ی سن شیله‌که‌ی ده‌مژئ و ده‌پیووکی‌نیتسه‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [مانند آن گندم و ماشی است که حشره‌ی سن شیره‌ی آن را می‌مکد و نابودش می‌کند.]

ده‌لئی سه‌یره (چه‌ره) ره‌قه: زۆر لاوازه پیستسه‌که‌ی به‌سه‌ر ئیسکه‌که‌یدا وشک بوته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۷۶.۲) **ف** [به حدی لاغر است که پوستش به استخوانش چسبیده است.]

ده‌لئی شاپان شپله‌کوته: به یه‌کێکی جرپنی سه‌ر و قژ بژ ده‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۷۷) **ف** [به کسی بازیگوش و ناآرام که سری با موهای سیخ شده داشته باشد، می‌گویند.]

ده‌لئی شای جنوکانه: به یه‌کێک ده‌وترئ که به‌رگی‌کی سه‌یری له‌به‌ر کردبێ. (جلال محمود به‌رگی ۷۷.۲) **ف** [ب کسی گفته می‌شود که لباس تعجب‌آوری پوشیده باشد.]

[به کسی گفته می‌شود که بسیار باعجله برود. چون شیطان پیش مسلمان موجودی ترسناک و دوست نداشتنی است آن شخص طوری فرار می‌کند که هرگز شیطان به او نمی‌رسد و او را نمی‌گیرد.]

ده‌لئی شری به‌رتوپه‌که‌یه: به یه کتک رووت و په‌جال ده‌تریت. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۳۳) **فی** [به شخصی ندار و تنگ‌دست گفته می‌شود.]

ده‌لئی شووتی بو نه خوش هی‌ناوه: [جوړی خوئی پیشان نه‌دا ده‌لئی مافیکی گه‌ورهی به‌سهر که‌سانی‌تره‌وه هه‌یه]. **فی** طوری رفتار می‌کند مثل اینکه حق بزرگی به گردن دیگران دارد. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۲۰۰)

ده‌لئی شیره کولله‌یه: به یه کینکی له‌ری باریک ده‌وتری. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۷) **فی** [به انسانی لاغر و بلندقد گفته می‌شود.]

ده‌لئی شیره: واته زور نازا و به‌جهرگه. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۳۳) **فی** [بسیار شجاع و نترس است.]

ده‌لئی شلم شو پاته‌یه: واته وه ک شیلیمیک شو بمینیتته‌وه و ناخو‌شه. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۷) **فی** [مانند شلغمی است که شب مانده باشد و بدمزه شود.]

ده‌لئی شه‌قولقه‌مهری کردووه: به یه کتک ده‌وتری و بزانی کاریکی زور گرنگی کردووه. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۷۷) **فی** [به کسی گفته می‌شود که این‌طور تصور کند که کار بسیار مهمی را انجام داده باشد، اگرچه این‌طور هم نباشد.]

ده‌لئی شه‌لاقی بال شکاوه: جوړه بالنده‌یه‌کی گوشتخوړه. به یه کتک ده‌لین که خوار و خینچ وه ک شل و گپې پروات. به مه‌ردومی شله‌په‌ته ده‌وتریت. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۳۲) **فی** [نوعی پرنده‌ی گوشت‌خوار است به شخصی کج و کوله و لنگ گویند یا به انسان نامرتب و سست گفته می‌شود.]

ده‌لئی شه‌یتان ده‌رسی داداوه (نقی کردوته ده‌می): واته: فیلباز و زورزان و زیره‌که، وه ک شه‌یتان. به تاییه‌تی به مندالیک ده‌لین که زورزان بیست. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۳۲) **فی** [حقه‌باز و بسیار دانا و زیرک است، مانند شیطان. به خصوص به بچه‌ای گفته می‌شود که بسیار دانا باشد.]

ده‌لئی شه‌یتان راوی ده‌نیت: به که‌سینک ده‌لین که زور به‌گوپ پروات. چونکه شه‌یتان له‌لای موسولمان شتیکی ترسناک و ره‌زاتاله، نه‌و که‌سه به جوړیک راده‌کات هه‌رگیز شه‌یتان نه‌یگریته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۲۳۲) **فی**

ده‌لینی چاوی قرژانه (قرژانگه): به ناویک ده‌لین که زور ساف و پاک و روون بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به آبی بسیار شفاف و روشن و پاک گویند.]

ده‌لینی چهرمی ناوه سووه: به یه کی‌ک ده‌وترئ که بیتار بی. هەرچی به‌سەر بی ده‌ریه‌ست نه‌بی، به‌رگه‌گر و قایم بیت یان هەرچی پی بلین نه‌یگریته خوی و پیتی تیک نه‌چن. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۵) **ف** [به کسی بی‌شرم گفته می‌شود که هرچه بر سر او بیاید مقید نباشد و مقاوم بوده و هرچه به او بگویند نگران نشود و به روی خویش نیاورد.]

ده‌لینی چه‌قه‌نه - چه‌قه‌نه دیمیه (رؤییه): به یه کی‌کی سیسی له‌ر ده‌لین. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به شخصی نحیف و لاغر گویند.]

ده‌لینی چرایه: [جوان و پرتیشک و به شوقه]. **ف** زیبا و درخشان و شاداب. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱۹۷. ۱)

ده‌لینی چوالووه: به یه کی‌کی قه‌له‌وی تی‌رگ‌زشت ده‌لین. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۲۴) **ف** [به شخصی چاق و تنومند و پرگوشت گویند.] **ده‌لینی چی‌رگه:** [۱] بهر بونه‌وه نه‌لین که گزیا په‌له‌وه‌ره‌که قه‌له‌وه. (۲) به که‌سی‌کی پان و

پۆر و قه‌له‌وه ده‌لین. **ف** [۱] برای خاطر نشان کردن چاقی طیور گفته می‌شود. (۲) به شخص تپل و چاق و چله گویند. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۲. ۱۲۷)

ده‌لینی چیکه‌نه‌یه: چیکه‌نه = مه‌کینه‌یه که لۆکه له په‌موانه جیا ده‌کاته‌وه. واته: زور بلنیه و ده‌می ههر له کاردایه و ناوه‌ستئ. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۴۷۵) **ف** [بسیار پرحرف است لحظه‌ای از حرف زدن باز نمی‌ایستد.]

ده‌لینی گۆچانی قووت داوه: [واته: ملیکی گپ و ویری همیه]. **ف** گردن کج و معوجی دارد. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱. ۲۰۱)

ده‌لینی گازی له‌حه‌ده عه‌ریه‌یه: به یه کی‌کی زلی قه‌به‌ی ته‌مه‌ل ده‌لین. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به شخصی ناهموار و ناهنجار و تنبل گفته می‌شود.]

ده‌لینی گازیان لی‌گرتووه: [۱] توراوه و ناپازیه [۲] لاواز و بی‌هیزه]. **ف** [۱] حالت قهر و نارضایتی دارد. (۲) لاغر و بی‌حال است.

ده‌لینی گای بنه‌یه: واته نابزویت و جی ناگزی‌یت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [حرکت نمی‌کند و جایش را عوض نمی‌کند.]

هه‌ل بداتی و ددهست بخته کاری خه‌لکه‌وه.
(جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به شخصی
که سرخود و بی‌مقدمه در کار دیگران
دخالت کند].

ده‌لینی گوره و شاردراوه (دریاگه): به یه‌کیک
ته‌لین که تی قویا بیّت و زهرده‌لگراییت،
چاوی به قولدا چووییت. (جلال محمود
به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به شخصی تکیده و لاغر
که چهره‌اش بر زردی گرایید باشد گفته
می‌شود و نیز بر اثر ضعف چشمانش به
گودی افتاده باشد].

ده‌لینی گورچیلای (ولک) گان به یه‌که‌وه
نانووسین: به چند که‌س ده‌وتریت که پیکه‌وه
هه‌لکردنیا نه‌بیّت و هیچیان به هیچانه‌وه
نه‌نووین. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به
چند نفر گفته می‌شوند که با هم نسا‌زند به
توافق نرسند].

ده‌لینی گورگه: واته وه‌ک گورگ (۱) چابوکه (۲)
ناپاکه. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۹) **ف** (۱)
مانند گورگ چالاک و زرنگ است (۲)
ناپاک است.

ده‌لینی گورگی پی سووتاوه: جی به خوی
ناگری، سره‌وتی نییه، هه‌ر له خو‌پیه‌تییه.
(جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۸) **ف** [در جایی
آرام و قرار ندارد و در بیکاری به سر

ده‌لینی گای تور تی هه‌لپاویشتووه: به یه‌کی
ده‌وتری که زور پده‌شوکا بی، ترس دایگرتیّت.
(جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۸) **ف** [به کسی
گفته می‌شود که آشفته باشد و ترس او را
فرا گرفته باشد].

ده‌لینی گای ده‌سهن ته‌مزه: به یه‌کیکی قه‌بی
پور خزی سست و ته‌مه‌ل ده‌وتریت. (جلال
محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به شخصی
ناهموار، ناهنجار و تنبل گفته می‌شود].

ده‌لینی گه‌رووی ته‌نه‌که‌ی تی‌گیراوه: به که‌سی
ده‌لین که چا به گهرمی بخواته‌وه گه‌رووی به‌وه
گهرمییه نه‌زانن، به ته‌نگ نه‌وه گهرمییه‌وه
نه‌یه‌ت. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۸) **ف** [به
کسی گفته می‌شود که چای را به داغی
بنوشد و گلوی او دربند و مقید این داغی
نباشد].

ده‌لینی گه‌مییه‌که‌ی نو‌قم بووه: [په‌ریشان و دل
پر له خه‌مه]. **ف** غمگین و پریشان است.
(فتاحی قاضی به‌رگی. ۱. ۲۰۲)

ده‌لینی گزگله: به یه‌کیک ده‌لین که زور بجو‌ک
و خر بیّت به تاییه‌تی مندال ده‌وتریت. (جلال
محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۸) **ف** [به شخصی بسیار
کوچک و کوتاه قد مخصوصاً به بچه‌ها
گفته می‌شود].

ده‌لینی گزیره: به یه‌کیک ده‌لین که له خو‌یه‌وه

می‌برد.]

ده‌لئی گورگی سووته مه‌رویه: به یه‌کی ده‌لئین که له رووی دیمه‌نوه نابوت و ناشیرین بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [به کسی گفته می‌شود که از لحاظ ظاهر لاغر و بدقواره و زشت باشد.]

ده‌لئی گورگی کوشتووه: هیچی نه‌گردووه که چی خزی و نشان ددها که زۆر برسی و ماندووه (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [هیچ کاری را انجام نداده و طوری وانمود می‌کند که بسیار گرسنه و خسته است.]

ده‌لئی گولله‌ی له زمانی دراوه: [به که‌سینک ئەلئین که نه‌یه‌و‌یت و هه‌و‌ل نه‌دا جوان و ره‌وان قسه بکا]. **فی** به کسی گفته می‌شود که نکوشد خوب و فصیح صحبت کند. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲۰۱۰)

ده‌لئی گولی به‌خیله: به یه‌کیکی دل پیسی به‌خیل ده‌لئین که زۆر به‌رچاو ته‌نگ بی‌ت و هیچ شتیک به هیچ که‌سینک نه‌دات و هیچ یارمه‌تی که‌س نه‌دات. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [به شخصی بدگمان و حسود گفته می‌شود که بسیار خسیس باشد و هیچ چیزی را به دیگران ندهد و حاضر به هیچ نوع کمکی به دیگران نباشد.]

ده‌لئی گولی دوورئاواییه: به یه‌کینک ده‌لئین که

ته‌ریک، دوور له کۆمه‌لێک دانیشتییت. ناشکرایه که گول دوور ده‌خړیته‌وه تا که‌سی لی‌وه توش نه‌بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [به کسی گفته می‌شود تنها و بی‌نصیب و به دور از جمعی نشست‌ه باشد قبلاً رسم بر این بود که جذامی را بدور از مردم نگاه می‌داشتند تا دیگران به بیماری او مبتلا نشوند.]

ده‌لئی گوێز ده‌کاته هه‌مانه‌وه: واته: لای نه‌و وایه که‌س ناگای له کاروباری نییه هه‌روه‌هاش کاره‌که‌ی ناشکرا و نه‌شارراهیه. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [او این‌طور فکر می‌کند که کسی از وضعیت او خبر ندارد در حالیکه کارش بر کسی پوشیده نیست.]

ده‌لئی گوێزه، بساری بۆنییه: به یه‌کیکی چه‌وتی ناله‌بار ده‌وتری‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [به شخص کج‌رفتار و کج‌اندیش و ناباب گفته می‌شود.]

ده‌لئی گوێزی ناو ده‌خیله‌یه: به یه‌کیکی زۆر بچکۆلانه، یان به یه‌کیکی زۆر بچووک و زرن‌گ و زیت ده‌وتری‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **فی** [به شخصی بسیار کوچک و زرن‌گ گفته می‌شود.]

ده‌لئی گیای به‌کیوه‌وه خواردووه: واته: وه‌ک

ده‌لئین، بئ دق و سیس و کهنه‌فته. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۱) **ف** [به کسی کوتاه قد و زشت گفته می‌شود که پریشان و پژمرده باشد].

ده‌لئی عه‌جاییاتییه: به یه‌کیک، به مندالیک ده‌لئین که هاروهای بکات، یان ناشیرین بیت واته سه‌یر و سه‌مه‌ریه. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۷۷) **ف** [به کسی یا بچه‌ای گفته می‌شود که ناآرام و بازیگوش یا زشت و شگفت‌انگیز باشد].

ده‌لئیی عه‌جنه‌یه: عه‌جنه زیندوه‌ریکی نه‌فسانه‌یه. واته زۆر ناشیرینه. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۶) **ف** [به کسی بسیار زشت گویند].

ده‌لئیی عیسا گرتوویه و مووسا تئیی ناخنیوه: به یه‌کیک ده‌وتریت که له قه‌له‌ویدا ره‌واییتسه‌وه. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۳) **ف** [به کسی بسیار چاق گویند].

ده‌لئیی فه‌رهاده: [له تیش و کار ماندوو نابئ، هئیزی کارکردنی زۆره. به تیشتی و حه‌زه‌وه کار ده‌کا]. **ف** از کار کردن خسته نمی‌شود. با عشق کار می‌کند. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۲. ۱۲۹)

ده‌لئیی فیرنه گوله‌یه: واته زۆر بچووک و ریوه‌له‌یه. فیرنه‌گوله: بالنده‌یه‌کی بچووک له

ناژه‌له و تیگه‌یشتنی نییه. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۱) **ف** [مانند حیوان است و چیزی نمی‌فهمد].

ده‌لئیی گپییه‌ی جویه: به یه‌کیکی زۆر قه‌له‌وی خر ده‌وتریت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۱) **ف** [به کسی چاق و کوتاه قد و کوتوله گفته می‌شود].

ده‌لئیی گیسگه‌ دنییه: به یه‌کیک ده‌وتریت که بز ملّ و مۆش سه‌ر به هم‌وو شوینیکدا بکات. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۱) **ف** [به کسی گویند که برای پیدا کردن غذا به هر خانه سر بزنند].

ده‌لئیی گیسکی ناوه‌کییه: گیسگی ناوه‌کی نه‌ویه له ران دوور که‌وتوو و تهره‌بووه. به یه‌کیک ده‌لئین که سه‌ر به هم‌وو لایه‌که‌وه بنیت و به‌م لا و لادا زۆر پروات. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۱) **ف** [بز غاله‌ای است که از گله خود دور افتاده و آواره شده است. به کسی گفته می‌شود که به هر جانب سر بکشد و زیاد به این طرف و آن طرف برود].

ده‌لئیی گیسکی پرسانه‌یه: له‌پ و لاوازه، نایه‌خ بز پرسه‌ده‌بن. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۷۸) **ف** [گویند لاغر و ضعیف است].

ده‌لئیی گیسکی سه‌له‌مه - گیسکی قه‌رزارگرتوووه: به یه‌کیکی نابووتی بچکۆلانه

تک و تنها باشد.]

ده‌ئیی قالدورهی سووتاه: لاواز و رهش و بالآبه‌رز. به‌رز هه‌لچووه. (جلال محمود به‌رگی ۷۷.۲) **ف** [لاغر و سیاه‌چرده و بلند قد و کشیده است.]

ده‌ئیی قاتوت کراوته ده‌می: به یه‌کیک ده‌ئین که بینه‌دنگ دانیش‌تیت و هیچ قسه‌یه‌ک نه‌کات وه‌ک نه‌ویری دهم بکاته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۷۷.۲) **ف** [به کسی گفته می‌شود که آرام و بی‌صدا نشسته باشد و هیچ سخنی نگوید مانند این که جرأت سخن گفتن نداشته باشد.]

ده‌ئیی قایشی هه‌مه‌دانییه: [رنگ و پیستی تاریک و ره‌ه]. **ف** رنگ و پوستش تیره و سیاه است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۲۹.۲)

ده‌ئیی قه‌ره‌چی پشتی که‌ره: [به کچوله‌ییکی بی‌شهرم و روودامالپراو شه‌وترئ]. **ف** به دختر بچه‌ای جسور و بی‌حیا گفته می‌شود. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۸۹.۲)

ده‌ئیی قه‌قنه‌جنوکه‌یه: واته زۆر بچوکه، بۆ جینگه‌یه‌کی تاریک و ته‌سک شه‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۷۷.۲) **ف** [بسیار کوچک است. به جای تاریک و کم‌وسعت گویند.] **ده‌ئیی قه‌لای سیواسته پوئیی گرتووه:** [به یه‌کیکی فیزن و بایی هه‌وا یان خو به‌زلزان

چوله‌که بچوکه‌تره. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۳.۱) **ف** [بسیار کوچک و لاغر و ضعیف و مردنی: فیرنه گوله = پرنده‌ای است که از گنجشک کوچک‌تر است.]

ده‌ئیی فیشه‌که شینته‌یه به‌ناسماندا (به‌هه‌وادا ده‌چیت): به یه‌کیک ده‌ئین که زۆر تووره‌بیّت و هه‌ر له‌خویه‌وه هه‌لچیت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۴.۱) **ف** [به کسی گفته می‌شود که بسیار عصبانی باشد و بی‌علت و بیهوده خشمگین شود.]

ده‌ئیی فیله: به یه‌کیکی قه‌به‌ی زله ده‌ئین. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۴.۱) **ف** [به شخصی ناهموار و قوی هیکل گویند.]

ده‌ئیی قازووی ره‌شه: به یه‌کیک ده‌ئین که پیستی ره‌ش و ره‌قه‌له و له‌پیش بیّت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۴.۱) **ف** [به کسی گویند که پوستش سیاه و لاغر باشد.]

ده‌ئیی قارچکه و هه‌لتوقیوه: به یه‌کیکی قه‌له‌وی گووین ده‌وترئ، به‌تاییه‌تی که زوو پی بگات. (جلال محمود به‌رگی ۷۷.۲) **ف** [به شخصی چاق و لپ برجسته گفته می‌شود که مخصوصاً زود رشد کرده باشد.]

ده‌ئیی قازی کویره: به یه‌کیک ده‌ئین که به‌ته‌نیا بیّت، یان به‌ته‌نیا ماییته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۴.۱) **ف** [به کسی گویند که

بدقواره گفته می‌شود بخصوص برای بچه‌ها به کار می‌رود. قوم‌مومکه: جانوری است شبیه به مارمولک و اندکی بزرگ‌تر. در افسانه‌های کردی این‌طور نقل کرده‌اند که وقتی حضرت ابراهیم را در آتش می‌اندازند تا بسوزد این جانور به آتش پف می‌کند تا شعله‌ور شود، به این دلیل است که او را جانوری بد قلمداد می‌کنند.]

ده‌لئی کۆله هیلکه‌ی هیناوه: واته کاره‌که‌ی بی‌که‌لکه و ناز و نووزیش ده‌کا. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **ف** [کارش بی‌سود است و عشو و ناز هم می‌کند.]

ده‌لئی کۆله‌وژی جه‌ه‌نه‌مه: به یه‌کیکی ره‌قله‌ی ره‌ش دا‌گه‌راو ده‌وتریت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۸) **ف** [به کسی لاغر و سیاه چرده گفته می‌شود.]

ده‌لئی کاروان‌سه‌رایه: به شوینیکی قه‌ره‌بالغ ده‌وتری که خه‌لکیکی زۆری تئ چراییت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۷۷) **ف** [به جای شلوغی گویند که جمعیت زیادی در آن رفت و آمد کنند.]

ده‌لئی کاسه‌ی چه‌وره: به یه‌کیکی ده‌وتریت که هیچ نه‌گریته خۆی واته: چه‌رداو‌پرو و بی‌عاره. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲۴) **ف** [به

ده‌لئین]. **ف** غرور و افاده‌ی زیادی پیدا کرده است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲۰۰۱)

ده‌لئی قه‌لای مه‌ریوانی گرتووه: وه‌ک شه‌ودی پیشور.

ده‌لئی قه‌نده‌ی ده‌م به‌ره‌وژووره: به یه‌کیکی ده‌وتریت که بۆ هه‌رلایه‌ک بجیت خواردنی به تووشه‌وه بیت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲۴) **ف** [به کسی گفته می‌شود که به هر جایی برود با خوردن غذا مواجه شود.]

ده‌لئی قور به‌ده‌میدا دراوه: به یه‌کیکی ده‌لئین که زۆر کپوویی ده‌نگ بیت، هه‌ر وه‌ک ده‌می به قور سواخ دراییت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲۴) **ف** [به کسی بسیار بی‌صدا و آرام گویند که گویی دهانش را گل اندود کرده باشند.]

ده‌لئی قوم‌مومکه‌یه: به یه‌کیکی بچووکی نابوت ده‌وتری به تایبته به منداڵ. جانوه‌ریکه له مارملیک ده‌چیت و له‌و گه‌وره‌تره، له نه‌فسانه‌ی کوردی دا ده‌لئین: گواپا له‌و کاته‌دا که چه‌زهره‌تی ئیبراهیم‌پان خستۆته نیو ئاگره‌که‌وه تا بسووتیت، قوم‌مومکه‌ فووی له ئاگره‌که‌ کردووه خۆشی کردووه. بۆیه به جانوه‌ریکی خراب ده‌زانریت وا له قه‌لهم ده‌دریت. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲۷) **ف** [به شخصی کوچک و لاغر و

کسی بی شرم و بی آبرو گفته می شود که مقید و در بند چیزی نباشد.

ده لینی کایه - کا ده خوم: واته خوارنده که تام و چپژی نییه. خوش نییه. (جلال محمود بهرگی ۷۸.۲) **ف:** [خوش مزه نیست.]

ده لینی کایه: [تامیکی خوشی نییه]. **ف:** طعم مطبوع ندارد. غذای نامطبوع. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۰۰۱)

ده لینی که ره به ناشدا ده کات: واته به دهنگی بهرز قسه ده کات و کردویی به گاله گال. (جلال محمود بهرگی ۷۸.۲) **ف:** [با صدای بلند صحبت می کند و شروع به سر و صدا کرده است.]

ده لینی که ره به لووتیندا قسیوه: به یه کیتی مۆن و گرژ دهوتری که همیشه وا بیّت. (جلال محمود بهرگی ۷۸.۲) **ف:** [به کسی اخمو و افسرده گفته می شود.]

ده لینی که ره به په موو دهرده کا: به یه کیتی بی به زهیی دهوتری که به هه موو هیزیه وه به یه کینکدا بیلوسیت یان له مالآتیک بدات. (جلال محمود بهرگی ۷۸.۲) **ف:** [به کسی بی رحم گفته می شود که با تمام قدرت کسی یا حیوانی را کتک کاری کند.]

ده لینی که ره دهوتریت (...): واته نه زانه، قسه ی نا شیرین به پرووی پیاو داده کات. (جلال محمود

بهرگی ۱. ۲۳۵) **ف:** [یعنی نادان است و در مقابل دیگران سخنان ناشایست می گوید.] **ده لینی که ره به جوی زیز بووه:** [به که سیک ده لنین له خۆه مانی گرتبی و له شتیک لووتی کردبی]. **ف:** کسی که بی جهت لج کرده، مثلاً به غذایش لب نزند.

ده لینی که ره واله یه: به یه کیک ده لنین که زۆر بی دهنگ و نددوو بیّت، وهک زمانی له ده مدا نه بیّت، وا بیّت. که ره واله = بالنده یه که له چۆله که گه وره تره. (جلال محمود بهرگی ۱. ۲۳۵) **ف:** [به کسی بسیار بی صدا و ساکت گفته می شود که انگار زبان در دهان نداشته باشد. که ره واله = بلدرچین پرنده ای است از گنجشک بزرگ تر است.]

ده لینی که ری هه رامه: به یه کیک دهوتری که بی قسه و سلاو، سه ری خۆی داخا، به لای کۆر و کۆمه لیکد تیپه ری. (جلال محمود بهرگی ۲. ۷۸) **ف:** [به کسی گفته می شود که بدون سلام و احوالپرسی، سر خود را پایین انداخته بدون سر و صدا در کنار جمعی عبور کند.]

ده لینی که ری دیزه (که ری دیزگه): وا باوه که ری دیز له کارواندا کوی سهخت و هه لهت و پر مه ترسی بیّت به ویدا دهروات. ده لنین: وهک که ری دیزه توپینی خۆی و زیانی خاوه نی

ده‌لئیی که شکی ناوه‌سووه: شتیک که زۆر له ژیر ناودا بمینتته‌وه و ناوی به‌سهردا ب‌روات لیک ولسوس ده‌بیئت. ده‌لئین ناوه‌سوو بووه واته: ناوه‌سوویه‌تی‌هه واته: ۱) ئەو که سه به‌ی‌چاووورو و بی‌شهرمه، چه‌قاوه‌سووه ۲) چاو‌نه‌ترس و چاو‌قایمه. گه‌رم و سارد چه‌شت‌وهه. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۵) فی [چیزی که زیاد زیر آب بماند و آب بر رویش جاری باشد سائیده و صاف خواهد شد. یعنی: ۱) شخص بی‌شرم و شرلاتان ۲) دلیر و بیباک و نترس. دوران دیده و باتجربه.]

ده‌لئیی که له شیری ب‌لقاسمه: ب‌لقاسم (ابوالقاسم) ناویک بووه، که له شیریکی دری بووه، به‌م و به‌ودا هه‌ل‌پ‌ژاوه و شه‌پانی بووه. به‌یه‌کیک ده‌لئین که هه‌ر له خۆیه‌ه له هه‌موو هه‌ل‌و‌ستیکدا خۆی قوت ب‌کاته‌وه، بی‌نه‌وه‌ی که‌س پرس و راویژی پی‌بکات. به‌یه‌کیک ده‌لئین که له قسه‌ی ئەم و ئەودا تی‌هه‌ل‌کات. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۶) فی [ابوالقاسم شخصی بوده که خروسی جنگی و نترس داشته است که به این و آن می‌پریده و ستیزه‌جو بوده است. به کسی گفته می‌شود که بیهوده و بی‌دلیل درباره‌ی هر کاری موضع خویش را ابراز دارد. بدون این‌که کسی سوآلی از او بپرسد یا با او مشورتی

ده‌و‌یت. ئەمه به‌یه‌کیک ئەلئین که بی‌ر نه‌کاته‌وه به‌ده‌ریه‌سه‌وه نه‌یه‌ت، خۆی و نه‌وانه‌ی به‌یه‌ه‌ندیان پی‌وه‌ی هه‌یه، به‌کرداری ئەو زیانیان لی‌بکه‌وی. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۱. ۲۳۵) فی [رسم و عادت بر این است که خر نحس همراه کاروان از هر جایی که دشوار و پر از خطر باشد عبور می‌کند. گویند مانند خر نحس است مردار خویش و ضرر صاحبش را می‌خواهد. این به کسی گفته می‌شود که نیندیشد و در بند خود و دیگران نیز نباشد و به وسیله‌ی اعمالش، خود و اطرافیانش را دچار ضرر و زیان می‌سازد.]

ده‌لئیی که‌ری چه‌رچیان‌ه (چه‌رچییه): به‌یه‌کیک ده‌وتری که سه‌ر به‌م‌مال و به‌ومالدا بکات (ج‌لال محمود به‌رگی. ۲. ۷۷) فی [به کسی گفته می‌شود که بدون جهت و دلیل به این منزل و آن منزل آمد و شد داشته باشد.]

ده‌لئیی که‌ری کاروانییه: به‌یه‌کیک ده‌لئین که ته‌مه‌لی بکا. له رووی سووکیه‌وه وای پی‌ده‌لئین. (ج‌لال محمود به‌رگی. ۲. ۷۸) فی [به کسی که تنبلی کند گویند از روی رسوایی و بی‌آبرویی به او گفته می‌شود.]

بکند یا کسی است که در برابر سخن این و آن فریاد سر می‌دهد.]

دەئیی کە ئەبابی بێوختە: [بە یەکیەک ئەوتری کە ناوێک پڕواتە جێگایەک. یان کەسێک کات و شوێن نەناسی و لە خۆیەوه قسە بکات]. **فە** بە کسی گفته می‌شود که بدون وقت قبلی و سرزده به جایی برود. شخصی که زمان و مکان را نشناخته، سخن بیجا سر دهد. (فتاحی قاضی بەرگی ۲، ۱۳۰)

دەئیی کە ئە شیرێ کلک هە لکیشراوه: بە یەکیکی بچووکی بێ نموود دەوتریت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۳۶) **فە** [بە شخصی کوتوله و ناچیز اما لافزن گفته می‌شود.]

دەئیی کە ئەلەئە شەکرە (شەکرە) - زمانی دەئیی شەکرە - زمانی شیرینە: قسەێ خۆشەومروژیکی ناسکە، لەگەڵ خەڵکدا جوان و بەرێزانە دەدوێت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۳۶) **فە** [انسانی خوش گفتار و خوش برخورد و با مردم برخوردی احترام آمیز دارد.]

دەئیی کە ئەندووی ئەزانکرده: بە یەکیکی زلی قەبەێ ناشیرین، خوار و خێچ دەوتریت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۳۶) **فە** [بە شخصی ناهموار، زشت و کج و کوله گفته می-

شود.]

دەئیی کەوان دەگری: زۆر لەسەرخۆ و بەپاریز دەروات. بە هۆشیارییەوه هەنگاو هەڵدەگری. (جلال محمود بەرگی ۲، ۷۸) **فە** [بسیار آرام و با احتیاط قدم برمی‌دارد.]

دەئیی کە وپاری دەستی چەور پیووه دراوه: بەچکە کەوه، کە لەگەڵ دەستی چەوری تیۆه‌ردرا، پەکی دەکەوێت. بە یەکیکی کز و هەژار دەوتری. (جلال محمود بەرگی ۲، ۷۸) **فە** [مانند جوجه کبک است هرگاه دست چرب به او بزنی در مانده می‌شود. به شخصی لاغر و بیچاره گفته می‌شود.]

دەئیی کە وێ بنیشتە (داجکە) تال خواردوو: بە یەکیک دەوتریت کە دەنگی زولال بیت. چونکە وا باوه بنیشتە تال دەنگ خۆش دەکات. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۳۷) **فە** [بە کسی گفته می‌شود که صدای صاف و جذاب داشته باشد چون بر این باور بوده‌اند که سقز تلخ صدا را سالم و بهبود می-بخشد.]

دەئیی کرمی کۆمە: واتە باریک و پڕیوئە و سیسە بە تەوس و گائەموه دەوتریت. (جلال محمود بەرگی ۱، ۲۳۷) **فە** [از روی شوخی و طعنه به شخصی لاغر اندام و باریک گفته می‌شود.]

که آرزومند چیزی باشد.]

ده‌لئیی کوری خاقانی چینه: به مندالئیک یان یه کیئک ده‌لئین که لوتبهرز و به‌فیز بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۷۸.۲) **ف** [به بچه‌ای یا کسی متکبر و خودخواه گفته می‌شود.]

ده‌لئیی کووپه‌ی بی سه‌روینه: به یه کیئک ده‌وتریت که زور قه‌له‌و و خپ و فووتیکراو بیئت له قه‌له‌ویدا وه‌ک کووپه، سه‌روینی وه‌ک یه‌ک وایبئت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۷.۱) **ف** [به کسی بسیار چاق و کوتاه قد گفته می‌شود که در چاقی شبیه به خمی باشد که سروتهش مانند هم باشد.]

ده‌لئیی لاک‌ی ناویپسته‌یه: به یه کیئکی باریکه‌له‌ی لاواز ده‌وتری، به‌لام جل و به‌رگی فش و فۆلی له‌به‌ردا بی. (جلال محمود به‌رگی ۷۸.۲) **ف** [به شخصی لاغر اندام گفته می‌شود که لباس بیش از حد گشادی را پوشیده باشد از روی طنز و بی‌آبرویی به او گفته می‌شود.]

ده‌لئیی له به‌ده‌نی خوی ده‌کاته‌وه: فرۆشیاریک دلی‌نیه ترازووی شته فرۆشراوه‌که‌ی قورستر بی و هیچ ناخاته سه‌ری! (جلال محمود به‌رگی ۷۸.۲) **ف** [به فروشنده‌ای گفته می‌شود که نخواهد پارسنگ جنس فروخته شده‌اش به تعادل برسد. یا کمی سنگین‌تر باشد.]

ده‌لئیی کریشه‌یه: [پارچه‌ی په‌سه‌ندکراو و سه‌رنج‌اکیشه]. **ف** پارچه‌ی مرغوب و زیبای است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲۰۰.۱)

ده‌لئیی کچه جافی بو‌دابه‌زیوه: به یه کیئک ده‌لئین که له شویتنیکدا بیئت و په‌له‌ی ماله‌وه‌ی بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۷۸.۲) **ف** [به کسی گفته می‌شود که در جایی باشد و عجله رفتن به منزل را داشته باشد.]

ده‌لئیی کوتکی فه‌قیرییه: [پته‌و و به‌هیزه: هه‌ژار یان نه‌دار به هیوای ئه‌وه که نه‌داریه‌که‌ی له کۆل بکه‌وی، هیز و توانیکی زۆرتر له کاردا به‌کار دئینی]. **ف** محکم و پرزور است: فقیر به امید اینکه از فقر رهایی یابد، نیروی بیشتری در کار خود صرف می‌کند. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱۳۰.۲)

ده‌لئیی کور زۆکه‌یه: به یه کیئکی پیر ده‌لئین که کردگاری مندالانه بیئت. هی ئه‌و ته‌مه‌نه نه‌بین به بیزاری و ته‌وسه‌وه وای پی ده‌لئین. (جلال محمود به‌رگی ۷۸.۲) **ف** [به پیری گفته می‌شود که رفتار بچه‌گانه داشته باشد که مطابق با سنش نباشد. از روی بیزاری و طعنه به او گفته می‌شود.]

ده‌لئیی کوردی به دو‌مرده: به یه کیئک ده‌وتریت که بو‌شتیک تامه‌زرو بیئت. (جلال محمود به‌رگی ۲۳۸.۱) **ف** [به کسی گفته می‌شود

دەلێی لە بن دارێکە هیچ گەلای پێوە نییە:
[ناھومیدی دەرەتانی لێ بێو و هیوای پێ
نەماوە]. **فە دلش را یأس و نومیدی فرا**
گرفته است. (فتاحی قاضی بەرگی ۱. ۲۰۲)
دەلێی لە ترش و خویندا سوورکراوەتەو: بە
یەکیکی تەندروستی قەلەو دەلێن کە
بریسکەیی روومەتی بێت. (جلال محمود
بەرگی ۱. ۲۴۲) **فە** [بە شخصی سالم و چاق
گویند کە چەرەش از شادابی سرخ شە
باشد].

دەلێی لە جووت ھاتۆتەو: بە یەکیکی دەلێن
کە زۆر برسی بێت و بە پەرۆشەو بێتە
سەرخواردن و بە پەلە نانەکی بخوات. (جلال
محمود بەرگی ۱. ۲۴۲) **فە** [بە کەسی بسیار
گرسنە گویند کە با دلی پر از اندوه و
نگرانی دست بە غذا بزنند و با عجلە
غذايش را بخورد].

دەلێی لە دەم رەش (گورگ بەربوو): بە
یەکیکی برسی دەوترێ کە بە ھەلپەوشپەرزە و
بەپەلە نانەکی بخوا و زۆریش بخوا. دەلێن:
ئەیزێ سالتیکە نانی نەخواردووە. (جلال محمود
بەرگی ۲. ۷۸) **فە** [بە کەسی گەتە می شود کە
با تعجیل و شتاب و آشفتگی غذايش را
بخورد گویند. انگار کە سالی است غذا
نخورده است].

دەلێی لە دورگەیی لەوہاوە: [بە یەکیکی
قەلەو دەلێن]. **فە** بە کەسی چاق و چلە گەتە
می شود. (فتاحی قاضی بەرگی ۱. ۲۰۲)

دەلێی لە دیوی کراسیم کردووە: [خواردنی
پێخۆرم پێ خوش نییە]. **فە** از خوردن غذا
بهر و لذتی نمی برم. (فتاحی قاضی بەرگی ۱.
۱۹۸)

دەلێی لە ژەھراوی لەوہاوە: [واتە زۆر لەر و
لاواژە]. **فە** بسیار لاغر و کم گوشت است.
(فتاحی قاضی بەرگی ۱. ۲۰۲)

دەلێی لە رەشی بەربوو: [بە یەکیکی دەلێن کە
قات و قەری رووی تێ کردبێت و بە پەلە نان
بخوات]. **فە** بە کەسی گەتە می شود کە غذا را
مثل قحطی زدگان با هول و شتاب می خورد.
(فتاحی قاضی بەرگی ۱. ۲۰۲)

دەلێی لە سەر بانی جەھەنەم لە وەھاوە: بە
یەکیکی لاوازی چرووساوەوتەت. (جلال
محمود بەرگی ۱. ۲۴۲) **فە** [بە شخصی لاغر و
رنج دیده گەتە می شود].

دەلێی لە سەر دنیا نیم (بە سەر دنیاوە نیم):
واتە ھۆش و گۆشم نەماوە، ئومیدی ھیچم
نییە. (جلال محمود بەرگی ۲. ۷۹) **فە** [عقل و
شعور و فهمم نماندە، آرزوی ھیچی را
نداریم].

دەلێی لە سەرچاوەی سنە راھاتوو: [خۆشیان

دهدات. (جلال محمود بهرگی ۷۱.۲) فی [خود را خسته نشان می‌دهد].

دهلئی له گه رووی مارده رها تووه: واته زۆر راسته، زۆر پاک و بی‌گری و گۆله‌یه. (جلال محمود بهرگی ۲۴۳.۱) فی [به شخصی درستکار و پاک گویند].

دهلئی له گیانی خۆی نه‌برئ: [نایه‌وی تای تهرازوو و نه‌ختی به قازانچی ک‌پیار قورس بیت]. فی کفه‌ی ترازو را نمی‌خواهد کسی به نفع مشتری سنگینی کند. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۰۲.۱)

دهلئی له قه‌بر هاتۆته ده‌ئ: زۆر لاواز و زه‌رد و قویاوه. (جلال محمود بهرگی ۷۱.۲) فی [بسیار لاغر و ضعیف و تکیده است].

دهلئی له قرم هاتۆته وه: به یه‌کیک ده‌لێن که هه‌لپه‌ی خواردن بکات و خۆی وا پیشان بدا که زۆر شه‌ک‌ت و برسییه. (جلال محمود بهرگی ۷۱.۲) فی [به کسی گویند که عجله‌ی خوردن داشته باشد و خود را طوری نشان دهد که انگار بسیار خسته و گرسنه است].

دهلئی له کوچی قه‌ره‌چی جی‌ماوه: واته پیس و پۆخل و چلکنه. (جلال محمود بهرگی ۷۱.۲) فی [چرکین و کثیف است].

دهلئی له که‌له‌به‌ردا گیراوه: شپ‌رزه و

نه‌وی و ریژی لی ده‌گرن، بیژهر نه‌م قسه‌یه له رووی قینه‌وه نه‌لئی. فی او را عزیز و گرامی می‌دارند، گوینده‌ی این سخن از این موضوع ناراحت است. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۰۲.۱)

دهلئی له سه‌هه‌ندی هه‌ستاوه: زۆر قه‌له‌و و به‌ده‌ماخه. دهلئی له سه‌هه‌ند له‌وه‌راوه. خۆش خۆراکه. [له به‌را به‌ری سه‌هه‌نده‌وه راوی‌ستاوه و له‌گه‌لپا به‌ری به‌ره‌کانی ده‌کا و ده‌کوو سه‌هه‌ند جوان و گه‌وره‌یه بۆ مرۆف نه‌لێن. سه‌هه‌ند= ناوی کێوێکه له نازه‌ریا بیانا]. (فتاحی قاضی بهرگی ۱۳۱.۲) فی بسیار چاق و چله و خوش خوراک است. در برابر سه‌ه‌ند ایستاده و با آن رقابت می‌کند مثل سه‌ه‌ند زیبا و با عظمت است برای انسان گفته می‌شود.

دهلئی له شاخی داوه: خۆی زۆر ماندوو پیشان دهدا و زۆر برسی ده‌نوی‌نیت. (جلال محمود بهرگی ۷۱.۲) فی [خود را بسیار خسته و گرسنه نشان می‌دهد].

دهلئی له چۆلی شامی به‌جی‌ماوه: [هه‌ستی نامۆیی و ته‌نیایی ده‌کات]. فی احساس غریبی و بی‌کسی می‌کند. (فتاحی قاضی بهرگی ۲۰۲.۱)

دهلئی له گۆیژه‌ی داوه: خۆی ماندوو پیشان

شہرمہزار و بی نقہیہ، وک دز کہلہ بھرکی لہ دیوارہ کلہ کاندہ دہ کرد و لہو پوہ دہ چور مالہ کھوہ و دزیی دہ کرد۔ لہو کاتہ دا کہلہ بھرہ کدا بوو دہیانگرت۔ برستی دہ پرا، شپرزہ و تهریق، دہ پشوکا۔ واتہ شہویش وک شو دزہ دہنوینن۔ (جلال محمود بھرکی ۷۹.۲) **فہ** [پرشان و شرمسار و بی صدا مانند دزدی است کہ در دیوار خانہ شکافی را ایجاد می کرد تا از آن بہ داخل خانہ نفوذ کند و بہ دزدی بپردازد۔ بہ هنگام عبور از شکاف او را دستگیر می کردند و توانش را از دست می داد۔ پریشان و آشفتہ و شرمسار بہ نظر می رسید۔ یعنی: او ہم مانند آن دزد خود را می نمایاند۔]

دہ لئی لہ کزیوہوہ ہاتوہ: کزیوہ = شوینیکی چولہوانی وشک۔ واتہ وک لہ شوینیکی چولی وشکھوہ ہاتبیت، شپرزہی خواردن و خواردنہو بیت برسی و تینووی بیت۔ ناوایہ۔ (جلال محمود بھرکی ۷۹.۲) **فہ** [کزیوہ = جایی خالی از سکنہ و بی آب۔ مانند این کہ از جایی خالی از سکنہ و خشک و بی آب آمدہ باشد۔ پریشان خوردن و آشامیدن باشد و این طور بہ نظر برسد۔]

دہ لئی لہ کورته کی داوہ: [واتہ: خزی ماندو و شکست پریشان نہ دات۔] **فہ** خود را خستہ

نشان می دہد۔ (فتاحی قاضی بھرکی ۲۰۳) **دہ لئی لہ کونہ تفنگی (لووتی شہیتان)** **شہیتان دہر پھریوہ:** [زور زیرہک و وشیارہ۔] **فہ** بسیار زیرک و باہوش است۔ (فتاحی قاضی بھرکی ۲۰۳)

دہ لئی لہ لاوہ پیوہند دراوہ: [لہ خرمانہ بہ لام دوری تہکا و خزی نہناس پریشان نہ دات۔] **فہ** از نزدیکان است ولی دوری و بیگانگی از خود نشان می دہد۔ (فتاحی قاضی بھرکی ۲۰۳)

دہ لئی لہ مووی بھری دہنہون: بہ یہ کیک دہ لین کہ بہ دہنگی بہرز قسہ بکات۔ بشیرینن و تووہ بووبی و لہ شتیکی ناپیویست ہاوار بکات۔ (جلال محمود بھرکی ۲۰۳) **۱۰۰ فہ** [بہ کسی گفتہ می شود کہ با صدای بلند فریاد بزند و نابجا عصبانی شود۔]

دہ لئی لہ ہہ لالت داوہ: [مووہکانی شوہری۔] **ہہ لالت بھری داری بہ پوہ بو خوش کردن و روت کردنی مہشکہ بہ کار دیت۔]** **فہ** موہایش می ریزد۔ (فتاحی قاضی بھرکی ۲۰۴)

دہ لئی لہ سہر ناورانہ (ناگرانہ): [ستاری نیبہ و بو رزشت بہ پلہ لہ۔] **فہ** بی قرار است و برای رفتن عجلہ می کند۔ (فتاحی قاضی بھرکی ۲۰۳)

دہ لئی لہ سہر درکہ (بہ سہر درکہ وویہ): بہ سہر

صدایش نیز گرفته می‌شود. تا آن پسر دست به بند کمرش نبرد یا به علتی از خواب بیدار نشود کابوس از او دور نمی‌شود.

ده‌لینی مؤرانه‌یه (موریانه): (۱) به یه‌کینک ده‌لین که پرووی کرده شتیک کاریک، تا ته‌اوای نه‌کات واز نه‌هینیت و بچیتته بنج و بناوانی ته‌و شته، ته‌و کاره (۲) یه‌کینک به‌داخموه به یه‌کینکی‌تر ده‌لینت: بروی به مؤرانه‌بۆم. واته: دات رزاندم په‌کت خستم، هینده ناسۆر و ده‌ردت دامی. هینده زیانت پی‌گه‌یاندم. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۷) **ف** [۱] به کسی گفته می‌شود که وقتی آماده و دست بکار چیزی یا کاری شد تا آن را به اتمام نرساند دست بردار نباشد. (۲) کسی به کس دیگر گوید برای من شبیه به مورچه شده‌ای به واسطه رنج و آزار زیادی که به من رسانده و مرا از کار انداخته و پوسانده‌ای.

ده‌لینی ماران مؤتوویانه: له‌و و لاواز و بی‌گۆشته. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۸۰) **ف** [لاغر است و همه‌اش استخوان است.]

ده‌لینی ماره: به یه‌کینک ده‌لین که بی‌خشپه‌و دهنگ پروات به‌پتوه. یان که‌سینک به کرده‌وه یان قسه، چزی خۆی بوه‌شینتی. (جلال محمود

به‌رگی. ۱. ۲۴۳) **ف** [به کسی گویند که آهسته و بی‌سر و صدا راه برود. کسی که به عمل یا سخن، نیش خود را زده باشد.]

ده‌لینی ماری جه‌وتسه‌ره: به یه‌کینک ده‌لین (۱) وه‌زندى زۆر بیت. هار و هاج بیت (۲) به توانا بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۳) **ف** [۱] به کسی بسیار آزاردهنده و نا‌آرام و بازیگوش گویند. (۲) نیرومند باشد.]

ده‌لینی ماری ناو‌فه‌قیانه‌یه: نه‌هینره، له‌ناکاوا پتوه نه‌دا. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۸۰) **ف** [کینه‌توز است و ناگهان او را می‌گزد. (مار در آستین پروراندن)]

ده‌لینی ماستمان خواردووو دۆمان به‌وداوه: به یه‌کینک ده‌لین که له‌هیچ له‌خۆیه‌وه زویر بیت. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۳) **ف** [به کسی گویند که خودبخود و بدون هیچ دلیلی ناراضی و غمگین باشد.]

ده‌لینی ماسی ژهر خواردووو: [هۆش و بیرى دروستی نییه]. **ف** هوش و حواس درست و حسابی ندارد. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۲. ۱۳۲)

ده‌لینی ماله قه‌ره‌تازدین به‌گییه: [به مالیک ته‌لین میوان و تاوه‌ن و ره‌وه‌ن و هاتوچۆکهری زۆر بیت]. **ف** به خانه‌ای گفته می‌شود که جنب و جوش و رفت و آمد مهمان در آن

ده‌لئین زۆر به‌سته‌زمان بی‌ت و نازاری بۆ هیچ کەس نه‌بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۴) **ف** [به کسی بسیار بیچاره گفته می‌شود که برای هیچ کسی اذیت و آزاری نداشته باشد.]

ده‌لئیی مه‌ری پی (پا) به‌ستراوه: پەلی شل و شه‌که‌ت بووه، هی‌زی رو‌یشتن و جوولانه‌وی نه‌ماوه. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [دست و پایش خسته و کوفته شده و قدرت رفتن و حرکت کردن را ندارد.]

ده‌لئیی مه‌زا تخانه‌که‌یه: به مائیک، شویتیک ده‌وترئ که پەرش و بلۆ و هه‌روه‌ها شویتیکی پر له هات و هاوار بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [به خانه‌ای یا جایی بی‌نظم گفته می‌شود که پخش و پلا شده باشد و هیچ چیز سر جای خودش نباشد. جای شلوغ و پر سر و صدا را نیز گویند.]

ده‌لئیی مه‌شکه تال ده‌دات: جه‌رتی تئ هه‌لداسوون تا خو‌شی بکات بۆنی مه‌شکه‌که بری‌ت، دۆکه‌ی خو‌ش بی‌ت. ئه‌مه به یه‌کیت ده‌لئین چای زۆر بخواته‌وه و چاکه‌ش خه‌ست بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۴) **ف** [مشک را در مایعی از بلوط فرو می‌برند و به آن می‌مالند تا قابل استفاده و ضد عفونی شود تا اگر بوی بدی هم داشته باشد از میان

زیاد باشد. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۲۰۴)

ده‌لئیی مانگا به‌که‌ئه: به یه‌کیت ده‌وترئ که خه‌لکیکی زۆری به‌دواوه بئ. بۆ سووکی وای پی ده‌لئین. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [به کسی گفته می‌شود که مردم بسیاری به دنبال داشته باشد. برای رسوایی به او می‌گویند.]

ده‌لئیی مانگی گیراوه: به ئافره‌تیکیی جوان ده‌وترئ که پەژاره دایگرتبی‌ت و ره‌نگی تیک‌دا بی‌ت. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [به زنی جوان گفته می‌شود که غم و غصه او را فرا گرفته باشد و پریشان باشد.]

ده‌لئیی مایینی که‌کلانه: به ژنیکی جوانی شوخ و شه‌نگی بالا‌به‌رز ده‌وترئ. مایینی که‌کلان مایینیکی عه‌ره‌بییه. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [به زنی زیبا و خوش‌کل و شیک پوش گفته می‌شود.]

ده‌لئیی مه‌ره (په‌زه) مه‌ری گیره: واته بی-ده‌سه‌لاته و بی‌دک و مرده لۆخه‌یه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۴) **ف** [یعنی بی‌قدرت و بی‌خار و لاغر و کوچک اندام است.]

ده‌لئیی مه‌رنه مووکه‌یه: به یه‌کیتکی لاوازی بی‌هی‌ز ده‌وترئ. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۸۰) **ف** [به شخصی لاغر و ناتوان گفته می‌شود.]

ده‌لئیی مه‌ری (په‌زی) په‌یغه‌مه‌ره: به یه‌کیت

برود و با این کار دوغ آن قابل استفاده شود
و این به کسی گفته می‌شود که جای غلیظ
زیاد بنوشد.]

ده‌لئی مه‌کۆی جۆلایه: به یه‌کێك ئەلێن که
زۆر بێت و بچێت و ما خۆلانی پێ کهوتبێت.
(جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۴) **فێ** [به کسی
گفته می‌شود که بسیار آمد و شد کند و
همین موجب مبتلا شدن او به بیماری
لرزش سر شود.]

ده‌لئی مه‌له‌وانی کونده له ده‌ست به‌ربووه: به
یه‌کێك ده‌لێن له سه‌ری لێ‌شپۆا بێت و
کهوتبێته هاتووچۆ. شپزه بێت. (جلال محمود
به‌رگی ۲. ۱۰۰) **فێ** [به کسی پریشان و
سرگردان شده گفته می‌شود که بی‌جهت
رفت و آمد کند.]

ده‌لئی مه‌یموونه: به یه‌کێك ئەلێن که نابوت
و ناشیرین بێت. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۴)
فێ [به کسی گفته می‌شود که چهره‌ی
زشت داشته باشد.]

ده‌لئی مردووی مردووه: به یه‌کێك ده‌لێن که
نه یاری یه‌کێك بێت به ده‌سکه‌وت و به‌رزیه‌ی
ئه‌و که‌سه، تێک چووبێت. ۱) په‌ژاره و گرژ و
مۆن دایگرتبێت ۲) به یه‌کێك ده‌لێن که له
خۆیموه گرژ و مات و بێ‌نقه بێت. (جلال
محمود به‌رگی ۲. ۱۰۰) **فێ** [۱) غم و غصه او را

فراگرفته و افسرده شده است. ۲) به کسی
گفته می‌شود که خود به خود اخمو و
غمناک و بی‌صدا باشد.]

ده‌لئی مریشکه به‌کپه (مامره وه‌کپه): به
یه‌کێك ده‌لێن هه‌ر له مائه‌وه خزاییت و
نه‌چیته ده‌ره‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۵)
فێ [معمولاً به کسی گویند که زیاد در
خانه بماند و بیرون نرود.]

ده‌لئی مریشکی ناشه‌وانه (ناسیاوانه): به
یه‌کێك ده‌لێن به سه‌ر ئه‌م و ئه‌وه‌وه بلمه‌وه‌پێت.
(جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۵) **فێ** [به کسی
گویند که سر بار دیگران باشد و از آن‌ها
تغذیه کند.]

ده‌لئی مریشکی ناوه‌رووتکراوه: به یه‌کێکی
رووت وپه‌جال ده‌وتربێت. (جلال محمود به‌رگی ۱.
۲۴۵) **فێ** [به کسی بسیار فقیر و تنگدست
گویند.]

ده‌لئی مشتیه‌ی ناوه‌مانه‌یه: به یه‌کێك ده‌لێن
که به نه‌پێنی زمان و ده‌ستی له کاردا بێ و
هه‌زن بدات. ئه‌م وتیه‌ جیگه‌ره له‌و چیرۆکه
فولکلۆرییموه هاتووه که باوه‌ژنه‌که
مشستویه‌ک ده‌خاته هه‌مانه‌یه‌که‌وه و له
هه‌نه‌زاکی ئه‌دات و په‌کی هه‌نه‌زاکی پی
ده‌خات. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۲۴۵) **فێ** [به
کسی گفته می‌شود که مخفیانه زبان و

ده‌لیی من کره (هاره‌کر) ده‌که‌م و نه‌و
ده‌یخوات: یه‌کیک ته‌مه ده‌تیت که رقی له
 یه‌کیکی تربیت و حه‌ز له چاره‌ی نه‌کات.
 واته: زۆر رقی لیه‌تی. (جلال محمود به‌رگی. ۱.
 ۲۴۶) **ف** [به‌کسی گفته‌می‌شود که از
 دیگری کینه‌ای بدل داشته‌باشد و مایل به
 دیدار او نباشد. یعنی کینه‌بسیاری از او
 داشته‌باشد.]

ده‌لیی مناره‌ی چۆلییه: (۱) واته: په‌رپوت و
 په‌ریشان و ته‌ریکه (۲) بیکه‌لکه و سوودی بۆ
 که‌س نییه. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۶) **ف**
 [(۱) انسانی در هم ریخته و غمگین و
 تنه‌است. (۲) بی‌فایده‌است و سودی برای
 دیگران ندارد.]

ده‌لیی مووی لووته: به‌یه‌کیک ده‌وتریت که
 مرۆڅ لیی وه‌په‌س بیت و وازی لی نه‌هیتی.
 لیی دورنه‌که‌وێتسه‌وه. (جلال محمود به‌رگی. ۱.
 ۲۴۷) **ف** [به‌کسی گفته‌می‌شود که انسان
 از او بیزار باشد ولی او دست‌بردار نباشد
 و از انسان جدا نشود. (مزاحم همیشگی)]
ده‌لیی موویان بۆه‌لکروانده‌وه: به‌یه‌کیک
 نه‌لین که له ناکاوپیدا بیت ساتۆ به‌تویت
 یان نه‌تویت نه‌ولوه‌ی ناماده‌بیت. نه‌و
 مووده‌ش هی‌چیۆکه نه‌فسانه‌کانی کورده.
 (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۷) **ف** [به‌کسی

دستش در کار باشد و آزار برساند. این
 قصه از آن داستان فلکلوری گرفته‌شده
 است که نامادری (دسته‌کار یا خنجر)ی
 را در کیسه‌اش می‌نهد و با آن به‌هووزاده-
 اش می‌زند و او را از کار می‌اندازد.]

ده‌لیی مشکه ده‌پۆن گه‌رچه‌کی که‌وتوه: [سه‌ر
 و سه‌کوتی ناشیرین و پیس و ناقولای هه‌یه].

ف حالت کثیف و ناهنجاری دارد. (فتاحی
 قاضی به‌رگی. ۲. ۱۳۲)

ده‌لیی مشکه: بچووک، بی‌تموود و ریوه‌له.
 ناوه‌لناوه بۆ که‌سێک جاسووسی بکا. (جلال
 محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۵) **ف** [در کوچکی و
 لاغری. صفت کسانی است که جاسوسی
 کنند.]

ده‌لیی مشکی جه‌والده‌ره: به‌یه‌کیکی بچووک،
 بزبوی در ده‌لین. (جلال محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۶)
ف [به‌شخصی کوچک و زیرک و ترس
 گویند.]

ده‌لیی مقه‌بایه: (۱) به‌یه‌کیک ده‌لین نقه‌ی له
 خۆی بریبت و وه‌ک بی‌زمان، قسه‌نه‌کات.
 (۲) به‌مرۆڅی ره‌ق و ته‌قیش ده‌وتریت. (جلال
 محمود به‌رگی. ۱. ۲۴۶) **ف** [به‌کسی گفته‌می-
 شود که کمترین صدای از خود بیرون ندهد
 و مانند شخصی بی‌زبان سخن نگوید. (۲) به
 انسانی لاغر و نحیف هم گفته‌می‌شود.]

گفته می‌شود که ناگهانی و بی‌خبر در جایی ظاهر شود چه بخواهی چه نخواهی و سوزاندن مو مربوط داستان‌های افسانه‌یی کرد است.]

ده‌لئی میرخوناوکه‌یه: به یه کیك ده‌لئین که خۆتەو بۆله‌ی زۆر بیّت. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۷ ق [به کسی گویند که بسیار غرولند بکند.]

ده‌لئی میرده‌ز مه‌یه: به یه کیك ده‌لئین که زۆر قیرسیچمه بیّت له یه کیك ئالا لئی نه‌بیته‌وه و ته‌نگی پی هه‌لچنیّت. میرده‌ز مه‌ = گیانله‌به‌ریکی نێزینه‌ی ئه‌فسانه‌یه گویا شه‌و نه‌گه‌ر یه کیك به ته‌نیا به چۆلێکدا به‌روات، بۆی دیته ده‌ره‌وه و باز ده‌داته سه‌رشانی، سواری قه‌ڵاندۆشکانی ده‌بیّت. لنگی له ملیه‌وه ده‌ئالینییّت و لیتی توند ده‌کات. به قاقیش هه‌موو قه‌برغه‌ی تێک ده‌شکینیّت و ئازاری ده‌دات و له هۆش خۆی ده‌چیّت، به زۆر جوړیش خۆی ده‌نوینییّت. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۸ ق [به شخصی بسیار خسیس گویند وقتی که گریبانگیر کسی شود به آسانی از او جدا نشود و بر او فشار بیاورد (میرده‌ز مه‌ = کابوس) یا غول بیابان موجودی افسانه‌ای است، گویند اگر شب کسی به تنهایی از جایی خالی از سکنه

عبور کند، آن موجود بیرون می‌آید و سوار بر دوشش می‌شود و پایش را بر دور کردن او می‌آویزد و فشار بر او آورده و با پاهایش تهیگاه او را می‌شکند و می‌آزارد تا آن فرد بیهوش شود و این موجود به صورت‌های گوناگون خود را نشان می‌دهد.]

ده‌لئی میرووله‌ی خواردوو: به یه کیك ده‌لئین که بای زۆری لی به‌ریته‌وه. زوو زوو به‌چیته ده‌رده‌وه. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۰ ق [به کسی گفته می‌شود که تیز بزند و نتواند خود را نگه دارد و زود زود به دستشویی برود.]

ده‌لئی میرووله‌یه: له راستیدا، له رویشتندا، له وردیدا. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۸ ق [در درستی، در رفتن، در دقت و هوشیاری]

ده‌لئی میزه پشيله‌یان له به‌ری پیی داوه: به یه کیك ده‌وتربیت که زۆر هاتوچوو و جرت و فرت بکات. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۸ ق [به کسی گویند که بسیار آمد و شد و بازیگوشی بکند.]

ده‌لئی میزی گایه: له چه‌وتیی و ناراستیدا. (جلال محمود به‌رگی). ۲۴۸ ق [در کجی و ناراستی و نادرستی.]

نه یاریک وای پس ده‌لئ، هەرچه‌نده بهو
 نه‌ندازه‌ش نه‌بئ. (جلال محمود بهرگی ۸۰.۲)
ف [به کسی گفته می‌شود که بسیار شتابی
 نابجا و ناتمام برای به دست آوردن مال
 دنیا داشته باشد و آرام و قرار را از دست
 دهد یا دشمنی اینطور به او بگوید هرچند
 اینگونه هم نباشد.]

ده‌لئی ناوکی بریوه: به یه کیک ده‌لئین که له
 خۆی گه‌وره‌تر، یان نه‌وه‌نده‌ی خۆی بیت هر
 به ناوی خۆیه‌وه بانگی بکات واته نالئ کاکه
 یان داده یان پورئ و ریزی لئ نه‌گرت. (جلال
 محمود بهرگی ۸۰.۲) **ف** [به کسی گفته
 می‌شود که از خود بزرگ‌تر یا همسن
 خودش باشد و بنام خویش صدایش بزند،
 دیگر نمی‌گوید برادر یا خواهر یا عمه،
 احترام به او نمی‌گذارد.]

ده‌لئی نه نان ده‌خوا و نه ناو: به یه کیک ده‌لئین
 زۆر لاواز و چرووساو بیت. (جلال محمود
 بهرگی ۲۴۹.۱) **ف** [به کسی بسیار لاغر و
 رنج دیده گویند.]

ده‌لئی نه په‌لتیوه: به یه کیک ده‌وترئ که شل
 و شتواو و سست بیت. خۆی نه‌گرت. (جلال
 محمود بهرگی ۸۰.۲) **ف** [به کسی شل و ول
 و پریشان و سست گفته می‌شود که نتواند
 خود را نگه‌دارد.]

ده‌لئی میزی و شتره (حوشتره): به یه کیک
 ده‌لئین به‌روودوا پروات وه چۆن میزی حوشتر
 بۆ دوواوه‌یه، واته: پیش ناکه‌وئیت هر ده‌داته
 دواوه. (جلال محمود بهرگی ۲۴۸.۱) **ف** [به
 کسی گویند که رو به عقب حرکت کند
 مانند ادراار اشتر که رو به عقب می‌رود.
 یعنی پیشرفت ندارد رو به عقب قدم برمی-
 دارد و در تنزل است.]

ده‌لئی میشی مردووه: واته بووده‌له و به‌سته
 زمان و سسته. (جلال محمود بهرگی ۲۴۹.۱) **ف**
 [یعنی شخصی تنبل و بی‌زبان و سست.]

ده‌لئی ناسکه‌نانه: [ژنی ناسکۆله‌ی جوان].
ف [زن زیبا و خوبرویی است. (فتاحی قاضی
 بهرگی ۲۰۴.۱)]

ده‌لئی نانی به سه‌رساجه‌وه‌یه: (نانی له
 سه‌رساج سووتاوه). به یه کیک ده‌لئین که له
 کاریکدا په‌له‌ی بیت. ده‌لئین: خۆ نانی به سه‌ر
 ساجه‌وه نه‌سووتاوه. واته: په‌له‌ی نییه یان
 په‌له‌ی چیه؟ (جلال محمود بهرگی ۲۴۹.۱) **ف**
 [به کسی گویند که در انجام کاری عجله
 داشته باشد. گویند عجله‌ای ندارد یا
 تعجیلش چیست؟]

ده‌لئی نانی شه‌وی نییه: به یه کیک ده‌لئین که
 زۆر هه‌له‌ی نابه‌جئ و ناتهماو بۆ مائی دنیا
 بکات، هه‌نه‌ران و سه‌ره‌وت له خۆی برئ.

دہلئی نہ مہ پیوہ (نہ گرساوہ): واتہ شل و شیواو و سستہ. (جلال محمود برہکی ۸۱.۲)

فے [یعنی شل و ول و آشفته است.]

دہلئی نویژی لہ مردووی دہکا، ہیندہ بہ کاوہ خویہ: [واتہ: زور نارام و لہ سہر خویہ].

فے آنقدر آہستگی می کند. (فتاحی قاضی برہکی ۴۰۵)

دہلئی نیڑہ ورچہ (ورچہ کھای دہبویہ): قہبہ و زلہ و ناشیرینہ. (جلال محمود برہکی ۲۵۰.۱)

فے [چاق و گندہ و زشت است.]

دہلئی نیسکینہ پیہ: واتہ لہ خویہ وہ ہلڈہ چیت و تورپہ دہ بیت. (جلال محمود برہکی ۲۵۰.۱)

فے [یعنی خود بخود خشمگین و عصبانی می شود.]

دہلئی و ہستا مہ حمودی بن قنگہ: بہ یہ کیک دہلین کہ خوی بہ قنگہ وہ نہ گرت، ہر حہز لہ پاکشان بکات. (جلال محمود برہکی ۲۵۰.۱)

فے [بہ کسی گویند کہ نتواند بنشیند و دوست دارد دراز بکشد.]

دہلئی ودودہ پیہ: [بہ یہ کیک چالاک و خیرا دہلین]. فے چابک و چالاک و سریع الحرحہ کہ است. (فتاحی قاضی برہکی ۲۰۵)

دہلئی وردہ لہ تہ ندوور دہکا: [بہ پلہ و بی دیستان تیکہ ٹہنیتہ دہ می]. فے بدون

مکت و باشتاب لقمہ بہ دہان می برد. (فتاحی قاضی برہکی ۲۰۶.۱)

دہلئی ورچہ: [بہ یہ کیک قہلہ و پرگشت دہوتری]. فے بہ کسی چاق و چلہ و پرگوشت گفتمہ می شود. (فتاحی قاضی برہکی ۲۰۶.۱)

دہلئی ورچی گہ مہ - یاری نہ کەرہ: بہ یہ کیک زل و قہبہ دہوتری کہ بچتہ بہ زم و سہ مایہ ک و هیچشی لی نہ زانیت. (جلال محمود برہکی ۸۰.۲)

فے [بہ کسی بزرگ جثہ و چاق گفتمہ می شود کہ در جشن شادی شرکت کند و بر قصد و چیزی از قصیدن ہم نداند.]

دہلئی ورچی گولہ لی دراوہ: لہ رووی سوکبیہ وہ بہ یہ کیک دہوتری ہر بولہ بولی بیت. (جلال محمود برہکی ۸۱.۲)

فے [از روی رسوایی بہ کسی گفتمہ می شود کہ مدام غرولند بکند.]

دہلئی ورچی نہ عاملاوہ: بہ یہ کیک دہوتری کہ جم و جوولی ناتہ واو بی، بہ ملاو و بہ ولاو دابکہوی و نارینک پروات. (جلال محمود برہکی ۸۱.۲)

فے [بہ کسی گفتمہ می شود کہ جنب و جوش و حرکاتش ہماہنگ نباشد و بہ این طرف و آن طرف نیفتد و ناجور راہ برود.]

دہلئی ہر مییشی میوان نییہ (نہ یژی مییش

سست است.

دهلیی هیلانه قشقه‌پهیه، چووه به ناسماندا:
به شوینیکی بهرز، ژووریکی بهرزی نات‌ه‌او
ده‌وتری. قشقه‌په = قه‌له‌باچکه. (جلال محمود
به‌رمی ۱۱.۲) **فی** [به جایی بلند، به خانه‌ای
بلند و ناقص و ناتمام گفته می‌شود].

دهمی بوو به تاقی چۆن: زۆر سه‌ری سوور ما
و هیچی بو نه‌گو ترا. (خان.پ. ۲۴۳) **فی**
[بسیار متعجب شد و نتوانست چیزی
بگوید].

دهمی بوو به تاقی چرا: به یه‌کینک نه‌وتری که
قسه‌یه‌کی پی و ترا، دهم داچه‌قینی و بی وه‌لام
بی‌نیتته‌وه. (خان.پ. ۲۴۳) **فی** [به کسی گفته
می‌شود که وقتی سخنی به او بگویند
تعجب کند و بی‌جواب بماند].

دهمی بوو به ته‌له‌ی ته‌قیو: پروانه بو (دهمی
بوو به تاقی چرا). (خان.پ. ۲۴۳)

دهمی ده‌لیی گاوه‌خانه: گاوه‌خان = دریژی
روژه جووتیکی گا. واته: دهمی زۆر زل و
پانه. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۴۷۵) **فی** [دهانش
بسیار گشاد است].

دل بؤی بوو به ئاو: به‌زه‌یی زۆری پی‌دا
هاته‌وه. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۱۵۰) **فی** [دلش
برایش سوخت و رحم بسیاری بر او نمود].
دلی بوو به که‌باب: زۆر به‌زه‌یی پی‌دا هاته‌وه.

نه‌یگه‌ستوه: (۱) به یه‌کینک ده‌لین چهند
بانگی بکه‌یت، قسه‌ی پی بلیت، تیروتوانجی
تی بگریت، یان ناموژگاری بکه‌یت، هیچ
ده‌ریسته نه‌بی‌ت و گوئی نه‌داتی و خۆی لی
که‌ریکا. (جلال محمود به‌رمی ۱. ۲۵۰) **فی**
[کسی را گویند که هر چند او را صدا
بزنید، فحش و ناسزایش بدهید. او را
سرزنش یا نصیحت کنید، مقید و در بند
نباشد و گوش فرا ندهد خودش را به کری
بزند].

ده‌لیی هه‌نگی له داردا دۆزیوه‌ته‌وه: به
ته‌وسه‌ویه به یه‌کینک ده‌لین که شتیکی
ده‌ستگیر بوو بی‌ت و زۆر دلی پی خوش بی‌ت،
گهرچی شته‌که نه‌و بایه‌خه‌شی نه‌بی‌ت. (جلال
محمود به‌رمی ۱. ۴۷۵) **فی** [با طعنه به کسی
گفته می‌شود که چیزی گیرش آمده باشد و
به آن خوشحال باشد اگرچه آن چیز
ارزش چندانی هم نداشته باشد].

ده‌لیی هه‌وری به‌هاره: به یه‌کینک ده‌لین که
زۆر توورپه و ده‌نگ قه‌به و گرمه‌گرم‌کر بی‌ت.
(جلال محمود به‌رمی ۱. ۴۷۵) **فی** [کسی بسیار
عصبانی را گویند که صدای ناهنجار و
گران داشته باشد].

ده‌لیی هه‌ویری نه‌شیلراوه: واته شله‌په‌ته‌یه.
(جلال محمود به‌رمی ۱. ۱۱.۲) **فی** [نامرتب و

(جلال محمود به‌رگی ۱۸۵) **ف** [دلش برایش

سوخت و بر او رحم نمود].

دلی ده‌ونه‌نده: به‌خشه‌نده‌یه، دل فراوانه،

به‌رچاو‌تیرد. (جلال محمود به‌رگی ۱۸۶)

ف [سخنی و بخشنده است].

دلی قورسه (دلی قایمه): چونکه پشتیوانی

ده‌یه. (جلال محمود به‌رگی ۱۸۶) **ف** [پشتیبان

دارد و کسی را دارد که به کمک او

بشتابد].

دلی نه حاستیدا بوو به به‌رد: رقی لی هستا

و دلی لی رقی بوو. سۆز و به‌زه‌یی نه‌ما.

(جلال محمود به‌رگی ۱۸۵) **ف** [از او

خشم‌گین شد و بر او رحم نکرد].

دنیا به‌هه‌شتی نیره‌که‌رانه: دنیا هی نه‌و

که‌سان‌یه که گوی‌ت‌پ که‌ن، به‌ته‌نگ

هیچه‌وه نه‌یدن. خه‌فت بۆ هیچ نه‌خۆن. (جلال

محمود به‌رگی ۱۸۷) **ف** [پنبه در گوش خود

فرو می‌کنند و مقید و در بند کسی یا

جامعه نیستند].

دنیا بووه به سووی (کون) ده‌رزی: دنیای له‌به‌ر

چاو ته‌سک بۆ‌تمه‌وه و جی به‌خۆی نا‌گرئ.

(جلال محمود به‌رگی ۱۸۷) **ف** [دنیا پیش

چشمانش تنگ و کم‌وسعت شده و

گنجایش او را ندارد].

دنیا بیشه‌یه (جه‌نگه‌له): واته هه‌موو جوژه

مه‌رۆتیکی تیدایه. (جلال محمود به‌رگی ۱۸۷)

ف [یعنی همه نوع انسانی در آن هست].

دنیا ده‌سته سری زه‌ماوه‌نده: پروانه: دنیا وه‌ک

تاسی هه‌مامه. دنیا بی‌نرخه و هه‌ر رۆژ وا

به‌ده‌ست که‌سی‌که‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۱۸۸)

ف [دنیا بی‌ارزش است و هر روز در

اختیار کسی است].

دنیا وه‌ک تاسی هه‌مامه: واته هه‌رده‌مه‌ی روو

له‌یه‌کی‌ک ده‌کات تا سه‌ر بۆ که‌س نییه.

(جلال محمود به‌رگی ۱۸۷) **ف** [روزگار هر

لحظه به کام کسی است و تا ابد به کسی

وفادار نیست].

دنیا وه‌ک ماستی مه‌یو وایه: واته نه‌مین و

به‌ناسایشه. (خان‌پ. ۲۲۳) **ف** [همه چیز در

امان است و امنیت و آسایش برقرار

است].

دنیا هه‌وره و گورگ ده‌می چه‌وره: به‌یه‌کی‌ک

ده‌وتریت که له‌کاتی نا‌زاوه و نا‌ناسایش‌تا

هه‌ر رۆژه و له‌لایه‌که‌وه ده‌ست بوه‌شینی‌ت.

(خان‌پ. ۲۲۳) **ف** [به کسی گویند که هنگام

آشوب و یا هر وقت بخواهد ضربه‌ای بزند،

مملکت آشوب به کام فرصت‌طلب است].

دنیای لی بوو به چه‌رمی چۆله‌که: ۱) تووشی

نا‌ئومیدی بوو ۲) جی نه‌ما سه‌ره‌وتی تیدا

بگری‌ت، زۆر ترسا ۳) ری‌ی گوزه‌رانی بپرا.

ده‌دوئیت. (جلال محمود به‌رگی ۱۶۰) **ف** [زبان

شیرین و با مردم خوش برخورد است.]

زیری بی‌خلقه‌یه: به مرۆفیککی پاک و ساغ

ده‌لین. (جلال محمود به‌رگی ۱۶۰) **ف** [به

انسانی درست و سالم گفته می‌شود.]

سه‌گی به‌ره‌لایه: جنیوه، به‌و که‌سانه که

همیشه به خورایی و بی‌که‌لک ده‌سۆرینه‌وه.

ف [دشنام است به کسی که همیشه

بیهوده و بی‌فایده می‌گردد.]

سوال کیمایه: چونکه نه پاره‌ی نه‌وی و نه

ده‌ست‌مایه. **ف** گدایی پول و سرمایه

نمی‌خواهد. از روی طنز بیشتر برای توجیه

آن گفته می‌شود.

سیخوره: به یه‌کیکی شو‌فار نه‌لین.

(عبدولوه‌هاب ۱۷۱) **ف** [به شخص جاسوس

گویند.]

سیزده‌یه: به یه‌کیکی دمۆر و شووم ده‌وتری

(عبدولوه‌هاب ۱۷۱) **ف** [به کسی نحس گفته

می‌شود.]

شه‌کره‌پیاوه: به مرۆفیککی به ناکار و

بی‌عەیب نه‌لین. (عبدولوه‌هاب ۱۷۶) **ف** [به

کسی که کردار و اخلاق نیکو را دارد

گویند.]

شه‌کره‌ژن: به ژنیککی باش و به‌حورمه‌ت

(جلال محمود به‌رگی ۱۷۰) **ف** [۱] دچار

ناامیدی شد ۲) جایی نماند که در آن آرام

گیرد و بسیار ترسیده است ۳) راه‌امرار

زندگی را از دست داده است.]

دیزه‌ی دوو قونفی (نهمون ۱۱۶): [به یه‌کیکی

خره‌ی قه‌له‌و نه‌لین. **ف** به کسی کوتاه‌قد و

چاق گویند.]

دیو‌ده‌هۆن پا: به یه‌کیکی قه‌له‌و نه‌لین.

ف [به انسان چاق گویند.]

دیوه: به مرۆفیککی ناشیرین و ناقولا نه‌لین.

(عبدولوه‌هاب ۱۳۵) **ف** [به انسانی زشت و

ناهنجار گویند.]

دیو‌یکه بو‌خوی: به یه‌کیکی له‌ش گه‌وره و

زه‌مه‌نده ده‌وتری. (جلال محمود به‌رگی ۱۹۰)

ف [به کسی تنومند و چاق گفته می‌شود.]

رۆژی ره‌شه: چاخیککی پر له‌خه‌فت و ترس و

کولۆلی و نه‌داری و گرفتاریه. (جلال محمود

به‌رگی ۹۱) **ف** [زمانی پر از غم و ترس و

بدبختی و فقر و گرفتاریست.]

ره‌گه‌گیبایه: به یه‌کیکی له‌پر و لاواز نه‌لین.

(جلال محمود به‌رگی ۴۷۵) **ف** [به مردمی

لاغر و نحیف گویند.]

زمانی ده‌لینی شه‌کره (که‌له‌ی شه‌کره): زمان

شیرینه. ناسکه، له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا جوان

ئەلئین (عەبدولمەھاب. ۱۷۶) **فە** [بە زنی خوب و با احترام گویند].

چما (نە یێژی) بە ناگر کوئیگاگە (کولاو): [بە پیخۆرتیک یا خوارە مەنیکی زۆر داخ ئەلئین].
فە بە خوراکی یا غذایی بسیار داغ گویند.
(حیرت. ۱۸۰)

چما سەر کە چە ئمی خوێشەو کردوو: [مەنت دەنێتە سەرم]. **فە** بر من مەنت می گذارد.
(حیرت. ۱۸۰)

چما مووی هەل نە کزنف: [بە یەکیک ئەلئین کە کتۆپر لە جینگە یە کدا حازر بێ]. **فە** بە کسی گویند کە ناگهانی و سرزده در جایی حاضر شود].

چما نە زرم کردوو: [دەیموی لە خۆرایی پی بەدم]. **فە** توقع دارد رایگان بە او دەم.
(حیرت. ۱۸۰)

چمانی پا وە مل خایانەئ: بە یەکیکی فیزن دەلئین کە رینگە و چوونیکی تایبەتی بێ. **فە** در مورد آدم‌هایی به کار می‌رود که با تکبر خاصی راه می‌روند. (رمزایی کەلمەپ. ۲۸)

چمانی لە بان گول فەرش بێسایەو: بە مروتیکی لەپ و لاواز دەلئین. **فە** در مورد آدم‌هایی به کار می‌رود که ضعیف و نحیف هستند. (رمزایی کەلمەپ. ۲۸)

چو گورگ رووژ کردیە سەئ: بە مروتیک دەلئین

کە لە هەل و دەرفەتی رەخساودا نەتوانی کەلک وەرگری و لە دەستی بدا. **فە** دربارە ی افرادی به کار می‌رود که نتوانند از موقعیت خوب پیش آمده به نفع خود استفاده بکنند و آن را از دست بدهند.
(رمزایی کەلمەپ. ۳۰)

چێوشە قە ی حەبیبە نە چار: بە یەکیکی لەپ و لاواز دەلئین. **فە** بە شخصی لاغر و نحیف گویند.

گەوونە سەر: [بە کەسیک ئەلئین کە مووی سەری وەکوو گەون زەر و ئالۆز کاوی بیت]. **فە** کسی را گویند که موی سرش چون گون زبر و وزوزی باشد. (حیرت. ۴۲۴)

گولێ مە جلیسە: بە مندالیک یان یەکیک دەلئین کە جوان یان خۆشەویست، یان قسە خۆش بیت. **فە** [بە بچە ی یا کسی زیبا و محبوب و خوش برخورد گفته می‌شود].
(جلال محمود بەرکی. ۸۵۰)

قسە ی وە سە سەپ ناو کرایاگ: [واتە قسە ی پێ لە تانە و تەشەرە] **فە** سخنانش نیشدار و طعنه آمیز است. (حیرت. ۳۵۷)

قسە ی وە سە گولل: [مروتی بد زمان و دەم چەپەل] **فە** شخصی بد زبان را گویند. (حیرت. ۳۵۷)

قسە ی وە سە کوچک و کولۆ: [قسە ی تال و

بی‌موقع اذان بگوید. (حیرت. ۳۹۸)

که‌نیشک هه‌روه‌سه پرد: [هه‌ر که‌سی به‌سه‌ریا تیته‌په‌رئ و بۆ خوازینی دین و ئەمه‌ نابیتسه هۆی نابرووچوون] **ف** پلى که هر کسی بر روی آن عبور می‌کند مثل دختری است که برای خواستگاری او می‌آیند و چنین کاری موجب ننگ نیست. (حیرت. ۴۰۲)

کفته‌خۆره: به یه‌کیکی ته‌مه‌لی کارنه‌که‌ر و نه‌وسن ئەلّین. (عبدالوهماب. ۱۹۷) **ف** [به کسی تنبل و بیکار و شکم‌پرست گویند].

کفته‌ی به‌رکونه - کوچک به‌رپه‌ئه - نه‌سپه چه‌رمگ به‌رتیپه: به یه‌کیکی ئەلّین که له هه‌ر کاریکا خۆی تاقی بکاته‌وه و نیشان بدا وه‌ک کوته‌کی نیو چلپاو خۆی بکویتیته نیو کاروباری خه‌لک. **ف** به انسانی گویند که نخود هر آشی باشد و محک سنجش هر چیزی باشد و در هر کاری پیش قدم باشد.

کوچک دل: [به مروّفی بی‌هه‌ست و سۆز و رووتال و دل‌ره‌ق و بی‌به‌زه‌یی ده‌لّین]. **ف** به شخصی بی‌عافه و نامهربان و بی‌رحم گفته می‌شود. (حیرت. ۳۸۰)

کووله‌که سه‌ره: [۱) سه‌ری بی‌موو ۲) سه‌ری خالی و بی‌می‌شک] **ف** ۱) سر بی‌مو ۲) سرى میان‌ته‌ی و بی‌مغز. (حیرت. ۳۵۷)

چزداره] **ف** سخنانش تلخ و نیش‌دار است. (حیرت. ۳۵۷)

قسه‌ی وه‌سه نه‌شته‌ر: [به‌د زمان و قسه‌ ره‌ق] **ف** بدزبان. (حیرت. ۳۵۷)

کوته‌ره گزگ: [بۆ سووکایه‌تی به مروّفی پیری بی‌هیز ئەلّین یان که‌سی که ده‌ربه‌ستی هیچ شتیکی مال و منالی نه‌یه‌ت]. **ف** جمله‌ی توهین‌آمیز به شخصی پیر و نحیف گفته می‌شود. یا شخصی که اصلاً در بند مسائل و مشکلات خانوادگی نیست و توجهی ندارد. (حیرت. ۳۷۹)

کاروان سه‌رای شاعه‌باسه: [به خانوی بی‌نه‌ریت و یاسا ده‌لّین که هات‌وچوو تیتدا بی‌ئیزنی خاوه‌ن‌مال بی، یه‌کی بروا و یه‌کی بی/ مالی قه‌ره‌بالغی بی سه‌ره و به‌ره]. **ف** به خانه‌ای بی‌نظم و ترتیب که آمد و شد هر کس در آن بدون اجازه‌ی صاحب‌خانه صورت گیرد. (حیرت. ۳۶۸)

که‌ئه‌پیاوه: به یه‌کیکی نازا و بویر ئەلّین. (عبدالوهماب. ۲۰۵) **ف** [به کسی شجاع و دلاور گفته می‌شود].

که‌ئه‌شیر ناوه‌خت: [به یه‌کیکی وه‌خت نه‌ناس ئەلّین یان که‌سێک که ناوه‌خت بانگ بدا، یان بی جی گۆزانی بلی]. **ف** کسی که بی‌موقع و ناوقت به هر جایی سر بزند. کسی که

کيسه ل' ناو بیستانه: [به يه کيکی ناشيرين و کول نه لئن. في به آدمی زشت و کوتاه‌قد گویند].

له کۆپان که نه چی: به جل‌وبه‌رگی نه‌ستور و نه‌پۆر و نارێک ده‌لئن. في به جامه‌ی ستر و بد‌دوخت و بی‌قواره گفته می‌شود.

لیو قه‌یتانییه: به يه کيک نه‌لئن که لیوی باریک بی. في [به کسی گویند که لبانی نازک دارد].

ماره‌چاوه: [بۆ سووکایه‌تییه به که‌سێک نه‌لئن که چاوی چکۆله و وردبینی بیت]. في کسی را گویند که چشم ریز و تیزبین دارد. (حیرت. ۴۶۱)

منال' وه‌سه تووتی: [منال' له گه‌وره چاو نه‌بړی و چاولیگه‌ری نه‌کا. چاک نییه له ناستیدا قسه و کرداری ناشیرین بویژریت و بکریت]. في بچه مثل طوطی است. زیرا مقلد است و گفتار و کردار نامتناسب درحضورش روا نیست. (حیرت. ۴۷۶)

منیک (ده‌لئی) وه‌جویجک دیوالان: زۆر لاواز و له‌په. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۱). في [بسیار لاغر و ضعیف است].

منیک (ده‌لئی) وه‌دارخینه (خه‌نه‌یه): واته شێخ و جوانه. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [بسیار زیبا و قشنگ است].

منیک وه‌ گای ناو‌روان له هه‌ر دوولاهه‌ خویگ (ده‌خوات): به ئینسانی ته‌مه‌ل' که هه‌ر خه‌ریکی خواردن و چلنسییه. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [به انسانی تنبل گفته می‌شود که همیشه مشغول خوردن باشد. نیز به شخص مزدوری گفته می‌شود که برای دو طرف متخاصم جاسوسی و خبرچینی کند و مزد از هر دو دریافت کند].

منیک وه‌ قاچی تۆیش: زۆر زرنگ و چابوکه. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [بسیار چابک و زرنگ است].

منیک وه‌ ماسیگ له ناو ده‌رکردیا‌بووی (ده‌رکرا‌بوو): ۱) واته‌ ئاواره‌یی و دووری شپ‌رزى کردوه. ۲) داب‌پاو له‌ زید. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [۱) آوارگی و دوری او را پریشان حال کرده است ۲) مه‌جور از وطن].

منیک وه‌ مویش (مشک) وه‌ ئاوا ژه‌نیگ، له ناو‌دا هه‌لکیشراوه: به هه‌ژاری بی‌ده‌سه‌لات ده‌وتری. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [به فقیری ناتوان و کم‌قدرت گویند].

منیک وه‌ هی‌زی مال ده‌وله‌مه‌ن: واته زۆر قه‌له‌وه. (جلال محمود به‌رکی. ۱۴۲). في [بسیار چاق است].

و زود به‌بود پیدا می‌کند.]

وهسه ناسن: [به شتیکی سخت و قایم ده‌لین]

فی به چیزى سخت و محکم و مقاوم.

(حیرت. ۵۲۶)

وهسه ناسیباو ناوکه‌فتنگ (که‌وتوو): به مائیک

یان شوینیکی شاوره‌دان شه‌وتری که به‌هوی

رووداویکه‌ره له‌پر بی دنگ بووی. (رخزادی.

۲۹۶) **فی** [به خانه یا جایی گفته می‌شود که

به علت اتفاقی یا حادثه‌ای ناگهان آرام و

ساکت شده باشد].

وهسه بوری بیان: به یه‌کیک نه‌لین که له

رویشندا خیرا و به‌پا بی. **فی** در راه رفتن

سریع است.

وهسه باوک مردگ (مردوو): همیشه توروپه و

نالوزه. **فی** دایم عاجز است.

وهسه به‌فر یه‌ک شه‌وه زوو نه‌چیته‌وه:

[چرمگ و بی‌ده‌وام. هر شتیکی‌تر که زوو

له بیر بچیته‌وه یان له به‌ین بچیت]. **فی** سفید

و ناپایدار. هر چیز دیگر کم‌ده‌وام و

ناپایدار را گویند.

وهسه برا: به یه‌کیکی زور دل‌نهرم و به‌رهم و

به‌زهی ده‌لین. **فی** بسیار مهربان و رحیم و

مشفق است.

وهسه ته‌لای ناو خاک: به یه‌کیکی بایه‌خ‌دار و

عه‌نتیک شه‌وتری (رخزادی. ۲۹۷) **فی** [به

منیک وه‌که‌نوی ناشی کردبووتییسه‌ی

(کردبووی): به ینسانی ناشیرین و به‌دفعه‌سال

ده‌وتری. **فی** [به انسانی زشت و بی‌ریخت

گفته می‌شود. (جلال محمود به‌رگی. ۱۴۱)

مینئ وه سیسه‌رگ ژیر پاسار: [به یه‌کیک

نه‌لین که له خورایی ه‌را و هوریا بنیته‌وه.]

فی درباره کسانی گفته می‌شود که سر و

صدای بیخودی و زیادی به پا می‌کنند.

(رمزایی که‌له‌پر. ۹۷)

مینئ وه شه‌که‌ره‌خام: [به مرؤئیکی دروست

کار و نا‌کار چاک و زوان‌شیرین نه‌لین.] **فی**

درباره آدم‌هایی بی‌غل و غش و شیرین

زبان گویند. (رمزایی که‌له‌پر. ۹۷)

مینا بووکی: کچی جوان و رازاوه. **فی** دختری

زیبا و آراسته.

ناخوشی پیر، وهسه ره‌شی قیر: [ه‌ه‌روه‌ها که

ره‌شی له قیر جیا ناییته‌وه نه‌خوشیش له کؤل

پیر ناییته‌وه] **فی** همان‌طوری که سیاهی از

قیر جدا نمی‌شود، مریضی و بیماری هم از

پیر جداشدنی نیست. (حیرت. ۴۹۳)

ناخوشی جوان وهسه تکه‌ی بان: گنج تووشی

ده‌ردیک بوو زوو له کؤلئ ده‌که‌ویت. (جلال

محمود به‌رگی. ۱۴۴) **فی** [هرگاه جوانی

مریض شود بیماریش چندان طول نمی‌کشد

کسی بارزش و نایاب گفته می‌شود].
وهسه تریشته، هەر به‌رهو خۆی نه تاشی؛
 کهسێ که همیشه بۆ به‌رژه‌وهندی خۆی کار
 بکا. (رخزادی. ۲۹۷) **فێ** [کسی که همیشه
 به فکر منافع خویش است].

وهسه تووتک (تووته‌کۆله)؛ کوتی کوتی بۆ
 بکه‌ی به شوینتا دیت. **فێ** [مانند توله سگ
 صدایش کنید به دنبال می‌افتد. شخص
 وابسته‌ی دنباله‌رو].

وهسه په‌نج رۆژه‌که‌ی تار (نه‌مۆن. ۳۵)؛ به
 که‌سیک ئەلێن که له‌سه‌ر هیچ حسابی نه‌بی و
 له ناو هیچ کارو فەرمانی‌کا دیار نه‌بی له
 خه‌لک و کۆمه‌ل‌ دووری ئە‌کا و که‌لکی بۆ
 خه‌لک نییه په‌نج رۆژی تار ده‌گه‌ڕێته‌وه بو
 ته‌قویم و سالنامه‌ی سه‌رده‌می ساسانیه‌کان
 که بریتی بووه‌ له ۱۲ مانگ سی رۆژه بۆ
 ئە‌وه‌ی ۳۶۵ رۆژی سال‌ ساخ که‌نمه‌وه ۵
 رۆژیان ده‌خسته سه‌ر کۆتایی سال‌ تا جه‌وت
 سال‌ راست‌بێته‌وه به‌و ۵ رۆژه، دیان کوت
 «گاسانیک» بیان په‌نج‌ه‌ی تاریانی له هیچ
 شوێنی دیار نییه هه‌تا زه‌مانی عومه‌ر خه‌يام
 ئە‌و ۵ رۆژی کرد به ۶ رۆژو دابه‌شی کرد
 به‌سه‌ر ۶ مانگی به‌هار و هاوینا که سال‌
 هه‌تاوی بوو به ۳۶۵ رۆژی ته‌واو. **فێ** [به
 انسانی گفته می‌شود که در هیچ کاری

نمی‌شود روی او حساب کرد و سودی از او
 به جامعه و مردم نمی‌رسد. (په‌نج رۆژی تار)
 برمی‌گردد به تقویم و سالنامه‌ی عصر
 ساسانیان که عبارت بوده است از ۱۲ ماه
 ۳۰ روزه، برای این که ۳۶۵ روز سال را
 کامل کنند ۵ روز به آخر سال می‌افزودند
 تا ۷ سال کامل شود و به آن ۵ روز
 (گاسانیک) می‌گفتند که جز هیچ حسابی
 نیست تا زمان حکیم عمر خیام نیشابوری
 آن ۵ روز را به ۶ روز تبدیل کرد و بر ۶
 ماه بهار و تابستان تقسیم کرد و بدین
 ترتیب سال شمسی به ۳۶۵ روز تمام بدل
 شد.].

وهسه پیره‌ژن دۆرژیاگ، هەر بۆله‌ی تی؛ به
 یه‌کیکی نق و نۆق‌که‌ر ئە‌وتری. (رخزادی. ۴۰۰)
فێ [به کسی غرولندکننده می‌گویند].

وهسه ده‌سه‌ دنگا؛ بالا‌بووچک و قه‌له‌و. **فێ** به
 کسی کوتاه قد و چاق گویند.].

وهسه ده‌سه‌ی گۆل؛ [جوان و پاک و خاوێن] **فێ**
 زیبا و پاک است. (حمیت. ۵۳۲)

وهسه ده‌ول بان مله؛ به یه‌کیکی دهم نه‌وه‌ستاو
 و ئە‌وتری که هەر ئە‌ونه هه‌والتیکی ده‌س
 که‌وی، فوو ئە‌کا به سوپ‌نادا و هه‌موو که‌سی
 تی‌ته‌گه‌یه‌نی. (رخزادی. ۲۹۸) **فێ** [به شخصی

شرمسار نشود، و هرچی او را بیرون کنند باز هم برگردد].

وهسه گای مارو: [به یه‌کینک ده‌لین که له ههر چی‌گایه‌ک‌دا و له ههر شو‌تین‌ک‌دا بیت دیاره و خه‌لک ده‌یناسنه‌وه]. **ف** به کسی گفته می‌شود که در هر جا و مکانی باشد باز مردم او را می‌شناسند. شخص سرشناس.

وهسه گورگی چوارچاو: به یه‌کیکی وشیار و به‌ناگا نه‌لین. **ف** [به انسانی هوشیار و آگاه گویند].

وهسه گوئی مه‌جلیس: به مرو‌ثیکی قسه‌زان و کو‌پ‌را‌زین‌ه‌وه نه‌لین. **ف** [به انسانی سخنران که با سخنانش مجلسی را بیاراید، گفته می‌شود].

وهسه قالورهی پایز بابردگا: به یه‌کیکی لاواز و نه‌خو‌ش و ناواره نه‌وتری (رخزادی. ۲۹۸) **ف** [به کسی لاغر و بیمار و آواره گفته می‌شود].

وهسه قالی کاشان: هدرچی پا بخو‌ات و تهمه‌نی زو‌رت‌ر بیت باش‌ت‌ره. که‌سی که هم‌میشه جوان و نه‌رم و شل بمین‌ی و پیری کاری تی نه‌کا. (جلال محمود به‌رگی ۲۰۲، ۱۵۰) **ف** [هرچه سایید بشود و عمرش بیشتر باشد ارزشمندتر خواهد بود. کسی که

گفته می‌شود که رازدار نیست و هرگاه خبری دستش بیفتد آن را در همه‌جا پخش می‌کند].

وهسه دیواری رووخواو: [که‌سی که ده‌بن لی‌ی بترسی و خو‌تی لی‌ی لاده‌ی] **ف** کسی که باید از او بترسید و از او دوری و کنارگیری کنید. (حیرت. ۵۳۳)

وهسه ساییلهی سارده‌ویوو (سووگا): [که‌سیکی سارد و سپ، گیژ و سه‌پزل. خو‌تین سارد و بی‌- تام. قسه‌نه‌ک‌هر و بی‌ده‌نگ]. **ف** شخصی که تو دل برو نیست، بی‌تفاوت و گیج و ابله، کم سخن. (حیرت. ۵۳۳)

وهسه سه‌لکه‌ته‌شی: [به یه‌کیکی باریکه و رفق و وشک ده‌لین]. **ف** به کسی لاغراندام و نحیف گفته می‌شود. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۲۷۷)

وهسه سه‌هوو: [به‌دخواز، به‌رچاو ته‌نگ. **ف** بدخواه، حسود].

وهسه سپینی گه‌نم، بیخه‌ره قورگا ناسی‌او ساق تیت‌ه‌ده‌رو: به یه‌کیکی گیان‌سه‌خت و بی‌عار نه‌وتری که به هیچ چه‌شنی له روو نه‌چی. به‌هرچی ده‌ریکه‌ی ههر بیت‌ه‌وه. (رخزادی. ۲۹۸) **ف** [به کسی جان سخت و بی‌شرم گفته می‌شود که به هیچ وجه خجل و

همیشه شاداب و زیباست، پیری در او تأثیری ندارد.]

وهسه کوتله نه ناری: هدر خیر نه داته‌وه.

(رخزادی. ۳۹۸) **فیه** [مدام افزایش می‌یابد].

وهسه که ره‌واله: [واته: سر و وره. **فیه** گنج و

منگ است.]

وهسه کتک حه‌فت گیانی هه‌س! به یه‌کیکی

گیان‌سه‌خت نه‌وتری (رخزادی. ۳۹۸) **فیه** [به

کسی جان سخت گفته می‌شود].

وهسه که لله‌ی شه‌کر: به که‌سیکی سه‌روزمان

خوش، خوش‌رفتار له‌گه‌ل خه‌لک نه‌لین. **فیه** به

انسانی آرام و متین و خوش‌برخورد با

مردم را گویند.

وهسه که وه‌سه‌ره‌کاته ژیر به‌فرا، وا نه‌زانی

که‌س پی نازانی! به یه‌کیکی نه‌وتری هه‌له‌یه‌ک

بکا و خوی بدا له‌گیلی و وا بزانی که‌س به‌و

هه‌له‌یه‌ نازانی. (رخزادی. ۴۰۱) **فیه** [به کسی

گفته می‌شود که اشتباه یا اعمال خلافی

انجام دهد و طوری وانمود نماید که کسی

به اشتباه او پی نبرده است].

وهسه کورد دونه‌دیگ! که‌س که بو شتیک

زور تاهه‌زرزویی، که ده‌ستی بکه‌وی زور به

هولپه و به په‌له‌ بی. (رخزادی. ۳۹۹)

فیه [برای آن چیز بسیار مشتاق است].

وهسه ماری بی مه‌کان: به یه‌کیکی نه‌لین که

که‌سی شوتین و جیگای نه‌زانی. **فیه** به کسی

گویند که کسی جا و مکانش را نمی‌داند.

وهسه مامر ناسیوان: به یه‌کیکی بی‌شهرم و

روودار نه‌وتری که هه‌رچی ده‌ریکهن،

ده‌س‌ه‌لگر نه‌بی و هه‌ر بیتتو. (رخزادی. ۴۰۰)

فیه [به کسی بی‌شرم گفته می‌شود که

هرچه او را بیرون کنی باز هم دست‌بردار

نباشد].

وهسه مانگ شه‌وچارده: به یه‌کیکی زور جوان

ده‌لین. **فیه** معمولاً به زنی زیبا گفته می‌شود.

وهسه مانگا زه‌رد، شیر نه‌دات و نه‌قه‌یه‌کی لی

نه‌دات و نه‌پیرثنی: به یه‌کیکی نه‌وتری که

کاریکی خیر بکات و به ده‌ستی خۆشی له

به‌ینی ببات (رخزادی. ۴۰۰) **فیه** [به شخصی

گفته می‌شود که کار خیری بکند و با

دست خویش هم آن را بی‌اثر سازد].

وهسه منال ناو بیشکه: [به یه‌کیکی ساویلکه

و بی‌ناوه‌ز و نه‌زان نه‌لین.] **فیه** به کسی

ساده‌لوح و بی‌عقل و نادان گویند. (حیرت.

۵۳۳)

وهسه مووی ناو چاو: به یه‌کیکی نازارده‌ر

نه‌لین. **فیه** به کسی مزاحم و آزاردهنده

گویند.

وهسه نوک لای ریگه: ده‌ک نوکی لای ریگه

وهك - وهسه - دهروازهی مزگهوت، نه دهفروشریت نه دهسووتیت: بهشتیک دهوتریت که به نرخ بیت و دهشیت هر بمیت و دهسکاری نه کریت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۵) **ف** [به چیزی با ارزش گفته می شود که باید بماند و دست خورده نشود].

وهك - وهسه - سكل سوور - نه پشكوگه رمتره: (۱) جوانه (۲) له سر کاره کهی همتار (۳) تووره ده مارگره. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۶) **ف** [(۱) زیباست (۲) نسبت به کارش مصر است (۳) خشمناک و متکبر است].

وهك - وهسه - مارخوش خه توخال: به دیمه جوانه و به کرده وهك مار به خه لکوه ده دات. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۸) **ف** [به ظاهر زیباست ولی در عمل مانند مار دیگران را می گزد].

وهك - وهسه - نیسک به روپشتی بوئییه: (۱) به کهسیکی هلهپرستی خوپه رست دهوتریت که به پیی قازانجی خوی هدرده له گهل یه کیک، و تاقمیکدا بیت (۲) به مروقی دووروی دووزمان دهوتریت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۹) **ف** [به کسی فرصت طلب و خودپرست گفته می شود که جهت منافع خویش هر لحظه ای با یکی یا گروهی باشد (۲) به انسانی منافق و سخن چین گفته می شود].

وایه، هرکس هلهئسه، دهستیک بی نه با و دهمیکی لی نه دا. (رخزادی. ۴۰۰) **ف** [مانند مززعی نخود کنار جاده است که هر کسی به آن دست درازی می کند و مقداری از آن را برمی دارد].

وهسه نوهره: [لهشی جوان و سپیه] **ف** تنی سفید. (حیرت. ۵۲۸)

وهسه هات هاته کهی روم: [به یه کیک نه لین که بریاری هاتن بذات به لام به لینه کهی نه با به ریره] **ف** گویا چند بار خبر رسیده که سپاه روم به ایران حمله می کند و این حمله عملی نشده. از این رو کسی که وعدهی آمدن دهد و نیاید این مثل در مورد او به کار می رود. (حیرت. ۵۲۶)

وهسه یه خ (سه هول): (۱) لهشی سارد و سپ (۲) مروقی په شیو و غه مبار (۳) بی ته و فیرانه قسه کردن **ف** (۱) بدنی سرد (۲) شخصی افسرده (۳) گفتاری بی تفاوتانه. (حیرت. ۵۲۶) **وهك - کهری دهرویشه:** به یه کیک دهوتریت هاتوچووی هه موو شویتیک بکات چونکه کهری دهرویش سر به هه موو مالتیکه وه دنیت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۶) **ف** [به کسی گفته می شود که به هر جایی سرک بکشد].

وهك (حيز) **به خالۆي خۆي فيره:** [به يه كيتك
ئه لّين بۆ خزم و كهس و كارى خۆي ئازا بى،
به لّام له بهرانه بهر كه سانى تر دا بى هيز و ناتوان
بيت]. **ف** نسبت به نزديكانش زورگو و
نسبت به ديگران ناتوان است. (فتاحى قاضى
به رگى ۱)

وهك (گوئ) **گوئچكه ي كه ر جووتن:** [نيروانيان
خۆشه]. **ف** ميانه شان خوب است. (فتاحى
قاضى به رگى ۱. ۴۵۲)

وهك ناخه: [به مندالى ژير ئه لّين]. **ف** به
بچه ي مؤدب و آقامنش گويند. (حيرت. ۵۲۶)
وهك ئارد نيو درووانييان (درك) **پى كرد:**
پهرش و بلاو و ده ربه در و سه رگه مردانيان
كرد. (جلال محمود به رگى ۲. ۱۴۸) **ف** [پخش و
پلا و آواره اش كردند].

وهك ئارد: [شتيكي پزاو و پورتكاو و
هاريگ] **ف** به چيزى پوسيده و خاك شده
و پودر مانند گويند. (حيرت. ۵۲۶)

وهك ناسكه: خيرا، تيژرۆ، خۆشبهز.
(عبدالوگه ماب. ۱۲) **ف** [سريع و تندرو].

وهك ناسن و پووش وان: [دژى يه كن]. **ف** ضد
هم هستند. در فارسى مثل كارد و پنيير.

وهك ناش دانه ريز دهكا: به يه كيتك دهوترى
كه قسه ي تيكه ل و پيكه ل و بى كه ل بكه .
(جلال محمود به رگى ۲. ۱۴۸) **ف** [به كسى

گفته مى شود كه سخنش درهم و برهم و
بى فايده باشد.]

وهك ئاگر نه گرئ: [به يه كيتك ئه لّين كه له شى
ياوى كرديت]. **ف** به تنى تبار گويند. يا
كسى كه تب شديد دارد. (حيرت. ۵۲۶)

وهك ئاگر داگرسيياكه: [به يه كيتك ئه لّين كه
به بۆنه ي گه رما يان يا وه وه روومه تى سوور
هه لگه رابى]. **ف** به صورتى كه در اثر
حرارت يا تب برافروخته شده باشد.
(حيرت. ۵۲۷)

وهك ئاگر و لوكه: [زۆرتر سه باره ت به نزيك
بوونه وه ي كچ و كوڤ ئه لّين]. **ف** بيشتر در
مورد نزديك شدن پسر و دختر گويند.
(حيرت. ۵۲۷)

وهك ئاگر: [به يه كيتك ئه لّين كه ياوى زۆر
كرديت. يان كه سانى هار و هاج و چالاك به
تاييه ت مندان] **ف** نهايت گرم و تبار.
بچه هاى بسيار عجول و شيطان. (حيرت.
۵۲۶)

وهك ئاگرى بن كايه: به يه كيتك ئه ووترى كه
نهيئى دووزباني بكات و ئاگرى ئاواوه و
ناكزكى هه لگه رسيئ. (خان. پ. ۴۷۱) **ف** [به
كسى گفته مى شود كه پنهانى سخن چيني
كند و آتش نفاق و دودستگى را شعله ور
سازد.]

وهك ئاوه‌يات: [ژيانبه‌خش و هه‌وینی دلخو‌شی ژيانه شتیکی نایاب و ته‌تیک]. **ف**ی زندگی‌بخش و مایه‌ی دلخو‌شی است. چیز نایاب و دست نیافتنی. (حیرت. ۵۲۷)

وهك ئاوه‌خواردنه‌وه‌ی وایه: [واته کاریکی سوك و ئاسانه]. **ف**ی کار سهل و ساده‌ای است. (فتاحی قاضی بهرگی ۱. ۴۴۰)

وهك ئاوه‌ژیری نه‌پو: (۱) سکه‌شو‌ری خو‌ینی (۲) خو‌ینی مانگانه‌ی ژنان (۳) خو‌ینی زایی‌نی ژنان] **ف**ی (۱) اسهال خو‌نی (۲) خون قاعدگی (۳) خون زایمان. (حیرت. ۵۲۸)

وهك ئاوه‌ئاگر: [دوو شت دژ به یه‌ك یان دوو ئا‌کار و ره‌فتاری جیاواز]. **ف**ی دو چیز متضاد یا دو خو‌ی مخالف. (حیرت. ۵۲۸)

وهك ئاوه‌ی بکریته مل ئا‌گرا: (۱) دوا‌یی هینانی شه‌ر و کیشه‌یه‌ک. (۲) هیم‌ن بوونه‌وه‌ی یه‌کیکی توو‌ره] **ف**ی (۱) پایان نزاعی (۲) آرام شدن خشمی. (حیرت. ۵۲۸)

وهك ئاوه‌یه‌ر سه‌ری به‌رزه: [به مرۆفیتی‌کی نازاو ئا‌کار چاک نه‌لێن. **ف**ی انسانی آزاده که اعمال و رفتار‌ش درست باشد].

وهك ئاوه‌ینه نه‌به‌رچاوم رو‌شنه (روونه): [دل‌تیا بوون و له‌سه‌ر باوه‌ر بوون بۆ سه‌لماندن یان قه‌بوول نه‌کردنی باب‌ه‌تیک] **ف**ی یقین

وهك ئاوه‌ت وایه: (۱) که‌سیکی توو‌ره و توونده‌مه‌زاج و که‌لله‌شه‌ق (توند‌ته‌بیعه‌ته، زوو هه‌لده‌چیت) (۲) زۆر گرانه و که‌مه چون له به‌ه‌اراتی هیندوستانه‌وه دیت. (جلال محمود بهرگی ۲. ۱۴۸) **ف**ی (۱) طبیعت‌ش تند است، زود جوش می‌آورد. (۲) بسیار گران و نایاب است چون از بهارات هندوستان می‌آید].

وهك ئاوه‌ف: [به شتیکی زۆر و بێ‌با‌یخ نه‌لێن] **ف**ی چیزی فراوان و بی‌ارزش را گویند. (حیرت. ۵۲۸)

وهك ئاوه‌دلمدا بکه‌ویت وابوو: واته نه‌و قسه‌یه، نه‌و هه‌وا‌له ستاره‌ی به دلمدا، نه‌و په‌ژاره و خه‌مه‌ی له دلم ده‌رکرد و په‌وانده‌وه. (جلال محمود بهرگی ۲. ۱۴۹) **ف**ی [آن خبر آرامش به من داد و غم و غصه را از دلم بیرون کرد].

وهك ئاوه‌بخواه‌وه: (۱) واته: زۆر به ئاسانی کاره‌که‌ی بۆ کرا (۲) به ته‌نگه‌وه نه‌هات. (جلال محمود بهرگی ۱. ۴۷۴) **ف**ی (۱) کار را بسیار به آسانی انجام داد. (۲) در تنگنا قرار نگرفت].

وهك ئاوه‌ته‌لا: [به که‌سیکی هی‌ژای به نرخ که‌سیک رازاوه و جوان نه‌لێن]. **ف**ی به فرد بسیار ارزشمند به چیزی یا کسی آراسته گویند. (حیرت. ۵۲۷)

داشتن بر اثبات يا نفى موضوعى. (حيرت.

۵۲۸)

وہك ئاوينە: [دلىكى پاك و خاوين و بىگەرد و خالى له قين و خۆبەزلزانين] **فە** دلى پاك و روشن و عارى از كينه و خودخواهى.

(حيرت. ۵۲۸)

وہك ئەتلەس: [نەرم و نىيان] **فە** نرم و لطيف. (حيرت. ۵۳۱)

وہك ئەژدىھايە: ۱) مەژغى زۆرخۇز، تىرنەخۇر. ۲) ئافرەتى دې و بىشەرم و ھەيا ۳) پىاوى زۆر ئازا، گەپناس و بوير. **فە** [۱] بە انسانی پر خور و سیرنشو گویند ۲) بە زنى وحشى و بىشرم و ھیا گویند ۳) بە انسانی بسیار شجاع گویند].

وہك ئەلف: [بە يەكك ئەلئین كە قەدوبالای راست و رىكى يىت]. **فە** بە شخصى گویند كە قامتى راست و موزون داشته باشد. (حيرت. ۵۳۱)

وہك ئەمە ئەيژى كۆن و بارى بۆم ھاوردگە (ھاوردوۋە): [وہك ئەۋە ئەلئى قەرزىيان مافىكى بەسەرمەۋەيە] **فە** مثل اين كە طلبى از من دارد. (حيرت. ۵۲۹)

وہك ئەمە بارە شارى تىتەۋ: [بە يەككى زۆر خوشحال و بەكەيف و شاد ئەلئین]. **فە** بە كسى گویند كە خىلى خوشحال است و در

پوستش نمى گنجد. (حيرت. ۵۳۱)

وہك ئەمە گوم بووگىكى دۇزىۋىتەۋە: [بە يەككى بەكەيف و خوشحال ئەلئین]. **فە** بە شخصى خوشحال و شادمان گویند. (حيرت. ۵۲۹)

وہك ئەمە كاغەزت ھاوردگە (ھاوردوۋە): [مەگەر نامەبەرى؟ ددەۋى خىرا بگەپىتەۋە؟] **فە** مگر نامەرسانى؟ مى خواهى زود برگردى؟ (حيرت. ۵۲۹)

وہك ئەمە ئوۋى سوزىياگە (سوۋتاۋە): [بە يەكك ئەلئین كە ھىۋاى لەدەست داۋە] **فە** نااميد و وارفته است. (حيرت. ۵۳۰)

وہك ئىزرائىل: [ترسناك و ناكاۋ چۈۋنە جىگايەك] **فە** مھىب و ناگھانى وارد شونده (حيرت. ۵۳۰)

وہك بۆق ۋايە، ھەلى بىكرىت مىزت پىندا دەگات: بە سېلە و بىنەزات دەۋترى كە تۆچاكەى لەگەلدا بەكەيت بە خراپە پاداشت بداتمەۋە. (جىلان محمود بەركى ۱۴۹۲). **فە** [بە كسى بىۋفا و نمك نشناس گفته مى شود كە تو در حق او نيكى كنيد و او بە بدى پاداشت را بدهد].

وہك با: [توند و خىرا] **فە** تند و سريع و جھنده (حيرت. ۵۳۳)

وہك بادام: [بە چاۋىكى دروستكراۋ و جوان

وهك باوك: [ناموژگاری که رو دلسوز] **ف**

ناصح و مهربان و دلسوز. (حیرت. ۵۳۱)

وهك به به‌رزایی دا نه‌روانیت، به نزمیشا بروانه: واته وهك ته‌ماشای خوٚت نه‌ک‌ه‌یت ته‌ماشای مەردمیش بکه، به یه‌کینک نه‌وتری که هەر قازانجی خوٚی بوٚی. (خان. پ. ۴۷۱)

ف [همانطور منافع و سود خود را می‌بینی سود و منافع دیگران را پیش چشم دار، این به کسی گفته می‌شود که فقط منافع خویش را در نظر بگیرد.]

وهك به‌ردی توٚله‌ک‌ه‌ی وایه: [له ژماره به ده‌رو زوره]. **ف** از شماره خارج است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۴۴۱)

وهك به‌رزحه‌وایله: [له‌شی سووک] **ف** تنی سبک، بادبادک. (حیرت. ۵۳۲)

وهك به‌ری ده‌ستی وایه (له پی ده‌ستا): [به ریگا یان زه‌وینیک‌ی ته‌خست و راستایی ده‌تین]. **ف** زمین صاف و همواری است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۴۴۱)

وهك به‌سه‌ریدا بدن واپسو: ده‌تین که داوای شتیکیان لیٚ کرد وه‌کوو به‌سه‌ریدا بدن واپسو واته زوری لاگران بوو، وپ ده‌بوو و ناگای له خوٚی نه‌ده‌ما. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۱۵۵) **ف** [گویند: وقتی تقاضای چیزی از او کردند مانند این بود که بر سرش بکوبند بسیار

نه‌تین]. **ف** چشمی کشیده و زیبا. (حیرت. ۵۳۰)

وهك باران: [تیر ه‌ویشتنی زور، فرمیٚسک رشتن] **ف** ریختن گلوله و تیر به صورت باران یا رگبار، اشک بسیار ریختن. (حیرت. ۵۳۰)

وهك بازک‌ه‌ی نه‌تاخانه به مامری ناو ناوایی فیٚره: به زورداریکی سته‌مکار ده‌وتریت که هەر به ناواییه‌ک‌ه‌ی خوٚی بوٚیت و زور و سته‌م له ولاته‌ک‌ه‌ی خوٚی بکات. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۴۷۴) **ف** [به ارباب یا ظالمی گفته می‌شود که ظلم و ستم را بر آبادی یا موطن خویش روا دارد. به کسی گفته می‌شود که فقط برای نزدیکان و اطرافیان خویش شجاع باشد و این مثل کردی را به یاد می‌آورد که (حیزه هەر به خالوی خوٚی فیٚره) انسان خائن و خودفروش فقط برای کسان و نزدیکان خود شجاع است.]

وهك با‌مجان به‌نه‌وش: [ره‌ش هه‌لگه‌پرانی روومه‌ت به بۆنه‌ی زوری خوٚینی له‌ش یان سه‌رمای زور] **ف** تیره شدن صورت در اثر فشار خون یا شدت سرما. (حیرت. ۵۳۰)

وهك بان گلین: [به یه‌کینکی کورته بالائی و زور قه‌له‌و ده‌تین]. **ف** به شخصی کوتاه‌قد و خیلی چاق گویند. (حیرت. ۵۳۱)

ناراحت و گنج شد و هوشیاریش را از دست داد.]

وهك به چكهی بنیام دانیشه: [ژییر و ئارام و بێدەنگ] **فی** مؤدب و آرام. (حیرت. ۵۳۱)

وهك به فریهك شهوه: [به شتیك یان لەشی چەرمگ نەلێن.] **فی** به چیزی یا بدنی سفید گویند. (حیرت. ۵۳۲)

وهك به فر: [به شتیك یان لەشی چەرمگ نەلێن.] **فی** به چیزی یا بدنی سفید گویند. (حیرت. ۵۳۲)

وهك به فرهكهی پارچوووهوه (توایهوه): (۱) له بێر چوووهتهوه (۲) فهوتا و نه‌ما (۳) چه‌وری و قه‌له‌وی له‌شی توایه‌وه و نه‌ما، لاواز بوو. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۱۴۸) **فی** (۱) از یاد رفت و فراموش شد (۲) از دست رفت و نماند (۳) چربی و چاقی بدنش آب شده و لاغر شده است.]

وهك به‌لای ئاسمانی: [به پیشهات و رووداوێکی کتوپڕ و ناکاو نەلێن.] **فی** اتفاق و سانحه‌ای ناگهانی. (حیرت. ۵۳۲)

وهك به‌لای ناغافل: [کتوپڕ و ناکاو بۆ جێگایه‌ك چوون] **فی** سر رسیدن بێ‌موقع کسی در جایی (حیرت. ۵۵۲)

وهك به‌ههشت: [به جێگایه‌کی رازاوه و خۆش

که هه‌وايه‌کی شادی‌هێنەری بێت] **فی** به جایی آراسته که هوای روح‌بخش داشته باشد. (حیرت. ۵۳۲)

وهك برای هاو پشت: [دۆستی به‌ئەمەگ و گیانی‌گیانی] **فی** دوستی وفادار و صمیمی. (حیرت. ۵۲۸)

وهك برووسكه ده‌رچوو: زۆر خێرا ده‌رپە‌ری. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۱۴۹) **فی** [بسیار سریع و با شتاب رفت.]

وهك بزنی شاخدار: [به‌کەسیکی ناسازگار دەلێن که هەمیشە ئاماده‌ی شه‌ر بێت.] **فی** کسی که همیشه آماده‌ی دعوا و مرافعه باشد. (حیرت. ۵۳۱)

وهك بزنی: [گورج و گۆل و چالاک و خێزایه‌ له‌سه‌ر تاشه‌ به‌رده‌کان، سه‌رگۆل خۆر] **فی** چست و چالاک و جهنده بر صخره‌ها. (حیرت. ۵۳۱)

وهك بلالووك فرميسك به‌ چاويدا ده‌هاته خوارئ: واته فرميسكه‌کانی سوور و ته‌وه‌نده‌ی ده‌نکه‌ بلالو‌کێک ده‌بوون. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۱۴۹) **فی** [اشکهایش قرمز و درشت مانند دانه‌ی آلبالو بودند.]

وهك بلبله: شته‌کە‌ی باش له‌به‌ره، چاک‌ی ده‌خوێنێته‌وه و ده‌ی‌لیت. (جلال محمود به‌رگی. ۲. ۱۴۹) **فی** [خوب حفظش شده و خوب

می‌خواند و باز گو می‌کند.]

وهك بلوور: [به له‌شیکی سپی و ریک و پیک و بی‌گرئ.] **ف** بدنی کشیده و زیبا. (حیرت. ۵۳۱)

وهك بووکه سه‌ماکه‌ره‌یه: به یه‌کیك ده‌لین که به هم‌مو لایه‌کدا هه‌لی سوورپتن، بیگاری پی‌بکن و نقه نه‌کات. بووکه‌له‌ی کایه کردنی شانتو بۆ منداآن. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۴۹۰) **ف** [به کسی گویند که از هر طرف او را وادار به بیگاری کنند و از او صدای برنیاید یا عروسک نمایشی.]

وهك بووکی هۆمه‌ربلانه: ده‌لین بووکی هۆمه‌ربلان، راناوه‌ستی له‌سهر جلان، واته بووکی په‌له‌یه‌تی بگاته مائی میرده‌که‌ی. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۴۹۰) **ف** [عروسی را گویند که بسیار تعجیل دارد که هرچه زودتر به خانه شوهرش برسد.]

وهك بی ناو ناو ده‌له‌رزیت: زۆر ده‌له‌رزئ، یا له‌سهرماندا یان له‌ترسا یان له‌بهر هه‌ره‌یه‌کی‌تر. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۴۹۰) **ف** [بسیار می‌لرزد یا به علت سرماست یا ترس یا به هر علتی دیگری که باشد.] **وهك بی:** [له‌شی له‌رزان] **ف** تن لرزان. (حیرت. ۵۳۲)

وهك بیژنگ: [به شتیکی کوناوکون نه‌لین]

ف چیز مشبک را گویند. (حیرت. ۵۳۲)

وهك تۆپ ده‌نگی داوه: (۱) هه‌والی هه‌نجائی سه‌رنج‌اکیش (۲) ده‌نگی ترسناک و ناخوش (۳) ده‌نگی به‌رز و بلاوین (۴) ناو بانگ ده‌رکردن] **ف** (۱) خبری پر هیاهو (۲) آواز سهمگین (۳) صدای بلند و جذاب (۴) مشهور شدن. (حیرت. ۵۳۵)

وهك تۆپ ده‌نگی داوه‌ته‌وه: به باسیتک، کاریک، رووداو‌یک ده‌وترئ، که خه‌لک هه‌موو پی‌ی بزائن و ناگاداری بن. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۵۰۰) **ف** [به خبری یا کاری یا رویدادی گفته می‌شود که همه مردم از آن آگاهی پیدا کنند.]

وهك تۆپ قه‌پان: [به منداآئیکی زۆر قه‌له‌و و کورته بالا نه‌لین] **ف** به بجه‌ای بسیار چاق و کوتاه‌قد گویند. (حیرت. ۵۳۶)

وهك تۆپ: [به یه‌کیکی قه‌له‌و و پر گوشت و پتمو نه‌لین] **ف** به کسی چاق و چله و سفت و محکم گویند. (حیرت. ۵۳۵)

وهك تۆوی هه‌رزیان لی‌کرد: په‌رش و بلاویان کردنه‌وه و ده‌ربه‌ده‌ر و په‌ریشانیان کرد. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۵۰۰) **ف** [پخش و پلا و آواره‌اش کردند.]

وهك تاجیی (تانجی) هه‌باسه‌خره‌چاوی تی‌پ‌روم: بۆ سووکی به یه‌کیك ده‌وترئ که

همه همیشه چاودتیری یه کیتک بکات. (جلال محمود بهرگی ۲۵. ۱۵۰) **ف** [برای رسوایی است به کسی که همیشه مراقب یکی دیگر باشد گفته می شود].

وهك تالانیی ده می مله یه: به شتیك دهوترئ که له تیاچوندا بیئت، له ده می دوژمن دهرت هینا بیئت. (جلال محمود بهرگی ۲۵. ۱۵۰) **ف** [به چیزی گفته می شود که دارد از میان می رود، و از دهان دشمن بیرونش کشیده باشید].

وهك تاوس مهس: [به ژنیکی پی که وتوو به له نجه و لار نه لئین که جلویه رگی رهنگارونهنگی له بهردابن] **ف** به زنی با لباس های رنگارنگ، زیبا و پرکرشمه گویند. (حیرت. ۵۳۵)

وهك تاوله مه: [به کسی یان به شتیك نه لئین که همه همیشه له حالی خول خواردن و هه ل سوواندنا بن] **ف** کسی یا چیزی که همیشه در حال چرخش و دوران باشد. (حیرت. ۵۳۵)

وهك تای ته وهر داسی وایه: [واته بژ نیش و فرمان ناماده یه]. **ف** برای کار حاضر و آماده است. (فتاحی قاضی بهرگی ۱. ۴۴۱)

وهك ته پاله: [۱) شتی زۆرو به کارنه هاتوو و بی نرخ ۲) به ژنی ته وده لئلی ناشرین زۆر

ته مه ل و نه وپ ده لئین]. **ف** ۱) به چیزی بسیار بی ارزش گویند ۲) زن تنبل و زشت را گویند. (حیرت. ۵۲۸)

وهك ته خته: [به شتیکی سهخت و وشك نه لئین] **ف** چیزی بسیار سخت و محکم و خشک را گویند. (حیرت. ۵۳۶)

وهك ته ره توو: [به شتیکی زۆر و بی نرخ ده لئین] **ف** به چیزی زیاد و بی ارزش گویند. (حیرت. ۵۳۶)

وهك ته رزه: [به ناویکی سارد و خوش ده لئین]. **ف** آبی سرد و گوارا. (حیرت. ۵۳۶)

وهك ته نوور نه گرئ: [به یه کیتک نه لئین که یای زۆری کرد بن] **ف** به کسی گویند که تب بسیار شدیدی داشته باشد. (حیرت. ۵۳۶)

وهك ته ویله: [به جیگایه کی پهریشان و بی سهره و به ره ده لئین که هاتووچوو و بی یاسایی تیدابن]. **ف** به جایی شلوغ گویند که آمد و شد در آن بدون نظم و قانون و مقررات انجام می گیرد. (حیرت. ۵۳۶)

وهك ترازووی بهن پچراو وایه: ۱) بی ده سه لاته ۲) هیچی به ده سه وده نییه. ۳) لی نه هاتوو (جلال محمود بهرگی ۲۵. ۱۵۰) **ف** ۱) [تسلط و کنترل ندارد. ۲) هیچی در توانش نیست. ۳) شایسته نیست].

بیان قسه‌یه‌کی ناخۆش و جه‌رگ بر. **ف** جهنده و باشتاب رفتن. سخن زشت و بسیار تلخ. (حیرت. ۵۳۶)

وهك تيسكه‌ی تهنه‌نگ بۆی ده‌رچوو: واته: زۆر به گورج و خیرایی ده‌رپه‌ری، ده‌رچوو. (جلاز محمود به‌رگی. ۱۴۷۵) **ف** [بسیار چابک و بی‌درنگ بیرون آمد، فرار کرد.]

وهك تیلی (ته‌لی) سازوایه: [بۆ نیش و کار زۆر ناماده‌یه]. **ف** برای انجام کار بسیار آماده است. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۱۴۴۲)

وهك پۆس پلنگ: [سه‌خت و قایم و پته‌و] **ف** سخت و ستبر. (حیرت. ۵۳۳)

وهك پۆس کانه‌ک: [به پیلاویکی ژیره ناسک و کم ده‌وام نه‌لین. یان مروژی ناسک و سپی رهنگ]. **ف** به کفشی زیر نازک و کم‌دوام. یا انسانی نازک اندام و بسیار سفید. (حیرت. ۵۳۳)

وهك پارۆ (سه‌وئ): [۱) دیانی گه‌وره و درێژ (۲) به پیتووسیک نه‌لین که خراب تراشیا بیت] **ف** [۱) دندان‌ی بزرگ و دراز (۲) قلمی بد تراشیده شده. (حیرت. ۵۳۳)]

وهك پارچه‌یه‌ک له جگه‌رم بکه‌نه‌وه: واتا نه‌و شته‌م پئ ناخۆشه و زۆر لام گرانه. (جلاز محمود به‌رگی. ۱۴۹۰) **ف** [آن چیز برایم

بسیار ناگوار و ناراحت‌کننده است.]

وهك پاشۆر: [زل، زیر، هاوڵه روو و بی‌حه‌یا و شهرم] **ف** درشت، زیر، خشن آبله‌رو و بی‌شرم. (حیرت. ۵۳۳)

وهك په‌ر تاوس: [به ژنیک نه‌لین که به جلوه‌رگی گرانمایی خۆی رازاندیته‌وه] **ف** به زنی آراسته با لباس‌های فاخر را گویند. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ر قالاو: [۱) برۆی و سه‌ کیشراو (۲) به زولتی زیر و ره‌ش وه‌کوو قیر نه‌لین]. **ف** ابروی و سه‌ کشیده (۲) گیسوی سخت و سیاه و قیرگون. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ره‌ی گۆن: [رومه‌تی ناسک و جوان، نان، لیوی ناسک و نه‌رم] **ف** مانند چهره نازک و زیبا یا، نان یا لی نازک و لطیف. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ز (مه‌ز): [زۆر ئارام و بێده‌نگ] **ف** نهایت آرام و رام. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ز پینه‌مه‌ر: [زۆر ئارام و هێدی و بێده‌نگ] **ف** نهایت آرام و رام. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ز کینفی: [خیرا و چالاک] **ف** تندر و چابک. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌شه‌ه‌ک: [وته‌ی بی‌نرخ و مانا پریشی

شده باشد، گویند. (حیرت. ۵۳۵)

وهك توله (تووله) به كونی خوی دهوه‌پی: بۆ سووکی به یه کیتک دهوتری که دژی نیشتمان و گه‌له‌که‌ی خوی بیټ. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۵۰) **ف** [برای رسوایی به کسی که ضد وطن و مردم میهن خود باشد گفته می‌شود]. **وهك توله به مانگ دهوه‌پی:** (۱) که‌سی که ناپاکی و خرابی بداته پالی پاکی و راستی (۲) نه‌زانتک تەشەر و تانه بداته پال زانایه‌ک].

ف به ماه عرعر کردن. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱) **وهك تووره‌که:** (۱) شتیکی هه‌لواسراو (۲) جلویه‌رگی گوشاد و نارپک] **ف** (۱) به چیزی آویزان شده (۲) لباسی گوشاد و بی‌قواره. (حیرت. ۵۳۶)

وهك تیوانه: [به یه کیتک نه‌لین که روومه‌ت و جهسته‌یه‌کی ره‌شی بیټ. یا مروّفی تاوانباری کرده‌وه ره‌ش و درۆزن.] **ف** به کسی گویند که چهره و بدن سیاهی داشته باشد. یا انسان دروغ‌گوی بد‌کردار. (حیرت. ۵۳۶)

وهك تیر: [به یه کیتک نه‌لین خیرا و به په‌له به شوین کاردا به‌چیت یان زۆر گورج‌وگۆل بیټ.

وهك تری بن‌گۆم رویشت: تری بن گۆم ده‌نگی نییه. واته: به فیڤرۆ رویشت و تۆله‌ی نه‌کرایه‌وه، له ده‌ست چوو به بیئ شه‌وه‌ی سۆراغیکی بکریټ، ده‌ست بکه‌وټته‌وه یان که‌سیک پیی بزانیټ. به شتیک دهوتریټ که بکریټ و که‌س پیی نه‌زانیټ و له بیر بجیټته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۴۷۵) **ف** [بیهوده و بدون انتقام گذشت از دست رفت بدون این که دنبالش گرفته و جبران شود به چیزی یا کاری گفته می‌شود که انجام گیرد بدون این که کسی از آن آگاهی داشته باشد و فراموش شود].

وهك تری سه‌ی (سه‌گ) سازه: زوو ناماده‌ی کار زوو ده‌ست به‌کار ده‌بی. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۵۰) **ف** [منظم و آماده‌ی کار]. **وهك تری لۆتی وایه:** هه‌میشه ناماده‌یه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۱۵۰) **ف** [همیشه آماده است].

وهك تریټ شیت: [به چهن پیخور یان چهن شت یان چهن کار نه‌لین که به‌یه‌که‌و تیکه‌ل و پیکه‌ل کرابی] **ف** به چند چیز مخلوط شده و یا چند کار درهم و برهم گویند. (حیرت. ۵۳۵)

وهك تریټ: [به شتیک نه‌لین و ورد و خام بوویټ.] **ف** به چیزی که خرد و خمیر

ده‌می نۆکه‌ری که‌سی بی، جاسوسی بۆ ئەم و ئەو بکا. (خان.پ. ۴۷۱) **فی** [به کسی گفته می‌شود که هر روزی با یکی باشد. یا نوکری و جاسوسی برای دیگران بکند و مزدی دریافت دارد.]

وهك پشه‌ك: [ورد و زۆر هه‌رزان. بی‌نرخ] **فی** ریز و خرد بسیار زیاد و ارزان، بی‌ارزش. (حیرت. ۵۳۵)

وهك پشيله نان نه‌خوا و چاوه‌نووقینن (نه‌قووچینن): به مرۆڤی ناکه‌س ده‌وتری که هیچ چاکه‌یه‌کی له‌به‌ر چاوه‌نێ واته‌ سه‌له‌یه - سه‌له‌یه. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۴۹) **فی** [به انسانی ناکس گفته می‌شود که هیچ خوبی دیگران پیش چشم نداشته باشد یعنی ناسپاس است.]

وهك پشيله وایه، هه‌رگیز پشتی نه‌زه‌وی ناکه‌وێت: وایه‌که پشيله له‌هه‌ر کوێه‌که‌وه باز بدات یا نه‌ه‌تی بدن هه‌ر له‌سه‌ر چواره‌لی راده‌وێستیت. واته‌ ئەو که‌سه‌ نابه‌زیت، پشتی له‌زه‌وی نادریت و نوشوستی نایه‌ت له‌به‌ر وریایی و توانایی و فێلبازی. (جلال محمود به‌رگی ۲۵. ۱۴۹) **فی** [معمولاً گربه به هر جایی به‌رد یا پرتش کنند، روی چهار دست و پایش به زمین می‌آید یعنی: آن کس شکست نمی‌خورد، پشتش بر خاک

چهرمگ و نه‌رم] **فی** ریش سفید و نرم. سخن بی‌معنی و تهی. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌نجه‌ره: [به شتیك که کون‌کون بوویی ئەلین.] **فی** چیزی مشبک را گویند. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌نجه‌ی خوهره‌تاو: [به روومه‌تی زۆر جوان ئەلین.] **فی** به رخساره‌ای به‌ن و بسیار زیبا گفته می‌شود. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌نیر: [به زوانیکی بار لێ‌نیش‌توو ئەلین که له‌به‌ر زۆری یاو شه‌قی بردبێ. پیستی سپی و سوێی بێ گری.] **فی** زبانی باردار را گویند که از شدت تب و یبوست ترک خورده باشد. پوست سفید و شفاف. (حیرت. ۵۳۴)

وهك په‌ین: [زۆر بێ‌باخ] **فی** فراوان و بی‌اراش (حیرت. ۵۳۴)

وهك پشت قازان: (۱) رووره‌ش (۲) خه‌جالت‌بار و په‌شیمان] **فی** (۱) روی سیاه (۲) شرمنده و نادم. (حیرت. ۵۴۸)

وهك پشت ماسی: [به شتیکی ساف و خز ئەلین] **فی** به چیزی صاف و لغزنده گویند. (حیرت. ۵۳۵)

وهك پشته‌مائی هه‌مام هه‌ر ساقه‌ به‌ به‌ر یه‌کیکه‌وه‌یه: به یه‌کیك ئە‌وتری که هه‌ر رۆژی له‌گه‌ل یه‌کیکا بێ. یا نه‌که‌سی که هه‌ر

نمی‌رسد و این به علت تیز هوشی و توانایی و نیرنگ‌بازی اوست.]

وهك پل خۇين: (۱) هه‌نى سوور (۲) به به‌كیكى چاوسوور و تووره نه‌لین (۳) رهش پیستی مه‌ست] **ف** (۱) هندوانه سرخ‌رنگ (۲) چشم قرمز و غضبناک (۳) سیاه مست. (حیرت. ۵۳۳)

وهك پلنگ: [تووره، نازا] **ف** خشمگین. (حیرت. ۵۳۳)

وهك پووشی بهر رۇژی لی هاتووه: له‌به‌رچاوی خه‌لکی که وتووه بی بایخه. (جلال محمود به‌رکی ۱۵۰) **ف** [در نظر مردم خوار و بی‌ارزش شده است.]

وهك پی سۆزی ههر شۇقی بۆ خۇیه‌تی: [که‌سی که تهنیا سوودی بۆ خۆی بی و به‌س]. **ف** برای دیگران ثمری ندارد. (فتاحی قاضی به‌رکی ۱. ۴۴۱)

وهك پی، نه‌یساوی به‌خویا: [زۆر بی‌شهرم و حدیایه ههر لومه و نارده‌ایک قبول نه‌کا] **ف** بسیار وقیح و بی‌شرم است و هر توپیخ و ناسزایی را چون پیه به‌خود می‌مالد. (حیرت. ۵۳۵)

وهك پیازی پاک‌گراو دایه ده‌ستی: (۱) کاره‌که‌ی بۆ ته‌واو کرد و جیبه‌جی کرد، بی‌کهم و کووپی و گری و گۆل (۲) هه‌موو شتیکی بۆ روون کرده‌وه (جلال محمود به‌رکی

۱۵۰) **ف** (۱) [کارش را تمام و انجام داد، بدون کم و کاست و بدون مشکل و سردرگمی (۲) همه چیز را برایش روشن کرد.]

وهك پیازی عه‌ودالان (نه‌والان) خواردنی هه‌یه و بردنی نییه: پیازی نه‌والان له‌به‌ر ناسکی نابریته‌وه دهره‌وه، و بۆ دوور نابری. (خان‌پ. ۴۷۲) **ف** [پیاز (نه‌والان) را به علت نازکیش بیرون نمی‌برند و مناسب راه دور نیست.]

وهك پیاله: [به‌یه‌کینک نه‌لین که چاوی درشتی بی] **ف** به‌کسی گویند که چشم درشت و فراخ داشته باشد. (حیرت. ۵۳۵)

وهك پیره‌مه‌ری سه‌ری خۇی کرپیه‌وه: [توانویه خۆی له‌کاریکی پرشهرک و رهنج رزگار بکات]. **ف** توانست خود را از کار پردردسر بره‌اند. (فتاحی قاضی به‌رکی ۲. ۲۷۵)

وهك پیسایی تاجیکله‌ی (چکوله‌ی) تیوه‌رده‌یت زیاتربۇن ده‌داته‌وه: (۱) به‌مه‌ردومی ناپاکی پیسی ده‌مه‌دراوه ده‌وتریت (۲) به‌کاریک ده‌وتریت تا زۆر لیی بکۆلیته‌وه پیستری لی نه‌نجام بیئت. (جلال محمود به‌رکی ۱. ۴۷۵) **ف** (۱) به‌انسان ناپاک و خسیس و ده‌نلق گفته می‌شود. (۲) به‌کاری گویند که هر

چه بررسی‌اش کنید، نتیجه‌اش بدتر می-
شود.]

وهك پینكوله: نازارده‌ره. (خان. پ. ۷۲۲) **ف** [به
انسانی آسیب‌رسان و آزاردهنده گویند.]

وهك پیوسۆز شه‌وق به‌رپای خۆی نادات - **وهك**
مۆم رووناکی بۆ ژئیر خۆی نیییه - **وهك** چرایه
سینه‌ری بۆ خۆی و تیشکی بۆ خه‌لك: به‌كه
سیك نه‌لئین كه خیری هه‌ر بۆ بیگانه بیته نه‌كه
بۆ كه‌س و کاری. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۷۷۵)
ف [به‌كسی گفته می‌شود كه بیشتر
نفعش برای دیگران است تا برای
نزدیکانش.]

وهك جۆلا به‌سه‌ر ده‌ری خۆی نارا‌زییه: واته به
شتی خۆی نا‌قایله. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۱۵۰)
ف [به‌چیزهای خویش نارا‌زی
است.]

وهك جاجم: [به‌کو‌تالی سفت و قایم و زیر
نه‌لئین] **ف** پارچه‌ای سفت و محكم و خشن
را گویند. (حیرت. ۵۲۶)

وهك جاجكه: [به‌شتی‌کی نووسیاگ و لكاو
ده‌لئین] **ف** به‌چیزی چسبنده و كش‌دار
گویند. (حیرت. ۵۲۶)

وهك جه‌حانم: [به‌جیگایه‌کی زۆر گه‌رم و
ناخۆش نه‌لئین] **ف** به‌مکانی بسیار گرم و

ناخۆش آیند گویند. (حیرت. ۵۲۷)

وهك جگی (قاپی) به‌ستوویه: واته
سه‌هۆل‌به‌ندان‌تکی دژواره. (جلال محمود به‌رگی
۲. ۱۵۰) **ف** [یخبندان شدیدی است.]

وهك جگی به‌ستوویه: [سه‌هۆل‌به‌ندان‌تکی
سه‌خت و نه‌سته‌مه]. **ف** سه‌خت و یخبندان
است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۷۷۳)

وهك جگی پهل وایه، قه‌ت له‌بار ناکه‌وئ: [به
كه‌سیك نه‌لئین كه بۆ ویت و خواستی خۆی
له‌گه‌ل هه‌ر كات و زه‌مان‌ت‌كدا هه‌ل‌نه‌سوورئ].

ف به‌كسی گفته می‌شود كه مطابق
مقتضیات هر عصر و زمان می‌تواند بچرخد.
(فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۷۷۳)

وهك جووه‌كه‌ی له‌هه‌ردوونیا بووه: به‌یه‌كێك
ده‌وترئ، كه له‌دوولا بیته‌ش له‌دوو رێی بیته‌ش
بیته. (وهك له‌كورد‌ه‌كه‌ی هه‌ردوو جه‌ژنه‌ بوو.

(جلال محمود به‌رگی ۲. ۱۵۰) **ف** [به‌كسی
كه از دو طرف محروم شود گفته می‌شود.]

وهك جووجه‌له: [به‌كه‌سیك چكۆله و بۆ‌دار و
بار نه‌لئین]. **ف** كسی كوچك و ریز و
كم‌جته را گویند. (حیرت. ۵۲۷)

وهك جیگه‌پای مروچه: [به‌ده‌ستن‌ووسێك
نه‌لئین كه زۆر ورد نووسرابێ]. **ف** خطی را
گویند كه بسیار ریز نوشته شده باشد.
(حیرت. ۵۲۷)

وہك حەمام ھەردەنگ دەداتەوہ: خۆی رای نییە و چى پى بلین بییسییت، ئەوہ دەلێتەوہ. (جلال محمود بەرگى ٢٠١٠. ١٥٠) **فە** [خود نظری ندارد و هرچه به او دیکته کنند همان را می گوید].

وہك حەیتە: [بە مرۆڤى بئـئاوێز و گیل دەلێن] **فە** (١) بە شخصى بى شعور و سفیه گفته می شود. (حیرت. ٥٢٩)

وہك خۆر نەدرەوش: (١) بە روومەتى جوان و نەرم و ناسك ئەلێن (٢) بە كووتالى جوان و زەریف ئەلێن (٣) بە بەردى ساف و پى تیشك ئەلێن] **فە** (١) بە صورتى زیبا و لطیف گویند. (٢) بە پارچەى ظریف گویند (٣) بە سنگى براق گویند. (حیرت. ٥٤٠)

وہك خۆرەتاو لەبەرچاوم رۆشنە: [دلتیا بوون لە کردنى کاریك یا نەکردنى] **فە** (١) کارى حتمى الانجام. حقیقت و کارى کە مسلم است. (حیرت. ٥٤٠)

وہك خۆرەتاو: [دیيار لەبەرچاو، روون] **فە** آشکار و روشن، مشخص. (حیرت. ٥٤٠)

وہك خۆل وایە: واتە زۆر زۆر، مشەبە. (جلال محمود بەرگى ٢٠١١. ١٥١) **فە** [بسیار مفت و فراوان است].

وہك خۆل وایە: [لە بابەتى ئەندازەوہ زۆرە].

وہك حەریز: (١) بە لەشى نەرم ئەلێن (٢) بە کووتالى زۆر نەرم و ناسك ئەلێن] **فە** (١) بە بدنى نرم گویند (٢) پارچەى بسیار نرم لطیف را گویند. (حیرت. ٥٢٩)

وہك حەچە ناو پان: [بە كۆرێك یان كچێك گیل یان شەپاشۆ و زیانەخوڕۆ کە مووی سەرى گرژ و شپرزە بێ و لە نێو مندالانى تردا بەرچاوى بێت دەلێن.] **فە** بە پسر یا دخترى سفیه، شرور و موذى با موهای سیخ و ژولیده گفته می شود که در میان بچه های دیگر مشخص و برجسته باشد. (حیرت. ٥٢٩)

وہك حەمال نەچى بە رینگا: [بە کەسیك ئەلێن کە رینگەوچووندا شان ئەنێ بە کەسانى ترەوہ.] **فە** بە کسى گفته می شود که در راه رفتن به دیگران تنه بزند. (حیرت. ٥٢٩)

وہك حەمال بارە شەوڕەگا: [بە مرۆڤێكى بێکار و بێ ئابروو و نالایق ئەلێن] **فە** (١) بە کسى بیکار و بى عار و بى لیاقت گویند. (حیرت. ٥٢٩)

وہك حەمام قورغى کردووە: واتە: دەستى بەسەردا گرتووە و ناھێڵیت کەسى ترکەلکى لى بێنیت. (جلال محمود بەرگى ١. ٤٧٥) **فە** [غصبش کرده و نمى گذارد کسى از آن بهره اى ببرد].

مژگانی بلند و تیز. (حیرت. ۵۳۹)

وهك خه نهجهری ده‌بان له کیلانا ناوه‌ستی: به یه‌کیك نه‌وتری که جه‌وه‌ریکی بئی و ده‌ری بخات. (خان. پ. ۴۷۲) **فی** [به کسی گفته می‌شود که هنری داشته باشد و آشکارش بکند].

وهك خه نهجهری شویری لی هاتووه: خورنریژ و بی‌به‌زه‌یی و ده‌مارگرتووه. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۱.۲) **فی** [ظالم و سنگدل و متکبر است].

وهك خه و تیتته بیرم: زۆر کز و لاواز شتیک بیتته‌وه بیر یان له زه‌نیا مایی] **فی** چیزی که مانند رؤیا در ذهن مانده باشد. (حیرت. ۵۴۰)

وهك خه‌ون له بیرم دی: [زۆر که‌م دیتته‌وه بیرم]. **فی** خیلی مختصر آن را به یاد می‌آورم. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۴۴۵)

وهك خه‌ونه: واته نه‌وه‌ی که ده‌یینم جیی پروام نییه. له نه‌ندیشه‌ی مندا نه‌بووه و نییه. (جلال محمود به‌رگی ۱. ۱۴۴) **فی** [چیزی را که می‌بینم به آن اطمینان ندارم و در اندیشه‌ی من نمی‌گنجد و در پذیرفتن آن شک دارم].

وهك خه‌یاته: (۱) به ریس‌روی باریک نه‌لین (۲) لیتی ناسک] **فی** (۱) رشته‌ای باریک (۲) لبی نازک را گویند. (حیرت. ۵۴۰)

فیاز حیث مقدار، فراوان و کم‌ارزش است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۴۴۵)

وهك خومان لی بیتته‌وه: [هله‌ئه‌گه‌رینه‌وه سه‌ره‌تا و هه‌ل و ده‌رفه‌تی پیش هاتوو له‌به‌ر چاو ناگرین]. **فی** به حال نخست برگردیم و وضعیت پیش آمده را نادیده بگیریم. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱. ۴۴۵)

وهك خویشک و برا: [خۆشه‌ویست و دل‌سۆزی یه‌ك] **فی** مهربان و دلسوز هم. (حیرت. ۵۴۰)

وهك خاك داکریاک (داکراو): [به مرۆشی نارام و له‌سه‌رخۆ و بی‌فیز نه‌لین] **فی** (۱) به شخصی آرام و متواضع گفته می‌شود. (حیرت. ۵۳۹)

وهك خه‌رامانی چینه: واته زۆر جوانه. خه‌رامان ئافره‌تیکه نه‌فسانه‌یه، نمونه‌ی جوانیی و شوخییه. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۱۵۰)

فی [بسیار زیباست. خرامان زنی

افسانه‌ای، الگوی زیبایی و طنازی است].

وهك خه‌رتهل (دالاش) وایه: بۆن ده‌کا. به یه‌کیکی لاش‌خۆر و چلیس ده‌وتری. (جلال محمود به‌رگی ۲. ۱۵۵) **فی** [بو می‌کشد. به کسی طمع‌کار یا لاش‌خور گفته می‌شود].

وهك خه نهجه: (۱) ولامی توند (۲) وتاری ره‌وان و بی‌گرئ و گۆل (۳) برژانگی زۆر و تیتو] **فی** (۱) جوابی سخت (۲) گفتاری نافذ (۳)

وهك خەيار: [بە يەكك ئەلەين كە ئەنگوستى دريژ و قەلەوى بېيت]. **فە** بە كەسى گویند كە انگستانی دراز و پرگوشت دارد. (حیرت. ۵۴۱)

وهك خرس: [بە يەككە قەلەو و فرەخۆر ئەلەين] **فە** (۱) بە شخصی فربە و پرخور گفتمە می‌شود. (حیرت. ۵۳۹)

وهك خووك: (۱) بۆرەوشت و بۆناكار و توورە (۲) قەلەو و فرەخۆر] **فە** (۱) بى‌ادب و خشمگین (۲) فربە و پرخور. (حیرت. ۵۳۹)

وهك دارتەرم: [جەستەى وشك و بى‌جم وجوول] **فە** بە بدنە خشک و بى‌حرکت گویند. (حیرت. ۵۴۱)

وهك داسك و دەرزی لى‌هاتووه: زۆر لاواز بووه. (جلال محمود بەرگى ۲. ۱۵۱) **فە** [بسیار لاغر شده.]

وهك داشە هارەم لى‌هاتووه: [بۆ بژویى ژيان ناچار بە كار و تیکۆشان و راکردنم]. **فە** برای تأمین معاش مجبور بە فعالیت و دوندگی زیادى هستم. (فتاحی قاضی بەرگى ۱. ۴۴۵)

وهك دايك ئال: [بە ژنیكى ناچاوتان، زل، مووگژیاگ و بالابەرزدەلەين] **فە** بە زنى بدخوى، مەيب، ژولیدە موى و قەبلەند گویند. (حیرت. ۵۴۱)

وهك دايك وهوى: بە يەكك ئەلەين كە سەرى جەنجالە. (رخزادى. ۴۰۱) **فە** [بە كەسى گفتمە می‌شود كە سرگرم و سرشلوغ كاری باشد.]

وهك دايك: [دەلسۆز و خۆشەويست] **فە** دەلسوز و مهربان. (حیرت. ۵۴۱)

وهك دەرۋازە: [بە يەككە دەمزل دەلەين] **فە** (۱) بە كەسى گویند كە دەھانى گشاد و باز داشته باشد. (حیرت. ۵۴۲)

وهك دەرۋازەى بازار: بڕوانە بۆ پەندى (وہك دەرۋازە). (حیرت. ۵۴۲)

وهك دەسەى گول: (۱) بە مندالەيكى پاك و خاوتەن ئەلەين (۲) بە مائەيكى خاوتەن و پاك ئەلەين] **فە** (۱) بە كودكى پاكیزە گفتمە می‌شود. (۲) بە خانەای روفتە و تەمیز گفتمە می‌شود. (حیرت. ۵۴۲)

وهك دەستى كەر لى‌داكه‌وتووه: [بیکار و كاسپییە، دەست بەتالە، بۆ دەسەلاتە، ماندوو و پەرتشان پال كەوتووه]. **فە** بیکار است و خسته و بى‌حال بر زمین دراز کشیده است. یا بر زندگی خود یا خانواده هیچ تسلطی ندارد. (فتاحی قاضی بەرگى ۱. ۴۴۶)

وهك دەلوو: [بە يەككە فرە و یژ و قەفرەكەر دەلەين] **فە** بە شخصی وراج و

وهك دتۆپه وایه: [بوونی مایه‌ی رهنج و ئازاره له ناکاو په‌یدا ده‌بێ]. **ف** حضورش مایه‌ی در‌د‌سر است. ناگهان پیدا‌یش می‌شود و می‌آید. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲، ۲۷۶)

وهك دماره‌كۆل نه‌دات به‌ بنیامه‌وه: [قین له دله و به‌ قسه‌کانی ئازار ده‌گێنێ] **ف** کینه‌جو با گفتاری رنج‌دهنده است. (حیرت. ۵۴۱)

وهك دماره‌كۆل دایم چزی به‌ره‌وژووره: [زیان‌بار، قسه‌ره‌ق و ئازار‌ده‌ر، ئاماده‌ی شه‌ره‌] **ف** شخصی مودی و آزار‌دهنده است. آماده‌ی دعوا مرافعه است. (حیرت. ۵۴۱)

وهك دوو: (۱) سپی و روون (۲) به‌ قسه‌یه‌کی جوان ده‌لێن که به‌ دله‌وه بنووسی] **ف** (۱) سفید و شفاف (۲) به‌ سخنی نغز و دلچسب گویند. (حیرت. ۵۴۱)

وهك دووخ وایه: (۱) وهك ته‌شیه، هه‌ر ده‌رێسی (۲) به‌ ده‌ست هه‌ر که‌سی که‌وه بی‌ت ده‌پۆلێنێته‌وه. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۱۵۱) **ف** (۱) [مانند دوک مدام می‌بافد (۲) با هر کسی باشد او را می‌چرخاند.]

وهك دووزه‌له: [به‌ مرۆڤێکی له‌په‌ر‌لا‌واز ده‌لێن که دوو پێیان به‌نه‌ی چواندییێت]. **ف** به‌ شخصی ضعیف و مردنی گویند که ساق

پر‌حرف است می‌گویند. (حیرت. ۵۵۶)

وهك ده‌ماوه‌ند سه‌ری ته‌مه (به‌ ته‌مه): (۱) بیر و هۆش و خه‌یالی فریوه هۆشی لانه‌ماوه (۲) ته‌می داخ و په‌ژاره‌ می‌شکی گرتووه. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۱۵۱) **ف** (۱) [فکر و خیانش فرار کرده (۲) غبار غم و غصه مغز او را فراگرفته.]

وهك ده‌مه‌ قلیان: [به‌ جه‌سته‌کی لا‌واز ده‌لێن که له‌ فه‌وتاندا بی‌ت] **ف** به‌ تنی باریک و بی‌دوام گویند. (حیرت. ۵۴۲)

وهك ده‌نگه‌ی هه‌نار: [به‌ منایێکی جوان و خاوێن و شیرین ده‌لێن] **ف** بچه‌ای زیبا و تمیز و شیرین را گویند. (حیرت. ۵۴۲)

وهك ده‌نووك كه‌و: [به‌ شتیك ده‌لێن که باش سوور کرابێته‌وه]. **ف** (۱) چیزی که خوب سرخ شده باشد. (حیرت. ۵۴۲)

وهك ددانی (دیانی) مار وایه: [به‌ یه‌کی زرن‌گ و هۆشیار ده‌لێن]. **ف** به‌ شخصی زیرک و باهوش گفته می‌شود. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۴۴۵)

وهك درووی (درک) ماری وایه: [زرن‌گ و هۆشیاره، هه‌ل‌نا‌خه‌تی]. **ف** زیرک و باهوش است، سرش کلاه نمی‌رود. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۴۴۶)

پاهایش را به نی تشبیه کرده باشند. (حیرت.
۵۴۱)

وهك دووكه: (۱) خیرا و توند و رهش (۲) به مال و سامانیک دهلین که له زووترین کاتدا و به خوږایی خهرج کراییت [ف ۱] تند و سریع و سیاه (۲) به ثروت و مالی گویند که زود و بی‌مورد مصرف شده باشد. (حیرت.
۵۴۲)

وهك ژیر کاسه و بان کاسه: به دوو کهس نهلین که پیکه‌وه کهین و به‌نینان هه‌بی. [ف] به دو نفر گفته می‌شود که با هم و سر و سری دارند از راز هم خبر دارند].

وهك ژینی ریک هات (ژینی کهوان هاته‌وه یهک): [به بیستنی هه‌والیک یان قسه‌یهک تیکچوو و گرژ و په‌ست بوو، هه‌لقرجا]. [ف] از شنیدن مطلبی ناراحت و منقبض شد. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۴۴۶)

وهك رونی سه (سه‌گا) ده (له) قالبی دهی وایه: بۆ سووکی یان به‌رقه‌وه به یه‌کیک ده‌لین که به شتیك، باریک، قسه‌یهک، رووداویتک خوشحال بیت یان خوئی وا بنوییت. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۱.۲) [ف] از روی رسوایی یا کینه به کسی گفته می‌شود که به چیزی، باری، سخنی، رویدادی خوشحال باشد یا این‌طور نشان دهد].

وهك رنخ: [به شتیکی زۆر و بی‌بایخ ده‌لین] [ف ۱] چیزی فراوان و بی‌ارزش را گویند. (حیرت. ۵۴۲)

وهك ریش بز: [به ریشی کورتی سهر چه‌ناکه و نووکتیش نه‌لین]. [ف] به ریشی کوتاه گویند. (حیرت. ۵۴۲)

وهك ریوی: [فیل‌باز] [ف] گریز و حيله‌گیر. (حیرت. ۵۴۳)

وهك زانو (زاروو): (زاروو)، به یه‌کیکی حهرام خوړ ده‌لین که مال و سامانی خه‌لک بۆ لای خوئی ده‌کیشن] [ف ۱] به نزول خور و سودجویی می‌گویند که مال مردم را می‌خورد. (حیرت. ۵۴۳)

وهك زاوا: [به لایکی به‌ژن و بالاجوان و رازاهه نه‌لین] [ف ۱] به جوانی آراسته و زیبا گویند. (حیرت. ۵۴۳)

وهك زه‌ده‌چو: [به روومەت یان شتیکی زه‌ده رنگ ده‌لین]. [ف ۱] به رخساره یا چیزی بسیار زرد گویند. (حیرت. ۵۴۳)

وهك زه‌نگیانه: [به چاری زۆر چکۆله نه‌لین] [ف] به چشمی ریز و ناپیدا گویند. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سه‌به‌ته‌ی - بن - به‌ن پچراوه - وهك ترازووی به‌ن پچراوه: (۱) بی‌ده‌سه‌ل‌اته، هیچی به ده‌ست نییه (۲) لی نه‌هاتوه. (جلال محمود

کند.

وهك سهگ سه مه نوکی دهکا: سه مه نوک = پەت، تورکیسه. واته دهیگرن و پەتی ده کەن بۆ سووکی وا بهو که سه دهوتریت. (جلال محمود بهرگی ۱۵۵.۲) **ف** [سه مه نوک رسن، ترکی است. یعنی او را می گیرند و ریسمان به گردنش می اندازند، و مهارش می کنند. برای رسوایی به چنین شخصی گفته می شود. یا او را به بند کشیده باشند.]

وهك سهگ سپلوت: [به که سیك یان شتیکی پیس و ناپاک نه لئین ۲] به مرۆشی چه پەل و ناپاک نه لئین. **ف** [۱] به کسی یا چیزی نجس گویند ۲] به شخصی پلید و ناپاک گویند. (حیرت. ۵۴۴)

وهك سهگ قه ساو خانه: [۱] حەپە کەر و گەرآله ۲] نه ترس و به دفره ۳] بی حەیا و ده پیسه. **ف** [۱] پارس کننده و هرزه گر و بی هدف ۲] نترس ۳] بی شرم و جنگ افروز و بددهان. (حیرت. ۵۴۴)

وهك سهگ هاری پنهانگه (هاتووه): [۱] به یه کتک نه لئین که کاری بازار گیاندن و جنیوفرۆشتن به خەلکه ۲] ره غینه‌رو چهوسینه‌ر **ف** [۱] به کسی که همواره آزاردهنده و دشنام گوینده است ۲] کسی

بهرگی. ۴۷۲. **ف** [۱] تسلط و قدرتی ندارد ۲] بی ارزش و نالایق است.]

وهك سهگ نه لایاوا: [بۆ سووکیه، به یه کتک نه لئین که دهست به دامان بیست و له به رانه‌ری یه کتکی ترده بپارێته‌وه] **ف** برای تحقیر است کسی که در مقابل دیگری به زانو در آید. طلب بخشش یا کمک نماید. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سهگ به مانگه شهو بوهری وایه: به یه کتک نهوتری که ناوی پیاویکی گه‌وره به خراپ بیا. (خان. پ. ۴۷۳) **ف** [به کسی گفته می شود که از بزرگان به بدی یاد بکند.]

وهك سهگ پا نه‌وا به ده‌ما: [۱] به هم‌موو که سی جنیو نه‌دا و خراپه نه‌لی ۲] به پیاو یا ژنیکی بی‌باك و بی شهرم نه‌لئین **ف** [۱] به همه دشنام می دهد ۲] مرد یا زنی دریده و جسور را گویند. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سهگ پاسووتیاگ: [به یه کتک نه لئین که بی‌سەر و بهر بۆ هم‌موو لایه‌ک نه‌روات. **ف** کسی را گویند که به هرجانب دوان است. (حیرت. ۵۴۴)

وهك سهگ ده‌پارێته‌وه: بۆ سووکی به یه کتک ده‌لئین که ده‌سته‌و دامان بیست. (جلال محمود بهرگی ۱۵۱.۲) **ف** [برای رسوایی به کسی می گویند که به دیگران پناه ببرد و التماس

موذی است و در بدی کردن دوست و دشمن برایش فرقی ندارد و برایش مهم نیست. (حیرت. ۵۴۴)

وهك سه‌گ: [۱) بی‌باك (۲) تووره (۳) ترسیاک (۴) ناپاك و پيس (۵) پشیمان (۶) به‌ئمه‌گ] **فِ** [۱) جسور (۲) خشمگین (۳) ترسان (۴) ناپاك (۵) پشیمان (۶) باوفا. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سه‌گی به‌بیانان نووستوو وایه: [ئه‌ئین به‌بیانان رسق و رۆزی له نیتوان مرۆفدا دابه‌ش ده‌کهن، له ئەو کاتهدا سه‌گ نووستوو و به‌م بۆنده‌و بی‌به‌ش ده‌بی]. **فِ** گویند سحرگاهان رۆزی در میان خلائق تقسیم می‌شود سگ در آن هنگام به خواب می‌رود، بنابراین از رۆزی بی‌نصیب می‌ماند. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۲۷۶)

وهك سه‌گی پی‌سووتاو وایه: به‌یه‌کێک نه‌وترئ که زۆر خوێری و گه‌رۆک بی. (خان. پ. ۴۷۳) **فِ** [به شخصی بیکار و بسیار گردنده می‌گویند].

وهك سه‌گی هار لاقی خه‌لکی ده‌گری: [له‌خۆیه‌وه نه‌چیت به‌گژ خه‌لکدا]. **فِ** بدون هیچ دلیلی با دیگران درگیر و گلاویز می‌شود. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۲۷۶)

وهك سه‌گی هه‌له‌وه‌ر دز دینیتته سه‌ر ساحتیی:

[به‌وه‌رین ناوه‌خت خاوه‌نه‌که‌ی گیرۆده‌ی دزان ده‌کات]. **فِ** با عوعوی بی‌موقع خود، صاحبش را گرفتار دزدان می‌کند. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۴۴۷)

وهك سه‌کۆی پینه‌چی: [به‌یه‌کێک نه‌ئین که ستمیکی پان و پۆر و قه‌له‌وی بی‌ت] **فِ** به‌کفلی پهن و چاق گویند. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سه‌نگ (کوچک) بن‌ده‌نگ: [به‌نه‌خۆشێک نه‌ئین که نارام و بی‌حال بیده‌نگ بی‌ت] **فِ** مریضی ساکت و بی‌حال را گویند. (حیرت. ۵۴۴)

وهك سه‌ک‌پر (دووگیان): [رینگه‌وچوونێکی تایبه‌تی ژنێکی دوگیانه که له‌به‌ر سه‌که‌ی قورسه و به‌باشی ناتوانی پروات به‌رینگادا]. **فِ** راه‌رفتن مخصوص زنان باردار را گویند. (حیرت. ۵۳۷)

وهك سه‌نجوو وایه: سه‌ری سووره و نیوی ره‌شه: [به‌شیتیک یا که‌شیتیک ده‌ئین که رواله‌تی باش بی‌به‌لام له‌ده‌روونه‌وه خراپ بی‌ت]. **فِ** به‌چیزی یا کسی گویند که ظاهرش خوب ولی باطنش بد باشد. (فتاحی قاضی به‌رگی. ۴۵۶)

وهك سه‌واکه‌ری مه‌که و مه‌دینه‌یه: که‌سێکه بۆ کردنی کاریک ده‌سته‌و دامانیکی زۆر بی‌ت، تکا به‌ریتته به‌ر ئەم و ئەو بۆ جیبه‌جی کردنی

که‌سی‌ک‌ه‌وه بوون[**ف** به دن‌بال و عقب کسی بودن. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شاره‌مروچه: [قه‌ره‌بالخ و هه‌را و هوریای زۆر] **ف** از دحامی کثیر. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌كه‌ر (شه‌كر): [۱] به شتی‌کی زۆر شیرین ده‌لێن (۲) به قسه یا وتاری شیرین جوان ده‌لێن[**ف** (۱) به چیزی بسیار شیرین گفته می‌شود (۲) به گفتاری شکرین گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌كه‌ر نه‌تاوێته‌و: [۱] به یه‌کی‌کی خۆش قسه ده‌لێن که قسه‌کانی بنیشتیه دله‌وه. [(۲) به یه‌کی‌کی دم به پیکه‌نین و شاد ده‌لێن[(۳) میوه‌ی شیرین و...] **ف** (۱) به کسی خوش‌گفتار گویند که حرف‌هایش تأثیر‌گذار باشد (۲) به انسانی خنده‌رو گویند (۳) به میوه‌ی شیرین و... گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌كه‌ر نه‌ده‌ما ده‌توێته‌وه: زۆر به ناسکی و ریزه‌وه به زمانی شیرین ده‌دوێت. (جلال محمود به‌رم‌کی ۱۵۱. ۲۵) **ف** [بسیار با نرمی و احترام، به زبانی ملایم و شیرین حرف می‌زند.]

وهك شه‌كه‌رو‌كه پینشی كه‌وت و رویشته‌وه: به یه‌کی‌ک، به‌تاییه‌تی به ئافره‌تیک ده‌لێن که تو‌رابی‌ت و بیبه‌نه‌وه بۆ مائی می‌ده‌که‌ی یان

کاره‌که‌ی. (جلال محمود به‌رم‌کی ۱۵۱. ۲۵) **ف** [کسی است که برای انجام دادن کارش به دیگران پناه ببرد و از آن‌ها التماس کند که کارش را انجام دهند.]

وهك سو‌خال (خه‌ئووز): [۱] روی ره‌ش (۲) هه‌وری لێل (۳) دلی تاریک و پر له قین[**ف** (۱) چهره‌ای سیاه (۲) ابری تیره (۳) قلبی تاریک و پر کینه. (حیرت. ۵۴۳)

وهك سو‌تاوویی هه‌ر پینوهی ده‌چیت: بۆ کاریکه هه‌ر ته‌واو نه‌بی‌ت، هه‌ز به ته‌واو بوونی بکری‌ت به‌لام به پیچه‌وانه‌ی مه‌یل و ئاره‌زووه‌ه له‌باتی کو‌تایی هه‌ر درێژه بکیشی‌ت. (جلال محمود به‌رم‌کی ۱۵۱. ۲۵) **ف** [برای کاری است که هرگز تمام نشود و تلاش برای تمام شدنش انجام گیرد اما برعکس تمام شدنش به درازا بکشد.]

وهك سینفه‌زه‌وینی: [به یه‌کی‌کی خوی‌تری و بی‌ده‌مار ده‌لێن] **ف** به کسی بی‌رگ و بی‌غیرت و بی‌تعصب گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك سینفه‌سووره: [به یه‌کی‌ک نه‌لێن که گونا یا روومه‌تی شاد و سووری بی‌ت.] **ف** به کسی گویند که گونه و رخساره‌ی گلگون داشته باشد. (حیرت. ۵۴۵)

وهك سی‌وه‌ر (سی‌به‌ر): [به شوین و دوی

ف۱ (۱) سیاه و قیرگون (۲) چیزی یا شخصی نامشخص (۳) موجودی ترسناک. (حیرت. ۵۴۶)

وهك شه‌وه‌زنگ: [۱] به شتیک یا رواله‌تیک زور پدهش ده‌لین. (۲) باروودوختیکی ترسناک و ناخوش که به سه‌رکۆمه‌لدزال بیت. [ف۱] (۱) به چیزی یا رویی سیاه گویند. (۲) اوضاع ترسناک و خفقان جامعه را گویند. (حیرت. ۵۴۶)

وهك شمر: [به یه‌کیکی بی‌یه‌زیدی و دل‌ه‌رق نه‌لین] ف۱ به شخصی بی‌رحم و سنگدل گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شمشیر: چووگه‌سه‌سه‌ر: [به لایکی دلیر و بالابه‌رز ده‌لین]. ف۱ به جوانی رشید و بلندقامت گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شمشیر: [۱] تیز و دابر (۲) ناوی سارد و که‌لله‌ته‌زین] ف۱ (۱) برنده و قاطع (۲) آبی سرد و گزنده. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شووتی (هه‌نی) له بان که‌ره‌به‌ریت‌ه‌وه، وایه: [سه‌رنج نه‌دان که‌سی سبارت به که‌سیکی تر که به لایدا تیده‌په‌ری و ریزی بۆ دانه‌نی]. ف۱ بی‌توجهی کردن شخصی نسبت به کسی که بر او وارد می‌شود. (حیرت. ۵۴۶)

وهك شیر - شمشیر پیاو ده‌بریت: به سه‌رمایه‌ک

له‌گه‌ل می‌ده‌که‌یدا به خو‌شی پرواته‌وه (جلال محمود به‌رمی. ۱۵۵. ۲) ف۱ [مخصوصاً به زنی که قهر کرده باشد گویند که دوباره او را به خانه شوهرش برگردانند یا با خوشحالی با شوهرش برگردد].

وهك شه‌لاخ (قامچی): [به هم‌وایه‌کی سارد و له‌شته‌زین ده‌لین] ف۱ به هوای سرد و گزنده گویند. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌م شای بایی: [باسکی له‌ر و لاواز] ف۱ بازوی ضعیف و باریک. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌مه‌مه‌کویره: [۱] به یه‌کیک نه‌لین که به ره‌زیش و به زوریش له مال نه‌یت‌ه ده‌ره‌وه] ف۱ به کسی گویند که با زور و اجبار هم از خانه بیرون نیاید. (حیرت. ۵۴۵)

وهك شه‌وه پیاو ده‌گووشت: به یه‌کیک ده‌لین که مندالیک بۆ خو‌شه‌ویستی به خو‌یه‌وه بگوشت یان به هوایه‌ک ده‌لین که زور سارد بیت و له‌شی پیاو گرژ بکا. (جلال محمود به‌رمی. ۱۵۱. ۲) ف۱ [به کسی که بچه‌ای را از روی محبت به سینه‌اش بچسباند یا به هوای بسیار سرد که انسان را افسرده کند].

وهك شه‌وه: [۱] پدهش و قیراوی (۲) شتیک یان مرۆفی نادیاری (۳) گیان‌له‌به‌ریکی ترسینه‌ر]

پیستی دامالراو بی] فی زخمی که پوستش کنار رفته باشد. (حیرت. ۵۳۸)

وهك چونه: [گوشتی سفت و سوور] فی گوشتی سرخ و سفت. (حیرت. ۵۳۸)

وهك چاله‌كه وایه، تا لیی دهی قه‌له‌و نه‌بی؛ ده‌عبایه‌کی پانکه‌له‌ی چواریپی قه‌له‌وه. بی-شهرم و بی‌عاره. (خان. پ. ۴۷۲) فی [به موجودی چهارپای پهن گرد و کوچک و چاق گویند یا انسان بی‌عاری که کتک در او بی‌تأثیر باشد.]

وهك چاو قرژانگ: [به ناویکی ساف و زولان ده‌لین] فی به آبی صاف و گوارا گویند. (حیرت. ۵۳۷)

وهك چه‌رچییه شه‌له‌كه‌ی به ده‌رکی هه‌موو مالانه: به یه‌کینک ده‌وتری که سر به هه‌موو مالیکا بکات. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۰. ۲) فی [به کسی گفته می‌شود که به هر خانه‌ای سربزند.]

وهك چه‌رم: [۱] به گوشتی نه‌کولاو نه‌لین ۲] به قوماش یا کوتالی قایم نه‌لین. فی ۱] گوشتی نپخته و خام ۲] پارچه‌ای محکم و ستر. (حیرت. ۵۳۸)

وهك چه‌قو: [تیژ] فی تیز و برنده. (حیرت. ۵۳۸)

وهك چه‌ه‌ی به‌ره‌کون پیوه نووساوه: [ده‌ست

ده‌لین که پیاو به‌زینتی و شیرزدی بکات. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۲. ۲) فی [به هوای سرد می‌گویند که انسان را بی‌حس و پریشان کند.]

وهك شیر دایک: [۱] به شتیکی شیاو و ره‌وا ده‌لین ۲] مائی حه‌لال و سازگار و خاوین] فی ۱] به چیزی روا گویند. ۲] به مال حلال و گوارا و پاک گویند. (حیرت. ۵۴۶)

وهك شیر هه‌لده‌چی و زوو خاو ده‌بیتسه‌وه: [تین له‌بهر نییه و هیچ له‌ دلایا نامینی، زوو هیمین و نارام ده‌بیتسه‌وه]. فی کینه‌ای در دل ندارد و زود آرام خواهد شد. (فتاحی قاضی به‌رگی ۲۷۷. ۲۷۷)

وهك شیری به‌ری دایکت پینت حه‌لال بیت: به یه‌کینک وا ده‌لینت که شتیکی بداتی پیی به‌خشیّت. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۲. ۲) فی [به کسی که چیزی را به او ببخشند گویند.]

وهك شیشه: [۱] به شتیکی ناسک ده‌لینت که زوو ده‌شکی ۲] به چاوی بریسکه‌دار و پری تیشک ده‌لین] فی ۱] به چیزی متبلور و شکننده گویند. ۲] به چشمی براق و درخشنده گویند. (حیرت. ۵۴۶)

وهك چونه‌ر سوورمه‌بوو: [به برینیک نه‌لین که

هەلگیر نییە. **فە** ول کن معامله نیست.

(فتاحی قاضی بەرگی ۱. ۴۴۴)

وەك چرا ئەگرت؟ (۱) وەك چرای پرتیشك (۲)

روومەتی جوان و سەرنجراكیش (۳) هیشووی

هەنگوورێ كە ئەدرەوشیتەوه (۴) قوماشی

خۆش رەنگ و سەرنجراكیش **فە** (۱) چون

چراغی پڕشعلە (۲) صورتی زیبا و دلفریب

(۳) خوشەي انگوری درخشان (۴) پارچەای

خوش نقش و براق و جالب. (حیرت. ۵۳۷)

وەك چرا شەوقی بۆژیری خۆی نییە: بە

یەكێك ئەوترێ كە قازاغی هەر بۆ بیگانه بۆ

نەك بۆ كەس و كاری خۆی. (خان. پ. ۴۷۲)

فە [بە كسی گەتە می شود كە منافعش بە

بیگانگان می رسد تا بە اقوام و نزديكانش].

وەك چرا: [بە شتیکی روون و پرتیشك

ئەلێن] **فە** بە چیزی روشن و تابناك

گویند. (حیرت. ۵۳۷)

وەك چرای دز: [كز و كەمئور] **فە** كەم نور و

بە فروغ. (حیرت. ۵۳۷)

وەك چەژنێك: [بە شتیکی سوورەوه - بوو

ئەلێن] **فە** بە چیزی سرخ شەدە گویند.

(حیرت. ۵۳۸)

وەك چنار: [بالای بەرز و راست] **فە** قە بلند

و كشیده. (حیرت. ۵۳۸)

وەك چیشت بۆ خوا (بۆ خۆی): [بە یەكێك

ئەلێن كە قەسە سارد و بۆ تام بێت]. **فە** بە

گەتاری سرد و بۆ مزە گەتە می شود. (حیرت.

۵۳۸)

وەك چێو: (۱) وشك و بۆ جوجوول (۲) بە

یەكێكی لەرولاواز و ئیسقانی ئەلێن] **فە** (۱)

خشك و بۆ حركەت (۲) بدنی لاغر و

استخوانی. (حیرت. ۵۳۹)

وەك چێوی خۆمی لێ هاتوو: رەنگاوپرەنگ

بوو، رەنگێكی تاییەتی نییە، چێوئەو

دارەییە كە خومگەر لە دەستیدایە و

رەنگەكانی پێ هەل ئەشلەقێن. واتە كەس

نازانێت رووی لەكوێتە سەر بەكوێتە. (جەلال

محمود بەرگی ۲. ۱۵۰) **فە** [رەنگارەنگ است

رەنگ مخصوصی ندارد، آن چوبی است كە

در دست رەنگر است و رەنگها را با آن

بە هەم می زند یعنی كسی نمی داند رو بە

كدام طرف است و دوستدار کدام جانب

است].

وەك گۆمی مەنگ وایە: بە یەكێكی هێمنی

لەسەر خۆو هوشیار دەوترێ. (جەلال محمود

بەرگی ۲. ۱۵۲) **فە** [بە كسی گەتە می شود

كە صبور و هوشیار باشد].

وەك گا ئەبۆرینی: [بە یەكێك ئەلێن كە زۆر

ناشیرینانە بگرت] **فە** گریەای بە صورت

كریە و ناخوشتیند. (حیرت. ۵۵۱)

مجروح و کشته شده‌اند. همچنین به انسانی
زرد و ضعیف و پزمرده هم گویند. (حیرت. ۵۵۲)

وهك گه لای دار: وهك پیشوو.

وهك گه نه نه چه سپن به ئینسانه وه: [به
یه کیکی خولته کمر و زبان چهره ده لئین] فی
به شخصی متملق و چرب زبان گفته
می شود. (حیرت. ۵۵۲)

وهك گه نه نه فتهنده هاری هه موو شتیکی لی
دی: به یه کیکی به جهوهه ره نه وتری، که
هه موو شتیکی لی بی. (خان. پ. ۴۷۴) فی [به
کسی باهنر گفته می شود که توانایی همه
کاری را داشته باشد یا مفید و کارا.]

وهك گزگه کوته ره: [به پیریك ئه لئین که له نیو
بنه ماله کیا ریژی لی نه نئین] فی به پیری
بی حرمت در خانواده گفته می شود. (حیرت. ۵۵۱)

وهك گلوله موو داکه وتوو: به یه کیکی
له پاکه وتوو و پهك کهوته و ناتوهان ئه لئین.
فی [به کسی از پا افتاده و ناتوان گویند].

وهك گورگ به دهم خشپه وه ده چیت: به
یه کیکی به هه لپه ده وترییت که له هه
لایه کهوه سووسه ی شتیکی کرد دوا ی کهویت.
(جلا ل محمود به رگی. ۴۷۷) فی [به کسی
طمعکار گفته می شود که هرگاه بو ببرد در

وهك گای بن گاون: [به لاریکی بیکاره و
به تالپا نه وتری] فی به جوانی بیگار و
ولگرد گفته می شود. (حیرت. ۵۵۱)

وهك گای حاکم نه ته ری ده خوا و نه وشکی
(ده نوئ): ته مه ل و بیکاره یه. له سه ر و سکی
ئه م و ئه م ده له وه ری. (جلا ل محمود به رگی. ۲.
۱۵۳) فی [تنبل و بیکار است و از شکم
دیگران یا دسترنج دیگران می چرد و تغذیه
می کند.]

وهك گای عه لی خوی دلیسیته وه: به که سیك
ده لئین ده ست به تال یان ته مه ل و کار نه کرده
بیست. (جلا ل محمود به رگی. ۱. ۴۷۷) فی [به
کسی بیکار و تنبل گویند.]

وهك گای مارو وایه: به یه کیك نه وتری که له
هه موو لایه که وه دیار بی. (خان. پ. ۴۷۴)
فی [به کسی که در هر جا مشخص و
شناخته شده باشد، گویند.]

وهك گای مووسایی هه ر خوی دلیسیته وه:
مروثیکی ته مه لی بلخی بیکاره یه. (جلا ل
محمود به رگی. ۲. ۱۵۳) فی [انسانی تنبل و
ساده لوح و بیکاره است.]

وهك گه لای خه زان: [به بوونه ی شه ر و ناژاوه
و به لای تره وه یان ناخوشیکه وه زو ریک کوژراو
و بریندارن، یان مروقی زهره و لاواز.] فی بر
اثر جنگ یا بلایی یا مرضی، عده ای فراوان

جایی چیزی وجود دارد سراغش را می گیرد و به دنبالش می رود.]

وهك گورگ دهه موو كهس بۇدئ: په لاماری هه موو كهس ددهات و ئازار به خه لك ده گه یه نئ. (جلاس محمود بهرگی ۱۵۳.۲) فی [به همه حمله می کند و دیگران را می - آزارد.]

وهك گوریسی گاکیره ی ئی هاتوو: به كه سیك ده ئین كه جلهوی کاری له دهست خۆیدا نه بیئت. (جلاس محمود بهرگی ۱۵۳.۲) فی [به کسی گفته می شود که آزادی عمل نداشته باشد.]

وهك گوریسی ناو هه مانه وایه: واته زۆر به پیچه (پیچ و نا راست). (خان پ. ۴۷۴) فی [بسیار نیرنگ باز و مکار است.]

وهك گول نه شكوفیتتهو: [به یه کیکی رووخۆش و به کیف و شاد نه ئین] فی روی خندان و شادان. (حیرت. ۵۵۱)

وهك گولنه بهفر، هه تا تلهوه بی گه وره تر نه بی: به یه کیك یان کاریك نهوتری تا دهستی لی بدهی خرابتر ده بی. (خان پ. ۴۷۴) فی [به کاری گفته می شود که هر چه دستکاریش کنید و به آن دست بزنید خرابتر و بدتر خواهد شد.]

وهك گولانه سووره: [روومه تی سوور و گه شاره] فی رخساره ی سرخ و درخشان. (حیرت. ۵۵۱)

وهك گولنه به پۆزه هه رده مه روو له لایه كه: [هه لپه رسته و هه رده مه له سه ر بیر و پروایه كه]. فی ابن الوقت است و ثبات عقیده ندارد. (فتاحی قاضی بهرگی ۱۵۳.۲)

وهك گولنه به پۆزه هه رده مه روو له لایه كه: واته له سه ر هیچ بیر و پروایه كه تا سه ر ئوقره ناگریت و نامیئتتهوه، هه رده مه له سه ر باوه پۆك و سه ربه لایه كه. (جلاس محمود بهرگی ۱۵۳.۲) فی [همیشه بر عقیده ثابتی نیست هر لحظه در جبهه ای و طرفدار گروهی است.]

وهك گولی گه شاهویه: شاد و دلخوشه، جوان و رووخۆش و رووگه شه. (جلاس محمود بهرگی ۱۵۳.۲) فی [شاد و سرحال و زیبا و خوش برخورد است.]

وهك گولی قوباوی ئی هاتوو: [تهواو لهشی ته پ و پیسه]. فی تمام بدنش تر و خیس و کثیف شده است. (فتاحی قاضی بهرگی ۱۵۳.۲) وهك گوینز هه ئدیه یته (پیخه یته) سه رگومه ز وایه: کاره که ی بی نه غامه، چون گوینز به گومه زوه ناوهستی، کاره که ی سه ر ناکه ویت و سه ر ناگریت. ئامۆزگاری هه ئناگری. (جلاس محمود بهرگی ۱۵۳.۲)

ئه‌خولیت‌هوه و ئه‌روات]. **ف** بی‌مقصد و بی‌هدف این ور و آن ور می‌رود. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۴۵۲)

وهك گویی (گوینچه‌کی) كه‌ر جووتن: به دوو‌كه‌س ده‌وت‌ریت كه زۆر پی‌كه‌وه دۆست و گونجاو بن، بۆ پی‌كه‌نین و گالته وایان پی دهلین. (جلال محمود به‌رگی ۱، ۴۷۸) **ف** [به دو دوست بسیار صمیمی كه با هم كنار آمده باشند گویند برای خنده و شوخی به آن‌ها گفته می‌شود].

وهك گیسك له دایکی خۆی: به یه‌كێك ئه‌وت‌رێ كه فوول له دۆ نه‌كا. یان كاری بقیه نه‌كا. (خان.پ. ۴۷۴) **ف** [ریسك نمی‌كند].

وهك گیسكه‌ی (بزنه‌كه‌ی) هه‌یاس: [بزنه‌كه‌ی هه‌یاس، بزنێك بووه هه‌ر كاتێ قه‌له ئه‌بووه، گورگیان پی نشان ئه‌دا و ئه‌ویش ئه‌ترساو له‌په‌ل‌وا‌ز ئه‌بووه. منیش هه‌ركاتێ شاد و به‌كه‌یف بم شه‌ر و كیشه‌یك بۆ ساز ده‌كه‌ن و له‌كۆلم ئه‌به‌نه‌وه]. **ف** هه‌یاس نامی، بزی داشته است كه هرگاه چاق می‌شد گرگی را به او نشان می‌دادند و از ترس لاغر می‌شد. من نیز هر وقت شاداب و سرحال هستم ناراحتی و مشکلی را برایم فراهم می‌کنند و خوشی و لذتی را كه دیده‌ام از دماغم بیرون می‌آورند. (حمیرت. ۵۳۱)

محمود به‌رگی ۲، ۱۵۳) **ف** [كارش بی‌نتیجه است چون گردكان بر گنبدست كه قرار گرفتن گردو بر گنبد صورت‌پذیر نیست. كارش این گونه است و پیروز نمی‌شود و به انجام نمی‌رسد. چون پندپذیر نیست].

وهك گوینزی نازا وایه: له‌ش ساغه، گوینزی نازا ئه‌وه‌یه كه به ئاسانی كا‌كه‌كه‌ی ده‌ردیت و كا‌كه‌كه‌ی پاك و جوانه. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۱۵۳) **ف** [سالم است، گردوی مغزدار گردویی است كه به آسانی مغزش بیرون آید. هسته‌ی پاك و تمیز دارد]

وهك گوینزی نازای لی هاتوه: [به ته‌واوه‌ی چاك بووه‌ته‌وه]. **ف** به کلی از چنگال بیماری نجات پیدا کرده است. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۴۵۱)

وهك گوینزی به نه‌ژمار وایه: كه‌م و زیاد نا‌كا. (جلال محمود به‌رگی ۲، ۱۵۳) **ف** [نه افزایش می‌یابد نه كاهش].

وهك گوینزی به دیواردا بده‌ی وایه: [له‌ قسه‌ی كه‌س تیتنا‌گه‌ی و نامۆژگاری كه‌س به‌ گوینا نا‌چێ. گوێ بۆ قسه‌ی كه‌س نا‌گرت]. **ف** تأثیر نكردن سخن و نصیحت در كسی. (فتاحی قاضی به‌رگی ۱، ۴۵۲)

وهك گوینلکی (گوینره‌كه‌ی) گینژ وایه: [واته بی‌مه‌به‌ست و نامانج به‌م‌لا و ئه‌ولادا

وهك گيسكى دهرياز بووى دهستی قهسابه: چاو
ترساوى كاردهساتيكي گهورهيه. (جلال محمود
بهركى ۱. ۴۷۸) في [از رويداد ناگوار و مهم
درس عبرت گرفته است.]

وهك عهجنه: (۱) به يه كيكي چالاك و زيرهك
ئه لئين (۲) به يه كيكي ناشيرين ئه لئين (۳) به
يه كيكي ئه لئين كه زوو له بهرچا ون ئه بئيت. [في
(۱) چست و چالاك (۲) كريبه المنظر (۳)
غيب شونده. (حيرت. ۵۴۶)]

وهك عه رعه ر: [عه رعه ر = جوړى داره. به
يه كيكي بالا بهرز و هه لچوو ئه لئين] في به
كسى كه قدى بلند و قامتى راست دارد
گويند. (حيرت. ۵۴۶)

وهك غه ريبه كان: [به يه كيكي پهريشان و
مل كه چ ئه لئين به دوور له كوهمه ل، كز و
خه مبار دانيشتبئ] في به كسى گويند كه
به دور از جمع و با گردنى كج و پريشان
نشسته باشد. (حيرت. ۵۴۶)

وهك فوته ي هه مامه - په شته مالى هه مامى،
هه ر دهمه به به ريه كيكه وهيه: بۆ سووكى به
يه كيكي دوترئيت كه هه رده مه له گه ل
يه كيكد، ده سته يه كدا بئيت. بيبار،
هه لپه رست. (جلال محمود بهركى ۲. ۱۵۳) في
[براى رسوايى است كه هر لحظه با كسى،

دسته اى باشد. بى سود و فرصت طلب است.]
وهك فرفره: [چالاك و زيرهك] في چابك و
چالاك. (حيرت. ۵۴۶)

وهك فواره: [به خوينى ده لئين كه ناكاو فيشقه
بكات] في به خونى جهنده و در حال فوران
گويند. (حيرت. ۵۴۷)

وهك فيشهك نه چى به ناسمانا: [به يه كيكي
تووړه و ئالوز ئه لئين] في به شخصى عصبانى
و خشمناك گفته مى شود. (حيرت. ۵۴۷)

وهك فيشهك دهرده په ريت: خيرا دهرده په ريت.
(جلال محمود بهركى ۲. ۱۵۱) في [زود و
سريع بيرون مى پرد.]

وهك فيشهكه شينه به ناسماندا چوو: رقى
هه سستا و توند بوو زور تووړه بوو. (جلال
محمود بهركى ۱. ۴۷۲) في [به كسى گويند
كه بسيار عصبانى و خشمگين شده باشد.]
وهك فيل: [به يه كيكي قه لوى و كه له گه ت
ده لئين] في به شخصى بزرگ جثه گفته
مى شود. (حيرت. ۵۴۷)

وهك قاتر نه چى به ريگادا: (۱) به كه سينك
ئه لئين كه له ريگه وچووندا ته قى پاى بئيت (۲)
به كه سينك ئه لئين كه زغبرى پتوه بى يان زير
و زيرى زورى له خوئ دايبت و له ريگه وچووندا
زړه ي بئيت. [في (۱) با سر و صد اى زياد راه

وهك قه نه م: به ننگوست يان لوتوتی ريك و باريك نه لئين. (جلال محمود بهرگی ۱۵۲. ۲) **في** [به انگشت يا بينی ظريف و باريك گویند.]

وهك قه لی به چل سال باره: به يه کيک نه لئين که پيريش بيت، همر جوان بنويتيت و دهر به ست هيچ نه يهت و گوئ به هيچ نه دات. وهك ده لئين «به چل سالان بارن تووشی تووش نايمن و کوسپ و بارن». (جلال محمود بهرگی ۱۵۲. ۲) **في** [به پيری گفته می شود که جوان به نظر می رسد و در بند هيچ نباشد و به هيچ چیزی گوش فرا ندهد. معنی شعر در سن چهل سالگی هنوز جوان هستند و دچار گرفتاری و بلا نمی شوند.]

وهك قه لی همر ده قرينی: [زمانی باش ناهيتيت، همر نوقلانهی خراب لی ده دات].

في **قال بد می زند.** (فتاحی قاضي بهرگی ۱ ۴۴۹) **وهك قه ن مائه ده ونه مه ن:** [۱] به شتيکی کم و ده س نه که وتوو ده لئين ۲) به يه کيک ده لئين که ناديار و که متر دهر که وئ] **في** [۱] به چیزی کم و ناياب گویند ۲) به شخصی گویند که کمتر در انظار عموم ظاهر شود. (حیرت. ۵۴۸)

وهك قه ن: [به میوه يان لیوی شیرين نه لئين] **في** به میوه يا لبی شیرين گفته می شود.

رفت ۲) به کسی که زنجیری را به او آویخته باشند يا زر و سيم زيادی را به خویش آویزان کرده باشد. (حیرت. ۵۴۷)

وهك قاپ قومار خانه: [همر جاریک وا به لای يه کيکه وه و به مديلی خوی دهور پيته وه. به ژنی بهر لا ده لئين] **في** هر لحظه در دست کسی است در وصف زنی هرجایی است. (حیرت. ۵۴۷)

وهك قاپی ده می سه گ وایه: به شتيک دهور تی که پيس و چه پل ده میانی تی ژهند بيت. (جلال محمود بهرگی ۱۵۲. ۲) **في** [به چیزی گفته می شود که چرکینی به آن سيخونک زده باشد].

وهك قارچ هه نه توقي: [به منالیک نه لئين که زوو گه وره بيت و فره تر بؤ کچ نه لئين] **في** در مورد کودکی زودرس و سريع الرشد بيشتر در مورد دختر به کار می رود. (حیرت. ۵۴۷)

وهك قالو: [۱] له ره شی دا ۲) له هه والی ناخوش گهيانندن] **في** [۱] در سیاهی ۲) در خبر بد رسانندن. (حیرت. ۵۴۷)

وهك قه ل هره ده قرينی: زمانی باش نايهت، ناهيتيت، همر نوقلانهی خراب لی ده دات. (جلال محمود بهرگی ۱۵۲. ۲) **في** [نيستش خوب نيست. همه اش نفوس بد می زند.]

(حیرت. ۵۴۸)

وہک قەور: [بە جیڭایەک تەنگ و تاریک و تەنگەبەر دەلێن] **فە** بە جایی تەنگ و تاریک گویند. (حیرت. ۵۴۸)

وہک قەرژانگ: [۱] لاروگێڕ روژێشتن، لاری ۲) بۆ دوا ئەچێ و لە نەهاتی دایە ۳) ناشیرین و بەدئێسک [فە ۱] کج رو ۲) واپس رو ۳) کریه و بدشکل. (حیرت. ۵۴۷)

وہک قەرنووی (گەنە): بە پیاووە دەنووسی، بۆ سووکی بە کەسێک دەلێن کە بە زۆر خۆی بۆ کاریک، کەلکێک، نامانجێک بە یەکێکەوہ هەل بواست لێو کەسە نەبیستەوہ. دەلێن وەک قیروزیستە، لێی نابێستەوہ. (جەلال محمود بەرگی ۱۵۲. ۲) **فە** [برای رسوایی است بە کسی کە بە اجبار برای کاری، سودی، هدفی بە کسی دیگر بچسبد و از او جدا نشود و نیز گویند مانند قیر بە او چسبیده و جدا نمی‌شود.]

وہک قەنگ عەنتەر: [۱] بۆ تانە و تەشەرە ۲) روومەتی سوور [فە ۱] طنز و تعریض ۲) با طنز برای کسی کە چەرەای سرخ داشتە باشد. (حیرت. ۵۴۸)

وہک قەنگ لاشک: [بە شتیکی وشک و سووک ئەلێن] **فە** چیزی خشک و سبک. (حیرت. ۵۳۶)

وہک قورنەن پاک و بنەعیہ: [بە مرۆفی بی سووچ و تاوان ئەلێن] **فە** بە شخصی بیگناہ گویند. (حیرت. ۵۴۸)

وہک قورێ (هەرگ) زستان عافوو: واتە لێی ناگیرێت و چاو پۆشی لێ دەکرێت، چونکە ناتەواوە. ئیتر ناتەواو یەکەمی هێ هەر چی بیت. (جەلال محمود بەرگی ۱. ۴۷۲) **فە** [از او هیچ انتظاری نمی‌رود و می‌توان از اعمال او چشم‌پوشی کرد چون فردی ناتوان و عاجز است حال ناتوانیش به هر دلیلی که باشد.] **وہک کۆتر زوو دەگەریتەوہ:** واتە بە وەفایە بە ئەمەگ. (جەلال محمود بەرگی ۱. ۴۷۷) **فە** [وفادار است.]

وہک کۆتر: [بە یەکێک ئەلێن کە بە ناز خەمزە پروات بە رێگادا] **فە** راه رفتنی با ناز و خرامان. (حیرت. ۵۴۹)

وہک کۆپان کەر: [بە جلویەرگی ئەستوور و نەپۆڕ و ناریک دەلێن.] **فە** بە جامە ی سەتەر و بد دوخت و بی قوارە گەفتە می‌شود. (حیرت. ۵۴۹)

وہک کۆپان ناومۆل: بە یەکێکی بی بایەخ و هیچ لێنەهاتوو و پیس دەلێن. **فە** بە شخصی بی‌ارزش و کتیف و ناشایستە گویند.

وہک کۆزەرە ی گە نە تالینی دەیت لێی
هەلدەوهری: سالان دەرەبەگەکان وایان بە

جوانی بیکار و ولگرد گفته می‌شود. (حیرت.
۵۴۹)

وهك كهر به ته پكه‌یه وه بووه: تسووش
جینگایه‌کی خراب بووه. **فِ** بدجایی گیر
کرده است. (فتاحی قاضی بهرگی ۱، ۴۴۹)

وهك كهر به دهنگه جو دزه‌پئی (دهسه‌پئی): به
که‌سیک ده‌لین که زوو خۆی لی بگوژیت به،
مالی دنیا پایه یه‌ک یان به هدر شتیکی تر.
خوتپی و بن‌رخ. (جلال محمود بهرگی ۲، ۱۵۲)
فِ [به شخصی گفته می‌شود که زود
دگرگون و متحول شود. حال به واسطه‌ای
شخصی دیگر، ثروت دنیایی، مقامی یا به
هر وسیله‌ی دیگری که باشد].

وهك كهر بیگار: [به یه‌کیتک شه‌لین که
بن‌پاداش و کرئ بو که‌سانی‌تر کار ده‌کات].
فِ به کارگری بی‌اجر و مزد گفته می‌شود
که مجانی برای دیگران کار می‌کند. (حیرت.
۵۴۹)

وهك كهر گوینی خۆی شوپ‌گردوته‌وه: گوئی
خۆی ته‌پ کردووه: بی‌دهسه‌لاتانه خۆی
داوده‌ته ده‌ست ناحق. (جلال محمود بهرگی ۲،
۱۵۲) **فِ** [ناتوان است خویش را به دست
ناحق سپرده است].

وهك كهر و جاش وان: [به دوو که‌س شه‌لین که
هم‌موو کاتی به یه‌که‌وه بن و له یه‌ک جیا

جووتیاره‌کان ده‌گوت. واته تا بیچه‌وسیتیه‌وه
به‌هری زورت‌ره. (جلال محمود بهرگی ۲، ۱۵۳)
فِ [در گذشته مالکین به رعیت این‌طور
می‌گفتند. هرچه آن‌ها را به رنج و زحمت
وادارید بهره‌شان بیشتر است].

وهك كارگ (قارچك) هه‌لتوقی: (۱) زوو
پی‌گه‌بشت و گه‌وره بوو، زوو بالای کرد (۲)
زور زوو ده‌وله‌م‌ه‌ند بوو. (جلال محمود بهرگی
۲، ۱۵۲) **فِ** (۱) [زود رشد کرد و بزرگ شد
و قد کشید] (۲) [زود ثروتمند شد].

وهك كاسه‌ی چه‌وره‌یج ناگریته خۆی: به
یه‌کینکی بی‌حده‌یا نه‌وترئ که هیچ قسه‌یه‌کی
خرابی پی عه‌یب نه‌بی و بیسای به خۆیا.
(رخزادی، ۴۰۱) **فِ** [به کسی بی‌شرم و حیا
گفته می‌شود که مقید هیچ حرف زشتی
نباشد و آن را تحمل کند].

وهك كه په‌کی لی‌هاتووه، به په‌ینکه‌ی خۆی
نایی: به یه‌کیتک نه‌وترئ که له‌بهر نیش و کار
زوری سهری لی شتوا بی و نیشه‌کانی له یه‌ک
پچرا بی. (خان‌پ، ۴۷۳) **فِ** [به کسی گفته
می‌شود که به علت کار و فعالیت بسیار
پریشان حال و کارهایش از هم گسیخته
شود].

وهك كهر (بن‌ساحیو) (بن‌خاومن): [به
لاویکی بی‌کار و به‌تال‌پا نه‌وترئ] **فِ** به

نه‌بنه‌وه]. **ف** به دو نفر می‌گویند که همیشه با هم باشند و از هم جدا نشوند. (فتاحی قاضی بهرگی ۲، ۲۷۸)

وهك كهز: [به یه کیکی نه‌زان و به‌تاقه‌تو کۆل هه‌لگر ده‌لین]. **ف** نادان، بردبار، باربر. (حیرت ۵۴۹)

وهك كه‌رویشکی ده پنگه‌لی (پوونگه) خزاوه: [به مندالیک ده‌لین که له شامیزی بارک و دایکیدا پان که‌وتیبیت]. **ف** به بچه‌ای گفته می‌شود که در آغوش پدر و مادر لمیده باشد. (فتاحی قاضی بهرگی ۱، ۴۵۱)

وهك كه‌ری ده‌رویش سهر به هه‌موو مائیکا نه‌کا: به یه کیك نه‌وتری که هاتوچوی هه‌موو شوینیک بکات. (خان پ ۴۷۳) **ف** [به کسی گفته می‌شود که به هر جایی و به هر منزلی سر بزند].

وهك كه‌ری سمی چه‌قاند: [له شوینی خۆی دایکوتاوه و نابزوی. رقی بۆ شتیک گرت]. **ف** [در جای خودش میخکوب شد و لج کرد. (فتاحی قاضی بهرگی ۱، ۴۵۰)]

وهك كه‌ری ناو جوگه‌یه: به یه کیك نه‌لین که هه‌لپه‌ی دوولا یان پتر بکات، بۆ خواردن، بو کاسی، به گه‌مه‌وه یان بۆ سووکی وای پی ده‌لین. جاسووسی دولا‌یه‌ن. (جلال محمود بهرگی ۲، ۱۵۲) **ف** [به کسی گفته می‌شود

که سعی کند که از دو طرف استفاده نماید چه برای خوردن، یا کاسی باشد به شوخی یا برای رسوایی این‌طور به او می‌گویند. جاسوسی دو طرفه].

وهك كه‌ری ناو قوراو (هه‌رگاو) گیری خواردوووه: به ته‌وس و گالته پی کردنه‌وه به که‌سیک ده‌لین که له کارینکدا په‌کی که‌وتیبیت و چاره‌سهری خۆی پی نه‌کریت. (جلال محمود بهرگی ۱، ۴۷۷) **ف** [با طعنه و شوخی به کسی گفته می‌شود که در کارش دچار مشکل یا اتفاقی شده باشد و نتواند خود را از آن رهایی دهد].

وهك كتك سه‌رچنار: [که‌سیک که زۆر سووکایه‌تی پی کرابی و زۆریان لی پرسیبیتته‌وه] **ف** [وصف‌الحال کسی است که زیاد توهین و ناسزا دیده و استیضاح شده باشد. (حیرت ۵۴۹)]

وهك كتك: (۱) بپنه‌مه‌ک (۲) به که‌سیک سیله و بپنه‌زان یان که‌سیک که نان و نه‌کی که‌سانی‌تری له‌به‌رچاوی نه‌بی نه‌لین. **ف** (۱) بی‌وفا و نمک‌شناس. (حیرت ۵۴۹)

وهك كه‌له‌شیری ناوه‌خت وایه: به یه کیك نه‌وتری که هه‌موو کارینکی له ناوه‌ختا بی. (خان پ ۴۷۳) **ف** [به کسی گفته می‌شود که

نمی‌کند.]

وهك كه وریشك: [توند و چالاك و زیرهك] **ف**

تند و چابك. (حیرت. ۵۵۰)

وهك كورده‌كسی له ههردوو جه ژن بسووكا:

(ببوء): كهسێ كه دوو كار یان دوو بهش بئی

بهش بئی. هه‌م لهم لا ببوءه و هه‌م له‌ولاش.

(رخزادی. ۲۹۹) **ف** [از دو طرف محروم شد].

وهك كورێ بابی خوی: [به یه‌كێك ده‌لێن كه

نه‌ترسانه و بئی‌پاكانه ده‌س به كاریكه‌وه بدات.

كورپێکی هه‌لكه‌وته كه بتوانی جینی بابی

بگریته‌وه.] **ف** به كسی گفته می‌شود كه با

زیرکی و بدون پروا و ملاحظه به کاری

اقدام و مبادرت کند. (فتاحی قاضی بهرگی ۴۴۹)

وهك كورێ حیکایه‌ت پێگه‌یشت: به یه‌كێك

ئه‌لێن كه زوو و بگاته پایه، یان سامانیکی

زۆر و ده‌سه‌لاتداری په‌یدا بکات. (جلال محمود

به‌رگی ۱۵۲.۲) **ف** [به كسی كه زود به

درجه و مقام یا ثروت برسد گویند، یا زود

به قدرت و حاکمیت نایل شود.]

وهك كورێ شا وایه: (۱) ده‌وله‌مەند و به‌ده‌سته

(۲) رێك و پێك پۆشه، هه‌لس و كه‌وتی جوان

و شازادانه‌یه. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۳.۲) **ف**

(۱) [ثروتمند و قدرتمند

است.] (۲) [شیك‌پوش، نشست و

همه کارهایش را بی‌موقع انجام دهد.]

وهك كه‌ئه‌کی سه‌ر ئاو وایه: واته هه‌میشه

له‌بەر شه‌پۆلدایه. له مه‌ترسی دایه و سه‌ره‌وتی

نییه، له هه‌لته‌ك و داته‌ك دایه. (جلال محمود

به‌رگی ۱۵۲.۲) **ف** [همیشه با خطر امواج

مواجه است و آرام و قرار ندارد و پریشان

است.]

وهك كه‌نوو: [به یه‌كێکی فره قه‌له‌و و كورته

بالا ده‌لێن] **ف** به شخصی بسیار چاق و

كوتاه‌قد گویند. (حیرت. ۵۵۰)

وهك كه‌و نه‌چینه رینگا: [به لاویك ئه‌لێن كه

به له‌نج و لار و ناز ده‌روات به رینگادا] **ف**

به جوانی گفته می‌شود كه با ناز و كرشمه

راه برود. (حیرت. ۵۵۰)

وهك كه‌و چوو: به یه‌كێك ئه‌وتری كه به

قه‌سه‌یه‌ك یا به بینینی یه‌كێك وا بچی قسه‌ی

بۆ نه‌كړی. (خان. پ. ۴۷۳) **ف** [به كسی گفته

می‌شود كه به محض شنیدن سخنی یا دیدن

كسی بطوری منقلب و دگرگون شود كه

دیگر نتواند حرف بزند.]

وهك كه‌و وایه كه گرتت له‌فر ده‌چنی: زوو له

ده‌ست ده‌چیت و به‌لام زوو كۆل نادا و خزی به

ده‌سته‌وه نادا. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۳.۲) **ف**

[زود از دستت می‌رود و خود را تسلیم

برخاستنش زیبا و شاهانه است.]

وہک کولاشدہم (دووپشک، دوومارہکؤل) جہوت
گریسی ہہیہ: زؤر بہوہزنده و زمان پیسہ.
 (جلال محمود بہرگی ۱۵۳.۲) **فی** [بسیار
 آزار دہندہ است.]

وہک کونای دہرزی: [بہ یہ کیک نہائین کہ چای
 زؤر چکؤلہی بیت.] **فی** چشمی بسیار تنگ
 و ریز. (حیرت. ۵۴۹)

وہک کوندہی - گؤزہی سہرہرہو ژیر باران دیتہ
خوارئ: زؤر بہ خورہم دہبارئت. (جلال محمود
 بہرگی ۱۵۳.۲) **فی** [بسیار بہ شدت می بارد.]
وہک کونی کہیت وایہ: نہو ریگہیہی پیتدا
 دہرؤیت زووتر دہتگہیہنیتہ شوئینی بؤچوون.
 نزیکی دہکاتہوہ. (جلال محمود بہرگی ۱۵۳.۲)
فی [آن راہی را کہ ادامہ می دہید زودتر تو
 را بہ مقصد می رساند و تو را نزدیکتر
 می کند.]

وہک کویر پل دہکویت - دہاویت - ہہنگاو
دہنیت: بہ کہسک دہائین کہ بی بیرکردنہوہ
 کار دہکات. (جلال محمود بہرگی ۱۵۳.۲) **فی**
 [بہ کسی گفتہ می شود کہ بدون تفکر و
 اندیشہ کاری را انجام می دہد.]

وہک کویر: (۱) مرؤفی نہ خویندہوار (۲) گیل و
 حؤل [**فی** (۱) شخص بی سواد (۲) خنگ و
 سفیہ. (حیرت. ۵۴۹)

وہک کیرد (کارہ) و پہنیر وان: [دوژمن و
 نہیاری یہ کن.] **فی** با ہم دشمنند. (فتاحی
 قاضی بہرگی ۱. ۴۵۱)

وہک کیسل: [سہری بردوہتہ ناو خؤی یان
 کہوتوہتہ ناو خہم و پہژارہ زؤر بہ نارامی
 دہروا یان کار دہکات.] **فی** سر بہ کتف
 کشیدہ. در راہ رفتن یا کارش بسیار کُند
 است. (حیرت. ۵۵۱)

وہک کیشکے بہ چلانہ: بہ خواردنیکہ کہم
 نہوترئ کہ لہبہر دہمی چہند زہلامیکا
 دابنری. واتہ شہم خواردنہ وک چؤلہ کہیہک
 وایہ کہ بؤ چل کہس دابنری. (خان. پ. ۴۷۳)
فی [بہ غذایی کم و ناچیز گفتہ می شود کہ
 پیش چند نفر بگذاری.]

وہک کیف (کیو) پتہو و قایم. **فی** [محکم و
 پا برجا]

وہک لوتی پای تہشت: [بہ مرؤفی رووت و
 قوتی بن جلوبہرگ نہائین] **فی** بہ شخصی
 لخت و عاری از لباس و پوشاک گویند.
 (حیرت. ۵۵۲)

وہک لؤک گہرم داہاتوہ: توورہ و توند و تیژ
 بسوہ. (جلال محمود بہرگی ۱۵۳.۲) **فی**
 [خشمگین و تند است.]

وہک لؤکہ: [بہ زولف یان ریشی سہی و نہرم
 نہائین.] **فی** بہ گیسو یا ریش سفید و نرم

نرم ۲) رام و مطیع. (حیرت. ۵۵۴)

وهك مار نه پینچگی: [واته دهره و نازاری زوره] فی در اثر درد و شدت ناراحتی. (حیرت. ۵۵۳)

وهك مار پینچی خواره: (کینگلی خواره): به ژانه‌وه یان به خفه‌ته‌وه تلاوتلی کرد. (جلال محمود بهرگی. ۴۷۹.۱) فی [از شدت درد یا غم و غصه تلو تلو می‌خورد و غلط می‌زد].

وهك مار پیسوی دا: زیان‌تیک‌کی گه‌وره‌ی پی گه‌یاند، له ناکاوا بی‌ نه‌وه‌ی به خوی بزانتت جزی گه‌یاندی (جلال محمود بهرگی. ۱۵۴.۲) فی [آسیب مهمی را به او رساند بدون آن‌که خودش بفهمد].

وهك مار مه‌کانی بونییه: به یه‌کیک نه‌ئین جیگه به خوی نه‌گریت، هه‌رده‌مه له شویتیک بیت یان له‌بهر رت بلاوی، سره‌وت و نارامی نه‌بیت. (جلال محمود بهرگی. ۱۵۴.۲) فی [به کسی گفته می‌شود که جا و مکان مشخصی ندارد و در هیچ جایی آرام و قرار ندارد و هر لحظه در جایی باشد].

وهك ماری بی نیجازه وایه: به یه‌کیک نه‌وتری که زور خراپ بی و هه‌رگیز لیتی دلتیا نه‌بن. جیگای مه‌ترسییه. (خان. پ. ۴۷۴) فی [به کسی بسیار بدکار گفته می‌شود که هرگز نباید به او اطمینان داشت. گزنده و

گفته می‌شود. (حیرت. ۵۵۲)

وهك لافاو له ژیری نه‌پی: [مانگانه‌ی خوینی عاده‌تی ژنان] فی خون حیض یا نفاس زنی که جاری است. (حیرت. ۵۵۲)

وهك لافاو: [به فرمیسک و نارهق، باران، یان خوینی زور نه‌ئین] فی به اشک، عرق، باران یا خونی فراوان گویند. (حیرت. ۵۵۲)

وهك له بانیکم به‌رده‌یته‌وه وابوو (نیژی له‌بان داکه‌وتم): زور سه‌رسام بووم. سه‌یرم لسه‌هات، چاوه‌ریی نه‌وه‌م نه‌ده‌کرد. (جلال محمود بهرگی. ۱۵۳.۲) فی [بسیار متحیر شدم، تعجب کردم، چنین انتظاری نداشتم].

وهك له پی ده هه‌موو چیشتان دا هه‌یه (وهك نۆك ناو ناشه): [خوی نه‌کوتیه نیو هه‌موو کاروباریک]. فی دخالت بیجا در کار دیگران کردن. (فتاحی قاضی بهرگی. ۴۵۳)

وهك موریانه ناوسک بنیام نه‌خوا: (۱) مندان لاری ۲) هاوده‌می ناجور و نازارده‌ر] فی (۱) اولاد ناخلف ۲) مونس ناباب و آزاردهنده. (حیرت. ۵۵۴)

وهك موم له ده‌ستی وایه: [واته گوئی‌ایه‌یه‌تی]. فی مطیع و فرمانبردار اوست. (فتاحی قاضی بهرگی. ۴۵۵)

وهك موم: (۱) نهرم ۲) گوئی‌رایه‌ن] فی (۱)

خطرناک است.]

وہک ماری پئی لہ سکھ: بہ کہسیکی
رووائت تباشی دہروون خراپ دلین۔ (جلال
محمود بہرگی، ۱۔ ۴۷۸) ف [بہ کسی کہ
ظاہرش خوب ولی در باطن بد باشد]

وهك ماری پي له زگه : به يه كينك شهوتري كه
بيري خوۍ هه رگيز دهره بړي. (خال پ. ۵۸۳)
[به شخصي گفته مي شود كه هرگز
عقايد خود را آشكار نكند].

وہک ماری کلک قرتاواایہ: بہ گژدا دہچی.
ہمیشہ لہ تژلہ دہگہری. (جلال محمود بہرکی
۱۵۴۲ قہ) [گلاویز می‌شود و حملہ
می‌کند و در فکر انتقام است.]

وہک ماسی بی کیرد وایہ : [مرؤنکی
سہرہست و دلپاکہ]. فہ انسان آزادہ و
بیغل و غش. (فتاحی قاضی بہرگی ۱، ۴۵۴)

وذك ماسی وایه جاریک سهر ناو و جاریک ژیر
 ناو دهکده ویت؛ به یه کیک دهوریت له هیچ
 شهر کیکی به سهر وه نه ییت. (جلال محمود
 بررکی، ۱۳۷۹ء) ف [به کسی گفته می شود که
 هیچ وظیفه ای بر عهده نداشته باشد].

وهك ماسييك له ټاو ټپړيا بي (له ټاو ټپړاو):
 [به يه كيښي ناټارام و ټوقړنه گڼرو همراسان
 ده ټين]. **ف** به شخصي بيقرار، ناشكيبا و
 آشفته و مضطرب گويند. (فتاحي قاضي)

بہرگی ۱ (۴۵۴)

وهك مالی قهره تازه دییه: نان بده و به خشندهیه. قهره تازه دین یاریده رو دلسوزی مهم، زاوای میری زینه دین له هه ندئ ریوایه تی مهم و زیندا. (جلال محمود بهرگی ۲. ۱۵۴) [سخاوتمند است.]

وَلَكِ مَآمَرَةٌ مِنْهُمْ وَآيَةٌ: بِهِ يَكْتَبُكَ تَوْرَتِي كَه بَوَّ
هَمْ مَوُو شَتِيكَ خَهفَت بَجَوَا. (خَان. پ. ۴۷۵)
[ف] به کسی گفته می شود که برای هر
کسی یا هر چیزی غم و غصه بخورد.]

وهڪ مامر ناسياوان: [بيٺاڪ و روودامائراو]
 في جسور و پيرو. (حيت. ۵۵۳)

وہک مامر ناوہووت کریاگ (کراو): [۱]
جہستہ یہک کہ بہ بۆنہی سووتیانہوہ پیستی
گیرا بیستہوہ (۲) سہری ساف و تاشراو [۳]
بدنی کہ بر اثر سوختگی پوستش کنده
شده باشد. (حیرت. ۵۵۳)

دوك مانگا نه دروشتی: [به يه كيک نه لين كه رومو هتي جوان و ساف و بيگمردی ببيت. ثافه تي جوان] **ف** به کسی گفته می شود كه چهره اي زيبا و شفاف داشته باشد. زن زيبا. (حريت. ۵۵۳)

وهك مانگه شهو: [۱] شتیکی روون و ناشکرا
 (۲) روومه‌تی جوان و بی‌گهرد] ف۱ چیزی
 واضح و روشن (۲) چهره‌ای زیبا و شفاف.

(حیرت. ۵۵۳)

وهك مه خمه‌ل: [به شتیکی نهرم و نیان و ناسك نه‌لین. ف به چیزی نرم و لطیف گفته می‌شود. (حیرت. ۵۵۴)

وهك مه‌ری سه‌رپ‌او وایه: [به یه‌کیکی نارام و پیته‌نگ ده‌لین. ف به شخص ساکت و آرام گویند. (فتاحی قاضی بهرگی. ۴۴۴)

وهك مه‌ستی له ناوی ده‌ی: ده‌ست‌به‌جی و به هاسانی کاره‌که جی‌به‌جی بو. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۱۵۴) ف [سریع و آسان کار انجام گرفت.]

وهك مه‌یموون: [به یه‌کینک که رفته‌اری پیکه‌نینی و روا‌له‌تی ناشیرین بی نه‌لین. ف به کسی گفته می‌شود که حرکاتی مضحک و صورتی زشت داشته باشد. (حیرت. ۵۵۴)

وهك مراوی قه‌ت ته‌ر نابی: [به مرؤ‌ئی فیل‌باز ده‌لین که ناکه‌ویت‌به داو. ف شخص خلاف کاری که با فوت و فنی که بلد است نمی‌گذارد عواقب کارهای خلاف دام‌گیرش شود. (فتاحی قاضی بهرگی. ۴۴۴)

وهك مردگ ماموخ: [به مرؤ‌ئیک نه‌لین که بیه‌وی به بیان‌وی جور‌وجور خوی که‌ساس و مرداره‌وبوو پیشان بدا. ف به شخصی می‌گویند که به بهانه‌های گوناگون خود را

به مردگی و پریشان‌حالی و بینوایی و محتاجی بزند. (حیرت. ۵۵۳)

وهك مردگ: (۱) بی‌هست و جوجوول (۲) له‌ر و لاواز (۳) نووستنی قورس [ف (۱) بی‌حس و بی‌حرکت (۲) ضعیف و نحیف (۳) خوابی سنگین. (حیرت. ۵۵۳)

وهك مریشك (مامر) له‌کپ چوه‌ته‌وه: [به پیچه‌وانه‌ی رابردوو ئیستا ئیتر که‌لکینکی نییه. هونه‌ر و زه‌وقی جارانی نه‌ماوه. ف برخلاف گذشته الان وجودش مثرثرر نیست. (فتاحی قاضی بهرگی. ۲. ۲۷۹)

وهك مریشك (مامر) وایه، له‌سه‌ر خه‌رمانی گه‌نم هه‌لیگره‌ له‌ گوودا چینه‌ نه‌کا: به یه‌کیکی په‌ست نه‌وتری که له‌ پیشه‌یه‌کی به‌رز بییه‌نه‌ خواره‌وه بجی ده‌ست بداته کاریکی نرم و خراب. (خان‌پ. ۴۷۵) ف [به شخصی رذیل و پست گفته می‌شود که از شغلی عالی و مهم او را برکنار کنند و بعد به کارهای خلاف و پست روی آورد.]

وهك مسی سه‌رمه‌نوونه‌توایه‌وه: له‌ ته‌ریقی و سه‌رمه‌زاریدا، له‌ خه‌فته‌دا نیوه‌ی نه‌ما و لاواز و له‌ر بوو و هه‌لگه‌را. مه‌نوومه: نام‌پریکه، مس و ئالتوونی تیدا ده‌توینه‌وه. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۱۵۴) ف [از شرمندگی و از

غم و غصه لاغر و ضعیف شده است].
وهك مشك بان قالب ساون: [بۆ گالته به
 مندالیک که ژیر دانیشتی نەلین]. **ف** به
 مزاح: بچه‌ای که آرام و مؤدب نشسته باشد.
 (حیرت. ۵۵۳)

وهك مشك سەر خەزانە: [سەبارەت به
 خزمەتکاری یا ژنیکە که له نێو مائیکێ پر
 له تفاقدا نەژی و نازادی و دەسلاتی تەواوی
 هەبێ] **ف** در مورد کلفت و نوکر و یا زنی
 گویند که در خانه‌ای پر آذوقه و نعمت
 اختیار تام داشته باشد. (حیرت. ۵۵۳)

وهك منال: [بیانوك گیر و بێ نارام و قەرار]
ف بهانه گیر و ناشکیبا. (حیرت. ۵۵۳)
وهك موجدە سەمە - **دیوار** =: [بێ جۆلە و
 بێ دەنگ] **ف** خشک و بی صدا و بی حرکت.
 (حیرت. ۵۵۴)

وهك موورووی غەیییییە: واتە زوو له چاو و ن
 دەبێت و کەس نازانیست کە ی و بۆ کوی
 دەچێت. (جەلال محمود بەرگی ۱۵۴. ۲) **ف** [زود
 از نظرها پنهان می‌شود و کسی نمی‌داند به
 کجا می‌رود].

وهك مووسایی: [بە بچووکترین دەرد و نازار
 نەناڵینی و هەوار دەکات. ترسنۆک] **ف** با
 کوچکترین آزاری داد و فریاد راه می
 اندازد، ترسوست. (حیرت. ۵۵۴)

وهك موویەك ئە ماست دەربەینیت: واتە زۆر بە
 ناسانی. (جەلال محمود بەرگی ۱۵۴. ۲) **ف**
 [بسیار به آسانی انجام‌پذیر است].

وهك میش شاخە ی دابی: واتە خەلکیکی زۆر
 کۆ بووە تەو و بە یە کدا دەدەن. (جەلال محمود
 بەرگی ۱۵۴. ۲) **ف** [جمعیت بسیاری جمع
 شده با همدیگر درگیر و بهم می‌زنند].

وهك میشه (مەگەزە) ئە هەموو شتێك
دەنیشیت: بە یە کێك دەلێن کە زۆر دنیایی و
 دراو پەرست بیت تەماع وای لێ بکات گۆی
 نەداتە هیچ نەنگی و شەرمێک و بە هەموو
 شتێکیش قایل بیت. گەندەپەسەندی پێس خۆر.
 (جەلال محمود بەرگی ۴۷۹. ۱) **ف** [بە کسی
 خسیس و مادی گفته می‌شود که طمع او را
 وادار کند که از هیچ ننگی ابایی نداشته
 باشد و به همه اعمال ننگینی قایل و راضی
 باشد].

وهك میو نەرم بوو: ملی ریکەوتن و گونجانی
 داو، شل بوو. بۆ کارە کە رازی بوو. (جەلال
 محمود بەرگی ۱۵۴. ۲) **ف** [راضی به کنار
 آمدن و توافق رسیده است].

وهك میو هەویرە - **هەویرە** - **ئە دەستیدا** - **بە**
دەستیه‌وه: چۆنی بۆیت وای دەسوورپێت
 سەرپێچی ناکات. (جەلال محمود بەرگی ۱۵۵. ۲)
ف [هر طور بخواهد او را می‌چرخاند وی

ندارد.

وهك نيسكينه زوو هه‌نده‌چیت: به یه كیتك ده‌وتریت كه تئوپه و تروپیت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۹) [به کسی خشمگین و ناباب و اخمو گفته می‌شود].

وهك واشه خوی پینداذا: له‌پ و له ناکاودا شته‌كه‌ی قۆسته‌وه. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۹) [ناگهان آن چیز را قاپید].

وهك وه‌نه نه‌له‌رزئ: [به ترساو و توقاو نه‌ئین] [به کسی ترسیده و وحشت‌زده گفته می‌شود. (حیرت. ۵۵۵)]

وهك وه‌وی چینی: [به كچۆله‌یه‌کی جوان و رازاوه و خۆش‌جلوبه‌رگ نه‌ئین] [به دختری زیبا و آراسته و شیک‌پوش گویند. (حیرت. ۵۵۵)]

وهك وه‌وی: (۱) كچ و ژنی رازاوه (۲) نه‌سپی خۆش‌قه‌لافه‌ت و خۆش‌ره‌فت. [به مزین و آراسته (۲) اسبی خوش‌اندام و خوش‌رفتار. (حیرت. ۵۵۵)]

وهك ورده‌شیشه: (۱) به شتیکی ورد و خاش بوو (۲) ورده نه‌ستیره یان نه‌ستیره چكۆله‌كان] [به (۱) ریز و متلاشی شده (۲) ستارگانی ریز. (حیرت. ۵۵۵)]

وهك ورج (به‌ری پیی) به‌ر پای خوی

نیز سرپیچی نمی‌کند.

وهك نان ده‌یناسم: نان هۆی ژیا‌نه و چیژی هه‌میشه له ده‌مداپه. واته زۆر چاك هه‌موو چاکی و خرابیه‌کی ده‌زام. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۱۵۵) [بسیار خوب از همه نیکی‌ها و بدی‌هایش آگاهی دارم].

وهك نه‌خۆش ژه‌مه‌ن بگردگ: [به مرۆڤێك نه‌ئین كه چاوبرسیانه خواره‌مه‌نیه‌ك بخوات. [به کسی كه با ولع غذا بخورد. (حیرت. ۵۵۴)] وهك نه‌قیزه: [به شتیکی تیژ و سازاردەر ده‌ئین. [به چیزی تیز و خار مانند و آزاردهنده گویند. (حیرت. ۵۵۴)]

وهك نووسه‌كه‌ی (نووسته‌ك) - قییر - پی‌وه ده‌نووسی: [له كۆل نایته‌وه و ده‌سته‌ه‌لگر نییه]. [به ول‌كن معامله و دست‌بردار نیست. (فتاحی قاضی بهرگی. ۲. ۲۷۹)]

وهك نویرئ قه‌زا پیی گیارپه‌وه: واته هه‌موو قه‌ره‌كه‌ی لی سنده‌وه. (جلال محمود بهرگی. ۲. ۱۵۴) [همه‌ی بدهکاری‌هایش را از او پس گرفت].

وهك نی‌ره كه‌ره‌كه‌ی عوزه‌یر پی‌غه‌مبه‌ره، زه‌پینی هه‌یه و په‌پینی نییه: به یه كیتك ده‌وتریت گوفتاری هه‌بی‌ت و كرداری نه‌بی‌ت. (جلال محمود بهرگی. ۱. ۴۷۹) [به کسی گفته می‌شود كه گفتار دارد اما عمل

دەلیسیتەو: [شتیکی نییه هەتا پیتی بژی،
نەدار و هەژارە]. **ف** چیزی نەدارد کە با آن
زندگی کەند، فقیر و درماندە است. (فتاحی
قاضي بەرگی ۱. ۴۵۰)

وەک و شتر لە نزیک دەلەوهری و لە دوور
دەرپاش: [داهاتوو لەبەر چاو دەگرێ و تیبینی
دراوژ دەکا]. **ف** آیندەنگر و دوربین است.
(فتاحی قاضي بەرگی ۲. ۲۷۹)

وەک و شترهوان: [قاتولە بیان دورمە گیەرە
هەلگەردن] **ف** لقمە ی بزرگ برداشتن.
(حیرت. ۵۵۵)

وەک و شتری ناو پەموو وایه: بە یەکیکی
درێژداھۆل ئەوترێ کە لەگەڵ چەند منالیکا
یاری بکات. (خان. پ. ۴۷۲) **ف** [بە شخصی
بلنقد و لاغراندەم گفتمە می شود کە با
بچەها بازی کەند].

وەک وڵ (کۆل) خۆی نییه: (۱) قسە ی بەرز
دەتێ. قسە یەکی ئەوترێ لە رادە ی خۆی
زیادتر بێ (۲) ئەو نازاری پێوە ناکیشیت چ
باکیەتی. بۆ ئەو کیشە نییه. (جلال محمود
بەرگی ۲. ۱۵۵) **ف** [حرف گندە می زند،
گندەتر از دهنش (۲) او آن آسیب و رنج را
نمی کشد چه در بند و مقید است برای او
مشکلی نیست].

وەک و لاخی هەر وە سەر دەپە پێ: (۱) بێ باکە

و سەرنج نادا] (۲) داب و نەزیرت نابا بە
رێوێ. **ف** (۱) بێ پروا و بێ ملاحظە است (۲)
آداب و رسوم را رعایت نمی کند. (فتاحی
قاضي بەرگی ۲. ۲۷۹)

وەک هات هاتی دواي گورگه: [بە کاریکی
بێ کەلک و سورد ئەلێن کە دواي کارەساتیک
بکەیت] **ف** بە کاری بیهودە گفتمە می شود
کە بعد از واقعه انجام گیرد یا نوشداروی
بعد از مرگ سهراب. (حیرت. ۵۳۹)

وەک هەلۆ دای بە ملیا: [بە پەلە و خیرا
دەست بە خواردنی پێخۆزیک کردن] **ف** بە
عجلە شروع بە غذا خوردن کردن. (حیرت.
۵۵۵)

وەک هەلەمات وایه باری بۆ نیه: بە یەکیکی
ئەوترێ کە هەر ساتێ لە سەر باری بێ.
(خان. پ. ۵۸۲) **ف** [بە کسی گفتمە می شود کە
هر ساعتی بر عقیده ای باشد].

وەک هەلوا: [شیرین و نەرم] **ف** شیرین و
نرم. (حیرت. ۵۵۰)

وەک هەلووک وایه: [لێهاتوو و چالاکە. رۆح
سووک و ماندوونەناسە]. **ف** چست و
چالاک است. خستگی را نمی شناسد.
(فتاحی قاضي بەرگی ۱. ۴۵۰)

وەک هەلووک وایه: گورج و گۆل و چالاکە.
(جلال محمود بەرگی ۲. ۱۵۵) **ف** [چست و

وهك هیزه‌ی فوودراوی لئ هاتوووه: زۆر قه‌له‌و
بووه، ئاوساوه. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۵.۲)
ف [بسیار چاق شده و آماس آورده است].
وهك هیلکه و بۆنی سه‌رکلاو روژنه وایه: به
ئیشیک ده‌وتریت که له شویتیک بیت و تو له
شویتیکی دوور هه‌ولتی بۆ بده‌یت که ئه‌و
هه‌ولته‌ بیکه‌لک بیت واته: نه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت ئه‌و
ئیشه‌ سه‌ربگریته. بچۆ بۆ شویتنی خۆی له‌وئ
هه‌ولتی بۆ بده. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۵.۱) ف
[به کاری گفته می‌شود که در جایی باشد و
تو در جای دورتر از آن برایش تلاش کنی
که آن تلاش و کوشش بی‌نتیجه است اگر
می‌خواهی کار انجام گیرد برو به جایی که
کار در آنجا هست و در آنجا برایش تلاش
کن].

وهك یه‌کێ له‌بان داکه‌فنی: ناگادار بوونه‌وه و
سه‌رسوپمان ف بیدار شدن و به‌ خود
آمدن، تعجب کردن. (حیرت. ۵۲۸)
وهكوو بارگیننی دواي ده‌وار، ئاو به‌ چاویا
تینته‌ خواره‌وه: واته به‌ کول ده‌گری بۆ کار و
بۆ بار ده‌گری. (جلال محمود به‌رگی ۱۵۵.۲) ف
[به شدت گریه می‌کند. برای بارش
می‌گیرد].

وهمه گولۆله موو، مان باوکم نه‌مداته شوو:
ئهمه‌ قسه‌ی قه‌یره‌کچیکه‌ وا به‌ سامانی

چالاک است.]

وهك هه‌نار: [سوور و شاگرین] ف قرمز و
آتشین. (حیرت. ۵۵۶)

وهك هه‌نگوین: (۱) میوه‌ی شیرین (۲) مندالی
قسه‌خۆش ف (۱) خربزه‌ شیرین (۲) کودکی
خوش زبان. (حیرت. ۵۵۵)

وهك هه‌نیه‌ کۆله: [سه‌ری منال به‌ هه‌نی کال
و نه‌گه‌یشتوو چوینراوه] ف سر بچه‌ را به
هندوانه‌ نارس تشیه‌ کردن. (حیرت. ۵۲۷)

وهك هه‌وانه: [سکی هه‌راو و زل] ف شکمی
چون آن. (حیرت. ۵۵۵)

وهك هه‌ور به‌هار دای نه‌پژنی: [وه‌کوو هه‌وری
به‌هار نه‌بارئ و نه‌سیرین ده‌پژینئ] ف مثل
ابر به‌ار اشک می‌ریزد. (حیرت. ۵۵۵)

وهك هه‌ور داکیا به‌یه‌کا: [ناوچاوی تال و
گرژه] ف قیافه‌ی درهم کشیده و عصبانی.
(حیرت. ۵۵۶)

وهك هه‌وره‌تریشقه: [خیرا و گورج و گول
کاریک کردن یان توپره‌ هه‌لچوو.] ف عملی
برق‌آسا و سریع انجام دادن، عصبی و از
کوره‌ در رفتن. (حیرت. ۵۵۶)

وهك هه‌وریشم: [به‌ لیوی ناسک و باریک
ئه‌ئین.] ف به‌ لبی نازک، رشته‌ای نازک
گفته‌ می‌شود. (حیرت. ۵۵۶)

باوکی دڭ خۆشه که بیدا به شوو. (رخزادی.
 ۴۰۱) ف [این سخن پیردختی است که
 دلش را به ثروت پدرش خوش کرده که او
 را شوهر بدهد].

وهنه سهگ و سه‌رگونیك: به دوو که‌سی بی‌ترخ
 شه‌وتری که هم‌میشه پی‌که‌وه بن. (رخزادی.
 ۴۰۱) ف [به دو نفر بی‌ارزش و ناباب گفته
 می‌شود که همیشه با هم باشند].

وهنه سیر و مار: خۆشیان له‌یدک نایه. (رخزادی.
 ۴۰۱) ف [همدیگر را دوست ندارند].

وهنه کارد و په‌نیر: واته شه‌و دوو که‌سه زۆر
 به‌یینان ناخۆشه. (رخزادی. ۴۰۱) ف [به دو
 نفر گفته می‌شود که میانه‌شان خوب
 نباشد].

وهیته که و خۆخوهر، نه‌دهیته کوشت نه‌فه‌ر
 نه‌فه‌ر: دوژمنی میلله‌ت و هاوزمانی خۆتی.
 ف [با تک‌تک افراد هم‌زبان خود سر
 دشمنی داری].

سه‌رچاوه‌گان

کوردی

- ۱- ئەحمەدی، ئیبراهیم (۱۳۸۶)، فەرھەنگی کینایە، سنندج: انتشارات دانشگاه کردستان.
- ۲- ئیبراهیم محەممەدی، محەممەد سەعید (۱۳۶۴)، گەشتی لە عیلمی بەلاغە، تهران: چاپخانه مہارت.
- ۳- ئینسافجویی، محەممەد ئەھوون (۱۳۸۳)، پەند و مووچیارێ گەورەکانمان، سنندج: انتشارات گوران.
- ۴- جەلال مەحمود، عەلی (۱۹۸۲ و ۲۰۰۱)، ئیدیۆم لە زمانی کوردیدا، بەرگی ۱ و ۲، سلیمانی: چاپ و پەخشێ سەردەم کۆماری عێراق: وەزارەتی روۆشنبیری و بڵاوکردنەوی کوردی بەغداد.
- ۵- حیرت سجادی، عەبدولحەمید (۱۳۶۹)، پەندی پیشینیان، بەرگی ۱ و ۲، ورمی: بڵاوکردنەوی سەلاحەددین ورمی.
- ۶- خال، شیخ محەممەد (۲۰۰۰)، پەندی پیشینیان، کوردستانی عێراق: دەزگای چاپ و پەخشێ سەردەم.
- ۷- خانای قوبادی، صفی‌زادە بۆرەکەیی، سەدیق (۱۳۶۹)، خەسەر و شیرینی خانای قوبادی، تهران: انتشارات حیدری.
- ۸- رەزایی کەلپۆر، ئەکبەر و کەرمی نوورئەللا، (۱۳۸۵)، یەک هەزار واتەیی پیشەنان کوردی اکەلپۆری، کرمانشاه: انتشارات کرمانشاه.
- ۹- رەسوول، شوکرە و ئەقی، جەلال (۱۹۸۴)، پەندی پیشینیان و قەسە نەستەقی کوردی، هەولێر (ارییل): دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوی ئاراس.
- ۱۰- روخزادی، عەلی (۱۳۸۳)، گوارە کوردەواری، سنندج: انتشارات احسان.
- ۱۱- سابڵاخی، عەبدول رەحیم (وەفایی)، دیوانی وەفایی، مهاباد: انتشارات صیدیان.
- ۱۲- سەجادی، عەلەددین (۱۹۸۶)، خۆشخوان، هەولێر: زانکۆی سەلاحەددین.
- ۱۳- شەرەفکەندی، عەبدوررەحمان (هەزارا) (۱۳۸۴)، فەرھەنگی هەنابەنەبۆرینە، کوردی . فارسی، تاران: بڵاوکردنەوی سرووش.
- ۱۴- شەرەفکەندی، عەبدوررەحمان (هەزارا) (۱۳۶۹)، چوارینەکانی خەییام بە کوردی، وەرگیراو، تهران: انتشارات وزارت ارشاد.
- ۱۵- عەبدوللا ئیدریس، لیکچواندن لە ئەدەبی کوردیدا، گوڤاری رامان، سالی ۴-۲، ژمارە ۹.
- ۱۶- فتاحی قاضی، قادر (۱۳۶۴ و ۱۳۷۵)، امثال و حکم کوردی بەرگی ۱ و ۲، تبریز: انتشارات دانشگاه.
- ۱۷- کا نەبی شەریف شێخانی، عەبدولوەهاب (۲۰۰۵)، فەرھەنگی ئیدیۆم لە زمانی کوردیدا، سلیمانی: چاپخانهی روون: وەزارەتی روۆشنبیری.
- ۱۸- مەردۆخ، محەممەد (۱۳۶۲)، فەرھەنگی مەردۆخ، سنندج: انتشارات غریق.
- ۱۹- نووری عەبدوللا، روژان (۲۰۰۷)، فەرھەنگی زمان و زاراوەسازی کوردی، سلیمانی: خانە ی چاپ و بڵاوکردنەوی چوارچرا.

۱- آذرلی، غلامرضا (۱۳۷۵)، ضرب‌المثل‌های مشهور ایران، انتشارات ارغنون.

۲- پارسا، سیداحمد (۱۳۸۴)، مثل از نگاهی نو، آموزش زبان و ادب فارسی رشد، شماره ۷۵، دوره‌ی نوزدهم.

۳- پارسا، سیداحمد (۱۳۸۷)، مقایسه‌ی تطبیقی امثال کردی و فارسی، سنندج: انتشارات دانشگاه کردستان.

۴- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۴)، امثال و حکم، تهران: چاپخانه سپهر.

۵- رنجبر، احمد (۱۳۸۵)، بیان، تهران: انتشارات اساطیر.

۶- شمیسا، سیروس (۱۳۷۰)، بیان، تهران: انتشارات فردوس و مجید.

۷- عمید، حسن (۱۳۵۷)، فرهنگ فارسی، تهران: انتشارات امیرکبیر.

۸- فتاحی قاضی، قادر، گزیده از لغات و عبارات کردی، نشریه‌ی دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی تبریز، سال ۲۵، شماره مسلسل ۱۰۶.

۹- کریمی، لطف‌الله (۱۳۷۲)، بررسی تطبیقی اصطلاحات ادبی انگلیسی- فارسی، تهران: انتشارات فرهنگ.

۱۰- کزازی، جلال‌الدین (۱۳۶۸)، زیباشناسی سخن پارسی، بیان، تهران: انتشارات سعیدی.

۱۱- مفاخری (گردمیرانی)، محمدکاظم (۱۳۷۷)، مجموعه‌ای از ضرب‌المثل‌های ملل مختلف، تهران: صبا.

